

Tamaha

TFF'nin Aylık Futbol

an 2008 • Sayı: 44

UEFA
EURO2008
Austria-Switzerland

Yolun zafer olsun!

Türkiye Futbol

Federasyonu

Adına Sahibi:

Hasan Doğan

Yayın Yönetmeni:

Zeki Çol

Sorumlu Yazışları Müdürü:

Mazlum Uluç

Yazışları:

Bağış Erten

İlker Uğur

Cem Zamur

Barış Tarık Mutlu

Nihat Özten

Türker Tozar

Görsel Tasarım:

Hasan Teoman

Baskı:

Elma Basım

Organize Sanayi Bölgesi

Keresteciler Sitesi 13/B Blok

Kat: 4 D: 3

İkitelli / İstanbul

Tel: (212) 670 05 25

Faks: (212) 670 28 58

Yazışma Adresi:

Türkiye Futbol Federasyonu

Medya İletişim Departmanı

Konaklar Mah. İhlamurlu Sok.

No: 9 34330

4. Levent/İstanbul

Telefon: (212) 282 70 20

Dahili: 157-159

e-mail: tamsaha@tff.org.tr

Web Sitesi:

<http://www.tff.org>

YEREL SÜRELİ YAYIN

Para ile satılmaz

Bu sayıya fotoğraf
katkısı sağlayan
Vatan ve Türkiye
gazeteleriyle foto muhabiri
dostlarımız Haydar Tanışan,
Eser Erenler, Bahadır Çekişler,
Gökay Akın, Halid Kayacan ve
Fehim Kayacan'a
teşekkür ederiz.

Alpler diyarında futbol festivali

İsviçre ve Avusturya'nın ortaklaşa düzenlediği 2008 Avrupa Şampiyonası 7 Haziran'da başlıyor

Hakemler

Konrad Plautz (Avusturya/43 yaşında) Yardımcıları: Egon Bereuter, Markus Mayr
Lubos Michel (Slovakya/39 yaşında) Yardımcıları: Roman Slysko, Martin Balko
Roberto Rosetti (İtalya/40 yaşında) Yardımcıları: Alessandro Griselli, Paolo Calcagno
Howard Webb (İngiltere/36 yaşında) Yardımcıları: Darren Cann, Michael Mullarkey
Peter Fröjdeldt (İsveç/44 yaşında) Yardımcıları: Stefan Wittberg, Henrik Andren
Tom Henning Ovrebø (Norveç/41 yaşında) Yardımcıları: Geir Age Holen, Erik Raestad
Kyros Vassaras (Yunanistan/41 yaşında) Yardımcıları: Dimitrios Bozatzidis, Dimitrios Saraidarıs
Frank De Bleckere (Belçika/41 yaşında) Yardımcıları: Peter Hermans, Alex Verstraeten
Manuel Mejuto Gonzalez (İspanya/42 yaşında) Yardımcıları: J. C. Yuste Jimenez, J. Calvo Guadamuro
Pieter Vink (Hollanda/40 yaşında) Yardımcıları: Adriaan Inia, Hans Ten Hoove
Herbert Fandel (Almanya/43 yaşında) Yardımcıları: Carsten Kadach, Volker Wezel
Massimo Busacca (İsviçre/38 yaşında) Yardımcıları: Matthias Arnet, Stephane Cuhat

13. Avrupa Futbol Şampiyonası'na ev sahipliği yapan İsviçre ve Avusturya'nın ortak özelliği, Alplerin eteklerinde kurulu olmaları. Milli Takımımızın da aralarında bulunduğu 16 ülkenin ekipleri, 7 Haziran'da başlayacak dünyanın iki numaralı futbol heyecanında zafere ulaşmak için yarışacak. Bakalım 29 Haziran günü Alplerin zirvesine kim çıkacak?

Bundan tam 48 yıl önce yandı Avrupa Futbol Şampiyonası'nın ateşi... 1960'ta başlayan heyecan dört yılda bir olmak üzere bugüne dek tam 12 kez tavan yaptı. Bir çiğ gibi büyüyen ilgi, Avrupa Şampiyonası'nı diğer kıtalardaki futbol organizasyonlarının çok önüne taşıdı. Öyle ki, bugün dünyanın hangi köşesindeki futbolsevere sorsanız, "Önce Dünya Kupası, sonra Avrupa Şampiyonası" cevabını alırsınız. Doğrudur... Avrupa

Stadyumlar

Ernst Happel Stadion Viyana - 50.000
Stade de Genève Cenevre - 30.000
Letzigrund Stadion Zürih - 30.000
Salzburg Wals-Siezenheim Salzburg - 30.000
St. Jakob-Park Basel - 42.500
Stade de Suisse Wankdorf Bern - 32.000
Stadion Tivoli NEU Innsbruck - 30.000
Wörthersee Stadion Klagenfurt - 30.000

A Grubu
Türkiye
İsviçre
Portekiz
Çek Cum.

B Grubu
Avusturya
Hırvatistan
Almanya
Polonya

C Grubu
Fransa
İtalya
Hollanda
Romanya

D Grubu
İspanya
İsveç
Rusya
Yunanistan

sonra yeniden Avrupa sahnesindeki yerini alacak. 7 Haziran'da İsviçre-Çek Cumhuriyeti maçıyla başlayacak şampiyona, 29 Haziran'da Avusturya'nın başkenti Viyana'daki Ernst Happel Stadı'nda sahnelecek finalle sona erecek. Dörder takımın dört grupta mücadele

başlayacağı şampiyonada, gruplarında ilk iki sırayı alacak takımlar çeyrek finale yükselecek. A ve C Gruplarındaki maçlar İsviçre'de, B ve D Gruplarındaki maçlar ise Avusturya'da oynanacak. Finali kazanan takım, 8 kilogram ağırlığında, 60 santimetre uzunluğunda ve 50 bin İsviçre frangı değerindeki kupayı müzesine taşıyacak. UEFA, turnuva için ciddi miktarlarda para ödülleri de koymuş durumda. Buna göre 184 milyon euroluk bir para ödülü 16 takım arasında başarılarına göre paylaşılacak. Katılan her takım 7.5 milyon euro alırken, gruplardaki galibiyetler 1 milyon, beraberlikler de 500 bin euro ile ödüllendirilecek. Çeyrek finalin bedeli 2, yarı finalin bedeli ise 3 milyon euro. Finali kaybeden takım 4.5 milyon euro kazanırken, şampiyon takım da kasasına 7.5 milyon euro koyacak.

Maç Programı

Maç Grup	Tarih	Saat (TSİ)	Maç	Stadyum
1 - A Grubu 2 - A Grubu	07.06.2008 07.06.2008	19.00 21.45	İsviçre-Çek Cumhuriyeti Portekiz-Türkiye	St. Jakob Park-Basel Stade de Genève-Cenevre
3 - B Grubu 4 - B Grubu	08.06.2008 08.06.2008	19.00 21.45	Avusturya-Hırvatistan Almanya-Polonya	Ernst Happel-Viyana Wörthersee Stadion-Klagenfurt
5 - C Grubu 6 - C Grubu	09.06.2008 09.06.2008	19.00 21.45	Romanya-Fransa Hollanda-İtalya	Letzigrund Stadion-Zürih Stade de Suisse Wankdorf-Bern
7 - D Grubu 8 - D Grubu	10.06.2008 10.06.2008	19.00 21.45	İspanya-Rusya Yunanistan-İsveç	Stadion Tivoli NEU-Innsbruck Wals Siezenheim-Salzburg
9 - A Grubu 10 - A Grubu	11.06.2008 11.06.2008	19.00 21.45	Çek Cumhuriyeti-Portekiz İsviçre-Türkiye	Stade de Genève-Cenevre St. Jakob Park-Basel
11 - B Grubu 12 - B Grubu	12.06.2008 12.06.2008	19.00 21.45	Hırvatistan-Almanya Avusturya-Polonya	Wörthersee Stadion-Klagenfurt Ernst Happel-Viyana
13 - C Grubu 14 - C Grubu	13.06.2008 13.06.2008	19.00 21.45	İtalya-Romanya Hollanda-Fransa	Letzigrund Stadion-Zürih Stade de Suisse Wankdorf-Bern
15 - D Grubu 16 - D Grubu	14.06.2008 14.06.2008	19.00 21.45	İsveç-İspanya Yunanistan-Rusya	Stadion Tivoli NEU-Innsbruck Wals Siezenheim-Salzburg
17 - A Grubu 18 - A Grubu	15.06.2008 15.06.2008	21.45 21.45	İsviçre-Portekiz Türkiye-Çek Cumhuriyeti	St. Jakob Park-Basel Stade de Genève-Cenevre
19 - B Grubu 20 - B Grubu	16.06.2008 16.06.2008	21.45 21.45	Avusturya-Almanya Polonya-Hırvatistan	Ernst Happel-Viyana Wörthersee Stadion-Klagenfurt
21 - C Grubu 22 - C Grubu	17.06.2008 17.06.2008	21.45 21.45	Hollanda-Romanya Fransa-İtalya	Stade de Suisse Wankdorf-Bern Letzigrund Stadion-Zürih
23 - D Grubu 24 - D Grubu	18.06.2008 18.06.2008	21.45 21.45	Yunanistan-İspanya Rusya-İsveç	Wals Siezenheim-Salzburg Stadion Tivoli NEU-Innsbruck
25 - Ç. Final 26 - Ç. Final 27 - Ç. Final 28 - Ç. Final	19.06.2008 20.06.2008 21.06.2008 22.06.2008	21.45 21.45 21.45 21.45	A1-B2 B1-A2 C1-D2 D1-C2	St. Jakob Park-Basel Ernst Happel-Viyana St. Jakob Park-Basel Ernst Happel-Viyana
29 - Y. Final 30 - Y. Final	25.06.2008 26.06.2008	21.45 21.45	25 Galibi-26 Galibi 27 Galibi-28 Galibi	St. Jakob Park-Basel Ernst Happel-Viyana
31 - Final	29.06.2008	21.45	29 Galibi-30 Galibi	Ernst Happel-Viyana

Şampiyonası için Brezilya ve Arjantin'siz Dünya Kupası benzetmesi yapmak da yakışıkız kaçmaz herhalde. Ve işte dünyanın bu ikinci büyük organizasyonu için artık gün saymaya başladık. Yaklaşık 1.5 yıl önce başlayan zorlu eleme sürecinden geçen 14 takımla, iki ev sahibi ülkenin takımları 13. Avrupa Şampiyonluğu için yarışacak. Üstelik bu kez şampiyona bizim için farklı bir anlam da taşıyor. Geçmişte kendi takımının hasretiyle el takımlarına meyil veren yüreklerimiz bu kez Türkiye için çarpacak. Daha önce 1996 ve 2000'deki finallere katılan Milli Takımımız, 8 yıllık bir aradan

Katılmak yetmez

Türkiye

Kaliteli, savaşçı ve başarıya aç

Fatih Terim kadroyu açıkladı açıklayalı Euro 2008'de boy gösterecek Milli Takım tartışılıyor. Herkesin kafasında kadroya alınabilecek farklı isimler ve mevcut kadroyla yapılabilecek onbirler var. Tabii ki sahaya çıkacak takımı Terim belirleyecek ama kesin gözükten bir şey var; ay-yıldızlı kadro hiçbir maçta boğuşmadan teslim olmayacak. Fatih Terim'in kadrosu savaşan ve güçlü oyuncularından oluşuyor. Kale büyük ihtimalle ya tecrübeli Rüştü'ye ya da Fenerbahçe'yi Şampiyonlar Ligi'nde çeyrek finalist yapan Volkan'a teslim edilecek. Tolga ise güzel bir tecrübe yaşayabilir. Defansta Servet'in sakatlığı moralleri bozdu, sene boyunca sürekli şanssızlık yaşayan Gökhan Zan'ın bu kez şeytanın bacağına kırmaması bu yüzden de çok önemli. Sol bekte Hakan Balta'nın alternatifi Uğur Boral, sağ bek mevkinde ise Sabri ya da Hamit rahatlıkla etkili

olabilir. Orta sahada alternatifler çok fazla ancak bu sezonun en çalışkan milli oyuncusu Mehmet Aurelio'nun yeri garanti gibi. Birbirinden teknik oyunculara sahip ay-yıldızlı orta sahada, Mehmet Topal'ın çalışkanlığı ve Kâzım Kâzım'ın hızına da zaman zaman ihtiyaç duyulabilir. İleride ise aynı zamanda kanat olarak da oynayabilen Nihat ve Tuncay var. Semih ve Mevlüt ise bu iki oyuncunun biraz kenara kayması halinde Liverpool stili bir üçlü forvetin ortasına da geçebilirler. Bu kupada Milli Takımımızın en büyük avantajı son dönemde başarılarına olan açıklık. Bu, aynı zamanda takımın en büyük dezavantajı da olabilir. Ama fiziklî oyuncuların çok formda olması ve orta sahadaki "teknik kurmaylar"ın tecrübesi ibreyi tamamen pozitifte çevirebilir.

başarı istiyoruz

A Grubu Maç Programı

Tarih	Saat (TSl)	Maç	Stat
07.06.2008	19.00	İsviçre-Çek Cum.	St. Jakob Park-Basel
07.06.2008	21.45	Portekiz-Türkiye	Stade de Genève-Cenevre
11.06.2008	19.00	Çek Cum.-Portekiz	Stade de Genève-Cenevre
11.06.2008	21.45	İsviçre-Türkiye	St. Jakob Park-Basel
15.06.2008	21.45	İsviçre-Portekiz	St. Jakob Park-Basel
15.06.2008	21.45	Türkiye-Çek Cum.	Stade de Genève-Cenevre

Avrupa Futbol Şampiyonası'nda A Grubu, hiç kuşkusuz, Türkiye'deki futbolseverlerin en büyük ilgi ve dikkatle takip edeceği grup. Zira ister pek modern turkuz formalarla, ister buram buram "retro" kokan beyaz şeritli formalarla olsun, ay-yıldızlılar orada olacak. Maçların Basel ve Cenevre'de oynanacağı bu grupta bir tane çok tecrübeli, iki tane de oldukça genç takım var. Milli Takımımız ise bu iki kutbun arasında bir noktada duruyor. Takımdaki oyuncuların Avrupa Şampiyonası tecrübesi yok ama bir kısmı Dünya Kupası gördü, ayrıca önemli kısmı da Şampiyonlar Ligi ve büyük liglerde mücadele etti. Yani Milli Takımımız, İsviçre'ye, 1996 kadrosunun İngiltere'ye gittiği koşullarda gitmiyor. Zaten Fatih Terim de bunun farkında. Eurosport'taki röportajında dediği gibi: "O zaman katılmak için gitmiştik, şimdi bir şeyler yapmak için gidiyoruz."

Çek Cumhuriyeti

Defans pekiyi ofans vasat

Dünya Kupaları'nı genelde pas geçen ama Avrupa Şampiyonaları'nda aslan kesilen Çekler, yine iddialı bir şekilde İsviçre-Avusturya'ya geliyor. Ülkenin en kariyerli teknik direktörlerinden Karel Brückner'in elinde dengeli olmasa da kaliteli bir kadro var. Çek Cumhuriyeti'nin kalesi için iki müthiş alternatif mevcut. Chelsea'nin kalecisi Petr Cech tabii ki favori. Ancak ihtiyaç halinde Nürnbergli Blazek de sahneye çıkabilir. Blazek, Nürnberg'in kümede kalma mücadelesinde yer yer hayati katkılarda bulundu. Defansta dünyanın belki de en defansif ligi olan Serie A'nın en klas ekiplerinden dört oyuncu var. Milanlı Jankulovski, Laziolu Rozehnal, Juveli Grygera ve Fiorentina'lı Ujfalusi. Brückner bu dörtlüyü Çek Ligi'nin oyuncularıyla destekleyecek. Bunlar arasında Michal Kadlec ilginç bir özelliğiyle dikkat çekiyor. Genç oyuncunun babası Miroslav da milli takımın önemli bir aktörüydü ve 1996'daki final maçında Çek Cumhuriyeti forması giymişti. Orta saha, Çeklerin en sıkıntılı bölgesi. Çünkü Nedved'siz ve Rosicky'siz ayakta kalmayı öğrenmeleri gerekecek. Defansın aksine bu bölgede oynayan hiçbir oyuncu Avrupa'nın ünlü takımlarında forma giymiyor ve kazanma alışkanlıkları az. Galasek, Jarolim ve Plasil gibi nispeten daha tecrübeli oyuncularla bu bölgenin ne kadar toparlanabileceğini bekleyerek görmek gerekiyor. İleride de Çek takımı Milan Baros ve Jan Koller'in performansına bağlı.

Ancak bu oyuncular da kariyerlerinin zirvesinde sayılmaz. Frankfurtlu Fenin ve Ostravalı Sverkos ise büyük ihtimalle zor anlarda şans bulabilecek. Çek takımı, Euro 2008'e geçtiğimiz yıllara kıyasla daha sıkıntılı geliyor. Defans bakımından belki de dünyanın en güçlü kadrolarından birine sahipler ama ileri doğru gittikçe alternatifler azalıyor, form düzeyi de düşüyor. Eski oyuncular bir anda yeniden patlama yapmazlarsa geçmiş yılların başarılarını yakalamak hayal olabilir.

Oyuncu	Doğum Tarihi	Kulübü
Kaleciler		
1-Rüştü Reçber	10.05.1973	Beşiktaş
12-Tolga Zengin	10.10.1983	Trabzonspor
23-Volkan Demirel	27.10.1981	Fenerbahçe
Defans		
15-Emre Aşık	13.12.1973	Ankaraspor
4-Gökhan Zan	07.09.1981	Beşiktaş
3-Hakan Kadir Balta	23.03.1983	Galatasaray
22-Hamit Altıntop	08.12.1982	Bayern Münih
20-Sabri Sarioğlu	26.07.1984	Galatasaray
2-Servet Çetin	17.03.1981	Galatasaray
16-Uğur Boral	14.04.1982	Fenerbahçe
13-Emre Güngör	01.08.1984	Galatasaray
Orta Saha		
14-Arda Turan	30.01.1987	Galatasaray
19-Ayhan Akman	23.02.1977	Galatasaray
5-Emre Belözoğlu	07.09.1980	Newcastle United
18-Kâzım Kâzım	26.08.1986	Fenerbahçe
7-Mehmet Aurelio	15.12.1977	Fenerbahçe
6-Mehmet Topal	03.03.1986	Galatasaray
17-Tuncay Şanlı	16.01.1982	Middlesbrough
11-Tümer Metin	14.10.1974	Larissa
Forvet		
10-Gökdeniz Karadeniz	11.01.1980	Rubin Kazan
21-Mevlüt Erdinç	25.02.1987	Sochaux
8-Nihat Kahveci	23.11.1979	Villarreal
9-Semih Şentürk	29.04.1983	Fenerbahçe

Oyuncu	Doğum Tarihi	Kulübü
Kaleciler		
16-Jaromir Blazek	29.12.1972	Nürnberg
1-Petr Cech	20.05.1982	Chelsea
23-Daniel Zítka	20.06.1975	Anderlecht
Defans		
6-Marek Jankulovski	09.05.1977	Milan
22-David Rozehnal	05.07.1980	Lazio
21-Tomás Ujfalusi	24.03.1978	Fiorentina
12-Zdenek Pospech	14.12.1978	Kopenhag
2-Zdenek Grygera	14.05.1980	Juventus
13-Michal Kadlec	13.12.1984	Sparta Prag
18-Tomás Sivok	15.09.1983	Sparta Prag
5-Radoslav Kovác	27.11.1979	S. Moskova
Orta Saha		
4-Tomás Galásek	15.01.1973	Nürnberg
14-David Jarolím	17.05.1979	Hamburg
20-Jaroslav Plasil	05.01.1982	Osasuna
3-Jan Polák	14.03.1981	Anderlecht
17-Marek Matejovsky	20.12.1981	Reading
7-Libor Sionko	01.02.1977	Kopenhag
19-Rudolf Skacel	17.07.1979	Southampton
11-Stanislav Vlcek	26.02.1976	Anderlecht
Forvet		
9-Jan Koller	30.03.1973	Nürnberg
15-Milan Baros	28.10.1981	Portsmouth
8-Martin Fenin	16.04.1987	E. Frankfurt
10-Václav Sverkos	01.11.1983	B. Ostrava

Portekiz

Rüya gibi bir kadro

Dört yıl önce kesin şampiyonluk hedefiyle Euro 2004'ü düzenleyen ama turnuvanın bir başında, bir de sonunda olmak üzere Yunanistan tarafından iki kez şoke edilen Portekiz, yine benzer hedeflerle ama dört sene öncekinden dersler almış olarak kupaya geliyor. Kupa sonrası görevi bırakacak olan Brezilyalı Teknik Direktör Scolari'nin çalıştırdığı Portekiz'de kalede büyük ihtimalle Benficalı Quim'i izleyeceğiz. Belki "Lizbon'un Kartalları" bu sene ligde irtifa kaybetti ama Quim refleksleriyle öne çıkmayı başardı. Defansta Chelsea'nin Mourinho dönemi mahsulleri Ricardo Carvalho ve Paulo Ferreira asıl yükü çekecek oyuncular olacak. Bruno Alves, Pepe, Bosingwa gibi isimler de hiç yabana atılacak cinsten değil. Portekiz, öne belki de ilk kez defansı ile çıkabilir.

Tam bir yıldızlar topluluğu olan Portekiz orta sahasında kanatlardaki iki oyuncu, bu seneye kesin olarak damgasını vurdu. Ricardo Quaresma ve Cristiano Ronaldo bu turnuvaya sınıf atlamış olarak geliyor. Üstelik Deco, Simao, Meireles ve Manchester United'ın genç yıldızı Nani de kadroda. Scolari bu sefer Maniche'yi kadroya almadı ama bu rüya kadroya sahip Portekiz'de onun yasını tutan da pek yok. Portekiz'in belki en zayıf tarafı santrforları. Bu sene Porto'dan Panathinaikos'a kiralan Helder Postiga, Werder Bremen'de Klose'nin yerini doldurma konusunda kanaat notuyla sınıf geçen Almeida ve atıklarından çok kaçırdıklarıyla hatırlanan Nuno Gomes mevcut alternatifler. Ancak bu orta saha varken onlara iş düşer mi, yoksa Portekiz kaçan gollerle başını duvarlara mı vurur, bunu da şampiyona gösterebilir.

Oyuncu	Doğum Tarihi	Kulübü
Kaleciler		
22-Rui Patrício	15.02.1988	S. Lizbon
1-Ricardo	11.02.1976	Real Betis
12-Quim	13.11.1975	Benfica
Defans		
2-Paulo Ferreira	18.01.1979	Chelsea
16-Ricardo Carvalho	18.05.1978	Chelsea
4-Jose Bosingwa	24.08.1982	Porto
3-Bruno Alves	27.11.1981	Porto
14-Jorge Ribeiro	09.11.1981	Boavista
13-Miguel	04.01.1980	Valencia
5-Fernando Meira	05.06.1978	Stuttgart
15-Pepe	26.02.1983	Real Madrid
Orta Saha		
8-Petit	25.09.1976	Benfica
20-Deco	27.08.1977	Barcelona
6-Raul Meireles	17.03.1983	Porto
18-Miguel Veloso	11.05.1986	S. Lizbon
10-João Moutinho	08.09.1986	S. Lizbon
Forvet		
21-Nuno Gomes	05.07.1976	Benfica
11-Simão Sabrosa	31.10.1979	A. Madrid
7-Cristiano Ronaldo	05.02.1985	M. United
19-Nani	17.11.1986	M. United
9-Hugo Almeida	23.05.1984	W. Bremen
17-Ricardo Quaresma	26.09.1983	Porto
23-Hélder Postiga	02.08.1982	Panathinaikos

En büyük kozu savunma

Kupanın ev sahibi ülkelerinden İsviçre, bu avantajını kullanarak senelerdir gelmeyen uluslararası başarıya ulaşmaya çalışacak. Ülkenin son Dünya Kupası katılımı ya da genç takımlardaki başarıları dışında futbol adına son yıllarda övünebileceği fazla bir şeyi yok. Yine tecrübeli Teknik Direktör Kobi Kuhn'un ama bu sefer son kez çalıştıracığı İsviçre'de kalede Zuberbühler, Benaglio, Contorti üçlüsünden biri oynayacak. Bu kalecilerden hiçbiri bu sezon çok dikkat çekici performans gösteremedi ve Avrupa kupalarında oynamadı. Bu İsviçre için bir sıkıntı olabilir. Defansta iki sezon öncesinin tüm yıldızları duruyor. Behrami, Degen, Djorou, Magnin, Senderos gibi isimler artık çok daha olgun ve umut vaat ediyor. Orta sahada biri genç, biri tecrübeli, Türkiye kökenli iki oyuncu olacak. İsviçre

Ligi'nin sevilen oyuncusu Hakan Yakın ve bu sezon İtalya Ligi'nde kendini göstermeye başlayan Gökhan İnler. Bunun dışında Barnetta, Cabanas ve Vonlanthen yine kadroda. Forvette ise alternatif az ama Alex Frei ismi ülkede akan suları durduruyor. Onun aksaması halinde ise devreye Basel'in genç yıldızı Eren Derdiyok girecek. İsviçre'nin avantajı Dünya Kupası'ndaki güçlü defansını ve orta sahasını olduğu gibi buraya taşıması. Üstelik birlikte oynama alışkanlıkları artık çok daha fazla. İsviçre eğer gruptan birinci çıkarsa, turnuvanın başından finale gelinceye kadar tüm maçlarını Basel'de oynayabilecek. Bu çok büyük bir avantaj. Zira ülkenin en ateşli taraftarları bu şehirde bulunuyor. Kalede ve forvette ise sıkıntı yaşarlarsa fazla alternatifleri yok.

Oyuncu	Doğum Tarihi	Kulübü
Kaleciler		
1-Diego Benaglio	08.09.1983	Wolfsburg
21-Eldin Jakupovic	02.10.1984	Grasshoppers
18-Pascal Zuberbühler	08.01.1971	Neuchatel X.
Defans		
23-Philipp Degen	15.02.1983	B. Dortmund
2-Johan Djourou	08.01.1987	Arsenal
13-Stephane Grichting	30.03.1979	Auxerre
5-Stephan Lichtsteiner	30.03.1979	Lille
3-Ludovic Magnin	20.04.1979	Stuttgart
20-Patrick Mueller	17.12.1976	O.Lyon
4-Philippe Senderos	14.02.1985	Arsenal
17-Christoph Spycher	30.03.1978	E. Frankfurt
Orta Saha		
16-Tranquillo Barnetta	22.05.1985	Leverkusen
7-Ricardo Cabanas	20.04.1979	Grasshoppers
15-Gelson Fernandes	02.09.1986	M.City
14-Daniel Gyax	28.08.1981	Metz
6-Benjamin Huggel	07.07.1977	Basel
8-Gökhan İnler	27.06.1984	Udinese
10-Hakan Yakın	22.02.1977	Young Boys
22-Johan Vonlanthen	01.02.1986	Red Bull
19-Valon Behrami	19.04.1985	Lazio
Forvet		
12-Eren Derdiyok	12.06.1988	Basel
9-Alexander Frei	15.07.1979	B. Dortmund
11-Marco Streller	18.06.1981	Basel

UEFA
EURO 2008
Austria-Switzerland

'e Doğru

Komşuların hesaplaşması

Avrupa Futbol Şampiyonası'nın B Grubu, futbol bakımından olduğu kadar, grupta yer alan ülkelerin tarihleri bakımından da çok ilginç bir dörtlüyü barındırıyor. Ev sahibi Avusturya'nın belki de tüm zamanların en mütevazı seribaşı olarak çıktığı gruptaki diğer takımlar, üç kez Avrupa Şampiyonu olan Almanya, 1998'in dünya üçüncüsü Hırvatistan ve ilk kez Avrupa Şampiyonası'nda oynama fırsatı yakalayan Polonya. Almanya, hem Avusturya hem de Polonya'yla sınır komşusu;

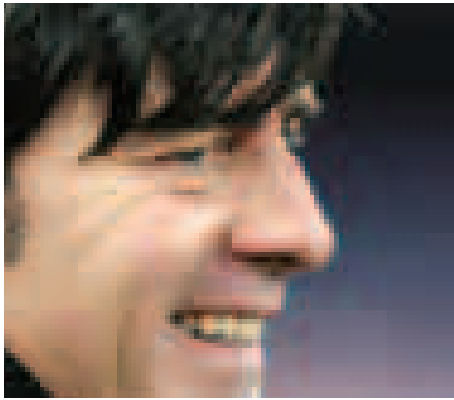
Hırvatistan ise Avusturya ile sınırdış olmamasına rağmen, çok küçük bir Slovenya transit geçişiyle ev sahibi ülkeye ulaşmak bir saat bile sürmüyor. Yani bu gruba, kısaca "komşular grubu" demek mümkün. Ancak daha da ilginç olanı, bu ülkelerin tarihte birden fazla kez aynı sınırlar içinde yer almaları. Roma İmparatorluğu'ndan Nazi işgaline kadar bu dört ülkenin kaderi defalarca kesişti; bu yüzden de her takımda diğer ülkelerde doğan, o ülkelerden göçen oyuncular bulmak olası.

Almanya'da Piotr Trochowski, Lukas Podolski ve Miroslav Klose Polonya kökenli. Hırvatistan'da Robert Kovac, Niko Kovac ve Ivan Klasnic ise Almanya doğumlu. Avusturya'nın yıldız adayı da ülkedeki Hırvat azınlıktan gelen ve Hırvatistan karşısında sahaya kaptan olarak çıkması beklenen Andreas Ivansic. Ayrıca bu grupta Bundesliga'da oynayan oyuncular ezici çoğunlukta. Maçların da Avusturya'da oynanacağı düşünülürse, bu grubun resmi dili Almanca olacak.

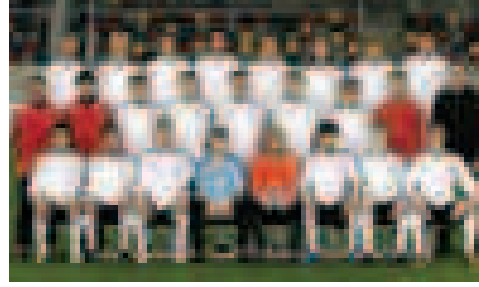
Şampiyonların şampiyonu

Almanya

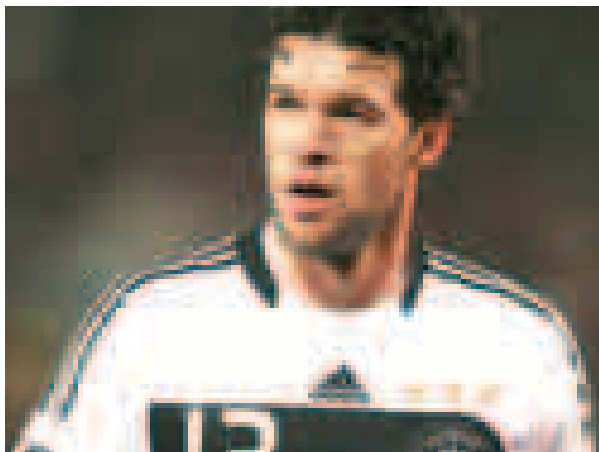
Bu grubun kesin favorisi olarak gösterilen Almanya, Avrupa Şampiyonası'nı ezelden beri en çok seven ülkelerden. Almanlar, on üçüncüsü düzenlenen Avrupa Şampiyonası'na tamamı üst üste olmak üzere toplam onuncu kez katılıyor. Bu on katılımda Almanlar, beş final oynadı, üçünü kazandı. Ancak her istatistik Almanları kayıracak değil. Almanya, 1996'da Oliver Bierhoff'un altın golüyle Çekler karşısında kazandıkları final maçından beri Avrupa Şampiyonası'nda galibiyet alamıyor ve gruptan çıkamıyor.

Fenerbahçe'de çalıştığı dönemlerde ağır eleştirilerle karşılaşan Joachim Löw'ün yönettiği Almanya'da kalede bu kez Oliver Kahn yok. Ancak yine çok tecrübeli Jens Lehmann var. Yedek kaleciler ise çok tartışılacak gibi gözüküyor. Zira Fenerbahçe'de bir maç oynayıp gönderilen Enke, Alman formasıyla da şimdiye kadar bir kez sahaya çıktı. Diğer kaleci Leverkusenli Adler ise iyi bir sezon geçirdi ama daha önce hiç milli olmadı.

Almanya'nın tam olgunluk çağını yaşayan oyuncularından oluşan defansında ağırlık Bayernli ve Werder Bremenli oyunculara. Mertesacker, Fritz, Jansen, Lahm gibi oyunculara Real Madrid'den Metzelder de eklendiğinde turnuvarın en sağlam defanslarından biri ortaya çıkıyor. Tek sıkıntı ise Werder Bremen'in bu sezon bir önceki sezona kıyasla çok ağır defans zaafı göstermesi, Bayernlilerin ise Zenit gibi oyunun sertliğini arttıran takımlar karşısında dağılmış olması. Orta sahada yükü Ballack, Schweinsteiger ve Frings çekecek. Bu oyunculara eşlik etmesi beklenen isim ise bir başka Werder Bremenli Borowski. İleride ise Klose-Kuranyi ikilisi akla yatkın gözüküyor. Diğer alternatiflere bakıldığında, Podolski'nin bu sezonki formsuzluğu zaman zaman endişe verici boyutlara ulaştı. Ancak gol krallığı için sezon boyu Luca Toni'yle cengâverce

mücadele eden Stuttgartlı Mario Gomez'e güvenmek her zaman mümkün. Yaşlı kurt Oliver Neuville, kadrodaki diğer forvet. Bu isimlerin kadroya alınıp, sezonu çok iyi geçiren Stefan Kiessling'in kupa dışında bırakılması ise kadronun açıklandığı gün en çok konuşulan konuydu.

Alman takımının en büyük avantajı ne tecrübesiz ne de yaşlı bir takım olmaları. Ayrıca çok çalışan, mütevazı, hatta sempatik bir takım görüntüsü veriyorlar. Dezavantajları ise kadronun belkemiğini oluşturan Werder Bremen'in bu sezonki istikrarsızlığı, Bundesliga şampiyonu Bayern'i büyük oranda yabancı oyuncularının taşıması ve Alman takımlarının Avrupa kupalarındaki hayal kırıklığı.

Oyuncu	Doğum Tarihi	Kulübü
--------	--------------	--------

Kaleciler

1-Jens Lehmann	10.11.1969	Arsenal
12-Robert Enke	24.08.1977	Hannover 96
23-René Adler	15.01.1985	Bayer Leverkusen

Defans

21-Christoph Metzelder	05.11.1980	Real Madrid
17-Per Mertesacker	29.09.1984	Werder Bremen
16-Philipp Lahm	11.11.1983	Bayern Münih
3-Arne Friedrich	13.09.1979	Hertha Berlin
2-Marcell Jansen	04.11.1985	Bayern Münih
4-Clemens Fritz	07.12.1980	Werder Bremen
5-Heiko Westermann	14.08.1983	Schalke 04

Orta Saha

13-Michael Ballack	26.09.1976	Chelsea
15-Thomas Hitzlsperger	05.04.1982	Stuttgart
6-Simon Rolfes	21.01.1982	Bayer Leverkusen
8-Torsten Frings	22.11.1976	Werder Bremen
7-Bastian Schweinsteiger	01.08.1984	Bayern Münih
14-Piotr Trochowski	22.03.1984	Hamburg
18-Tim Borowski	02.05.1980	Werder Bremen
19-David Odonkor	21.02.1984	Real Betis

Forvet

11-Miroslav Klose	09.06.1978	Bayern Münih
20-Lukas Podolski	04.06.1985	Bayern Münih
9-Mario Gómez	10.07.1985	Stuttgart
22-Kevin Kuranyi	02.03.1982	Schalke 04
10-Oliver Neuville	01.05.1973	Mönchengladbach

B Grubu Maç Programı

Tarih	Saat (TSl)	Maç	Stat
08.06.2008	19.00	Avusturya-Hırvatistan	Ernst Happel-Viyana
08.06.2008	21.45	Almanya-Polonya	Wörthersee Stadion-Klagenfurt
12.06.2008	19.00	Hırvatistan-Almanya	Wörthersee Stadion-Klagenfurt
12.06.2008	21.45	Avusturya-Polonya	Ernst Happel-Viyana
16.06.2008	21.45	Avusturya-Almanya	Ernst Happel-Viyana
16.06.2008	21.45	Polonya-Hırvatistan	Wörthersee Stadion-Klagenfurt

Hırvatistan

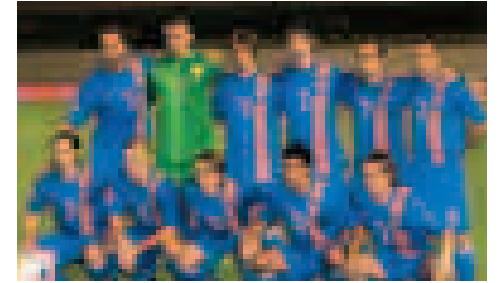

İngiltere'yi bitiren takım

Turnuvaya "İngiltere'ye çelme takan takım" unvanıyla gelen Hırvatistan, pek çoklarına göre turnuvanın gizli favorilerinden. Dünya üçüncülüğünden sonra ilk kez bu kadar güçlü bir jenerasyon yakalayan Hırvat ekibinde, teknik kadro ise "1998 devrimi"ni yapan kuşaktan isimlerle dolu. O kadronun değişmez ismi Slaven Bilic Teknik Direktör, Asanovic, Prosinecki ve Jurcevic ise yardımcı antrenör. Kaleci antrenörü de eski Beşiktaşlı Mrmic. Pletikosa'nın koruyacağı, yine eski

Beşiktaşlı Vedran Runje'nin ise şans bekleyeceği Hırvat kalesinin önünde oynaması en muhtemel isimler Simic, Simunic, Robert Kovac ve Corluka. İlk üç isim yıllardır bu kadronun bir parçası. Corluka ise hem defansın yaş ortalamasını düşürüyor hem de savunmaya dinamizm getiriyor. Biliç'in orta sahada ise alternatifi bol. Niko Kovac, Srna, Leko gibi tecrübeli isimlerin yanında yıldızı bir anda parlayan gençler Rakitic, Modric, Kranjcar ve yaşı çok genç olmasa da bu sene patlama yaparak forma bulan Heerenveenli

Daniel Pranjić var. İleride ise Olic-Petric ikilisinin oynaması kesin gibi. Böbrek rahatsızlığı nedeniyle az kalsın futbola noktayı koyacak olan Klasnic yine kadroda. Parmalı Budan'ın da oynama ihtimali az da olsa var. Hırvat takımı bu sene Avrupa'nın büyük liglerinde çok etkileyici sezonlar geçiren oyuncularından oluşan ve sırtını takım oyununa yaslayan bir ekip. Elemelerde Hiddink'in Rusya'sı, İngiltere ve İsrail'le mücadele ederek zor bir testten de başarıyla geçtiler. Takımın dezavantajı ise gençlerin de tecrübelilerin de daha önce uluslararası başarı yaşamamış olması. Eğer bu açık, teknik

kadronun kazanma alışkanlığıyla kapatılabilirse, damalı formalılar gerçekten de çok can yakabilir.

Avusturya

En zayıf ev sahibi

Ev sahibi Avusturya, bu grubun en ilginç takımı. Ancak bu ilginçliğin nedeni, takımın büyük başarılar imza atması değil, ev sahipliği sayesinde ilk kez kazanılan Avrupa Şampiyonası'na katılım hakkının kullanılmaması için Avusturyalı futbolseverlerin açtığı kampanya. "Bırakın da yerimize doğru dürüst bir takım oynasın" şeklinde

özetlenebilecek talep, Avusturya'da epeyce destek buldu, teknik kadroyu ve federasyonu ise küplere bindirdi. Tabii ki Avusturya bu kupaya katılacak, ama tüm zamanların en az şans tanınan ev sahibi olarak. Bu yazının hazırlandığı sırada Avusturya çok geniş bir kadroyla hazırlık kampındaydı. Dolayısıyla takımda

kimlerin yer alacağı tam olarak bilinmiyor. Ancak takım büyük ihtimalle son yıllarda sponsorların reklam tabelası haline gelmiş Avusturya Bundesliga'sı ekiplerinin oyuncularından oluşacak. Türkiye kökenli oyuncuların bir bölümü de bu şampiyonada Avusturya forması giyebilir.

Oyuncu	Doğum Tarihi	Kulübü
Kaleciler		
23-Ramazan Özcan	28.06.1984	Hoffenheim
21-Jürgen Macho	24.08.1977	AEK
1-Alex Manninger	04.06.1977	Siena
Defans		
12-Ronald Gercaliu	12.02.1986	Austria Wien
17-Martin Hiden	11.03.1973	A. Kärnten
13-Markus Katzer	11.12.1979	Rapid Wien
16-Jürgen Patocka	30.07.1977	Rapid Wien
4-Emanuel Pogatzetz	16.01.1983	Middlesbrough
15-Sebastian Prödl	21.06.1987	Sturm Graz
2-Joachim Standfest	30.05.1980	Austria Wien
3-Martin Stranzl	16.06.1980	S.Moskova
Orta Saha		
6-René Aufhauser	21.06.1976	Red Bull
5-Christian Fuchs	07.04.1986	Mattersburg
14-György Garics	08.03.1984	Napoli
10-Andreas Ivanschitz	15.10.1983	Panathinaikos
8-Christoph Leitgeb	14.04.1985	Red Bull
11-Ümit Korkmaz	17.09.1985	Rapid Wien
19-Jürgen Säuml	08.09.1984	Sturm Graz
Forvet		
20-Martin Harnik	10.06.1987	Werder Bremen
7-Ivica Vastic	29.09.1969	LASK Linz
18-Roman Kienast	29.03.1984	Ham-Kam
22-Erwin Hoffer	14.04.1987	Rapid Wien
9-Roland Linz	09.08.1981	Sporting Braga

Polonya

Avrupa Şampiyonası'nda ilk kez mücadele eden bir başka ekip de Polonya. İki kez Dünya Kupası üçüncülüğü gören, bir kez de Olimpiyat altını alan ülkenin tarihte iki altın nesli oldu ama ikisinde de Avrupa Şampiyonası'na gelemediler. Tecrübeli Hollandalı Leo Beenhakker'in

İlk kez Avrupa finallerinde

yönetiminde kurulan ve Lato'lu ya da Boniek'li kadrolara göre çok daha mütevazı olan ekip, belki de Polonya'nın en dışa açık kadrosu. Avrupa'nın en büyük liglerinden, Yunanistan ve Ukrayna gibi ülkelere kadar her yerde oynayan oyuncular var. Yetiştirdiği kalecilerle ünlü Polonya'nın kadrosunda Britanya'da oynayan üç kaleci var. Takımlarında yedek bekleyen Fabianski ve Kuszczak karşısında Celtic'in ağır yükünü çeken Artur Boruc'un eldivenleri kapması kesin gibi. Bak, Jop, Zewlakow gibi tecrübeli defans oyuncuları yine kadroda. Orta sahada Lewandowski, Kryznowek, Smolarek gibi klasik alternatiflerin yanında ilk kez milli olacak

Legia'nın Brezilya kökenli oyuncusu Roger'i de izleyebileceğiz. Polonya'nın asıl sıkıntısı ise forvette başlıyor. Genç yıldız Dawid Janczyk'i kadroya almayan Beenhakker, Tümer Metin'in Larissa'dan takım arkadaşı Zurawski ve Southampton'da pek oynamayan Saganowski'ye güvenmek durumunda. Polonya, iyi mücadele eden, iyi yönetilen ve kolay teslim olmayan bir takım. Ancak bir takım yıldız isimlerin kadroya alınmaması ve bunlardan Wichniarek'in "Beenhakker'e akıl verenler geri zekalı" açıklaması, başarısız bir başlangıç karşısında takım üzerindeki baskıyı arttırabilir.

Oyuncu	Doğum Tarihi	Kulübü
Kaleciler		
1-Artur Boruc	20.02.1980	Celtic
22-Lukasz Fabianski	18.04.1985	Arsenal
12-Tomasz Kuszczak	20.03.1982	M. United
Defans		
6-Jacek Bak	24.03.1973	Austria Wien
5-Dariusz Dudka	09.12.1983	Wisla Krakow
4-Pawel Golanski	12.10.1982	Steaua Bükreş
2-Mariusz Jop	03.08.1978	FC Moskova
23-Adam Kokoszka	06.10.1986	Wisla Krakow
13-Marcin Wasilewski	09.06.1980	Anderlecht
3-Jakub Wawrzyniak	07.07.1983	Legia Varşova
14-Michal Zewlakow	22.04.1976	Olympiakos
15-Michal Pazdan	21.09.1987	Gornik Zabrze
Orta Saha		
16-J.Blaszczykowski	14.12.1985	B. Dortmund
10-Lukasz Gargula	25.02.1981	Belchatow
8-Jacek Krzynowek	15.05.1976	Wolfsburg
18-M.Lewandowski	18.05.1979	S. Donetsk
17-W.Lobodzinski	20.10.1982	Wisla Krakow
7-Euzebiusz Smolarek	09.01.1981	R. Santander
20-Roger Guerreiro	25.05.1982	Legia Varşova
19-Rafael Murawski	09.01.1981	Lech Poznan
Forvet		
11-Marek Saganowski	31.10.1978	Southampton
21-Tomasz Zahorski	22.11.1984	Gornik Zabrze
9-Maciej Zurawski	12.09.1976	AEL

Ölüm grubu!

Avrupa Şampiyonası'nda C Grubu, ittifakla "Ölüm grubu" olarak anılıyor. Grubun bu sıfatı almasının nedeni, kuşkusuz, grupta büyük turnuvaların "olağan şüphelileri" İtalya, Hollanda ve Fransa'nın yanı sıra sağ-solu hiç belli olmayan Romanya'nın bulunması. Bahis şirketlerinin neredeyse tamamı şampiyonanın en büyük dört favorisinden üçünü bu grupta

gösteriyor. Eşleşme çizelgeleri de bu grubun galiplerinden biriyle Almanya'nın finalden önce karşılaşmayacağını işaret ediyor. Yani bu grup, bir "devlerin çarpışması" senaryosunun ilk ayağını oluşturuyor. Fransa, İtalya karşısında Dünya Kupası'nın rövanşını arayacak, Hollanda ise kaçırabileceği tüm penaltıları kaçıracak İtalya'ya elendiği

2000 yılındaki maçı unutamıyor. Romanya, bu grupta kimi çelmeleyeceğinin hesabını yapıyor. Rumenlerin ilk hedefi, elemelerde geride bırakmış ve son maçlarda üstünlük sağlamış olmalarına rağmen hâlâ kendilerinden daha çok şans verilen Hollanda olacak. Kısacası, bu grupta her şey var, bir tek favori yok.

İtalya

Dünyanın son 1 numarası

Dört Dünya Kupası kazanmasına rağmen, en son Avrupa Şampiyonası başarısını 1968'de elde eden İtalya, bu kupaya iddialı geliyor. Bir önceki kupada varla yok arası bir performans sergileyen ve grubundan bile çıkamayan "gök mavililer", Roberto Donadoni'yle daha

ileri gitmek durumunda. Donadoni'nin futbolcu olarak iştirak ettiği 1988 ve 1996 kupalarında İtalya pek başarı kazanamamıştı. İtalya şeytanın bacağına kırsarsa bu Donadoni için de bir ilk olacak. Bu kupanın İtalyan takımı için bir özelliği de pek serüvenli geçen 2000 yılındaki rakipleriyle yeniden karşılaşmaları. İtalya, o kupada çeyrek finalde Romanya'yı, yarı finalde Hollanda'yı geçmiş, finalde ise Fransa'ya kaybetmişti. Gök mavili formayı bu kupaya taşıyacak isimler arasında sezonu çok formda geçiren Luca Toni, Udinese'yle yıldızlaşan ve elemelerde de İtalya'yı taşıyan Di Natale ve Quagliarella gibi golcüler var. Bunlara yaşlı kurt Del Piero da eklenirse tüm zamanların en golcü İtalyan takımlarından biri ortaya çıkabilir. Defans ise yine 1980 öncesini gören isimlerden oluşacak. Muhtemel İtalyan defansının en genç ismi 27 yaşındaki Barzagli. Kalenin sahibi ise kuşkusuz Gianluigi Buffon olacak.

Oyuncu	Doğum Tarihi	Kulübü
--------	--------------	--------

Kaleciler

1-Gianluigi Buffon	28.01.1978	Juventus
14-Marco Amelia	02.04.1982	Livorno
17-Morgan De Sanctis	26.03.1987	Sevilla

Defans

6-Andrea Barzagli	08.05.1981	Palermo
5-Fabio Cannavaro	13.09.1973	Real Madrid
4-Giorgio Chiellini	14.08.1984	Juventus
3-Fabio Grosso	28.11.1977	Olympique Lyon
23-Marco Materazzi	19.08.1973	Inter
2-Christian Panucci	12.04.1973	Roma
19-Gianluca Zambrotta	10.02.1977	Barcelona

Orta Saha

13-Massimo Ambrosini	29.05.1977	Milan
22-Alberto Aquilani	07.07.1984	Roma
16-Mauro Camoranesi	04.10.1976	Juventus
10-Daniele De Rossi	24.07.1983	Roma
8-Gennaro Gattuso	09.01.1978	Milan
20-Simone Perrotta	17.09.1977	Roma
21-Andrea Pirlo	19.05.1979	Milan

Forvet

18-Antonio Cassano	12.07.1982	Sampdoria
7-Alessandro Del Piero	09.11.1974	Juventus
11-Antonio Di Natale	13.10.1977	Udinese
15-Fabio Quagliarella	31.01.1983	Udinese
9-Luca Toni	26.05.1977	Bayern Münih
12-Marco Borriello	18.06.1982	Genoa

C Grubu Maç Programı

Tarih	Saat (Tsi)	Maç	Stat
09.06.2008	19.00	Romanya-Fransa	Letzigrund Stadion-Zürich
09.06.2008	21.45	Hollanda-İtalya	Stade de Suisse Wankdorf-Bern
13.06.2008	19.00	İtalya-Romanya	Letzigrund Stadion-Zürich
13.06.2008	21.45	Hollanda-Fransa	Stade de Suisse Wankdorf-Bern
17.06.2008	21.45	Hollanda-Romanya	Stade de Suisse Wankdorf-Bern
17.06.2008	21.45	Fransa-İtalya	Letzigrund Stadion-Zürich

Fransa

Yeni jenerasyonla yeni zafer peşinde

Oyuncu	Doğum Tarihi	Kulübü
Kaleciler		
23-Gregory Coupet	31.12.1972	O. Lyon
16-Sebastien Frey	18.03.1980	Fiorentina
1-Steve Mandanda	28.03.1985	Marsilya
Defans		
3-Eric Abidal	11.09.1979	Barcelona
2-Jean-Alain Boumsong	14.12.1979	O. Lyon
14-Francois Clerc	18.04.1983	O. Lyon
13-Patrice Evra	15.05.1981	M. United
5-William Gallas	17.08.1977	Arsenal
19-Willy Sagnol	18.03.1977	B.Münih
17-Sebastien Squillaci	11.08.1980	O.Lyon
15-Lilian Thuram	01.01.1972	Barcelona
Orta Saha		
21-Lassana Diarra	10.03.1985	Portsmouth
6-Claude Makelele	18.02.1973	Chelsea
20-Jeremy Toulalan	10.09.1983	O. Lyon
4-Patrick Vieira	23.06.1976	Inter
11-Samir Nasri	26.06.1987	Marsilya
Forvet		
8-Nicolas Anelka	14.03.1979	Chelsea
9-Karim Benzema	19.12.1987	O. Lyon
18-Bafetimbi Gomis	06.08.1985	St. Etienne
10-Sidney Govou	27.07.1979	O. Lyon
12-Thierry Henry	17.08.1977	Barcelona
22-Franck Ribery	07.04.1983	B.Münih
7-Florent Malouda	13.06.1980	Chelsea

Fransa, bu turnuvaya da son yıllarda hep olduğu gibi, Domenech krizleriyle geliyor. Dünya Kupası başarısıyla kendisine yönelen eleştirileri bir anda savuşturan teknik adam, bu turnuvaya kadar olan sürede yine de yeterince olayın içerisinde yer almayı başardı. Thuram, Mexes ve kadroya çağtırmamak için türlü çareler aradığı Trezeguet ile problemler yaşayan Domenech, "İtalyanların maç satın alma huyu olduğu" yönündeki açıklamalarını sürdürünce bir maç da ceza almıştı. Kura, İtalya ve Domenech'i bir kez daha karşı karşıya getirdi. "Maviler" in bu kupadaki avantajı yine çok formda birkaç genç yıldızı takıma entegre etmiş olmaları. Franck

Ribery artık gerçek bir takım lideri ve bu yıl Bayern'i de sırtında taşıdı. Lyonlu Karim Benzema ise ilk büyük turnuvasında, iki yıl önce Ribery'nin gösterdiği olgunluğu gösterirse Henry'yle beraber Fransa'yı "az gol atan takım" ithamından kurtarabilir. Diğer taraftan bek-kanat koridorları bakımından da Fransa bu turnuvanın en teçhizatlı takımı. Solda Evra-Abidal ikilisinden birinin önünde Malouda; sağda ise Clerc, Diarra, yetişebilirse Toulalan ve gerekirse Ribery var. Takımın sorunu ise yaşlanan bazı oyuncularının alternatifinin hâlâ bulunamaması. 35 yaşını deviren Coupet, Thuram ve Makelele bu turnuvada yine forma giyecek.

Hollanda

Hücum gücü müthiş

Yetmişli yıllarda belki de tarihin en iyi futbol oynayan ekiplerinden biriyle iki kez Dünya Kupası kaybeden Hollanda, seksenli yılların sonunda ikinci altın jenerasyonunu eli boş göndermeyen Avrupa Şampiyonası'na her zaman sempatiyle baktı. 1988'deki şampiyonluktan sonraki dört turnuvadan üç yarı final çıkaran Hollandalılar, bu yıl da seriyi sürdürmek niyetinde. Ancak bu yolda 2000 yılında kaçırabilecekleri tüm penaltıları kaçırarak elendikleri İtalya'yı, 1996 yılında yine penaltılarla kaybettikleri Fransa'yı ve kendilerine elemelerde çok ters gelen Romanya'yı geçmek durumundalar. Hollanda'nın teknik ekibi ise Avrupa Şampiyonası konusunda çok tecrübeli. Rinus Michels'in yarattığı o müthiş Portakalın yıldızı Marco Van Basten'in yardımcıları da aynı ekipten John Van't Schip ve Rob Witschge. Hollanda'da bu kupada kaleyi büyük

ihtimalle yine Van der Sar koruyacak. Önünde Heitinga ve Mathijsen'in oynaması kesin gibi. Onların yanına Ooijer, Bouma ya da Melchiot gelebilir. Orta sahada Van Bronckhorst, Van der Vaart ve Sneijder gibi yıldız isimlerin yanına, bu sezon PSV'de göz dolduran Afellay da gelebilir. De Jong da orta alanda şans bekleyenler arasında. Forvet ise Hollanda'nın en güçlü tarafı. Hücumda dönük oynayan tüm oyuncular kendi takımlarında yıldız konumunda. Van Persie, Robben, Van Nistelrooy, Kuyt ve Babel gibi isimler iştah kabartıyor. Ama gözlerin çevrileceği asıl isim, Dünya Kupası öncesi Van Basten tarafından ümit takıma gönderilen ve çok iyi geçirdiği bir sezonun ardından ilk büyük turnuvasına çıkacak olan Huntelaar. Genç oyuncunun teknik direktörüyle çok iyi geçinemediği biliniyor, ama hâlâ Eredivisie'de oynayan Huntelaar, kendisini daha büyük liglere taşıyabilecek bu fırsatı kaçırmayabilir.

Oyuncu	Doğum Tarihi	Kulübü
Kaleciler		
16-M.Stekelenburg	22.09.1982	Ajax
13-Henk Timmer	03.12.1971	Feyenoord
1-Edwin van der Sar	29.10.1970	M. United
Defans		
14-Wilfred Bouma	15.06.1978	Aston Villa
15-Tim de Cler	08.11.1978	Feyenoord
3-Johnny Heitinga	15.11.1983	Ajax
4-Joris Mathijsen	05.04.1980	Hamburg
12-Mario Melchiot	04.11.1976	Wigan
2-André Ooijer	11.07.1974	Blackburn
5-G. van Bronckhorst	05.02.1975	Feyenoord
Orta Saha		
17-Nigel de Jong	30.11.1984	Hamburg
8-Orlando Engelaar	24.08.1979	Twente
20-Ibrahim Afellay	02.04.1986	PSV
10-Wesley Sneijder	11.01.1984	Real Madrid
23-Rafael van der Vaart	11.02.1983	Hamburg
6-Demy de Zeeuw	26.05.1983	AZ Alkmaar
Forvet		
21-Ryan Babel	19.12.1986	Liverpool
18-Dirk Kuyt	22.07.1980	Liverpool
9-Ruud van Nistelrooy	01.07.1976	R. Madrid
7-Robin van Persie	06.08.1983	Arsenal
11-Arjen Robben	23.01.1984	R. Madrid
22-Jan V. of Hesselink	07.11.1978	Celtic
19-Klaas Jan Huntelaar	12.08.1983	Ajax

Romanya

Kolay teslim olmazlar

Grubun açılış maçını Fransa'yla oynayacak Romanya, bu gruptaki en rahat takım. Sonuncu dahi olsalar kimse onlara "Niye elendiniz?" demeyecek. Ancak Romanya'nın yakın zamanda aldığı sonuçlar, grubun son sırasına kolay kolay razı olmayacaklarını gösteriyor. Her şeyden önce, eleme grubunda hiç kaybetmedikleri ve önünde birinci olarak kupa biletini aldıkları Hollanda'ya boyun eğmeye hiç de niyetli olmayacaklar. Kaldı ki, Hollanda daha önce 2006 Dünya Kupası elemelerinde

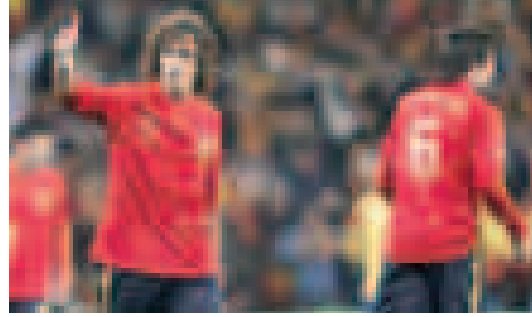
Romanya'nın yoluna taş koyan takım olmuştu. İki takım birbirini çok iyi tanıyor ve bir sürpriz yapma yolunda Hollanda, Romanya'nın gözüne ilk kestireceği takım olacak. Romanya'yı bu şampiyonaya 80'lerin Steaua jenerasyonunun önemli golcüsü Viktor Piturca götürüyor. Son yıllarda Romanya'da görev yapan en istikrarlı teknik direktör olan Piturca, uzun yıllar forma giydiği Steaua'yla Galatasaray'a karşı Şampiyon Kulüpler Kupası yarı finali de oynamıştı.

Oyuncu	Doğum Tarihi	Kulübü
Kaleciler		
1-Bogdan Lobont	01.01.1978	Dinamo Bükreş
12-M. Cornel Popa	12.04.1976	Politehnica
23-Eduard Stancioiu	03.03.1984	CFR 1907 Cluj
Defans		
2-Cosmin Contra	15.12.1975	Getafe
13-Cristian Sapunaru	05.04.1984	Rapid Bükreş
14-Sorin Ghionea	11.05.1979	Steaua Bükreş
15-Dorin Goian	12.12.1980	Steaua Bükreş
22-Stefan Radu	22.10.1986	Lazio
3-Razvan Rat	26.05.1981	S. Donetsk
17-Cosmin Moti	12.03.1984	Dinamo Bükreş
4-Gabriel Tamaş	09.11.1983	Auxerre
Orta Saha		
7-Florentin Petre	15.01.1976	CSKA Sofia
16-Banel Nicolita	07.01.1985	Steaua Bükreş
11-Razvan Cociş	19.02.1983	L. Moskova
8-Paul Codrea	04.04.1981	Siena
5-Cristian Chivu	26.10.1980	Inter
6-Mirel Radoi	22.03.1981	Steaua Bükreş
20-Nicolae Dica	09.05.1980	Steaua Bükreş
19-Adrian Cristea	30.11.1983	Dinamo Bükreş
Forvet		
10-Adrian Mutu	08.01.1979	Fiorentina
9-Ciprian Marica	02.10.1985	Stuttgart
18-Marius Niculae	16.05.1981	Thistle
21-Daniel Niculae	06.10.1982	Auxerre

İlk ve son şampiyon buluştu

Avrupa Futbol Şampiyonası'nda D Grubu, kupa tarihinin ilk şampiyonu Sovyetlerin mirasçısı Rusya'yla, son şampiyon Yunanistan'ı karşı karşıya getiriyor. Bu iki takımın yanı sıra İspanya ve İsveç'i de barındıran grup, dört yıl önceki şampiyonanın A Grubu'nu da oldukça andırıyor. Yalnızca bu kez Portekiz'in yerine İsveç var. Ancak bu, heyecanı azaltmak şöyle dursun, daha dengeli bir grubun ortaya çıkmasına neden oldu. Gruptaki ilk maç 10 Haziran'da, 1964 finalinin rövanşı da sayılabilecek İspanya-Rusya maçı. Grupta İspanya ve İsveç, Yunanistan ve Rusya'nın önünde favori görülüyor, ancak Hiddink ve Rehnhagel'in olumlu, İspanya'nın ise olumsuz anlamda beklentileri altüst etme huyu bu grupta her şeyi tersine çevirebilir.

İspanya En başarısız favori

Tüm zamanların en başarısız favorisi İspanya, bir kez daha finallere iddialı geliyor. İspanya kalesine baktığımızda kuşkusuz daha 27 yaşında olmasına karşın 75 milli maçı deviren Iker Casillas'ı görüyoruz. Onun yedeği büyük ihtimalle Liverpool'dan Jose Reina olacak. Sevilla'nın iki UEFA Kupası başarısı için elinden geleni ardına koymayan, hatta ikinci sezonda Shakhtar'a son dakikada bir gol atarak takımının erkenden elenmesini önleyen Andres Palop ise 34 yaşında muradına erdi ve ilk kez İspanya kadrosuna girdi. İspanya defansında yeri garanti gözüken iki isim var; Carles Puyol ve Sergio Ramos. Gerçi tıpkı Ramos gibi sağ bek mevkiine göz diken Arbeloa'nın da varlığı işleri karıştırabilir. Valencialı Marchena yine defansta yerini alacak gibi gözüküyor. Sol bek, İspanya için sağ tarafa kıyasla biraz daha sıkıntılı olabilir. Aragones bu mevki için aday kadroya Pernia, Capdevila ve Navarro'yu çağırdı ancak bu üç oyuncu da henüz kadronun değişmez oyuncusu konumunda değil. "Her mevkiye bir Liverpoollu" kampanyasının orta sahadaki temsilcisi Xabi Alonso, beklendiği gibi yine

kadroda. Barçalı Xavi'nin de bu sezonki formuyla oynaması kesin gibi. Bu iki oyuncu dışında Fabregas da orta sahanın kuvvetli ismi. Lakin kanatlara bakıldığında İspanya'da yine sıkıntılar baş gösteriyor. İspanyolların kanatlardaki açmazı, La Liga'da başa giren kulüplerin bir çoğunun üçlü orta sahayı tercih etmesinden ya da kanatlarda yabancı oyuncular oynatmasından kaynaklanıyor. İspanya'nın forvetteki ikilisi ise şimdiden belli gibi. Liverpool'daki alışma dönemini sezonun ikinci yarısından itibaren şova döken genç Fernando Torres ile artık milli formaya iyiden iyiye alışan ve son hazırlık maçında İtalya'nın da canını yakan Valencia'dan David Villa, gol yollarında iddialı olacaklar. Aragones'in Raul'süz milli takım tercihi, bu iki oyuncu beklenen performansı veremezse başına bela olabilir. Üstelik genç yıldız Bojan Krkic de kendini çok yorgun hissettiği için kadroya katılamayacağını açıkladı. İspanya'nın bu turnuvada da klasik hüsrانlarından birini yaşaması durumunda ülke basınının hemen Raul'ü gündeme getirmesi kesin gibi gözüküyor.

İspanya'nın bu turnuvadaki en kuvvetli tarafı Avrupa'nın en güçlü takımlarında oynayan tecrübeli kadrosu. Takımın yumuşak karnı ise iki kanatta da güçlü bir bek-açık ikilisinin oluşmaması. İspanya takımı kağıt üstünde hem umut vaat ediyor hem de dağınık bir kadro görüntüsü çiziyor. Takımın hangi yöne kayacağını ise Aragones'in tercihleri belirleyecek.

Oyuncu	Doğum Tarihi	Kulübü
Kaleciler		
13-Andres Palop	22.10.1983	Sevilla
1-Iker Casillas	20.05.1981	Real Madrid
23-Pepe Reina	31.08.1982	Liverpool
Defans		
2-Raul Albiol	04.09.1985	Valencia
11-Joan Capdevila	03.02.1978	Villarreal
5-Carles Puyol	13.04.1978	Barcelona
15-Sergio Ramos	30.03.1986	Real Madrid
20-Juan Gutierrez	23.07.1976	Real Betis
4-Carlos Marchena	31.07.1979	Valencia
18-Alvaro Arbeloa	17.01.1983	Liverpool
3-Fernando Navarro	06.02.1974	Sevilla
Orta Saha		
19-Marcos Senna	17.07.1976	Villarreal
8-Xavi Hernandez	25.01.1980	Barcelona
6-Andrés Iniesta	11.05.1984	Barcelona
10-Cesc Fabregas	04.05.1987	Arsenal
14-Xabi Alonso	25.11.1981	Liverpool
22-Ruben Gutierrez	05.06.1985	Getafe
12-Santiago Cazorla	13.12.1984	Villarreal
Forvet		
7-David Villa	03.12.1981	Valencia
9-Fernando Torres	20.03.1984	Liverpool
17-Daniel Güiza	27.08.1980	Mallorca
16-Sergio Garcia	09.06.1983	Real Zaragoza
21-David Silva	08.01.1986	Valencia

D Grubu Maç Programı

Tarih	Saat (TSİ)	Maç	Stat
10.06.2008	19.00	İspanya-Rusya	Stadion Tivoli NEU-Innsbruck
10.06.2008	21.45	Yunanistan-İsveç	Wals Siezenheim-Salzburg
14.06.2008	19.00	İsveç-İspanya	Stadion Tivoli NEU-Innsbruck
14.06.2008	21.45	Yunanistan-Rusya	Wals Siezenheim-Salzburg
18.06.2008	21.45	Yunanistan-İspanya	Wals Siezenheim-Salzburg
18.06.2008	21.45	Rusya-İsveç	Stadion Tivoli NEU-Innsbruck

Yunanistan

Son şampiyon yine sıçrar mı?

Finallere milli takımımızın önünde grup birincisi olarak gelen Yunanistan, son şampiyon unvanlı olmasına rağmen yine favori değil ve bu Otto Rehhagel'i son derece rahatlatan bir durum. Birinin kendilerini favori göstermesi halinde "Rehaklis" in başına kâbus gibi çökmeye hazır gözükken renkli Yunan spor basını şu anda temkinli, biraz da bu yıl ligde tuhaf bir şekilde neticelenen şampiyonluk mücadelesi ve ilk kez uygulanan play-off sistemiyle meşgul. Kadroya bakınca Rehhagel'in 2004 yılında tarih yazan ekibi fazla bozmadan yeni oyuncuları monte etmeyi başardığını görüyoruz. Yunanistan kalesinde "Kral Otto"nun iki tercihi var. Karaiskaki'deki performansıyla Türk futbolseverlerin gönlünde taht kuran Nikopolidis ve Aris'teki performansıyla kaleyi devralmaya hazır olduğunu gösteren Halkias. Form açısından bakıldığında Halkias'ın ilk on birde çıkması beklenebilir ama Rehhagel tercihini deneyimden yana kullanırsa kalede yine Nikopolidis'i görebiliriz. Yunan defansında bu turnuvada yine tecrübe konuşacak gibi gözüküyor. AEK'le

şampiyonluğu kıl payı kaçıran Dellas ve Atleticolu Seitaridis'in yanı sıra ara transferde Beşiktaş'ın kapısından dönen Kyrgiakos kadroda yer alacak. Bu isimler dışında Olympiakos'la iyi bir sezon geçiren Torosidis ve Patsatzoglou, son dönemde Rehhagel'in gözdeleleri arasında. Son şampiyonun orta sahasında yine tecrübeli isimler ağırlıkta. Benficalı Katsouranis'in liderliğindeki orta alanda Basinas, Giannakopoulos ve Panathinakos'u Şampiyonlar Ligi'ne taşıyan Karagounis yer alacak. Yunanistan'ın bu mevkideki temel sıkıntısı, geçen dört yılda hiçbir genç oyuncuyu takıma katamamış olması. Zaten orta saha ligde de ya tecrübelilere ya da yabancılara emanet. Orta sahanın tıkanması halinde oyuna girip enerji verecek genç bir yedek yok. Dolayısıyla yine 2004'teki gibi topu bir an önce defanstan hücum hattına geçirmelerinde fayda var.

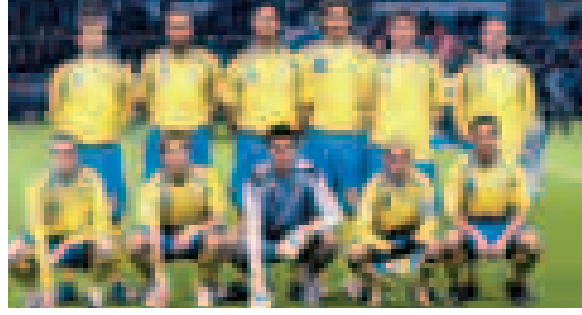

Oyuncu	Doğum Tarihi	Kulübü
Kaleciler		
12-Konstantinos Chalkias	30.05.1974	Aris
13-Alexandros Tzorvas	12.08.1982	OFI Girit
1-Antonios Nikopolidis	14.01.1971	Olympiakos
Defans		
4-Nikolaos Spyropoulos	10.10.1983	Panathinaikos
11-Loukas Vintra	05.02.1981	Panathinaikos
5-Traianos Dellas	31.01.1976	AEK
18-Ioannis Goumas	24.05.1975	Panathinaikos
16-Sotirios Kyrgiakos	23.07.1979	E. Frankfurt
19-Paraskevas Antzas	18.08.1976	Olympiakos
3-Christos Patsatzoglou	19.03.1979	Olympiakos
15-Vassilios Torosidis	10.06.1985	Olympiakos
2-Georgios Seitaridis	04.06.1981	A. Madrid
Orta Saha		
10-Georgios Karagounis	06.03.1977	Panathinaikos
8-S. Giannakopoulos	12.07.1974	Bolton
22-Alexandros Tziolis	13.02.1985	Panathinaikos
21-K.Katsouranis	21.06.1979	Benfica
6-Angelos Basinas	03.01.1976	Mallorca
Forvet		
20-Ioannis Amanatidis	03.12.1981	E. Frankfurt
17-Theofanis Gekas	23.05.1980	B. Leverkusen
7-Georgios Samaras	21.02.1985	Celtic
14-Dimitrios Salpingidis	18.08.1981	Panathinaikos
23-N.Lyberopoulos	04.08.1975	AEK
9-Angelos Charisteas	09.02.1980	Nürnberg

Yunanistan forvette ise çok büyük bir zenginlik yaşıyor. Kadroda Bundesliga patentli dört forvet olacak. Bunlardan en önemlisi, son yılların en büyük gelişmesini kaydeden Theofanis Gekas. Bunun dışında Charisteas ve Celticli Samaras da hava toplarını toplamak için hazır bekleyecek. Yunanistan'da sonradan oyuna girip, giden maç çevirme konusunda haklı bir şöhrete sahip olan AEK'in lider oyuncusu Nikos Lyberopoulos'u da unutmamak gerek. Yunanistan, favori gösterilmemesine karşın yine çok dengeli ve ne oynayacağını bilen bir kadroyla geliyor. Rehhagel dört yıl içinde takımı gençleştirmeyi neredeyse hiç sorunsuz atlattı. Tek sıkıntı ise orta sahanın yaş ortalamasının hâlâ çok yüksek olması. Eğer oradaki "generaller" top kullanma becerilerini takımı yavaşlatmadan kullanırlarsa Yunanistan yine çok tehlikeli bir ekip olabilir.

İsveç

İhtiyar kurtlar

Yılların tecrübesi Lars Lagerbäck'in Avrupa Şampiyonası'na getirdiği İsveç, bu grupta en heyecan verici futbolu oynayan takımlardan biri. Takımın iyi gününde sahadan silemeyeceği ekip yok gibi. Bunu elemelerdeki ilk İspanya maçında da gösterdiler. Ancak ikinci İspanya maçında görüldü ki, kötü günlerinde sahada hayaletleri de andırabiliyorlar. Bu bakımdan İsveç'ten her şeyi beklemek olası. İsveç'te bu turnuvada kalenin sahibi Andreas Isaksson olacak. Manchester Cityli kalecinin normal koşullarda kaleyi vermesi pek ihtimal dahilinde değil. Milli takım formasıyla geç buluşan Rami Shabaan, Isaksson'un yedeği olacak. Brezilya maçında yediği hatalı gol ve maçı kaybettirmesi kaleye geçme şansını çok azalttı. Defansta Mellberg, Nilsson ve Majstorovic'in yeri sağlam gözüküyor. Orta sahada Galatasaraylı Linderöth'un yanı sıra Kallström ve Deportivo'lu Wilhelmsson öne çıkıyor. Tabii ki tecrübeli Fredrik Ljungberg'i de unutmamak lazım. İsveç'in en zengin olduğu mevki kuşkusuz forvet. İsveçli gol ayakları sezonu çok formda geçirdi. Werder'de yıldızlaşan Rosenberg ve Toulouse'dan Elmander'in yanına Zlatan Ibrahimović'i de koyunca zaten İsveç korkulan bir ekip haline geliyor. Lagerbäck bu kadroda da kariyerlerinin sonunu yaşayan Marcus Allback ve Henrik Larsson'dan vazgeçmedi. Kadro yapısı dikkate alındığında süratli bir 4-3-3'le rakiplerini ablukaya alabilecek gibi gözükken İsveç'in belki de tek handikapı kadronun yaş ortalaması. Lagerbäck senelerdir çalıştırdığı jenerasyonu emekli etmeden görevi bırakmak istemiyor. Takımda 35 yaş civarında pek çok oyuncu var ve bunların nasıl performans göstereceği merak konusu. İsveç'in bu durumu da bu grubun bilinmezliğine yeni bir halka ekliyor.

İstim üstündeler

Turnuvanın belki en çok merak edilen ekiplerinden biri olan Rusya'da Teknik Direktör Guus Hiddink, açıkladığı kadroda bu senenin UEFA Şampiyonu Zenit'in yıldızlarının yanı sıra Moskova takımları Lokomotiv ve CSKA'dan isimlere yer verdi. Ruslarda kaleyi ya CSKA'lı Akinfeev ya da Zenitli Malafeev koruyacak. İkisi de şu an çok formda. Defansta CSKA'lı Berezutski kardeşlere, Zenit'ten Shirokov ve Anyukov eşlik edebilir. Orta sahada ise Hiddink'in seçeneği oldukça fazla. Lokomotiv'den Bilyaletdinov ve Torbinskiy, Zenit'ten Faizulin, Zyryanov ve Denisov, CSKA'dan ise Zhirkov görev verilmesi halinde takıma

çok şey katabilir. Bu oyuncuların bir çoğu oldukça fiziklî ve hızlı isimler. Rus takımında forvetin ise Zenit'in iki golcüsü Arshavin'le Pogrebnyak'a emanet edilmesi kesin gibi. Rusya'nın en büyük avantajı, şampiyonanın ülkede liglerin hızını aldığı bir dönemde oynanması. Diğer takımlarda pek çok oyuncunun maç eksiği yaşayabileceği bu dönemde, Ruslar hazır gelecek. Ayrıca takım, yapısı itibarıyla Hiddink'in başarı kazanabileceği bir görüntü arz ediyor. Rus oyuncular için 2002'de dünya dördüncüsü olan Korelilerin daha iri yapıları demek mümkün. Düz oynuyorlar ancak çok çalışarak, takım oyununda boşluk bırakmıyorlar.

Oyuncu	Doğum Tarihi	Kulübü
Kaleciler		
1-Andreas Isaksson	03.10.1981	M. City
12-Rami Shaaban	30.06.1975	Hammarby
13-Johan Wiland	24.01.1981	Elfsborg
Defans		
23-Mikael Dorsin	06.10.1981	CFR 1907
4-Petter Hansson	14.12.1976	Rennais
14-Daniel Majstorovic	05.04.1977	Basel
3-Olof Mellberg	03.09.1977	Aston Villa
2-Mikael Nilsson	24.06.1978	Panathinaikos
15-Andreas Granqvist	16.04.1985	Wigan
5-Fredrik Stoor	28.02.1984	Rosenborg
Orta Saha		
7-Niclas Alexandersson	29.12.1971	Göteborg
19-Daniel Andersson	28.08.1977	Malmö
16-Kim Källström	24.08.1982	O. Lyon
18-Sebastian Larsson	06.06.1985	Birmingham
9-Fredrik Ljungberg	16.04.1977	West Ham
6-Tobias Linderöth	21.04.1979	Galatasaray
21-C.Wilhelmsson	08.12.1979	Deportivo
8-Anders Svensson	17.07.1976	Elfsborg
Forvet		
20-Marcus Allbäck	05.07.1973	Kopenhag
17-Henrik Larsson	20.09.1971	Helsingborgs
11-Johan Elmander	27.05.1981	Toulouse
10-Zlatan Ibrahimovic	03.10.1981	Inter
22-Markus Rosenberg	27.09.1982	W. Bremen

Oyuncu	Doğum Tarihi	Kulübü
Kaleciler		
1-Igor Akinfeev	08.04.1986	CSKA Moskova
12-Vladimir Gabulov	19.10.1983	Amkar Perm
16-Vyacheslav Malafeev	04.03.1979	Zenit
Defans		
22-Aleksandr Anyukov	28.09.1982	Zenit
2-Vasili Berezutski	20.06.1982	CSKA Moskova
5-Aleksei Berezutski	20.06.1982	CSKA Moskova
4-Sergei Ignashevich	14.07.1979	CSKA Moskova
8-Denis Kolodin	11.01.1982	D. Moskova
14-Roman Shirokov	06.07.1981	CSKA Moskova
3-Renat Yanbaev	07.04.1984	L. Moskova
Orta Saha		
15-Diniyar Bilyaletdinov	27.02.1985	L. Moskova
23-Vladimir Bystrov	31.01.1984	S. Moskova
20-Igor Semshov	06.04.1978	D. Moskova
11-Sergei Semak	27.02.1976	R.Kazan
7-Dmitri Torbinskiy	28.04.1984	L. Moskova
18-Yuri Zhirkov	20.08.1983	CSKA Moskova
17-Konstantin Zyryanov	05.10.1977	Zenit
Forvet		
6-Roman Adamov	21.06.1982	FC Moskova
10-Andrei Arshavin	29.05.1981	Zenit
19-Roman Pavlyuchenko	15.12.1981	S. Moskova
13-Pavel Pogrebnyak	08.11.1983	Zenit
9-Ivan Saenko	17.10.1983	Nürnberg
21-Dmitri Sychev	26.10.1983	L. Moskova

Emre Belözoğlu

Türk futbolunun yaşadığı üç büyük zaferde de payı büyük isimlerden biri olmayı başardı. Ardından İtalya ve İngiltere liglerinde kariyerini zenginleştirdi, tecrübesini artırdı. Geçtiğimiz sezon boyunca sakatlıklarla boğuşsa da Euro 2008’de yine Milli Takımımızın kilit oyuncularının başında gelecek. Avrupa Şampiyonası’nda çeyrek final dahil her türlü finalin başarı sayılması gerektiğini savunuyor ve başarının formülünü şu cümlelerle anlatıyor: “Geçmişteki başarıları hep rakiplerimizi bozarak elde ettik. Ne zaman çok fazla pas yapmaya başladık, rakipler bizi bozdu. Bizim stilimiz ve karakterimiz belli. Hem oynayıp hem oynatmamak. Bunun için de öncelikle savaşmamız gerekiyor. Hem biz oynayalım hem rakibimiz oynasın diye beklersek sıkıntı yaşarız.”

“Önce savaşmak gerek

Mazlum **Uluç**

▼Öncelikle İngiltere’de sona eren sezonla ve senin performansınla başlayalım. Uyum problemlerini aştığın ve giderek daha iyi olman gerektiği düşünülebilir ama bu sezon işler pek de senin istediğin gibi gitmedi. 6 maçta ilk on bire çıktın, 8 maçta sonradan oyuna girdin ve uzun bir zamandır da oynamıyorsun.

▲İlk ve en büyük şanssızlığım sezon başından önce Bosna-Hersek maçı kampında bileğimin kırılması oldu. Bu nedenle dört ay sahalardan uzak kaldım ve sezon başı kampını kaçırdım. Takımın başına yeni gelen bir teknik direktörümüz vardı. Akabinde 20-25 günlük ciddi bir toparlanma sürecim oldu ve teknik direktörümüz beni hemen oynamaya başladı. Bu dönemdeki çıkışım Milli Takım’a da yansdı. Malta ve Macaristan maçlarında sonra elimden geleni yapmaya çalıştım. Ancak 2-2.5 ay sonra bu defa da bileğim

2002’deki başarının ardında Galatasaray’dan başlayan bir oturmuş kadro ve takım içindeki müthiş arkadaşlık vardı. Dünya Kupası’ndan önce 53 günlük kampta, iki kişi arasında en küçük bir söz dalaşı dahi olmadı. Ben bugün de ortamın varlığını hissediyorum.

Bugün takımımızda çok sayıda genç oyuncu var ve onlarla harmanlanabilecek çok tecrübeli ve üstelik yine yaşları genç oyuncular mevcut. Nihat, Yıldırım, Tuncay, ben uluslararası alanda tecrübeliyiz ve aynı zamanda genciz. Bu önemli bir avantaj.

İngiltere’de temponun en yüksekini gördüğüm için milli maçlarda her tempoyu rahatlıkla kaldırabiliyorum. Avrupa’da oynamak bu tecrübeyi kazandırıyor. Bir de içimizde milli formayı giymenin getirdiği ekstra bir motivasyon var.

döndü ve 2 aydır da bu nedenle oynayamadım. Son 2.5 haftada takımımın antrenmanlara çıktım. Sağ olsun şu andaki hocamız Kevin Keegan da bana çok yardımcı oldu ve Milli Takım kampına erken yolladı. Yani bu sezon yaşadığım problemler hep sakatlıkla ilgiliydi. Daha önce Inter’de iki sene kasık ağrıları çekmiştim. Bu sene de bileğimle alakalı böyle bir sorun yaşadım. Bunlar tabii ki şanssızlık ama ben hayatta her şeyin olabileceğini düşünüyorum. Sakatlıklar haricinde yapabileceğimin maksimumunu yapmaya çalıştım. Tabii ki daha fazla maç oynamak isterdim. Çünkü bunun Milli Takım’a yansması daha olumlu olabilirdi.

▼**Şu andaki performansın için ne söyleyebilirsin? Uzun süredir oynamayan bir oyuncu olarak Euro 2008 için kendini tam anlamıyla hazır hissediyor musun?**

▲Benim adıma şöyle bir dezavantaj var. Buraya gelen herkes maç tecrübesine sahip. Bence 2.5 aydır maç yapmıyorum. Ama Euro 2008’e hazırlık sürecinde 1 aylık güzel bir kamp geçirdim ve hazırlık maçlarında oynadım. Dolayısıyla açığımı biraz olsun kapadım. Milli Takım’a çok değer veriyorum ve bu takım için önemli bir oyuncu olduğuma inanıyorum. Euro 2008’de ilk maçtan itibaren oynamak ve takımım adına olabildiğince verimli olmak istiyorum.

2002 öncesi havayı yaşıyoruz

▼**2000’de UEFA Kupası’nı, hemen ardından Süper Kupa’yı kazanmış ve sonrasında 2002’de Dünya Kupası üçüncülüğü yaşamış bir oyuncusun. Türk futbolu da o dönemde zirve yapmıştı. Art arda gelen bu başarıların arkasındaki**

Bizim için her türlü finali görebilmek başarı olur. Buna çeyrek final de dahil. Çünkü biz genç bir takımız ve önümüzde birkaç turnuvarımız daha var. Avrupa Şampiyonası’na yaşadığımız bunca sıkıntıya rağmen gelmemiz bile başarıdır.

Favorilerim Fransa, Portekiz, İspanya ve Dünya Kupası’ndaki performanslarını gördükten sonra Almanya. Aslında “Şu kazanır” diye düşünen bir oyuncu değilim. Bence en iyi konsantre olan takım kazanacak. Yıldız adaylarım Ronaldo’nun yanı sıra Arda ve Nihat.

sır neydi sençe?

▲O dönemde Galatasaray’ın başarısının ardından gelen bir Milli Takım başarısı vardı. Galatasaray’ın ilk on birinde oynayan oyuncuların 6-7’si Milli Takım’ın ilk on birinde yer alıyordu. Taffarel’in yerine Rüştü ağabey, Popescu’nun yerine Alpay ağabey, Hagi’nin yerine Yıldırım

oynuyordu. Oturmuş bu kadronun yanında dünya üçüncülüğü başarısının gelmesinin en büyük sebebi takım içindeki müthiş arkadaşlıktı. Dünya Kupası’ndan önce 53 gün kampta kaldık, antrenmanlarda bile iki kişi arasında en küçük söz dalaşı dahi olmadı. Herkes birbirini çok seviyor, sayıyordu. Her biri saygın

ve yetenekli oyuncular. Herkes performansının en üst noktasına çıkabilecek yaşıydı.

Galatasaray’daki takım ruhunu Milli Takım’a da yansıtmıştık. Takım ruhunu oluşturmanın en büyük kuralı, kendin için düşündüğün her şeyi takım arkadaşın için de düşünmektir. Arkadaşın topu kaptırdığında kendin kaptırmış gibi düşünürsen mücadelen de o oranda yükselir. Kendi kaptırdığın topa koşup, arkadaşının kaptırdığı topa koşmazsan bu çok büyük bencillik olur. Bizim takımımızda o dönemde çok iyi bir ortam vardı.

▼**Bugün o atmosfere ne kadar yakınız?**

▲Ben bugün de aynı ortamın varlığını hissediyorum. Başımızda tüm dünyanın saygı duyduğu çok önemli bir teknik direktör bulunuyor. Bunun da biz getirdiği avantajlar var. Fatih Hoca bence oyuncuyu maça konsantre etme konusunda dünyanın sayılı teknik adamlarından birisi. Bugün takımımızda çok sayıda genç oyuncu var ve onlarla harmanlanabilecek çok tecrübeli ve üstelik yine yaşları genç oyuncular mevcut. Nihat, Yıldırım, Tuncay, ben uluslararası alanda tecrübeliyiz ve aynı zamanda yaşlarımız da genç. Bu önemli bir avantaj. Ben bu avantajın turnuvaya da çok iyi yansayacağını düşünüyorum. Burada oynadım-oynamadım derdine düşecek oyuncular da yok. Herkes burasının Milli Takım olduğunun bilincinde. Hizmet için yarışmaktan başka bir şey yapmayacağız.

▼**Grup maçlarında oldukça zorlanan bir takımdık. Kolay rakipler karşısında puanlar kaybettik ama zor denilen çok kritik maçlardan galibiyetle ayrıldık. Bu çelişkiyi neye bağlamak gerekir?**

▲Dünyada futbol takımları

mücadele ettikleri sürece birbirlerine çok yaklaştılar. Biz Malta'yla berabere kalırken o hafta Portekiz de Ermenistan'ı yenemedi. Biz Malta'yla berabere kaldığımızda kıyamet kopartılmaya çalışıldı. Ama biz inancımızı hiç yitirmedik. Grup maçları iki senelik bir periyot. İlk sene 13 puan topladık. İkinci sene ise futbolcuların değişen performanslarının sıkıntısını yaşadık. Bence bu oynadığımız takımlarla ilgili değildi. Çünkü ilk sene seyircisiz oynadığımız maçta Malta'ya 2 gol attık, Yunanistan'ı deplasmanda farklı yendik. Elbette önemli maçlara daha iyi konsantre oluyorsunuz. Büyük maçları her zaman lehine çevirebilecek bir takımız. Bu şampiyona öncesi en büyük silahımız da bu; çünkü orada bizi büyük maçlar bekliyor.

▼İki yıla yayılan elemelerle, bir-iki haftaya sığan turnuva süreci arasında ne gibi farklar var?

▲Kesinlikle çok farklı oluyor. Turnuva takımı olmak çok önemli. 2002 Dünya Kupası'nda üçüncü olan takımımız böyle bir ekti. Bu takımla henüz turnuvaya gitmedik ama aynı havayı yakalayabileceğinden eminim. Çünkü bizler işi vatan meselesine döktük mü, çok ayrı konsantre oluyoruz. Bu bize has bir durum. Turnuva takımı olabileceğimizi düşünüyorum. Çünkü bu takımın büyük bölümü en azından 2-3 turnuva daha görebilecek, başarıyı çok isteyen oyuncularından oluşuyor.

Hem oynayıp hem oynatmamalısınız

▼Ligimizde bir tempo sorunu göze çarpıyor. En azından İngiltere ve İspanya'daki tempoda oynamıyoruz. Bu durum Milli Takım'a nasıl yansıyor?

▲Yurtdışından gelen oyuncularımızın performansı yükselmiş durumda. Bu da Milli Takım'a olumlu yansıyacak. Ama Turkcell Süper Lig'deki tempo hiçbir zaman Avrupa'nın üzerine çıkmadı. Biz Galatasaray'da çok koşan, çok mücadele eden bir takımdık. O takım, Avrupa'nın üzerinde tempo göstermişti. Bir futbolcu kendisine hedef belirlerken bir sınır çekmemeli. Saha içinde kendisini iyi hissediyorsa mücadele, koşma veya top kazanma anlamında kendisini sınırlandırmamalı. Özellikle Milli Takım'a gelen oyuncular kendilerini asla yeterli görmeli ve daha iyi olmaya çalışmalı. Türkiye'de vizyonla alakalı problemimiz var. Bu da Milli Takım'a yansır mı? Bence yansır. Çünkü bu ülkenin liginde oynanan

futbol, milli takımlar bazında oynanan temponun çok altında. Ama şunu unutmamak lazım, Galatasaray ve Milli Takım'la başarılı olduğumuz dönemde hep rakiplerimizi bozarak başarılı olduk. Ne zaman çok fazla pas yapmaya başladık, rakipler bizi bozmaya başladı. Bizim stilimiz ve karakterimiz belli. Hem oynayıp hem oynatmamak. Bunun için de öncelikle savaşmamız gerekiyor. Hem biz oynayalım hem rakibimiz oynasın diye beklersek sıkıntı yaşarız. Bizim mutlaka rakibimizi bozmamız gerekiyor.

▼Geçmişte Galatasaray'ın Avrupa'da başarılı olan bir kadrosu vardı ve o kadro Milli Takımımızı da önemli noktalara taşıdı dedik. Bugün Avrupa'da oynayan oyuncularımızın nispeten çoğalması aynı etkiyi gösterebilir mi? Bir de şunu merak ediyorum; Avrupa'nın büyük liglerinde oynamak oyuncunun kalitesine nasıl katkılar sağlıyor?

▲Her ligi izliyorum ve bana göre dünyanın en tempolu liginde oynuyorum. O maçlardan birinden çıktıktan sonra Milli Takım'a geldiğimde, bir maçın görebileceği en yüksek tempoyu zaten görmüş oluyorum. Dolayısıyla milli maça çıktığımda her türlü tempoyu rahatlıkla kaldırılabiliyorum. Çünkü hem zihinsel hem de fiziksel olarak o tempo artık bende meleke haline gelmiş durumda. Türkiye Ligi'nde oynadığım dönemde ise lig maçının ardından Şampiyonlar Ligi maçına çıktığımızda çok zorlanıyorduk. Çünkü farklı bir tempo ve çok farklı özelliklere sahip rakip oyuncular vardı orada. Avrupa'da oynamak bir kere bu tecrübeyi kazandırıyor. Saha içinde daha rahat hareket etmemizi sağlıyor. Milli maçlar sırasında Nihat'la da Yıldırım'la da konuşuyoruz, oynadığımız lig maçlarıyla arada bir fark göremiyoruz. Hatta milli maçların temposu daha düşük oluyor. Üstelik bizim içimizde milli formayı giymenin getirdiği ekstra bir motivasyon da var. Norveç maçı için "Çok tempolu geçti" diyorlar ama bana göre İngiltere Ligi'ndeki herhangi bir maçıdan daha tempolu değildi. Bu yüzden oyuncularımız Avrupa'da oynamalı ki, bu pratiği elde etsinler. O nedenle genç arkadaşlara, bir an önce Avrupa liglerine gitmelerini söylüyorum.

Hırçınlığım biraz da kazanma hırsından. İnsan hata üzerine yaratılmış bir varlık. "Ben mükemmelim" diyen hiç kimseye inanmam. Ben de mükemmel değilim. Bu nedenle hatalarım olmuştur. Ama her olaydan ders almak için çaba sarf ediyorum.

Newcastle'la alakalı bir problemim yok ama bu turnuva iyi geçerse belki daha farklı durumlar oluşabilir. Sonuçta bu turnuva çok önemli bir vitrin. Her oyuncu, takımını düşündüğü gibi kendi geleceğini de düşünür.

Bunun Milli Takım'a da kendi kariyerlerine de çok ciddi yansımaları olur.

▼Yunanistan'ın şampiyonluğuna bakarak "Biz niye olmayalım?" diyebilir miyiz?

▲Kesinlikle diyebiliriz. Baktığınızı zaman Yunanistan da kapanarak, belli bir stille rakibi bozarak oynamaya çalıştı ve başarılı oldu. O şampiyonadan sonra top oynamak istediler ama başarısız oldular. Biz de yapabiliriz, çünkü oynama anlamında Yunanistan'dan daha kaliteli bir takımız. Özellikle öndeki altılı her an oyunu değiştirecek kapasitedeki oyuncularından oluşacak. Onlar kadar disiplinli oynarsak farkımız zaten ortaya çıkar.

Her türlü final başarı olur

▼Euro 2008'deki favorin kim?

▲Gerçekçi yaklaşmak isterim. Bizim için her türlü finali görebilmek başarı olur. Buna çeyrek final de dahil. Çünkü biz genç bir takımız ve önümüzde birkaç turnuvarımız daha var. Avrupa Şampiyonası'na yaşadığımız bunca sıkıntıya rağmen gelmemiz bile başarıdır. Favorilerime gelince, Fransa olabilir, grubumuzdaki Portekiz olabilir. İspanya göze hoş gelen futbol oynayan bir takım. Almanya'dan bir şey beklemiyordum ama Dünya Kupası'ndaki performanslarını görünce onlar da favorilerden biri oldu. Aslında "Şu kazanır" diye düşünen bir oyuncu değilim. Bence

en iyi konsantre olan takım kazanacak.

▼Grublardaki rakiplerimizi değerlendirirsek, sanki Portekiz'le biz bir adım önde gibi duruyoruz. Ama Çeklerin de kaliteli bir kadrosu ve oturmuş bir sistemleri var. İsviçre de kolay gol yemeyen bir takım.

▲Evet, İsviçre uzunca bir dönemdir savunması güçlü bir takım olarak biliniyor. Onları baraj maçında 4-2 yendiğimizde grup maçlarında toplam üç gol yemişlerdi. Son Dünya Kupası finallerinde de gol yemediler. Zor maçlarımızdan bir tanesi olacak. Zaten psikolojik anlamda da bir zorluğu var. Portekiz ise gerçekten iyi bir takım. Grubun neticesiyle ilgili ilk maçın çok etkili olacağını düşünüyorum. Kazansak da kaybetsek de o maçtaki performansımız çok etkili olacak. Çekler ise İrlanda'nın grubundan geldiler. Newcastle'daki İrlandalı arkadaşlarımızla onların durumunu konuştuğumuzda pek olumlu bahsetmediler. Ama ben Çeklerin karşısında oynadığımız iki maç hatırlıyorum. Birini 4-0 kaybettik, diğesinde 2-2 berabere kaldık. Çok önemli oyunculara sahipler ve bu oyuncular gerçekten büyük takımlarda forma giymiş futbolcular. Uluslararası tecrübeye sahipler. Rosicky'nin yokluğu ise bizim için avantaj olarak kabul edilebilir.

▼Turnuvadaki yıldız adayın kim?

▲Bizim takımımızdan Arda ve Nihat etkili olabilir. Ronaldo ise kendisini zaten ispatlamış bir adam

ve turnuvarın yıldızı o olabilir. Ama ben bir turnuvada Zidane'la oynamayı çok isterdim.

Ben mükemmel değilim

▼Saha içinde zaman zaman hırçın bir portre çiziyorsun. Bu hırçınlık nereden kaynaklanıyor?

▲Bu biraz da kazanma hırsından. Ben kız kardeşimle tavlâ oynarken bile çok sinirlenebilirim. İnsan hata üzerine yaratılmış bir varlık. "Ben mükemmelim" diyen hiç kimseye inanmam. Ben de mükemmel değilim. Ne futbolculuğumla ne de insanlığımla. Bu nedenle her alanda hatalarım, kusurlarım olmuştur. Hayatım boyunca hep kazanma yanlısı bir insan oldum ve bunun yararını da zararını da gördüm. Yaşım şimdi 28'e geldi. Hayata daha farklı bakabiliyorum. Zamanın çok çabuk geçtiğine şahit olduğum dönemlerdeyim. 13 yaşında Galatasaray'a transfer oldum, 16 yaşında A takıma çıktım. 13 senedir profesyonel futbol oynuyorum. Sorsanız "1 ay mı daha çabuk geçti, 13 sene mi?" diye, 13 sene daha hızlı geçti. Bizler sorumluluğu olan insanlar ama küçük yaşlarda bunun farkına çok fazla varamıyorsunuz. Nabızınızın çok yükseldiği dönemler oluyor ve bazen kendinizi kontrol edemiyorsunuz. Bir de yaradılış meselesi bu. Herkesin farklı fıtratı var. Bunu en iyiye nasıl çekebilirim diye bir danışman eşliğinde çalışıyorum. Hatalarım, kusurlarım bundan sonra da olmayacak dersem yalan olabilir. Ama her şeyden ders almak için çaba sarf ediyorum. Hırçınlık, kontrol edebilirsem avantajım. Ama kontrol edemezsem avantajın yanında sıkıntı da teşkil edebiliyor.

▼Türkiye'de oyuncular genellikle medyadan şikâyetçidir. Türk medyası ile İngiliz medyası arasında bir fark var mı?

▲Aslında çok benzerlikler var. Ciddi yayınları bir kenara bırakırsak, onlar da bizimkiler gibi spekülasyonu çok seviyor. Çünkü bu tip haberler daha fazla prim yapıyor. Aslında her işin kendi ahlakı var. Futbolcularda olduğu gibi gazetecilerde de işini çok iyi yapmaya çalışanlar var. Bizim içimizdeki gibi medyanın içinde de işini iyi yapmayanlar var. Sonuç itibarıyla iki medyanın da birbirine benzer yanları çok. Magazin yönü çok ağır basıyor, futbolcuların hayatlarıyla ilgili çok fazla spekülasyon yapılıyor. Performansla ilgili günlük değerlendirmeler ön plana çıkabiliyor. Ortası olmayan bir durum var yani. İnsan bunu

zamanla anlıyor. Okunmak ya da izlenmek için ya çok iyi ya da çok kötü olmalı. Artık daha anlayışlı bakabiliyorum. Olumlu ya da olumsuz yazılanlarla yaşamıyorum. Geçenlerde bir yerde duymuştum, kendimize ancak kendimiz zarar verebiliriz. Yazılanların veya konuşulanların beni etkilemesine ancak ben kendim izin verebilirim. Ben izin vermezsem kimse bana bir şey yapamaz. Sonuçta bizler bunun da eğitimini almamız.

▼Newcastle'daki geleceğini nasıl görüyorsun?..

▲2.5 sene daha sözleşmem var. Dolayısıyla inisiyatif kulübümün elinde. Oynamak isterlerse oynatırlar, göndermek isterlerse gönderebilirler.

Euro 2008 kariyerim için önemli

▼Keegan'ın gelmesiyle senin açıdan neler değişti? Çünkü o klasik İngiliz futbolunun dışında topu yere indiren adam olarak bilinir ve senin tipindeki oyuncular da sever.

▲Keegan'ın bana bakışı çok olumlu. Futbol oynamaya çalışan her oyuncusunu seviyor. Birebir diyaloglarımızda da bunu söylüyor. Benim için gerçekten önemli bir insan ve kararlarına çok değer veriyorum. Newcastle'la alakalı bir problemim yok ama bu turnuva iyi geçerse belki daha farklı durumlar oluşabilir. Sonuçta bu turnuva çok önemli bir vitrin. Her oyuncu, takımını düşündüğü gibi kendi geleceğini de düşünüyor.

▼İngiltere'deki kulüp yapılarından söz eder misin biraz da?..

▲Kulüplerin mali durumlarından tutun da futbolcuların, menajerlerin derneklerine kadar araştırmamız gereken çok şey var. Futbolcuların, menajerlerin, yöneticilerin ne kadar yaptırım güçleri var? Kulüplerin planlamaları nedir? Kulübümüzü iki adam yönetiyor, birisinin yüzünü iki senedir hiç görmedim. Bizdeyse bir takım poster çekimine gidiyor, futbolcudan çok yönetici var. Futbolcular, yöneticiler, teknik adamlar ve kulüpler bazında İngiltere'den öğreneceğimiz çok şey var. Hani diyorlar ya "Biz şu kadar gerideyiz" diye... Bu doğru. Buna rağmen Milli Takım ve kulüpler bazında başarılı olabiliyorsak bence en büyük pay sahibi futbolcular ve teknik direktörler. Çünkü bu başarılar için ciddi anlamda bir yapılanma ve hazırlık yok. Ama Avrupa'da sistem oturtulmuş. Yabancı oyuncu sınırlandırmasından altyapılarından oyuncu yetiştirmeye kadar çok farklı özellikleri var. Eğer

İngiltere'yi örnek alacaksak, irdelenmesi gereken konunun çok basit olduğunu düşünmüyorum.

▼Şu yabancı meselesi de önemli. Yerli oyuncularımız, yabancı sayısının giderek artması nedeniyle takımlarında yer bulmakta zorlanıyor.

▲Bizim oyuncularımız oynasalar da oynamasalar da sürekli çalışmalı ve kendilerini hiçbir zaman yeterli görmemeli. Milli Takım'a gelmek adına çok fazla çalışmak zorundalar. Öncelikle kendi takımlarında oynamalılar. Şu bir gerçek ki, Türkiye'de 2. Lig'de çok yüksek bir performans gösteren oyuncu bile Milli Takım'a gelebilir. Çünkü buradaki düzen adaletli bir düzen. Mehmet Topal gruplarda maça çıkmadı ama bugün Euro 2008 kadrosunda. Bu demek oluyor ki, performansını yükselten, maça

iyi konsantre olan herkes Milli Takım'a gelebilir. Bizler böyle düşüneceğiz. İşte Galatasaray'da bir yabancı oynuyordu ama şimdi Mehmet Topal oynuyor. Seneye orada bir yabancı olsa bile bence yine Mehmet Topal oynayacak. Türkiye'de kamuoyu ve medya yabancı oyunculara daha fazla prim verir. Bu bir gerçek. Avrupalılar ise kendi oyuncularını el üstünde tutuyor. Ancak burası bizim ülkemiz ve bu gerçekle yaşamak zorundayız. Kabullenmemiz gereken şeyler var, değiştirebileceğimiz şeyler var. Futbolcunun değiştirebileceği şey, önünde oynayan yabancıyı geçip oynamak. Değiştiremeyeceği ise yabancıya fazla prim veren anlayış. Sen de değiştiremeyeceğin şey için sabredecek, değiştirebileceğin için de mücadele vereceksin. Bu kadar basit yani. ■

Türkiye'nin umut takımı

Euro 2008 elemelerini başarıyla tamamlayan Milli Takımımız, Euro 2008 finallerindeki mücadelesine başlamak için gün sayıyor. Finallerde A Grubu'nda yer alan Milli Takımımız, 7 Haziran'da Portekiz, 11 Haziran'da İsviçre ve 15 Haziran'da Çek Cumhuriyeti ile karşı karşıya gelecek. Fatih Terim liderliğinde Avrupa Şampiyonluğu mücadelesi verecek ekibimizi biraz daha yakından tanıyalım.

Fatih Terim

Milli Takımlar
Teknik Direktörü

4 Eylül 1953'te Adana'da doğdu. Futbol kariyerine 1969'da Adana Demirspor'da başladı. 1974'te transfer olduğu Galatasaray'da 1984'e kadar oynadı ve kaptanlık yaptı. A Milli Takım'da 54 maça çıktı, 2 gol attı, 35 kez kaptanlık bandını taktı. Teknik direktörlük kariyerine 1987'de Ankaragücü'nde başladı. Göztepe'nin ardından 1990'da Ümit Milli Takım'ın başına geçti.

Bu dönemde 1993'e kadar A Milli Takım'da Piontek'in yardımcılığını da üstlendi. 1993'te Olimpik Milli Takımımızın başında Akdeniz Oyunları şampiyonluğunu yaşadı. Ekim 1993'te başına geçtiği A Milli Takımımızı tarihinde ilk kez Avrupa Şampiyonası finallerine taşıdı. Euro 1996'nın hemen ardından işbaşı yaptığı Galatasaray'la üst üste dört sezon lig şampiyonluğun elde ederken, 2 de Türkiye Kupası kazandı. Başarılarını 2000'de bir ilki daha gerçekleştirip UEFA Kupası'nı kazanarak taçlandırdı. Aynı yıl İtalya'ya giderek önce Fiorentina'nın sonra da Milan'ın teknik direktörlüğünü yaptı ve yine ilkleri gerçekleştirdi. 2002-2004 yılları arasında bir kez daha Galatasaray'ın başına geçti. 2005'te ise bir kez daha Milli Takım'ın başındaydı ve ekibini Euro 2008 finallerine taşıdı.

Müfit Erkasap

Milli Takımlar
Sorumlu Yardımcısı

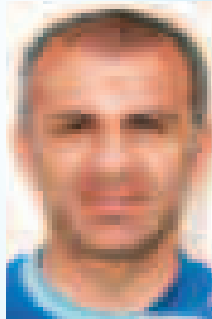

1957 yılında Şanlıurfa'da doğdu. Futbol kariyerine Galatasaray'ın altyapısında başladıktan sonra 1974-1982 yılları arasında A takımında sağ bek mevkinde forma giydi. Futbolu bıraktıktan sonra antrenörlüğe başladı. 1995 yılında kısa süreliğine Galatasaray Teknik Direktörlüğü yaptı. 1996'dan beri Fatih Terim'le birlikte çalışıyor. Galatasaray'ın üst üste dört lig şampiyonluğu, 2 Türkiye Kupası ve UEFA Kupası zaferlerinde Terim'in yardımcılığını yaptı. Fiorentina'da ve Milli Takım'daki görevleri sırasında da Fatih Terim'le birlikteydi.

Oğuz Çetin

Milli Takım Antrenörü

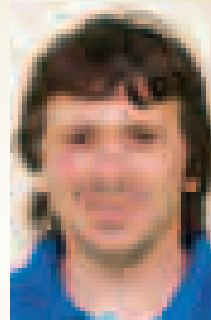
15 Şubat 1963'te Sakarya'da doğdu. Futbola 1978'de Sakaryaspor'un genç takımında başladı. 1981'de Sakaryaspor'un A takımına yükseldi. 1988'de Fenerbahçe'ye transfer oldu. 1991'de kaptanlığa getirildi. Sarı-lacivertli takımda iki lig şampiyonluğu, bir Cumhurbaşkanlığı ve iki Başbakanlık Kupası kazandı. 70 kez milli oldu. 1996'da transfer olduğu İstanbulspor ve 1998'de gittiği Adanaspor'da ikişer sezon forma giydi. 2000 yılında Fenerbahçe'de antrenörlüğe başladı, bir süre de teknik direktörlük yaptı. Gençlerbirliği ve Diyarbakırspor'daki teknik direktörlük tecrübelerinin ardından A Milli Takım'ın antrenörlüğüne getirildi.

Metin Tekin

Milli Takım Antrenörü

8 Mayıs 1964'te Kocaeli'nde doğdu. Futbola Kocaelispor'un altyapısında başladı ve A takımda oynamadan Beşiktaş'a transfer oldu. 1982'de Beşiktaş'ta forma giymeye başladı ve takımın sembol isimlerinde biri durumuna geldi. 1997'ye kadar oynadığı Beşiktaş'ta 5 lig şampiyonluğu yaşadı. 1997'de bir sezon Vanspor'da oynayarak futbolu bıraktı. 34 kez A milli oldu ve 2 gol attı. Gençlerbirliği ve Samsunspor'da antrenör olarak çalıştıktan sonra Çanakkale Dardanelspor ve Altay'da teknik direktörlük yaptı. Eylül 2004'te ise A Milli Takım Antrenörlüğüne getirildi.

Eser Özaltındere

Kaleci Antrenörü

1954 yılında Ankara'da doğdu. İstanbul Üniversitesi Felsefe Tarihi ve Ankara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Akademisi Yüksek Lisans mezunu. Adana Demirspor'un kalesini koruduğu yıllarda Milli Takım'a seçildi. Ardından transfer olduğu Galatasaray'da da başarılı performansını sürdürdü. 8 kez A, 7 kez de Ümit Milli oldu. Uzun yıllar Galatasaray'da kaleci antrenörlüğü yaptı ve birçok genç kalecinin yetiştirilmesine emek harcadı. Fatih Terim'in A Milli Takım Teknik Direktörlüğüne getirilmesinden bu yana Milli Takımlar Kaleci Antrenörleri Departmanı'nın başında bulunuyor.

Rüştü Reçber

Beşiktaş

10 Mayıs 1973'te Antalya'da doğdu. 1.85 boyunda, 78 kilo. Milli Takım formasını bugüne dek 116 kez giydi. 1991 yılında Antalyaspor'da profesyonel olduktan sonra 1994 sezonunda Fenerbahçe'ye transfer oldu. Süper Lig'deki ilk maçını 29 Ekim 1994'te Fenerbahçe formasıyla Petrolofisi'ne karşı oynadı. Milli formayı ise ilk kez 14.12.1994 tarihinde Ali Sami Yen Stadı'nda İsviçre ile oynanan ve 2-1 kaybettiğimiz müsabakada giydi. 1996 ve 2000 Avrupa Şampiyonaları'nın ardından dünya üçüncüsü olduğumuz 2002 Dünya Kupası'nda da Milli Takımımızın kalesini korudu. O turnuvada Alman Oliver Kahn'la birlikte dünyanın en iyi iki kalecisinden biri olarak gösterildi ve bir sezon sonra da dünyanın en iyi takımlarından Barcelona'ya transfer oldu. 2004 yılında yeniden Fenerbahçe'ye döndü. Geçtiğimiz sezonun sonunda ise Beşiktaş'a transfer oldu. Rüştü Reçber, Işıl Reçber'le evli. Biri kız, biri erkek olmak üzere iki çocuk babası.

Volkan Demirel

Fenerbahçe

17 Ekim 1981'de İstanbul'da doğdu. 1.91 boyunda, 92 kilo. Milli Takımımızın formasını 21 kez giydi. Altyapısından yetiştiği Kartalspor'la 2000 yılında profesyonel sözleşme imzaladı. 2002 yılında ise Fenerbahçe'ye transfer oldu. Sarı-lacivertli formayı 29 Haziran 2002 tarihindeki TSV Dorfen hazırlık maçında giydi. İlk resmi maçına ise 26 Nisan 2003 tarihinde Samsunspor'la oynanan Turkcell Süper Lig müsabakasında çıktı. 6 Eylül 2001 tarihinde Akdeniz Kupası'nda Yunanistan'ı 2-1 yendiğimiz maçta U20 Takımının formasını giyerek Milli Takımlarla tanıştı. 28 Nisan 2004 tarihinde ise Milli Takımımızın Belçika'yı deplasmanda 3-2 yendiği özel maçta A milli oldu. Rüştü'nün Barcelona'ya transferinin ardından Fenerbahçe'nin kalesini korumaya başladı. 2003 yılından itibaren zaman zaman yedeğe düşse de genel olarak Fenerbahçe'nin birinci kalecisi konumunu sürdürüyor.

Tolga Zengin

Trabzonspor

10 Ekim 1983'te Artvin'in Hopa ilçesinde doğdu. 1.92 boyunda, 81 kilo. Milli Takımımızın formasını 2 kez giydi. Trabzon İdmanocağı'nda 1995'te futbol başladı. 1998 yılında, 15 yaşındayken Trabzonspor altyapısına geçti. 2002 yılında Trabzonspor'la profesyonel sözleşme imzaladı. Trabzonspor formasını ilk olarak 2 Ekim 2005 yılında Ali Sami Yen Stadı'nda oynanan bir Galatasaray maçında giydi. O sezon zaman zaman kaleyi korusa da Jefferson'un arkasında kaldı. 21 Ocak 2007'deki Konyaspor maçından itibaren takımında birinci kaleci konumuna yükseldi. 3 Kasım 1998'de Slovakya ile oynanan U15 maçında tanıştığı milli formayı tüm yaş kategorilerinde giydi. A Milli Takım'la ilk maçına ise 12 Nisan 2006'da 1-1 biten Azerbaycan maçında çıktı. 26 Mart 2008'de oynanan Beyaz Rusya maçında da Milli Takım'ın kalesini korudu.

Hamit Altıntop

Bayern Münih

8 Aralık 1982'de Almanya'da doğdu. 1.82 boyunda, 82 kilo. Milli Takımımızın formasını 42 kez giydi ve 2 gol attı. 2000 yılında Wattenscheid takımında profesyonel oldu. İkizi Halil gibi 2003'te Wattenscheid'dan ayrıldı ama Kaiserslautern yerine Schalke 04'ü tercih etti. Schalke'deki dört sezonun ardından Almanya'nın en büyük kulübü Bayern Münih'e transfer oldu ve ilk sezonunda şampiyonluk yaşadı. 14 Kasım 2000'de ikiziyle birlikte Bulgaristan'la oynanan U18 maçında ay-yıldızlı formayı giydi ve ilk müsabakasında golle tanıştı. Sırasıyla diğer yaş kategorilerinde oynadıktan sonra 18 Şubat 2004'te Danimarka ile oynanan maçta A Milli Takım formasını giydi. Önce orta sahada görev alırken, zamanla sağ bek oynamaya başladı. Milli Takım'daki iki golünü de 28 Mart 2007'de 2-2 biten Norveç maçında frikikten attı.

Sabri Sarıoğlu

Galatasaray

26 Temmuz 1984'te Samsun'da doğdu. 1.70 boyunda, 63 kilo. Milli Takımımızın formasını 15 kez giydi ve 1 gol attı. 1995'te Yeni Özkartalspor'da futbola başladı, 1999'da geldiği Galatasaray'da 2001 yılında profesyonel sözleşme imzaladı. Altyapısından yetiştiği sarı-kırmızı takımda 3 lig şampiyonluğu yaşadı. Turkcell Süper Lig'de ilk maçına, 4 Mayıs 2003'te Avni Aker'deki Trabzonspor maçında çıktı. 27 Temmuz 1999'da Moldova ile oynanan U16 maçında milli formayla tanıştı ve bütün yaş kategorilerinde oynadı. 7 Ekim 2006'da Macaristan'la deplasmanda oynayıp 1-0 kazandığımız Euro 2008 elemeleri maçında A Milli Takım'da ilk müsabakasına çıktı. 2 Haziran 2007'de oynanan ve 3-2 yenilgiyle sonuçlanan Bosna-Hersek maçında da Milli Takım'daki ilk ve tek golünü attı.

Emre Aşık

Ankaraspor

13 Aralık 1973'te Bursa'da doğdu. 1.83 boyunda, 76 kilo. Milli Takımımızın formasını 27 kez giydi. 1992 yılında Sönmez Filamentspor'da profesyonel olduktan sonra sırasıyla Balıkesirspor, Fenerbahçe, İstanbulspor, Galatasaray, Beşiktaş ve yeniden Galatasaray formalarını giydi. Geçtiğimiz sezonun başında Ankaraspor'a transfer oldu. 18 yaşından itibaren Genç Milli Takımlarda oynamaya başladı. İlk milli maçına 27 Ekim 1993'te İnönü Stadı'nda Polonya'yı 2-1 yendiğimiz Dünya Şampiyonası grup eleme müsabakasıyla çıktı. 29 Mart 1995'teki İsveç maçında attığı golle 2-1'lik galibiyetin mimarlarından biri oldu ve Milli Takımımızın Euro 1996'ya katılmasına önemli bir katkı yaptı. 2002'de Dünya Kupası'nda üçüncülüğü elde eden Milli Takımımızın önemli aktörlerinden biriydi. Uzun bir ayrılıktan sonra Atina'da Yunanistan'ı 4-1 yendiğimiz maçla birlikte yeniden Milli Takım kadrosuna döndü.

Gökhan Zan

Beşiktaş

7 Eylül 1981'de Antakya'da doğdu. 1.92 boyunda, 85 kilo. Milli Takımımızın formasını 20 kez giydi. 1999 yılında Hatayspor'da profesyonelliğe geçti. 2000 yılında transfer olduğu Dardanelspor'da 3 sezon forma giyip Genç Milli Takımlardaki başarılı performansı dikkati çekti ve 2003'te Beşiktaş tarafından transfer edildi. 2004-2005 sezonunu kiralık olarak Gaziantepspor'da geçirdi. 2005-2006 sezonundan itibaren geri döndüğü Beşiktaş'ta başarıyla top koşturuyor. 2000 yılından itibaren U19 Takımında başlayan milli kariyerinde ilk A takım maçına 2 Mart 2006 tarihinde oynanan ve 2-2 sona eren Çek Cumhuriyeti müsabakasıyla çıktı. Sakatlıklarla boğuşa bile o tarihten bu yana Milli Takım savunmasının önemli oyuncularından birisi haline geldi.

Servet Çetin

Galatasaray

17 Mart 1981'de Iğdır'da doğdu. 1.91 boyunda, 84 kilo. Milli Takımımızın formasını 29 kez giydi, 1 gol attı. 1999 yılında Kartalspor'da profesyonel oldu. 2001'de Göztepe'ye, 2002'de ise Denizlispor'a transfer oldu. Bu takımda gösterdiği performansla 2003 yılında Fenerbahçe tarafından transfer edildi. Fenerbahçe'de kaldığı üç sezonda ilk on birin banko isimleri arasına giremeyince şansını Sivasspor'da denemek istedi. 2006 yılında gittiği Sivasspor'da gerçek bir geri dönüş yaşadı ve geçtiğimiz sezonun başında yeniden İstanbul'a dönerek Galatasaray formasını giydi. Milli formayla ilk tanışması 11 Mart 1998'de Romanya ile oynanan U17 maçında oldu. İlk A milli deneyimini ise 18 Ağustos 2004'te oynanan ve 2-1 yenilgimizle biten Beyaz Rusya maçında yaşadı. O günden bu yana Milli Takım defansımızın değişmeyen oyuncularını arasına girmeyi başardı.

Emre Güngör

Galatasaray

1 Ağustos 1984'te İstanbul'da doğdu. 1.81 boyunda, 81 kilo. Milli Takımımızın formasını 1 kez giydi. Futbola 1988 yılında Bakırköyspor'da başladı. 2001 yılında Ankaragücü'ne transfer olurken profesyonel sözleşme imzaladı. 2003'te

Türk Telekomspor'a kiralandı. Ertesi sezon ise aynı takıma bonservisiyle birlikte gitti. Ankaragücü 2004 yılında onu tekrar kadrosuna kattı. 2008 yılında ara transferde Galatasaray'a transfer oldu ve

Song'un yokluğunda girdiği ilk on birdeki yerini sezon sonuna kadar korudu. Sarı-kırmızılı takımdaki ilk sezonunda lig şampiyonluğu yaşadı. 20 Şubat 2001 tarihinde Bulgaristan'la oynanan U15 maçında milli formayla tanıştı. O tarihten sonra Genç Milli Takımların tüm kademelerinde forma giydi ve Slovakya maçında A milli oldu.

Hakan Kadir Balta

Galatasaray

23 Mart 1983'te Almanya'da doğdu. 1.84 boyunda, 80 kilo. Milli Takımımızın formasını 8 kez giydi. Almanya'daki futbol eğitimini Hertha Berlin'de aldı. 2003 yılında, 20 yaşındayken Vestel Manisaspor'a transfer oldu. Takımının

Süper Lig'e çıkmasında pay sahibi oyuncuların biriydi. Turkcell Süper Lig'deki ilk maçını 13 Ağustos 2005'te Malatyaspor'a karşı oynadı. Başarılı bir performans gösterince geçtiğimiz

sezonun başında Galatasaray'a transfer edildi ve ilk sezonunda lig şampiyonluğu yaşadı. 12 Nisan 2006'da Azerbaycan'a karşı forma giyerek ilk milli maçına çıktı. Kritik Norveç ve Bosna-Hersek maçlarında Milli Takımımızın sol bekinde görev yaptı. Hazırlık maçlarında da il onbirde yer alması sol bek mevkinde bir numaralı isim olarak düşünüldüğünü gösteriyor. İlk golünü 20 Mayıs'ta oynanan maçta Slovakya'ya attı

Uğur Boral

Fenerbahçe

14 Nisan 1982'de İstanbul'da doğdu. 1.78 boyunda, 72 kilo. Milli Takımımızın formasını 8 kez giydi. 1999'da Gaziosmanpaşa Karadenizspor'da futbola başladı, 2001'de Alibeyköyspor'da profesyonel oldu. Kocaelispor, Gençlerbirliği, Ankaraspor ve yeniden Gençlerbirliği'nde oynadıktan sonra 2006'da Fenerbahçe'ye transfer oldu.

Turkcell Süper Lig'de ilk maçını, 11 Ağustos 2002'de Kocaelispor formasıyla Gençlerbirliği'ne karşı oynadı. Fenerbahçe'deki ilk sezonunda Süper Lig şampiyonluğu yaşadı. 26 Mayıs 2004'te A2 Takımının

formasını giyerek milli formayla tanıştı. A Milli Takım'daki ilk maçına ise 1 Mart 2006'daki Çek Cumhuriyeti müsabakasıyla çıktı. A Milli Takım'da 8 maçta görev alsa da henüz resmi bir müsabaka oynamadı.

Arda Turan

Galatasaray

30 Ocak 1987'de İstanbul'da doğdu. 1.76 boyunda, 72 kilo. Milli Takımımızın formasını 19 kez giydi, 1 gol attı. Futbola Altıntepsi Makelspor'da başladıktan sonra 2000 yılında Galatasaray'ın altyapısına girdi. 2002 yılında Galatasaray'la profesyonel sözleşme imzaladı. 2004-2005 sezonunda Vestel Manisaspor'a kiralandı ve Süper Lig kariyerine parlak bir başlangıç yaptı. Manisaspor'da yükselen performansıyl Galatasaray'a döndüğünde A takımın değişmez oyuncularına arasına girdi. 16 Temmuz 2002'de Romanya ile deplasmanda oynanan ve 4-1 galibiyetimizle tamamlanan U16 maçıyla Genç Milli Takımların formasını giymeye başladı, ilk maçında da golle tanıştı. 16 Ağustos 2006'da deplasmanda oynanan ve 1-0 galibiyetimizle sonuçlanan Lüksemburg müsabakasında A Milli Takım formasını giydi. O tarihten bu yana Euro 2008 elemeleri boyunca takımımızın kilit oyuncularından birisi oldu.

Emre Belözoğlu

Newcastle United

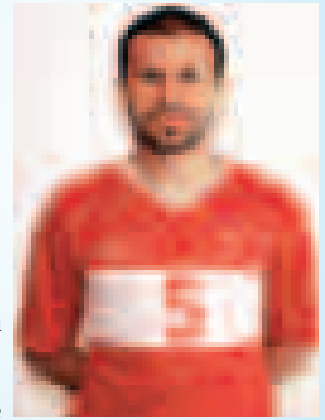
7 Eylül 1980'de İstanbul'da doğdu. 1.70 boyunda, 68 kilo. Milli Takımımızın formasını 56 kez giydi, 4 gol attı. Futbola Zeytinburnuspor altyapısında başladı. 1996 yılında henüz 16 yaşındayken Galatasaray tarafından transfer edildi ve kadroya girmeyi başardı. Giderek yükselen performansıyl Galatasaray'ın üst üste dört şampiyonluk, UEFA Kupası ve Süper Kupa'yı kazandığı dönemin önemli oyuncularına arasına girdi. 2001'de İtalya'nın Inter takımına, 2005'te ise İngiltere'nin Newcastle United takımına transfer oldu. Milli formayı 7 Aralık 1994 tarihinde Azerbaycan'la oynanan U15 maçında giydi. A Milli Takım'daki ilk maçı ise 23 Şubat 2000 tarihinde Ali Sami Yen Stadı'nda Norveç'e 2-0 kaybettiğimiz müsabakaydı. 2002'de elde ettiğimiz Dünya Kupası üçüncülüğünün önemli pay sahiplerinden birisi de oydu.

Gökdeniz Karadeniz

Rubin Kazan

11 Ocak 1980'de Giresun'da doğdu. 1.69 boyunda, 66 kilo. Milli Takımımızın formasını 48 kez giydi ve 6 gol attı. 1998 yılında Trabzonspor'da profesyonelliğe geçti. Geçtiğimiz sezonun devre arasına kadar aralıksız olarak Trabzonspor'un formasını başarıyla taşıdı. Ara transfer döneminde ise 8.7 milyon euro karşılığında Rusya'nın Rubin Kazan takımına transfer oldu. Bu miktar bir Türk oyuncusu için ödenen en yüksek bonservis bedeliydi. Rusya Ligi'ne çok iyi bir başlangıç yaparak attığı ve attırdığı gollerle takımına kritik puanlar kazandırdı. O da Emre Belözoğlu gibi 7 Aralık 1994'teki Azerbaycan U15 maçında ay-yıldızlı formayla tanıştı. 30 Nisan 2003 tarihinde deplasmanda Çek Cumhuriyeti'ne 4-0 yenildiğimiz maçın 83. dakikasında oyuna girerek ilk kez A milli oldu.

Mehmet Aurelio

Fenerbahçe

15 Aralık 1977'de Brezilya'da doğdu. 1.78 boyunda, 75 kilo. Milli Takımımızın formasını 19 kez giydi ve bir gol attı. Rio Bölgesel Ligi takımlarından Olaria'da oynarken, Özkan Sümer tarafından Trabzonspor'a transfer edildi. İki sezon

Trabzonspor'da başarıyla oynadıktan sonra 2003-2004 sezonunda Fenerbahçe'ye transfer oldu. 2006'nın Temmuz ayında Türk vatandaşlığına geçti ve Mehmet adını aldı. Vatandaş olduktan sonra

Fatih Terim tarafından Milli Takım kadrosuna alındı. İlk milli maçına 16 Ağustos 2006 tarihinde Lüksemburg'a karşı çıktı. Milli Takımımızın 1-0 kazandığı o müsabakanın ardından ilk on birin vazgeçilmez oyuncusu haline dönüştü ve Euro 2008 finallerine katılmamıza önemli katkılar yaptı. Milli Takım'daki ilk golünü ise 12 Eylül 2007 tarihinde oynanan Macaristan maçında attı.

Mehmet Topal

Galatasaray

3 Mart 1986'da Malatya'da doğdu. 1.87 boyunda, 76 kilo. Milli Takımımızın formasını 5 kez giydi. Futbola 1999 yılında Malatya Belediyespor'da başladı. 2002 yılında Dardanelspor'a transfer olarak profesyonel sözleşme imzaladı. Dardanelspor'da giderek yükselen bir performans gösterince 2006 yılının Eylül ayında Galatasaray tarafından transfer edildi. Sarı-kırmızılı takımdaki ikinci sezonunda Turckcell Süper Lig şampiyonluğu yaşadı. Milli formayı 25 Mayıs 2005 tarihinde İsviçre ile oynanan U19 maçında ilk kez giydi. Daha sonra Ümit Milli Takım kadrosunda yer aldı. A Milli Takım formasıyla ise 6 Şubat 2008'de İsveç'le oynanan özel maçın 78. dakikasında sahaya girerek tanıştı. 26 Mart 2008'deki Beyaz Rusya maçında ise ilk kez ilk on birde yer alıp 90 dakika sahada kaldı.

Ayhan Akman

Galatasaray

23 Şubat 1977'de Bursa'da doğdu. 1.73 boyunda, 69 kilo. Milli Takımımızın formasını 11 kez giydi. 1995 yılında profesyonelliğe geçtiği Gaziantepspor'dan 1998 yılında rekor bonservis bedeliyle Beşiktaş'a transfer oldu. Ancak asıl çıkışını 2001 yılında geçtiği Galatasaray'da yaptı. Milli formayla tanışması, 12 Kasım 1991'de Fransa ile oynanan U15 maçında gerçekleşti. O tarihten sonra Genç Milli Takımların tüm kategorilerinde forma giydi. 18 Şubat 1998'deki İsrail maçında ilk defa A milli oldu. 2000 Avrupa Şampiyonası finallerine katılan Milli Takım'da yer aldı ama oynama şansını hiç bulamadı. 5 yıllık aradan sonra 26 Mart 2005'teki Arnavutluk maçıyla Milli Takım'a döndü. Ardından yine uzak kaldığı Milli Takım formasını, 2.5 yıllık bir aranın ardından 28 Eylül 2007'deki Malta maçında giydi.

Mevlüt Erdinç

Sochaux

25 Şubat 1987'de Fransa'da doğdu. 1.81 boyunda 76 kilo. Milli Takımımızın formasını 3 kez giydi. Futbola Sochaux takımının altyapısında başladı ve 19 yaşında Fransa 1. Ligi'nde oynamaya başladı. Fransa Genç Milli Takımı'nda oynadığı dönemde Meridyen Kupası için Kuşadası'na geldiğinde Türkiye'nin yaptığı teklifi kabul etti. Yozgat kökenli, 8 çocuklu bir ailenin çocuğu. Futbolcu olmak için 14 yaşındayken Lyon'daki ailesinden ayrılarak Sochaux kentine gitti. Bu sezon attığı gollerle Fransa Ligi'nin sivri oyuncularından birisi oldu. 25 Mayıs 2005'te İsviçre ile oynanan U19 maçında ay-yıldızlı formayı giydi ve ilk maçında gol attı. 7 Şubat 2007'deki Gürcistan maçıyla ilk kez ümit milli olurken bu karşılaşmada da bir golü vardı. 26 Mart 2008'deki Beyaz Rusya maçında da ilk kez A Milli Takım'da oynadı.

Tümer Metin

Larissa

14 Ekim 1974'te Zonguldak'ta doğdu. 1.74 boyunda, 69 kilo. Milli Takımımızın formasını 23 kez giydi ve 7 gol attı. 1993 yılında Kilimli Belediyespor'da profesyonel oldu. 1994-1997 yılları arasında Zonguldakspor'da oynadıktan sonra 1997'den 2001'e kadar Samsunspor'da forma giydi. Gösterdiği performansla dikkat çekti ve 2001'de Beşiktaş tarafından transfer edildi. Beşiktaş'ta geçirdiği beş sezonun ardından Fenerbahçe'ye geçti. Beşiktaş ve Fenerbahçe'nin 100. yıl şampiyonluklarını yaşayan tek futbolcu unvanını elde etti. Geride bıraktığımız sezonun devre arasında Yunanistan'ın Larissa takımına gitti. 6 Eylül 2002 tarihinde Almanya ile oynanan maçta A2 Milli Takımımızda yer alarak ay-yıldızlı formayı tanıştı. 12 Şubat 2003'te oynanan ve 0-0 sona eren Ukrayna maçı ilk A milli deneyimiydi. Fatih Terim dönemindeki performansı Milli Takımımıza önemli katkılar yaptı.

Tuncay Şanlı

Middlesbrough

16 Ocak 1982'de Sakarya'da doğdu. 1.82 boyunda, 70 kilo. Milli Takımımızın formasını 54 kez giyip 15 gol attı. 1999 yılında Sakarya TEK Spor'da futbola başladı ve iki ay sonra Sakaryaspor'a transfer oldu. 2002 yılında Fenerbahçe formasını giydi. Sarı-lacivertli formayla ilk maçına 11 Eylül 2002'de Gaziantepspor karşısında çıktı. Fenerbahçe'de üç lig şampiyonluğu yaşadı ve Manchester United'a attığı 3 golle bir Şampiyonlar Ligi maçında en çok gol atan Türk oyuncu olarak tarihe geçti. Geçtiğimiz sezonun başında Premier Lig takımlarından Middlesbrough'ya transfer oldu. 22 Mayıs 2000'de Beyaz Rusya'ya karşı U17 Takımımızın formasını giyerek milli oldu. İlk A milli maçına ise 20 Kasım 2002'de İtalya karşısında çıktı. 2003'te Konfederasyon Kupası'nda üçüncü olan takımın kadrosunda da yer aldı.

Kâzım Kâzım

Fenerbahçe

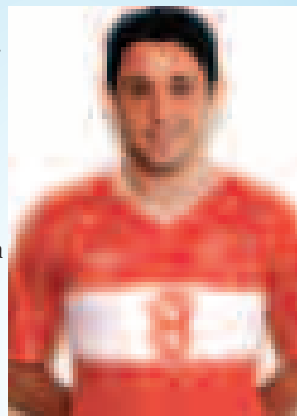
26 Ağustos 1986'da İngiltere'de doğdu. 1.88 boyunda, 76 kilo. Milli Takımımızın formasını 4 kez giydi. Profesyonel kariyerine İngiltere 2. Lig takımlarından Bury'de başladı. 19 yaşındayken Brighton takımına transfer oldu. 31 Ağustos 2006'da Sheffield United'la üç yıllık sözleşme imzaladı. Performansı ile Türk Milli Takımı yetkililerinin dikkatini çekince 24 Mart 2007'de İsviçre ile oynanan ümit milli maçın kadrosuna davet edildi. İlk maçında 90 dakika sahada kalırken bir de gol attı. 5 Haziran 2007 tarihinde Brezilya ile oynanan özel maçın 62. dakikasında oyuna girerek ilk kez A milli oldu. Hemen ardından da Fenerbahçe tarafından transfer edildi. Bu sezonun ikinci yarısında Fenerbahçe formasıyla başarılı bir performans gösterdi ve özellikle Chelsea maçında attığı golle dikkat çekti.

Nihat Kahveci

Villarreal

23 Kasım 1979'da İstanbul'da doğdu. 1.75 boyunda, 71 kilo. Milli Takımımızın formasını 54 kez giydi, 15 gol attı. Altyapısından yetiştiği Beşiktaş'ta 1997-98 sezonunda A takıma yükseldi. 2002'ye kadar oynadığı Beşiktaş'ta 115 lig maçında 53 gol attı. 2002'nin yazında İspanya'nın Real Sociedad takımına transfer oldu ve ilk sezonunun ardından müthiş bir golcüyü dönüşüp takımını şampiyonluk mücadelesinin içine soktu. Ciddi sakatlıklar yaşamasına rağmen ayakta kalmasını bildi ve 2006'da sözleşmesi bitince Villarreal'e transfer oldu. Burada da ağır bir sakatlık yaşamasına rağmen müthiş bir dönüş yaparak takımını Şampiyonlar Ligi'ne taşıdı. 18 Şubat 1998'de Ümit Milli Takım'da oynayarak ay-yıldızlı formayla tanıştı. 7 Kasım 2000'deki İsveç maçıyla A milli oldu. Euro 2008 elemelerinde attığı gollerle Milli Takımımızın finallere katılmasına büyük katkı yaptı.

Semih Şentürk

Fenerbahçe

29 Nisan 1983'te İzmir'de doğdu. 1.83 boyunda, 78 kilo. Milli Takımımızın formasını 4 kez giydi, 1 gol attı. Futbola 1998'de İzmir amatör takımlarından Özcamdibispor'da başladı. 1999'da Fenerbahçe'ye transfer oldu. 2001-2002 sezonunda kiralık olarak İzmirspor'da oynadı. Fenerbahçe'de ilk resmi maçına 17 Şubat 2001'de Siirt Jetpaspor'a karşı çıktı. Uzun yıllar yedek beklese de sona eren sezonda attığı 17 golle Süper Lig'in gol krallığını elde etti. 8 Haziran 1999'da Romanya ile oynanan U15 maçında milli formayla tanıştı ve tüm yaş kategorilerinde oynadı. 17 Kasım 2007'deki kritik Norveç maçının ilk on birinde yer alarak A milli formayla ilk tecrübesini yaşadı. Ardından yine gruptaki Bosna-Hersek maçına ilk on birde başladı.

Kimseden korkmuyoruz

Fatih Terim

Milli Takımımız, üçüncülüğü elde ettiği 2002 Dünya Kupası'nın ardından ilk kez bir büyük organizasyonda boy gösterecek. 16 takımın Avrupa Şampiyonluğu için mücadele edeceği Euro 2008'de ilk rakiplerimiz Portekiz, İsviçre ve Çek Cumhuriyeti. Antalya kampının ardından hazırlıklarını Almanya'da sürdüren, Slovakya, Uruguay ve Finlandiya ile üç hazırlık maçı oynayan Milli Takımımız, artık finallerin başlaması için gün sayıyor. Teknik direktör Fatih Terim, finallerde "futbol oynayan ama rakibi oynatmayan" bir takım olacaklarını, Portekiz ve Çek Cumhuriyeti'nin yıldız oyuncularından da çekinmediklerini anlatıyor.

Euro 2008 finallerinin A Grubu'nda İsviçre, Portekiz ve Çek Cumhuriyeti ile çeyrek finale yükselebilmek için mücadele edecek Milli Takımımız, 10 Mayıs'ta liglerin bitmesinin ardından ilk kampına Antalya'da girdi. Bu kampın amacı çalışmaktan çok dinlenmek ve kaynaşmaktı. Farklı bir uygulamaya gidilmiş ve hem oyuncular hem de teknik ekip, ailelerini de kampa götürmüştü. Gloria Golf Resort'ta toplanan Milli Takımımız, 17 Mayıs'a kadar geçen süreçte ABD'li performans uzmanları tarafından çeşitli testlere tâbi tutulurken, kamp da medyaya açılmıştı. Psikolog Üstün Dökmen ise hem futbolcular hem de eşleriyle ayrı ayrı toplantılar yaparak mental destek sağlıyordu. Bu arada sponsorlar tarafından piknikler düzenleniyor ve poster çekimleri yapılıyordu. Kampın keyfini kaçıran iki olay ise Gökhan Gönül ve Servet Çetin'in sakatlıklarıydı. Nitekim Gökhan'ın sakatlığının ciddi olduğu anlaşılabilecek ve bu oyuncu Almanya'ya götürüldükten sonra Euro 2008'de oynama şansı bulunmadığı belli olduktan sonra kadrodan çıkarılacaktı. Servet Çetin'in sakatlığına karşılık ise Galatasaraylı Emre Güngör kamp kadrosuna dahil edilmişti. Kampın Antalya bölümüne tedavileri süren Hamit Altıntop ve Gökhan Zan'ın yanı sıra eşi doğum yapan Hakan Balta ile yurtdışında oynayan futbolcularımızdan Halil Altıntop, Nihat Kahveci, Gökdeniz Karadeniz, Mevlüt Erdinç ve Yıldırım Baştürk de katılmamıştı. Son derece renkli geçen kampı Spordan

Sorumlu Devlet Bakanı Murat Başesgioğlu, TFF Başkanı Hasan Doğan ve Yönetim Kurulu üyeleri ile tiyatrocu Yılmaz Erdoğan da ziyaret ediyor ve oyuncularla teknik ekibe moral desteği veriyordu.

Kendimizi hatırlatmaya gidiyoruz

Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim, Antalya kampında bir basın toplantısı düzenliyor ve Avrupa Şampiyonası'na, dünya futboluna kendilerini hatırlatmaya gideceklerini söylüyordu. Terim kampın planlanan düzen içinde geçtiğini anlatıyor ve "Milli Takımı bir aile havasına büründürmek istedik. Baktığımız zaman hedeflerimize ulaşmış gözüküyoruz" diyordu. Terim, Euro 2008'de ortaya koyacakları oyun sistemiyle ilgili olarak da "Nihat, Halil, Mevlüt, Semih ve Yıldırım gibi futbolcularımız ileriye dönük oynayabilir. Oyuncuların sadece numaralarını değiştiririm. Önemli olan, oyun anlayışımızı sahaya yansıtmaktır. Sistem hazır zaten. Tek forvet doğru bir yaklaşım değildir. Belki 5 forvetten yararlanacağız. Oyun sırasında her türlü riske girebiliriz" diyordu. Terim, hedefin ne olduğuna yönelik bir soruya da "2002'den beri Avrupa ve Dünya Şampiyonalarına katılmıyoruz. Dünya ve Avrupa futboluna kendimizi hatırlatmaya gidiyoruz" cevabını veriyor ve "Kaybetme ya da turu geçemeyeceğiz kelimelerini ağızına almayan, galibiyetten başka bir şey konuşmayan bir ortam

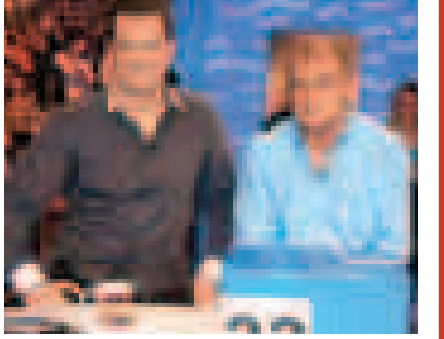
içerisindeyiz. Her şeyi hazırlıklı, konsantre bir takım göreceksiniz. Şampiyonadaki 15 takımın isteği neyse, bizim isteğimiz bir fazladır" şeklinde konuşuyordu.

200 bin YTL'lik jest

Milli Takımımız, Antalya kampının ardından İstanbul'a dönüşünde "Var Mısın Yok Musun?" isimli TV programına katılıyor ve Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim yarışmacı koltuğunda oturuyordu. Kutuların başında ise oyuncular ve teknik ekip bulunuyordu. Son ikiyi 500 bin ve 15 bin YTL'lik iki kutuyla girilirken, Fatih Terim ve Milli Takım oyuncularını kazanan parayı ÇOKSEV ile KOLON Vakfı'na bağışlamak istediklerini açıklıyordu. Programın sonunda Fatih Terim'in 22 numaralı kutusundan 500 bin YTL çıkıyor, Fatih Hoca, oyuncularla birlikte 200 bin YTL'yi kendi aralarında toplayarak miktarı 500 bin YTL'ye tamamlıyor ve belirtilen vakıflara bağışlayacaklarını bildiriyordu.

Terim Basın Kulübü'nde

Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim, HaberTürk'de yayınlanan Basın Kulübü programına da konuk oluyor, Erdoğan Aktaş'ın sunduğu programda Atilla Gökçe, Okay Karacan, Uğur Meleke ve Mehmet Demirkol'un sorularını cevaplandırıyordu. Terim burada da oyun sistemiyle ilgili ipuçları veriyor ve "Ben her zaman kontrolün elimizde olmasını tercih ederim. Ancak bizde 'her top final topu' gibi bir

sorun var. Her top final topu değildir. Aktif dinlenme çok önemlidir. Basketbolda olduğu gibi 24 saniyeyi iyi kullanmak diyebiliriz. Oyuna ağırlığını koyan bir takım yaratmak istiyorum" diyordu. Terim, Euro 2008'de 4-3-3 dizilişle oynayacaklarını belirtirken, "Ama oyun içerisinde de değişebiliriz. Oyuncularımız buna uygun. Oyuncu değiştirmeden de oyunu değiştirme imkânımız var. Topu kapırdığımız yerde baskıyı iyi yapıyoruz ve buna özen göstereceğiz" şeklinde konuşuyordu.

Korkumuz yok

Hiçbir rakiplerinden çekinmediklerini anlatan Fatih Terim, "Ronaldo'dan siz korkuyorsunuz, biz değil. Hiçbir oyuncum da korkmuyor. Saygı duyuyoruz ama Ronaldo'ya çare korkuyla olmaz. Hiç kimseye adam adama tedbir almayacağız. Öyle olursa futbol değil buz dansı olur. Ama bu oynarken rakibin önemli oyuncusuna baskı yapmayız anlamına gelmez. Sadece eksik oynamayı sevmiyorum. Biz, oynayıp oynatmayan bir ekip olacağız" açıklamasını yapıyordu. Terim, kaleci tercihiyle ilgili de net bir açıklama yapıyor ve "Birinci kalecimiz Volkan" diyordu.

Almanya'da coşkulu karşılama

Milli Takımımız hazırlıklarının Türkiye ayağını tamamlayıp 17 Mayıs'ta Almanya'ya uçuyor ve Münster-Osnabruck Havaalanı'nda Başkonsolos Hayati Soysal'ın yanı sıra kalabalık bir taraftar grubunun coşkusuyla karşılanıyor. Bielefeld yakınlarındaki Marienfeld kasabasında Klosterpforte

Hotel'de kampa giren takımımız sakatların ve farklı liglerde koşturan oyuncuların da katılmasıyla kadrosunu tamamlıyordu. İlk antrenmanı 3 bin futbolseverin izlemesi ise gurbetçilerimizin Milli Takımımıza duyduğu sevginin bir göstergesiydi.

Milli Takım, Türkiye'nin aynası

Teknik Direktör Fatih Terim, Slovakya ile oynanacak hazırlık maçının öncesinde bir basın toplantısı düzenliyor ve "Milli Takım, Türkiye'nin aynasıdır. Hepimizin Milli Takımıdır" diyordu. Terim, gruptan çıkmak için 2 galibiyet veya 1 galibiyet ile 1 beraberliğin yeterli olacağını belirterek, "Bizim matematiksel bir hesabımız yok. Kazanma arzusu içindeyiz. İlk maç kaybetmezsek gruptan çıkacağımıza inanıyorum" şeklinde konuşuyordu. Tarihler 20 Mayıs'ı gösterdiğinde beklenen gün de gelip çatmıştı.

Türkiye-Slovakya: 1-0

Stat: Schüco Arena

Hakemler: Michael Weiner, Matthias Anklam, Sascha Thielert (Almanya)

Türkiye: Rüştü-İbrahim Kaş (Sabri dk.46), Gökhan Zan, Emre Gönül, Hakan Balta (Uğur dk.78)-Kâzım, Mehmet Topal (Emre Belözoğlu dk.46), Aurelio, Tuncay (Arda dk.73)-Mevlüt (Gökdeniz dk.46), Semih (Halil dk.65)

Slovakya: Senecky-Kravic, Skrtel, Hubocan, Zabavnik-Petras (Novak dk.90), Hamsik, Sestak (Kolbas dk.86), Mintal (Jakubka dk.68)-Cech (Zopcak dk.68), Vittek (Holosko dk.78)

Gol: Hakan Balta (dk.63)

Milli Takımımız, kamp sürecindeki üç hazırlık maçının ilkinde çıkacaktı ve rakip de grubumuzdaki Çek Cumhuriyeti'nin ekolünden Slovakya'ydı.

Başarılı prova

Milli Takımımız, 4-4-2 dizilişle sahadaydı ve Bielefeld'deki Schüco Arena Stadı'nda gurbetçilerimizin desteğini de arkasına almıştı. Maça iyi başlayan takımımız, ilk 10 dakikada Kâzım Kâzım'ın taşıdığı ataklarda gole yaklaşıyor ancak Semih'in vuruşlarından sonuç alamıyordu. İlerleyen dakikalarda oyunda dengeyi kuran Slovakya'nın pozisyonlarına ise kalecimiz Rüştü geçit vermiyordu. İkinci yarıdaki oyuncu değişiklikleri takımımızı hareketlendirmişti. Sabri, Emre Belözoğlu ve Gökdeniz gibi oyuncularla topa hâkim olup iyi pas yapmaya başlayan takımımız, aradığı golü 63. dakikada buluyordu. Bu dakikada Sabri'nin sağ kanatta korner direğinin dibinden yaptığı ortayla ceza sahasının uzak köşesinde buluşan Hakan Balta, topu önce düzeltiyor, sonra da sert bir vuruşla skoru belirliyordu: 1-0.

Terim oyundan memnun

Fatih Terim, Slovakya maçının ardından yaptığı açıklamada, sakat oyuncuların iyileşmesinden sonra daha iyi olacaklarını belirterek, "Hatalarımız var. 6 oyuncumuzu otelde bıraktık. Her geçen gün daha iyi olacağımıza eminim. Önemli oyuncuların sakatlıklarına rağmen iyi oynadık. İlk kez milli olan oyuncularımız vardı ama yine de iyi bir oyun çıkardık" diyordu. Tecrübeli teknik adam, bu kadar teknik bir maç beklemediğini, kondisyona dayalı bir maç tahmin ettiğini anlatarak, "Oyuncuların arasında rekabetin yanında sevgi ve dostluk da var. İşinizi severseniz daha iyi oynarsınız. İkinci yarıda daha iyi oynadık. Oyuncular mutlu oldular ve bizi de mutlu ettiler" şeklinde konuşuyordu. Terim, "Favoriniz kim?" sorusuna ise "Her ülkenin kazanma şansı var, ancak bizim de inancımız var. Hedeflerimiz yüksek" cevabını veriyordu. Maçın bir gün sonrasında, UEFA'nın görevlendirdiği biri Alman, diğeri Hollandalı iki yetkili Milli Takım'ın kamp yaptığı Hotel Klosterpforte'ye gelerek oyuncularımıza yarışma dışı doping kontrolü yapıyordu.

Başkan Doğan kampa

21 Mayıs günü TFF Başkanı Hasan Doğan, beraberinde TFF Başkanvekili Mahmut Özgener ve Yönetim Kurulu Üyesi Serdar Güzelaydın ile Kulüpler Birliği Başkanvekili, İstanbul Büyükşehir Belediyespor Kulübü Başkanı Göksel Gümüşdağ'la birlikte kampı ziyaret ediyordu. Kamp yapılan tesisleri çok beğendiğini söyleyen Doğan, daha sonra futbolcularla öğle yemeği yiyor ve Slovakya galibiyeti nedeniyle kutlayıp başarı dileklerini iletliyordu. Akşam yapılan antrenmanda

Yıldırım'ın kaşı açılırken, Gutersloh Belediye Başkanı Maria Ungar, kampı ziyaret edip başarı dileklerinde bulunuyor ve Fatih Terim'e de kenti tanıtan bir kitap hediye ediyordu.

Tek endişe kendi performansımız

Uruguay maçı öncesi bir basın toplantısı daha düzenleyen Fatih Terim, "Rakiplerimizden ürktüğüm, korktuğum yok. Korkum, oyuncularımın formsuzluğu olabilir" diyerek, Euro 2008'deki derecemizi kendi performansımızın belirleyeceğine vurgu yapıyordu. Terim, "Rakiplerinizde hangi oyunculardan çekiniyorsunuz" sorusuna, "Benim çekinmem ya da korkum yok. Korkum, oyuncumun o zaman formda olmaması olabilir" cevabını veriyordu. Öte yandan UEFA Hakemler Komitesi Başkan Yardımcısı Jaap Uilenberg de Milli Takımımızın kamp yaptığı otele gelerek, Avrupa Şampiyonası süresince futbolcuların dikkat etmesi gereken oyun kurallarıyla ilgili bilgilendirme yapıyordu.

Uruguay uyarısı!

Türkiye-Uruguay: 2-3

Stat: Ruhrstadion

Hakemler: Florian Meyer, Thomas Frank, Dirk Magenber (Almanya)

Türkiye: Volkan-Hamit (Sabri dk.46), Emre Aşık, Gökhan Zan, Hakan Balta-Yıldırım (Tuncay dk.64), Mehmet Topal, Emre Belözoğlu (Halil dk.64)-Kâzım (Ayhan dk.46), Nihat, Arda (Tümer dk.60)

Uruguay: Carini-Alcoba, Godin, Garnago, Caceres-Eguren, Cavani (Fernandez dk.46), Pereira (Bruno Silva dk.69), Gimenez (Rodriguez) dk.56)-Gonzalez Suarez

Goller: Arda (dk.13), Suarez (dk. 31 penaltıdan ve 78), Nihat (dk.51), Rodriguez (dk.85 penaltıdan)

Uruguay maçına çıkarken sakatlığı süren Gökhan Gönül kadrodan çıkartılmış, ancak Hamit Altıntop'un iyileşmesi ve oynayacak duruma gelmesi teselli olmuştu. Bochum'un Ruhrstadion'da oynanan maçın ilk onbirinde Hamit de bulunuyordu. Sakatlığı geçen Volkan da kaledeki yerini almıştı. Bu maça 4-3-3 düzeniyle çıkan ve oyuna iyi başlayan Milli Takımımız, henüz 13. dakikada geliştirdiği kombine atakta golü buldu. Yıldırım'ın bıraktığı topla buluşan Hamit, sağ kanattan ceza sahasına kavisli bir top gönderiyor, Arda, uçarak yaptığı kafa vuruşuyla takımımızı 1-0 öne geçiriyordu. Ancak

Türkiye-Finlandiya: 2-0

Stat: MSV Arena

Hakemler: Thorsten Kinhöfer, Detlef Scheppe, Christian Fischer (Almanya)

Türkiye: Volkan-Sabri, Gökhan Zan, Servet, Hakan Balta-Hamit (Ayhan dk.78), Mehmet Aurelio (Mehmet Topal dk.87), Emre Belözoğlu (Gökdeniz dk.89)-Mevlüt (Kazım dk.75), Nihat (Semih dk.82), Tuncay (Arda dk.67)

Finlandiya: Enckelman (Frederikson dk.46)-Nyman, Kallio (Moisander dk.82), Pasoja (Lampi dk.54), Kuivasto-Vaerynen, Roman Eremenko, Heikkinen (Jonatan Johansson dk.61), Kolkka-Forssell (Berat Sadık dk.78), Alexei Eremenko (Litmanen dk.61)

Goller: Tuncay (dk.15), Semih (dk.88)

bin coşkulu futbolsever takımımıza destek veriyor, ayyıldızlılar iyileşen Servet'in de kadroya girmesiyle, ideal on biriyle son provasına çıkıyordu. Futbol Federasyonu Başkanı Hasan Doğan'ın Yönetim Kurulu üyesi Serdar Güzelaydın'la birlikte izlediği karşılaşmanın ilk yarısında Milli

Takımımız beklenen tempoyu sahaya yansıtıyor, çok sayıda pozisyona girerken, rakibine de fazla fırsat tanımıyordu. Özellikle Emre'nin orta alandan sağ kanada attığı ters toplar tehlikeli oluyor, kanattan Sabri ve Mevlüt'ün bindirmeleri takımımıza ciddi pozisyonlar kazandırıyor. Nitekim 15. dakikada böyle bir pozisyonda sağ kanattan bindiren Sabri'nin ortaladığı topu Tuncay tamamlıyor ve Milli Takımımız 1-0 öne geçiyordu. Finlandiya ise bu yarıda tek pozisyonu bir frikikle buluyor, ancak 41. dakikada Alexei Eremenko'nun vuruşunu Volkan son anda kornere çeliyordu. İkinci yarıda oyunun kontrolü yine Milli Takımımızın elindeydi. İkinci gol de ilkinde benzer bir organizasyonla geliyor, sağ kanatta bu kez Kazım topla buluşuyor, içeriye çevirdiği topa Semih vuruyor ve skoru ilân ediyordu: 2-0.

Uçak pistten havalandı!

Maçın ardından Teknik Direktörümüz Fatih Terim'in keyfi son derece yerindeydi.

Takımının performansını "Gönlümüzdeki oyuna giderek yaklaşıyoruz" diye değerlendiren Terim, "Finlandiya iyi bir rakip. Finallere gelemeseler de eleme grubunda ne kadar zorlu bir takım olduklarını kanıtladılar. Bu maçta takımımızın istek, arzu ve oyun anlayışı zaman zaman çok üst seviyeye çıktı. Uçak pistten havalandı, şampiyona kadar ideale yaklaşacağız" diyordu. Oyun sistemiyle ilgili açıklamalarını da sürdüren Fatih Hoca, "Oynadığımız sistemi ille de rakamlandırmak gerekiyorsa 2-5-3 diyebiliriz. Geride iki stoperin bulunduğu, beklerin orta sahanın kanatları gibi oynadığı, forvette de üç oyununun yer aldığı bir sistemle oynuyoruz" diyordu. Finlandiya karşısında yetenekli oyuncuların mücadelesinden keyif duyduğunu da belirten Terim, "Ama daha iyi oynamaya adayız. Her oyuncumuz daha fazlasını yapabilir" diyerek beklentisinin daha yüksek olduğunu da vurguluyordu.

millilerimiz, öne geçmenin avantajını kullanamıyor, Uruguay, 30. dakikada kazandığı penaltıyı Suarez'le gole çevirince ilk yarı 1-1 sona eriyordu.

İkinci yarıda başlangıcı yapan yine Milli Takımımız oldu. 51. dakikada ceza sahasının sağında kazanılan topu Nihat direkt kaleye göndererek skoru 2-1'e getiriyordu. Ancak Milli Takımımız özellikle defanstan çıkışlarda önemli hatalar yapıyordu. 78. dakikada Tümer'in riskli geri pasında Gökhan Zan topu kontrol edemiyor, topu kapan Fernandez'in pasında Suarez'e topu boş kaleye göndermek kalıyordu: 2-2. Morali bozulan ve oyunun kontrolünü kaybeden takımımız, 84. dakikada bir gol daha yiyordu. Bu dakikada Emre Aşık'ın Suarez'i düşürmesiyle Uruguay bir penaltı daha kazanıyor ve atışı gole çeviren Rodriguez skoru 3-2 olarak belirliyordu.

Terim "Kendimizle yüzleştik"

Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim, Uruguay maçı sonrası "Kendimizle yüzleşmemizi sağlayan bir maç oldu" sözleriyle durumu özetliyordu. Terim, eksikleri görme adına iyi bir maç olduğunu belirterek, "90 dakika mücadele içinde geçti. Güzel bir maç oldu. Uruguay diri bir takım. Doğru maç almışız. Kendimizle yüzleşmemizi sağladığı için önemli bir maç. Teknik olarak böyle algılıyoruz. Kazanabilirdik. Daha fazla gol de yiyebilirdik" diye konuşuyordu.

Kadroda indirim

Fatih Terim için en zor günlerden birisi 28 Mayıs'tı. UEFA'nın istediği 20+3 kişilik son kadro için listeyi verme günüydü ve ekipten üç kişinin eksilmesi gerekiyordu. Fatih Terim, o gün bir basın toplantısı düzenliyor ve "Zor bir gece, zor bir sabahı" diyerek, Halil Altıntop,

Yıldıray Baştürk ve İbrahim Kaş'ın kadrodan çıkartıldığını açıklıyordu. Terim, "Yıldıray iyi bir oyuncu. Kendisini yedekte bekletmek istemediğim için kadro dışı bıraktım. Öte yandan, Halil'in yerine Nihat-Semih, İbrahim'in yerine de Hamit- Sabri ikilisinin daha uygun olacağını düşündüm. Bu üç futbolcumuz hakkında hiçbir kötü düşüncemiz olmadı. Onlar bizden bir parça" ifadelerini kullanıyordu.

Finlandiya moral verdi

Milli Takımımız 29 Haziran günü son hazırlık maçında Finlandiya karşısındaydı. Duisburg'daki MSV Arena'nın tribünlerinde 15

Euro 2008'i içimde yaşıyorum

**Türk futbolunun
Avrupa'daki son
gurur adamlarından
birisi.**

**Middlesbrough
formasıyla
mükemmel bir
sezon geçirdi.
Euro 2008'i büyük
bir heyecanla
bekliyor ve daha
şimdiden maçları
kafasında
oynadığını anlatıyor.**

**Bu turnuvayı hem
kendisi hem takım
arkadaşları hem de
Türkiye için çok
önemli bir fırsat
olarak görüyor.
"Şu anda dünyaya
kendimizi en iyi
biçimde tanıtmanın
birinci yolu futbol.**

**Biz de orada
ülkemizi en iyi
biçimde tanıtmak
zorundayız. Kadroya
baktığımda çok
isteyen, arzulu ve
genç oyunculara
sahibiz. En büyük
avantajımız da bu"
diyor.**

Tuncay Şanlı

Mazlum **Uluç**

Bizler biraz iyi olduğumuzda veya iyi şeyler yaptığımızda inandığımızda büyük takımlarda oynayabileceğimizi zannediyoruz. Tabii ki çok yetenekliyiz ve oynayabilecek kapasitedeyiz. Ama o takımlara gidebilmek için biraz daha zamana ihtiyacımız var.

Avrupa'da kalabilmek için biraz sabırlı olmamız, mücadele etmemiz gerekiyor. Oradaki futbol anlayışı, oyuncuların mantalitesi çok farklı ve alışmak çok da kolay değil. Bir yandan da yabancı bir ülkedesiniz. Ben sabırlı ve mücadeleciyim. Sonuna kadar da böyle sürecek.

Herkesin bir değeri, bir kalitesi var. Siz sahada yaptıklarınızla bu değeri ve kaliteyi göstermeye çalışırsınız. Sizi transfer ettikleri için mutlaka yardımcı oluyorlar, ama sizin konumunuzu ve değerinizi belirleyen şey, saha içinde yaptıklarınızla oluyor.

Başlangıçta 2-0, 3-0 kaybettiğimiz maçların ardından sonra bile sokağa çıkıp geziyor, taraftarlarla fotoğraf çektirip imza atıyordum. Kimse bana "Niye kötü oynadın, takım niye kötü, bu takımın hali ne olacak?" gibi sorular sormadı.

İngiltere'de her şey saha içinde oluyor. Sahayı terk ettikten sonra kimse size karışmıyor, özel hayatınızla ilgili bir yorum yapmıyor. Sahada iyiyseniz iyisiniz, kötüykseniz kötüsünüz. Hiç kimse sizin değerinizi bir günlük ya da bir haftalık performansınızla ölçmüyor.

Süper Lig'in en çok koşan oyuncularından biriydim ama İngiltere'de ilk maça çıktığımda şunu gördüm; inanılmaz bir mücadele gücüne, inanılmaz bir koşu temposuna sahipler ve fizik olarak da çok üst düzeydeler. Bunun için de sürekli çalışıyorlar.

İngiltere'ye gittiğimde en büyük yardımı Emre'den gördüm. Onun hakkını nasıl öderim bilmiyorum. Özellikle ilk dönemlerde sık sık onun yanına gittim, sağ olsun o da bana geldi. Şimdi yine sık sık görüşüyoruz. Tugay ağabeyle de sürekli telefonlaşıyoruz.

Zaman zaman çok üst düzeyde oynayabiliyoruz, bazen de istediklerimizi yapamayabiliyoruz. Euro 2008'de oynadığımız oyundan zevk alarak, kaybedersek her şeyin sonu olmayacağını bilerek sahaya çıktığımızda başarı elde edeceğiz.

Almanya'da, İspanya'da, İngiltere'de, Fransa'da oynayan, o liglerde üst düzey maçlara çıkan oyuncularımızın bulunması Milli Takım'a da olumlu yansıyacak. Ronaldo çok farklı bir oyuncu. Ama Ümit Milli Takım'da Ronaldo ve Quaresma'lı Portekiz'i yenmiştik.

▼Yurtdışına yeterince oyuncu gönderemeyen bir ülkenin son gurur kaynaklarından birisin. Ancak transfer döneminde Milan'dan ve başka büyük takımlardan söz edilirken sen Middlesbrough'ya gittin. Genellikle bizim oyuncularımızın büyük takım takıntısı vardır. Senin bu tercihinin nedeni neydi?

▲Yurtdışında ve özellikle de İngiltere'de oynamak istiyordum. Belki transferim geç olmuş olabilir ama Fenerbahçe'nin şampiyonluğunu beklediğim için uzun süre hiçbir takımla görüşmedim. Büyük takım olayına gelince, bizim bakış açımızla Avrupa'nınki çok farklı. Bizler biraz iyi olduğumuzda veya iyi şeyler yaptığımızda inandığımızda büyük takımlarda oynayabileceğimizi zannediyoruz. Tabii ki çok yetenekliyiz ve oynayabilecek kapasitedeyiz. Ama o takımlara gidebilmek için biraz daha zamana ihtiyacımız var ve onlar bizi çok yakından tanımıyor. Bizi en iyi tanıyabilecekleri yerler ya Şampiyonlar Ligi ya da Milli Takım'la oynadığımız büyük turnuvalar. Hakan ağabey ve Emre bu yolla gitti. Tugay ağabey de benim gibi orta sırada bir takımda devam ediyor. Ben de böyle bir tercih yaptım ve son derece memnunum.

▼Middlesbrough senin için bir atlama taşı mı? Ciddi bir kariyer planlaması yaptığını biliyoruz. Bundan sonrası için neler var kafanda?

▲Tabii ki adımları dikkatli atmak gerekiyor. Benim isteğim İngiltere'de futbol oynamak. Bundan sonrasını getirmek sizin isteğinizin yanında sizi isteyen kulüplerin de olmasına bağlı. Bu anlamda İngiltere çok farklı bir ülke. Dışarıdan çok fazla oyuncu almıyorlar. Genellikle transferler ligin içinde gerçekleşiyor. Ben de şimdi o havuzun içinde bir oyuncuyum. Zamanla neler olacağı benim performansımın alakalı. Orada hem ülkemi temsil ediyorum hem de Türk futbolcusunun kalitesini en iyi şekilde göstermeye çalışıyorum.

▼Fenerbahçe'den ayrılıp Middlesbrough'ya gitmekle aradığını bulabildin mi? Çünkü Fenerbahçe taraftarlarının "Kalsaydı Roberto Carlos'un kaptanı olacaktı" gibi bir serzenişi var seninle ilgili.

▲Çok fazla geriye bakmak istemiyorum. Ben Fenerbahçeliyim ve bir taraftar olarak Fenerbahçe'nin başarılarından mutluluk duyarım. Tabii ki Roberto Carlos'un, başka iyi oyuncuların gelmesi önemli ama benim de bir isteğim vardı. Fenerbahçe'de yapabileceklerimi yapmaya çalıştım. 5 yılda 3 şampiyonluk yaşadım. O aşamadan sonra da İngiltere'ye gitmek istedim. Başkanım da taraftarlarımız da kendi açılarından doğruları söylüyor ama benim ne istediğim de önemliydi. Fenerbahçe taraftarlarının sevgisinden son derece mutluyum ve ben de artık onlardan biriyim.

▼Galatasaray'ın şampiyonluğu biraz da takımdaki Galatasaray taraftarı oyuncuların çokluğuyla açıklandı ve "Fenerbahçe'de Tuncay gibi oyuncular olsaydı durum farklı olabilirdi" yorumları yapıldı.

▲Ben de buna karşılık şöyle söyleyebilirim, eğer Fenerbahçe şampiyon olsaydı siz bana bu soruyu sormayacaktınız. Olaya bir de bu yanından bakmak lazım. İşler kötü gidince farklı yorumlar yapılabiliyor, eksiklikler aranabiliyor. Tabii ki ben olsaydım neler olurdu bilemem ama bu soruya böyle bir cevap verebilirim. Fenerbahçe şampiyon olsaydı, hiç kimse Tuncay'ın yokluğunu konuşmayacaktı.

Sabır ve mücadele gerekiyor

▼Türk futbolcusunun yeteneğinden hiç kimse kuşku duymuyor, ama birçok oyuncumuzun Avrupa'ya gittikten kısa süre sonra geri döndüğünü gördük. Birincisi bunu neye bağlıyorsun, ikincisi kendi açıdan durumu nasıl görüyorsun?

▲Ben de ilk gittiğimde "Bir ay sonra geri gelecek" dediler. O haberleri okuyordum ama bir yandan da kendimi biliyordum. Hiç böyle bir düşüncem yoktu. Uzun süre de dönmeyi düşünmüyordum. Biraz sabırlı olmamız, mücadele etmemiz gerekiyor. Tamam, ben orta düzey bir takıma gittim ama oradaki futbol anlayışı, oyuncuların mantalitesi çok farklı ve alışmak çok da kolay değil. Çünkü bir yandan da yabancı bir ülkedesiniz. Biz biraz sabırsızız. Hemen her şey olsun, hemen oynayalım ve büyük takıma gidelim diye bakıyoruz. İşler o şekilde yürümüyor açıkçası. Ben sabırlı ve mücadeleciyim. Sonuna kadar da böyle devam edeceğim.

▼Ne tür sorunlar yaşanıyor orada?

▲Çok fazla zorluk yok aslında. Ama tabii oyuncularla diyalog anlamında başlangıçta sıkıntı çekiyorsunuz. Saha içinde siz onları

tanımıyorsunuz, onlar da sizi... Karşılıklı olarak neler yapabileceğinizi bilmiyorsunuz. Aslında Türkiye içinde bir başka takıma gitmekten de çok farkı yok. Türkiye'ye gelen yabancıların da yaşadığı sıkıntıları çekiyorsunuz. Orada saha dışında hiçbir sorun yaşamadım. Saha içindeki o doğal süreci atlatabilmek için de sabırlı olmak lazım.

▼Biz yabancı oyuncuları el üstünde tutarız. Peki, İngiltere'de yabancı oyuncu olmak, daha doğrusu Türk oyuncu olmak nasıl bir şey?

▲Herkesin bir değeri, bir kalitesi var. Siz sahada yaptıklarınızla bu değeri ve kaliteyi göstermeye çalışırsınız. Tabii ki sizi transfer ettikleri için mutlaka yardımcı oluyorlar, ama sizin konumunuzu ve değerınızı belirleyen şey, saha içinde yaptıklarınızla oluşuyor. Yoksa "Aman bu oyuncu geldi, coşkuyla karşılayalım" gibi bir düşünce yok. Onların size vereceği değeri, siz ortaya koyduklarınızla belirlemek durumundasınız.

▼Sezona iyi başlayamamıştınız. O dönemde kulüp çevresinden ya da taraftar gruplarından nasıl tepkiler aldınız? Oradaki tepkiler de bizim ülkemizdekine benziyor mu?

▲Hayır, hayır, hiç benzemiyor. Başlangıçta 2-0, 3-0 kaybettiğimiz maçların ardından sonra bile sokağa çıkıp geziyor, taraftarlarla fotoğraf çektirip imza atıyordum. Kimse bana "Niye kötü oynadın, takım niye kötü, bu takımın hali ne olacak?" gibi sorular sormadı.

▼Dil konusu bizim futbolcumuz açısından önemli bir sorun. İngilizlerle anlaşabilmek için ne yapıyorsun?

▲Şu anda derdimi anlatabiliyorum ama İngilizcem çok iyi değil. Dilimi geliştirmek için ders almayı sürdürüyorum. Zaten takım içinde de İngilizce konuşulduğu için pratiğimi geliştiriyorum. Bu konunun çok önemli olduğunu biliyorum. Gitmeden önce bir ay ders çalıştım ama daha hazırlıklı olmam gerekirdi.

İngiltere'de her şey saha içinde

▼İngiltere'de futbolcu olmakla, Türkiye'de futbolcu olmak arasında ne gibi farklar var?

▲En önemli fark İngiltere'de her şeyin saha içinde olması. O sahayı terk ettikten sonra kimse size karışmıyor, özel hayatınızla ilgili bir yorum yapmıyor. Sahada iyiyse iyisiniz, kötüyse kötüsunuz. Hafta sonunda televizyonu açtığım da sadece BBC 1'de 45 dakika maç özetlerini görüyorum.

Bir maçın üzerinde saatlerce, günlerce, haftalarca konuşulmuyor. Bir de ciddi bir yorum farkı var. Futbolcunun kişiliğine karşı aşağılayıcı yorumlar yapılmıyor. Ayrıca hiç kimse sizin değerınızı bir günlük ya da bir haftalık performansınızla ölçmüyor.

▼İngiliz medyası ile bizim medyamız arasında bir kıyaslama yapabilir miyiz? Mesela her antrenmanınızı 30-40 gazeteci mi izliyor?

▲Sekiz aydır oradayım ama antrenmanlarda sekiz tane gazeteci görmedim. Antrenmanlarımızda basın yok. Maçlara geliyorlar tabii ama o da bir-iki kişi.

▼Peki, bu durum oyuncu açısından iyi mi kötü mü? Sonuçta bir ilgi eksikliği hissedilmiyor mu?

▲Antrenmanda her şeyi yaşayabilirsiniz. Arkadaşınızla kavgaya edebilirsiniz ya da hocanız size sert davranabilir. Saha içinde olanların farklı biçimde yansıtılması takımı olmasa da taraftarı olumsuz etkileyebiliyor. Taraftarın bakış açısı çok farklı oluyor.

▼Oyuncu-teknik adam ilişkileri açısından iki lig arasında bir kıyaslama yapabilir misin? Sanırım İngiltere'ye ilk gidişinde seni havaalanında Gareth Southgate karşılamıştı.

▲Evet, yardımcısıyla birlikte havaalanına geldi ve açığı çok şaşırdım. Çünkü bizde gelen oyuncuyu ya bir yönetici ya da

menajer karşılar. Ama ben İngiltere'de başkanı bir defa, menajerimiz Southgate dışındaki bir yöneticiyi de herhalde 5 defa gördüm. Havaalanında Southgate'i karşımda gördüğümde içimden "Ne oluyor?" diye geçirdim. Çünkü Southgate İngiliz futbolunun en önemli isimlerinden birisi. Bu davranış beni çok iyi motive etti, müthiş bir mutluluk duydum. İlişkilerimiz şu anda da gayet iyi gidiyor. Sadece bana değil, tüm oyunculara arkadaşça yaklaşıyor. Çünkü futbolu yeni bırakmış, çok genç birisi.

Premier Lig'de tempo inanılmaz

▼Futbol mantalitesi açısından Premier Lig'le Turkcell Süper Lig'i nasıl karşılaştırıyorsun?

▲Süper Lig'in en çok koşan oyuncularından biriydim ama İngiltere'de ilk maça çıktığımda şunu gördüm; inanılmaz bir mücadele gücüne, inanılmaz bir koşu temposuna sahipler ve fizik olarak da çok üst düzeydeler. İstanbul'dayken özel çalışmalar yapıyordum ama İngiltere'ye gidince gördüm ki antrenmandan önce ve sonra sürekli çalışıyorlar. Belki teknik özellikleri çok yüksek değil ama futbol anlayışları nedeniyle sürekli tempolu geçen maçlara kendilerini hazır tutmak için müthiş bir çaba harcıyorlar.

Türk futbolunda dönem dönem tempolar iyi oluyor. Derbilerde ve son dönemlerde Kayserispor'un, Sivasspor'un, Ankaragücü'nün maçlarında futbol biraz beğenilmeye başlandı. Ama İngiltere Ligi'ne baktığınızda her takım rakibiyle başa baş mücadele edebiliyor.

▼Sezon başında ilk on birdeydin, sonrasında yedek kalmaya başladın ama arkasını müthiş getirdin. Bu iniş-çıkışın nedenlerini nasıl açıklayabilirsin?

▲Hocamız bana hiçbir zaman "Uyum sağlayamadın" diye gelmedi. İyi gittiğim dönemde de iki hafta oyuna sonradan girdim. Orada öyle bir süreç var ki, çok yüksek tempoda çok fazla maç oynuyorsunuz. Dolayısıyla takımda bir rotasyon gerekiyor. Burada yedek oyuncu yılda 10 maç oynarken, orada bir yedek oyuncu 20 maça çıkabiliyor. Yedek oyuncuyu motive etmek ve ona olan güveni göstermek adına mutlaka şans veriliyor. Ben de bekleyebilirim, takımın en önemli oyuncusu da bekleyebilir.

Emre'nin hakkını ödeyemem

▼Futbolun dışındaki zamanlarını nasıl geçiriyorsun?

▲Oraya gittikten sonra hayatım biraz daha düzene girdi. Geceleri çok geç saatlerde yatan bir insandım, ama İngiltere'de 23.00-24.00 arasında yatmaya çalışıyorum. Çünkü antrenmanlarımız sabah erken saatlerde yapılıyor ve bu düzene ayak uydurmak zorundasınız. Antrenman bittikten sonra ya tesiste ya da evimde yemek yiyorum. Çok fazla gezip dolaşan bir insan değilim. İngiltere'ye

gittiğimde en büyük yardımı Emre'den gördüm. Onun hakkını nasıl öderim bilmiyorum. Middlesbrough ile Newcastle arasındaki uzaklık 45 dakika. Özellikle ilk dönemlerde sık sık onun yanına gittim, sağ olsun o da bana geldi. Şimdi yine sık sık görüşüyoruz. Tugay ağabeyle sürekli telefonlaşıyoruz. Tugay ağabeyin ve özellikle Emre'nin orada olması beni epeyce rahatlatı. Onun dışında şehirde geziyorum. Londra'daki maçlardan sonra orada kalıyorum. Açıkçası bir senenin nasıl geçtiğini anlamadım. Çünkü çok yoğun bir maç temposunda yaşadım.

▼Türkiye'de Galatasaray-Fenerbahçe rekabeti bazen kırıcı noktalara varabiliyor. Ama bakıyoruz İngiltere'de Galatasaraylı Emre, Fenerbahçeli Tuncay'a olabildiğince destek veriyor. Aralarında mükemmel bir dostluk var. Aslında Türkiye'de de oyuncuların yakın arkadaş olduğunu biliyoruz. Taraftarlara örnek olması açısından bu konudan biraz söz eder misin?

▲Emre gerçek bir Galatasaray taraftarı, ben de aynı ölçüde bir Fenerbahçeliyim. Ama İngiltere'de birbirimize sonuna kadar sahip çıkıyoruz. Bugün gelinen noktada taraftarlar arasındaki gerginliğin de olabildiğince alt düzeylere çekildiğini görmekten sevinç duyuyorum. Bu konuda özellikle yöneticilere büyük görevler düşüyor. Rekabet olmalı ama bu rekabetin kavgasız, gürültüsüz yaşanması gerekiyor.

▼Tugay, Ada'da uzun süre kalabilmesini yaşam tarzına ayak uydurmasına ve İngilizlerle dostluklar kurabilmesine bağlamıştı. Sen bu konuda hangi aşamadasın?

▲Tugay ağabeyin görüşüne katılıyorum. Dışarıya çıktığımda çevreye daha iyi uyum

sağlayabilmek için yalnız veya takım arkadaşlarımla birlikte İngiliz restoranlarına gidiyorum. Eğer onlar gibi yaşamaz, olaylara onlar gibi bakmazsanız dışarıda kalırsınız ve adapte olamazsınız. Ben İngiltere'de kalıcı olmak isteyen bir oyuncu olarak bu konuya çok dikkat ediyorum.

▼Takım içindeki en iyi arkadaşların kim?

▲Derek Boateng, Geremi ve Georgie Downing'le aram gayet iyi. Onlarla sık sık dışarı çıkıyoruz. Açıkçası ben onlara ne kadar yaklaşırsam onlar da bana o kadar yaklaşıyor.

▼Milli Takım'a gelirse, Euro 2008 senin için ne ifade ediyor?

Konfederasyon Kupası'nı saymazsan bu senin ilk büyük turnuva olacak.

▲Az önce masada arkadaşlarla bu konu üzerinde sohbet ediyorduk. Belki bu fırsatı bir daha yakalayamayabilirim. Rüştü ve Hakan ağabeyle ya da Emre'yle konuşurken dünya üçüncülüğündeki süreci anlattıklarında bir an hayal ediyor ve müthiş bir heyecan duyuyorsunuz. Kadro açıklanmadan önce onun heyecanını yaşadım. Kadro açıklandıktan sonra da Euro 2008'deki heyecanı hayal etmeye başladım. Ben şu anda kafamda maçları oynuyorum, yeniyorum,

yani o atmosferi şimdiden yaşıyorum. Benim ve arkadaşlarım açısından bu turnuva çok önemli. Hem bireysel olarak hem de ülkemiz için çok önemli. Şu anda dünyaya kendimizi en iyi tanıtmanın birinci yolu futbol. Biz de orada ülkemizi en iyi biçimde tanıtmak zorundayız. Kadroya baktığımda çok isteyen, arzulu ve genç oyunculara sahibiz.

▼Finallerde İngiltere yok, biz varız.

▲Finalleri garantiledikten sonra İngiltere'ye döndüğümde teknik adamlar olsun, futbolcular olsun hepsi beni tebrik etti. Ben de "Biz varız, siz yoksunuz" düşüncesiyle bir anda onlardan bir üst seviyeye çıkmış oldum.

▼Gruptaki şansımızı nasıl değerlendiriyorsun?

▲Maçlar başlamadan önce birçok yorum yapabiliriz. Tabii ki rakiplerimizin eksi ve artı yönleri üzerinde çalışacağız. Ama ne olursa olsun bizim istememiz, sahaya çıktığımızda o arzuyu göstermemiz çok önemli. Bir kısmı az gol yiyordur, bir kısmı çok yetenekli oyunculara sahiptir. Ama bizim de çok yetenekli oyuncularımız var. Eğer biz istersek, çok fazla arzularsak başaramayacağımız hiçbir şey yok.

▼Takımımızın en önemli artısı ne sence?

▲Bizim ne yapacağımız belli olmuyor. Zaman zaman çok üst düzeyde oynayabiliyoruz, bazen de istediklerimizi yapamayabiliyoruz. Oraya gittiğimizde oynadığımız oyundan zevk alarak, kaybedersek her şeyin sonu olmayacağını bilerek sahaya çıktığımızda başarı elde edeceğiz. En önemli artımız ise çok arzulu ve istekli oyunculara sahip olmamız.

▼Uluslararası oyuncularımızın sayısının artması da bir avantaj galiba.

▲Almanya'da, İspanya'da, İngiltere'de, Fransa'da oynayan, o liglerde üst düzey maçlara çıkan oyuncularımızın bulunması Milli Takım'a da olumlu yansımaktır.

▼Bizim takımı bir yana koyarsak, Euro 2008'deki yıldız adayın kim?

▲Ronaldo çok farklı bir oyuncu. İngiliz Ligi'nde de çok üst düzeyde oynuyor ve dünyanın en iyi oyuncularından bir tanesi. Hem fizik olarak hem teknik olarak, yetenekleriyle özel bir oyuncu. Ama hiç beklemediğimiz genç oyuncular da çıkabilir.

▼Ronaldo'lu Portekiz de bizim grubumuzda...

▲O maç çok farklı olacak. Ama biz Ümit Milli Takım'da Ronaldo ve Quaresma'lı Portekiz'i yenmiştik. Şimdi niye olmasın? ■

Delaunay'ın renkli rüyası

Bugüne dek 12 kez düzenlenen Avrupa Futbol Şampiyonası'nın fikir babası, Fransız futbol adamı Henri Delaunay. Delaunay kupanın başladığını göremedi ama fikir babalığını yaptığı turnuva, Dünya Kupası ile yarışan bir organizasyon haline geldi. İlkini SSCB'nin, sonuncusunu ise Yunanistan'ın kazandığı şampiyonada kupayı en fazla müzesine götüren takım, üç kez mutlu son ulaşan Almanya oldu.

İlker Uğur

UEFA'nın tüm üyelerinin katılmak için büyük çaba harcadıkları Avrupa Şampiyonası tarihini anlatmak için şampiyonanın kurucusu ve isim babası Henri Delaunay'ı tanımak gerekir. Onun fikri ve bu fikir için yıllar boyu uğraşması sonucunda bugünlere gelindi. İsviçre ve Avusturya'da düzenlenecek Euro 2008 öncesi Delaunay'ı bir kez daha hatırlayarak Avrupa Şampiyonası'nın geçmişten günümüze kat ettiği yollara bakabiliriz.

Henri Delaunay kimdir?

15 Haziran 1883 doğumlu Delaunay futbolcu olarak başladığı kariyerinde ölene kadar futbola hizmet etti. Futbolu bırakıp hakemliğe başlayan Delaunay, bir maçta suratına gelen top sonucu düdüğü yutmuş ve iki dişi kırılmıştı. Bu olay, Delaunay'ın hakemliği bırakıp futbol idareciliğine başlamasına yol açan dönüm noktası oldu. Yıl 1906'ydı ve Delaunay, Fransa Futbol Federasyonu'nun atası CFI'ya (Comité Français Interfédéral) Genel Sekreter oldu. 1919'da kurulan Fransa Futbol Federasyonu'nda bu görevine devam etti. 1924-1928 yılları arasında FIFA Yönetim Kurulu üyeliği yapan

Delaunay, Jules Rimet ile birlikte Dünya Kupası'nın fikir babalarından birisiydi. 1927 yılında bir Avrupa Şampiyonası yapılması fikrini ortaya atsa da bu fikir 1960'a kadar gerçekleşmedi. Delaunay, UEFA'nın kurulduğu 15 Haziran 1954'ten ölümüne kadar UEFA Genel Sekreterliği'ni sürdürdü. Avrupa Uluslar Kupası'nın bir diğer adı, onun anısına Henri Delaunay Kupası olarak konuldu. 1955'te ölümünün ardından görevini oğlu devraldı.

1960 Sovyetler Birliği

İlk Avrupa Uluslar Kupası kararı alındığında, 1 ay sürecek bir şampiyonanın zorluk yaratabileceği düşünülmüş ve bu nedenle yarı finale kadar olan bütün turlar günümüzdeki ön eleme turları gibi tasarlanmıştı. Zaten o dönemde UEFA'nın 17 üyesi vardı. Yani şu anki finalistlerden bir fazla. Bu fazlalığı atmak için yapılan ön elemelerde Çekoslovakya, İrlanda Cumhuriyeti'ni saf dışı bıraktı. 16 takımın eleme turnuvası yaklaşık iki yıl sürdü (Milli Takımımız ilk eleme turunda Romanya'ya elenmişti) ve finaller 1960 yılında düzenlendi. Ev sahipliğini Fransa'nın yaptığı final turnuvası 4 gün sürdü. Fransa'nın yanı sıra Çekoslovakya, Sovyetler Birliği ve Yugoslavya finallere kalırken, yarı finalde SSCB, Çekoslovakya'yı, Yugoslavya da Fransa'yı devirerek finale yükseldi. Sovyetler Birliği finali 2-1 kazanırken, Çekoslovakya, Fransa'yı mağlup ederek üçüncülüğe ulaşıyordu.

1964 - İspanya

1964 Avrupa Uluslar Kupası'nın formatı 1960 yılının ardından değiştirilmemişti. Fakat bu sefer katılan ülke sayısı 29'du ve finallere İspanya ev sahipliği yapacaktı. Yine 2 yıla yaklaşan bir eleme sürecinin ardından (Türkiye ilk turda İtalya'ya elenmişti) finallere Danimarka, İspanya, Sovyetler Birliği ve Macaristan kaldı. Yarı finallerde İspanya, Macaristan'ı, Sovyetler Birliği ise Danimarka'yı mağlup ederek finale yükseldi. Dört sene önceki eleme turunda İspanyol Milli Takımı'nın Sovyetler Birliği'yle maç yapmasına izin vermeyen Franco, bu kez ev sahipliği ve kupaya bu kadar yakın olunması sebebiyle maçın oynanmasını onayladı. İspanya, Sovyetler Birliği'ni 2-1 mağlup ederken Luis Suarez yıldızlaşıyordu. Danimarka'yı 3-1 yenen Macaristan turnuvayı üçüncü sırada bitirmeyi başardı. İspanya bu şampiyonlukla Avrupa Şampiyonaları'nın ilk ev sahibi şampiyonu unvanını da aldı.

İlk kez UEFA Avrupa Şampiyonası adının konulduğu 1968 finallerinde turnuva formatı da oldukça değişti. 32 takımın dörderli sekiz grupta karşılaştığı ve grup birincilerinin finallere katıldığı turnuvanın finale kalan sekiz takımı şöyleydi:

İngiltere, İspanya, SSCB, Yugoslavya, İtalya, Bulgaristan, Macaristan ve Fransa. Yarı finalde Yugoslavya son Dünya Şampiyonu İngiltere'yi 1-0'la geçerken, İtalya, Sovyetler Birliği'ni berabere biten maçın ardından para atışı sonucu elemeyi başardı. Finalin ilk maçı 1-1 berabere biterken, iki gün sonra oynanan tekrar maçında İtalya, Yugoslavya'yı Riva ve Anastasi'nin gollarıyla 2-0 mağlup etti ve kupaya uzandı. Turnuvanın yıldızları Riva, Zoff ve Dzajic'ti. İtalya ev sahipliği avantajını iyi değerlendirerek kupaya uzanmayı başaran üçüncü ülke oldu.

1968 - İtalya

1972 - Federal Almanya

Elemelere bu defa da 32 takım katılmıştı ve finallerin düzenlendiği ülke Belçika'ydı. Elemeler sonunda çeyrek final geçmeyi başaran 4 takım, Federal Almanya, ev sahibi Belçika, Macaristan ve Sovyetler Birliği final turnuvasına katılmaya hak kazandı. Yarı finalde Federal Almanya, Belçika'yı Gerd Müller'in iki golüyle 2-1, Sovyetler Birliği de Macaristan'ı Konjov'un tek golüyle 1-0 yenerek finale yükseldi. 18 Haziran'da ünlü Hysel Stadı'nda oynanan final maçını Federal Almanya Müller'in iki, Wimmer'in bir golüyle 3-0 kazanarak ilk şampiyonluğunu elde etti. Macaristan'ı 2-1 yenen ev sahibi Belçika da üçüncülüğü aldı.

1976 - Çekoslovakya

Bu kez turnuvanın düzenlendiği ülke Yugoslavya'ydı ve yine elemeleri geçip gelen dört takım karşı karşıya geliyordu. Yarı finalist takımlar ev sahibi Yugoslavya, Çekoslovakya, Hollanda ve Federal

Almanya'ydı. Çekoslovakya, Hollanda'yı normal süresi 1-1 biten maçta uzatmada 3-1 yeniyor, galibiyet gollerini ise Ondrus, Nehoda ve Vesely kaydediyordu. Diğer yarı final maçı da uzatmaya gidiyor, 2-2 biten normal sürenin ardından, Yugoslavya'yı 4-2 yenen Almanya finale adını yazdırıyordu. Almanların bu maçtaki gollerinin altında Müller (3) ve Flohe'nin imzaları vardı. 20 Haziran'da oynanan final maçında şampiyonu penaltı atışları belirledi. Svehlik ve Dobias'la öne geçen Çekoslovakya'ya Almanlar Müller ve Hölzenbein'la cevap veriyor ve maç uzatmaya gidiyordu. Uzatmada da sonuç değişmeyince şampiyonu belirleme işi penaltılara kaldı. Panenka'nın dünya klasikleri arasına giren penaltı atışının da yaşandığı bu süreçte Almanlara 5-3 üstünlük kuran Çekoslovakya şampiyonluğa ulaştı.

1984 - Fransa

Fransa'da düzenlenen finallerde yine elemeleri aşan 8 takım mücadele etti. A Grubu'nda Fransa, Danimarka, Belçika ve Yugoslavya, B Grubu'nda ise İspanya, Portekiz, Federal Almanya ve Romanya vardı. Platini, Battiston, Bossis, Tigana, Fernandez, Giresse, Lacombe, Bellone, Genghini gibi unutulmaz oyuncularıyla müthiş bir jenerasyon yakalayan Fransa, gruptaki üç maçını da kazanarak birinci olurken, Danimarka da ikinci sırayı alıyordu. B Grubu ise daha çekişmeli geçti ve İspanya ile Portekiz 4'er puanla ilk iki sırayı paylaştı. 3 puanlı Almanya ve 1 puanlı Romanya ise eleniyordu. Bu defa statü değişmiş, çapraz eşleşmeyle yarı finaller konulmuştu. Fransa, Portekiz'i 3-2 yeniyor, İspanya da 1-1 biten maçın sonunda Danimarka'yı penaltılarla 5-4 eleyerek finale çıkıyordu. 27 Haziran'daki finalde Platini ve Bellone'un golleri Fransa'yı şampiyonluğa taşıyordu.

1988 Hollanda

Ev sahipliğini Federal Almanya'nın yaptığı şampiyonada A Grubu'nda Federal Almanya, İtalya, İspanya ve Danimarka, B Grubu'nda ise SSCB,

Hollanda, İrlanda ve İngiltere yer almıştı. A Grubu'nda Almanya ile İtalya birbirleriyle oynadıkları maçta berabere kalıp diğer rakiplerini yenerek ilk iki sırada gruptan çıkmayı başardı. B Grubu'nda ise SSCB sadece İrlanda ile berabere kalıp diğer rakiplerini yenerek ilk sırayı alıyor, Hollanda ise İrlanda ile berabere kalıp İngiltere'yi yenerek ikinci sırada yarı finale çıkıyordu. Yarı finalde B Grubu takımları gülüyor, Hollanda Almanya'yı 2-1, SSCB de İtalya'yı 2-0 yenerek finalde bir kez daha karşı karşıya geliyordu. 25 Haziran'daki finalde Hollanda, Gullit'in ve o unutulmaz vuruşu yapan Van Basten'in golleriyle 2-0 kazanarak şampiyonluğa ulaşıyordu.

1980 - Federal Almanya

İtalya'nın ev sahipliği yaptığı şampiyona için farklı bir format belirlenmişti. Elemeler sonunda İtalya'ya gelen 8 takım dörderli iki grupta eşleşti. A Grubu'nda Almanya Çekoslovakya ve Hollanda'yı yenip Yunanistan'la berabere kalarak ilk sırayı aldı ve final oynama hakkını elde etti. B Grubu'nda ise ev sahibi Belçika, İtalya, İngiltere ve İspanya'nın arasında sürpriz yaparak averajla ilk sırayı aldı. 22 Haziran'daki finalde Federal Almanya, hakemin tartışmalı kararlarıyla 2-1 kazanarak ikinci şampiyonluğunu elde etti. Almanlara şampiyonluğu getiren iki golün de altında Hrubesch'in imzası vardı. Çekoslovakya ile İtalya arasında oynanan üçüncülük maçında ise normal süre ve uzatmalar 1-1 sona erdi. Penaltılarda 9-8'lik üstünlük kuran Çekoslovakya üçüncülüğü elde etti.

1992 - Danimarka

Avrupa Şampiyonaları tarihinin en büyük sürprizine sahne olan turnuva olarak tarihe geçen 1992 Avrupa Şampiyonası'nı plajdan turnuvaya gelen Danimarka kazanmıştı. Yugoslavya'da patlak veren iç savaş sonrası UEFA bu ülkeyi turnuvadan ihraç etmiş ve yerine Danimarka'yı almıştı. 8 takımla oynanan son Avrupa Şampiyonası olan 1992'ye İsveç ev sahipliği yapmıştı. A Grubu'nda sürpriz yaşıyor, İsveç ve Danimarka, Fransa ve İngiltere'nin önünde yarı finale yükseliyor, B Grubu'nda ise Hollanda ve Almanya herhangi bir sürprize izin vermeden İskoçya ve Birleşik Devletler Topluluğu'nun önünde yarı finalist oluyordu. İlk finalist, İsveç'i 3-2 yenen Almanya'ydı. Plajdan gelen Danimarka ise 2-2 biten maçın sonunda Hollanda'ya penaltılarla 5-4 üstünlük sağlayarak yeni bir sürpriz daha yapıyordu. Ama asıl sürpriz finalde gerçekleşti. Danimarka, Almanya'yı Jensen ve Vilfort'un golleriyle 2-0 yenerek Avrupa Şampiyonluğu'nu elde etti.

1996 - Almanya

Milli Takımımızın Avrupa Şampiyonaları'nda ilk kez boy gösterdiği organizasyon İngiltere'nin ev sahipliğinde "Futbol Evine Dönüyor" sloganıyla düzenlenmişti. İlk kez 16 takımın katıldığı Euro 96'da Milli Takımımız gol atmaya başaramadan eve geri dönse de yaşanan mücadele üst seviyedeydi. İngilizler 1966'nın 30. yıldönümünde kendi sahalarında zafere ulaşmayı planlarken, yeni kurulan Hırvatistan ve Çek Cumhuriyeti

gibi ülkeler sürpriz potansiyellerini gösterdi. 1990 Dünya Kupası Şampiyonu Almanya, çeyrek finalde Hırvatistan'ı 2-1'le geçerken, yarı finalde ev sahibi İngilizleri penaltılarda eleyip adını finale yazdırıyordu. Southgate'in kaçan penaltısı İngilizler için yaklaşık 12 yıldır devam eden lanetin başlangıç noktasıydı. Diğer taraftan turnuva öncesi favori olarak gösterilmeyen Çek Cumhuriyeti, önce Portekiz'i 1-0 yendi ve yarı finale yükseldi. Ardından, iki sene sonra dünyanın zirvesine çıkacak Fransa'yı penaltılarla saf dışı bırakıp finalist oldu. Altın gol uygulamasının ilk kez denendiği şampiyonanın finali de böyle bir golle sonuçlandı. Patrik Berger'in penaltı golüne Oliver Bierhoff karşılık verdi ve maç uzatmaya gitti. Uzatmalarda Bierhoff bir kez daha sahneye çıktı ve kupayı Almanya'ya kazandırdı.

2000 - Fransa

İlk kez iki ülkenin ortaklaşa düzenlediği Avrupa Şampiyonası'nın mekânı Hollanda ve Belçika'ydı. Milli Takımımız tarihinde ikinci kez bu turnuvaya katılırken amaç bu kez bir üst tura çıkmaktı. Nitekim Milli Takımımız bunu başardı. Son şampiyon Almanya ile her daim favori İngiltere grup maçlarında turnuvaya veda etti. Turnuvanın sürprizleri olarak kabul edilen Türkiye, Romanya ve Yugoslavya da çeyrek finalde şampiyonaya havlu atınca arena Avrupa'nın devlerine kaldı. Yarı final ilk maçında Hollanda maç boyu 2 penaltı kaçırdı ve İtalya'ya inanılmaz bir maçın sonunda penaltılarla boyun eğdi. Fransa ise bir sonraki ev sahibi Portekiz'i 2-1'le yolcu etti ve finali oynamaya hak kazandı. Fransa-İtalya finalinde İtalyanlar 1-0 öne geçse de 90. dakikada oyunu uzatmaya taşıyan Fransızlar, Trezeguet'nin altın golüyle ikinci şampiyonluğuna ulaştı.

2004 - Yunanistan

Play-off'ta Letonya'ya kaybederek katılma şansını yitirdiğimiz Euro 2004, sürprizlerin yaşandığı bir turnuvaydı. Açılış ve final maçını Portekiz ile Yunanistan oynadı. Her iki maçı da Yunanistan kazandı. İtalya, İspanya ve Almanya gruplarda turnuvaya veda etti. İngiltere bir turnuvaya daha penaltılarla el salladı. Yunanistan çeyrek finalde Fransa ve yarı finalde Çek Cumhuriyeti'ni elemeyi başardı. Ev sahibi Portekiz finalin açık ara favorisi olmasına rağmen Yunan savunmasını bir türlü aşmayı başaramadı. Yunanistan sadece Rusya'ya mağlup oldu ve grup maçlarının ardından bir gol bile yemeden turnuvayı tamamladı. Savunma futbolu bir kez daha Avrupa'da ön plana çıkarken Yunanistan'ın başarısı Avrupa'nın ekol ülkeleriyle nispeten zayıf ülkeler arasındaki farkın kapandığının göstergesi olarak kabul edildi. Turnuvanın gol krallığını 5 golle Çek Cumhuriyeti'nden Milan Baros elde etti. 12 yıl aradan sonra sürpriz bir takım Avrupa Şampiyonluğu'na imza atıyordu.

Bu takımın ruhu var

Milli Takım kampının en neşeli ve en keyifli futbolcusuydu. Yanına yaklaşan herkese güler yüz gösteriyor, büyük bir alçakgönüllülükle imza ve fotoğraf taleplerinin hiçbirini geri çevirmiyordu. Galatasaray'ın şampiyonluğu omuzlarından büyük bir yükü almıştı ve artık her şeyini Milli Takım için verebileceğini söylüyordu. Euro 2008'in yıldız adaylarından biri olarak hem Galatasaray'ın şampiyonluğu hem de artık tamamen konsantre olduğu Milli Takımımızla ilgili anlatacak çok şeyi vardı.

Mazlum **Uluç**

▼Öncelikle şampiyonluğunuzu kutlayarak başlayalım. Herhalde bu şampiyonluk Euro 2008 öncesi moral motivasyonun üzerinde olumlu bir etki yapmıştır.

▲Gerçekten bu şampiyonluk çok iyi oldu. Çünkü çok büyük bir emek ve inanç vardı ortada. Sonuna kadar çok iyi mücadele ettik ve hakkımız olan şampiyonluğu kazandık. Şimdi içimde büyük bir vicdan rahatlığı var. Görevimi yerine getirmenin huzurunu yaşıyorum. Artık her şeyimi Milli Takım'a verebilirim.

▼Bu sezon golden biraz uzak kaldın ama Sivasspor maçında üç gol birden attın. Sanki kanatta değil de forvetin arkasında oynadığında skora dönük daha olumlu işler yapabiliyorsun.

▲O maçta Nonda yalnız kalıyordu. Hakan ağabey kenardan, "Arda biraz daha içeri gir, kanatta Devran ve Abdurrahman'la ikili sıkıştırma geliyor" dedi. Ben de içeri girdim. Her girişimde de kismetim yanımdaydı ve iyi pozisyonlar gelince gole çevirmem zor olmadı.

▼Kanatlarda sıkışyorsun, forvet arkası oynamak seni daha verimli hale getiriyor gibi görünüyor.

▲Ben kenarda daha iyi olduğumu düşünüyorum. Çünkü topu kanatta daha rahat alabiliyorum. Ama tabii en iyisi serbest oynayabilmek.

Siz doğru olursanız, işler de doğru gider

▼Sezon başında taraftarla aranda bir tatsızlık yaşanmıştı. O dönemde oldukça kırılgan olduğumu hatırlıyorum. Ama daha sonra kendini çabuk toparladın ve takımının şampiyonluğuna önemli katkılarda bulundun. O süreçte yaşadıklarından ve kendini toparlamandan söz edebilir misin biraz?

▲O dönemde de söylemiştim, ben her zaman samimi çalışıyorum ve samimi davranıyorum. Ben böyle olduğum süreç işlerin doğru olacağına inanıyorum. İşler bazen kötü

gidebilir ama siz doğru olursanız işler de bir şekilde doğruya döner. Benim açımdan bakıldığında o dönemle bugün arasında hiçbir fark yok. Arda o gün de aynıydı, bugün de aynı. Ama madalyonun iki yüzünü de görmem çok iyi oldu. Şimdi daha olgunum ve işler kötü giderken nasıl davranacağımı biliyorum. Bugünkü şaşaalı günlerde de bazı şeylere aldanmıyorum.

▼Aldanmıyorum derken, iyi zamanında yanında olanlardan mı söz ediyorsun?

▲Tabii, çok yalnız kaldığım, çok geri planlara düştüğüm zamanları da biliyorum. Onun için şimdi çok daha olgunum, çok daha mantıklı düşünabiliyorum ve insanların şaşaalı sevgi gösterilerine, "oley"lere aldanmıyorum.

▼Belki de senin için yaşadığın o tatsız dönem bir avantaj oldu.

▲Elbette. Bordeaux maçında rakibe kafa atmam bile benim için çok önemli bir tecrübeydi. Çok şey öğrendim. Yaşadığım kötü bir olay bile bana çok güzel şeyler öğretiyor. Bence önemli olan, bir hatayı bir defa yapmak. İnsan tabii ki birçok hata yapabilir ama dikkat edilmesi gereken şey, aynı hatayı bir daha tekrarlamamaktır.

İyi bir ders verdiğimi düşünüyorum

▼O dönemde sana tepki gösterenlerin, Galatasaray'ın şampiyonluğuna yaptığın katkıdan sonra bir ders aldığını düşünüyor musun?

▲Umarım ders almışlardır. Çünkü ben iyi bir ders verdiğimi düşünüyorum. Şimdi bunu vicdan ve gönül rahatlığıyla söyleyebilirim. O hakkımda karakterimle ilgili kötü yazanlar ya da sahada iyi oynamadığımı iddia eden taraftarlar acaba şimdi ne düşünüyordur merak ediyorum.

▼Aslında insanlar seni yakından tanısa ve samimiyetini hissetse sanırım her şey daha kolay olacak. Ama elbette herkese tek tek ulaşabilme şansın da yok.

▲Aslında kaptaktaki ortamı sen de gördün. İnsanlar benimle konuşmak istediklerinde onları asla geri çevirmiyorum. Bana karşı

söyleyecek bir şeyleri olduğunda her zaman buradayım. Üstelik ben bazen kötü oynasam bile mücadeleden hiçbir zaman kaçmıyorum. Her zaman takımım için bir şeyler yapmaya çalışıyorum. Bu yüzden aşırı tepkileri bir türlü anlayamıyorum. Sanki ben Galatasaray'ın başarısını istemiyordum gibi davranmalarını hazmedemiyordum.

Yüz yüze hesaplaştık

▼Bir ara şampiyonluğu kaybeder gibi oldunuz ama Kalli'nin

gidişinin ardından altıda altı yaparak mutlu sona ulaştınız. Üstelik bu dönemde Fenerbahçe ve Sivasspor gibi çok önemli iki rakibinizi de yendiniz. Teknik kadro değişikliği miydi sizi bu kadar olumlu etkileyen?

▲İşte asıl sır burada. Hani herkes diyor ya "Galatasaray takımı inanmış" diye. Galatasaray takımı aslında kaybettiği zaman inandı bir şeylere. Biz altı maç seyircisiz oynadığımız, puanlar kaybettiğimiz dönemde inandık şampiyon olmaya. Bu inanç, altı maç

Her zaman samimi çalışıyorum ve samimi davranıyorum. Böyle olduğum sürece işlerin doğru olacağına inanıyorum. İşler bazen kötü gidebilir ama siz doğru olursanız işler de bir şekilde doğruya döner.

Eleştirildiğim dönemde de aynı Arda'ydım şimdi de aynı Arda'yım. Ama madalyonun iki yüzünü de görmem çok iyi oldu. Şimdi daha olgunum ve işler kötü giderken nasıl davranacağımı biliyorum. Bugünkü şaşaalı günlerde de bazı şeylere aldanmıyorum.

Arda Turan

Ankara'dan puan kaybıyla dönüyorduk. Otobüste herkes birbirinin yüzüne "pat-pat" her şeyi söyledi. Büyüğü küçüğüne, küçüğü büyüğüne... Bana, "İnsanların eline koz vermeyeceksin. Otur evinde, bir yere çıkma", Sabri'ye "Sen de sus, konuşma, işine bak" dediler.

"Ümit Karan sen şöyle yap, Hakan ağabey sen böyle yap, Hasan ağabey sen ameliyat olma, takıma şöyle destek ver" gibi konuşmalar oldu. Kardeş neyse ağabeye de o. Herkes içindekini söyledi. İşte biz böyle şampiyon olduk.

Bir Serdar Özkan'ımız, bir Gökhan Gönül'ümüz 3-4 milyon euro alan yabancı oyuncular kadar parayı da değeri de hak ediyor. Ama bu konuda çok büyük bir eksiklik var. Ben cesareti olan insanların başka şeyler konuşacağına bunları söylemesinden yanayım.

Euro 2008 grubumuzda dört takım eşit gibi duruyor ve ben bu eşitliğin bize avantaj sağladığını düşünüyorum. Çünkü biz inancı ve ruhu olan bir takımız, yüreği olan bir takımız. O mücadeleyi ortaya koyduğumuz zaman gruptan da çıkarız, şampiyon da oluruz.

Herkes çok eleştirse de benim en büyük silahım Emre Ağabey. Benim için arkamda onun varlığını hissetmek çok önemli. En kötü anda bile topu alabilecek sorumluluğa sahip. Bu takımdaki çoğu futbolcuda o yürek var ve bu da beni çok umutlandırıyor.

kazandığımız zaman ortaya çıkmış değildi. Veya Kalli gittikten sonra diye bir şey yok. Biz oturduk ve birbirimizin yüzüne "Sen şunu yapıyorsun, sen böyle davranıyorsun" diyerek hesaplaştık. Birbirimizin arkasından konuşmadık. Bir takım olduk. Kesinlikle Kalli ve Ahmet Akcan gitti de böyle oldu diye düşünülmesin. Onlar da bizim şampiyonluğumuzda çok büyük pay sahibi. Zaten başka türlü nasıl düşünülebilir ki? 34 haftanın sadece son 6 haftasında aramızda yoktular. Kalli, Ahmet Akcan, Cevat Güler, Nezih Hoca, Burak Hoca ekip olarak çok büyük pay sahibiler. Adnan Sezgin, Mustafa Turgun da öyle. Şampiyon olacağımıza hepimiz inandık. Kötü olduğumuz zaman bizi bırakanlar gibi değildik yani.

▼Fenerbahçe maçında eski teknik direktörleriniz de yanınızdaydı. Tribündeki bu manzara size de olumlu yansıdı mı?

▲Fenerbahçe maçı ayrı bir havaydı. O maçta her şey yansıdı sahaya. Çünkü şampiyonluğu belirleyecek bir maçtı ve çok iyi bir atmosfer vardı. Fenerbahçe benim de çok beğendiğim, çok kaliteli oyunculara sahip bir takım. Biz o maçta şampiyon olabileceğimizi gösterdik ve inanmışlığımızı ortaya

koymasını bildik.

▼Bir başka maçınızda da eski başkanlar tribündeydi.

▲Evet, bu tip destekler sahaya da olumlu yansıyor. "Herkes bize inanmış, herkes bu meseleyi ciddiye alıyor" diye düşünüyorsunuz.

Türk oyuncusuna inanmak gerek

▼Dikkat çekici bir durum da şu; Galatasaray son haftalarda şampiyonluğa giderken neredeyse yabancısız oynadı. Buradan bir mesaj çıkarmak mümkün mü sence?

▲Türk insanı kendi futbolcusuna, kendi yeteneklerine inanmalı. Milyon euro alan yabancılar gerçekten çok kaliteli futbolcular ama bizim oyuncularımız da en az onlar kadar yetenekli. Bir Serdar Özkan'ımız, bir Gökhan Gönül'ümüz 3-4 milyon euro alan yabancı oyuncular kadar parayı da değeri de hak ediyor. Ama ne yazık ki bu konuda çok büyük bir eksiklik var. Ben cesareti olan insanların başka şeyler konuşacağına bunları söylemesinden yanayım.

▼Geçtiğimiz sezon Galatasaray'da senin jenerasyonundan çok sayıda genç oyuncu forma giyiyordu ama bu

sezonun başında büyük bölümü başka takımlara gönderildi. Onların akıbetini nasıl görüyorsun?

▲Hepsi geri dönecek ve sezon başı kampıyla birlikte takıma gireceklerdir diye düşünüyorum. İnşallah o genç jenerasyonla 11 Türk oyuncuyu devam ettiririz. (Gülüyor)

▼Sen de o tecrübeyi yaşadın, Vestel Manisaspor'a gittin ve sonra çok sağlam biçimde geri döndün. Belki o arkadaşların da senin yolunu izleyecek.

▲Herkesin yanıldığı bir şey var. Gitmek insanlar için kolay bir şey gibi gözüküyor ama aslında en zoru gittikten sonrası. Gidip de oynayabilmek kolay değil. Galatasaray ortamına alışmışsınız, burada her şey lüks. Oraya gittiğiniz zaman çok sıkıntılar çekebilirsiniz. Ben şanslıydım, Vestel Manisaspor gibi imkânları geniş bir takıma gitmişim. Ama her takım böyle değil. İşin gerçeği şu, Galatasaray'ın taşı toprağı altın.

▼Vestel Manisaspor'da oynamış bir oyuncu olarak küme düşmelerini nasıl değerlendiriyorsun?

▲Öncelikle çok üzüldüm. Ekmeğini yediğim bir kulüp keşke bu duruma düşmeseydi. Aslında çok kaliteli bir kadroları vardı ama bence teknik direktör konusunda stratejik hatalar

yaptılar. Bence başka bir takımın başındaki teknik direktörü almak çok yanlış. Benim değerlerim böyle bir şeyi doğru bulmaz.

Cevat Hoca bize ağabeylik yaptı

▼Yeniden Galatasaray'a dönersek, Cevat Güler'in takımın başına geçmesiyle neler değişti?

▲Belki çok fazla bir şey değişmedi ama Cevat Hoca bize daha fazla yardımcı oldu. Futbolcuların çektiği sıkıntıları gördü ve bize antrenörlükten çok ağabeylik yaptı. Antrenmanlarda neşelendik, güldük, eğlendik. Evli-bekâr oynadık, beşe iki oynadık. Ama hep bir konsantrasyon vardı. Okey oynayalım ama gidip tesiste olalım dedik. Yemeğe çıkalım ama hep birlikte gidelim dedik. Hep beraber olduk, eğlendik, espriler yaptık, kenetlendik ve derken şampiyon olduk.

▼Bu arada biraz önce söylediğin bir şey vardı, onu atlamayalım. Hani "Birbirimizin yüzüne karşı konuştuk" dedin ya... Neler söylediniz orada birbirinize?

▲Gençlerbirliği OFTAŞ Spor'la beraber kalmıştık ve Ankara'dan dönüyorduk. Otobüste herkes

birbirinin yüzüne "pat-pat" her şeyi söyledi. Büyüğü küçüğüne, küçüğü büyüğüne... Bana, "Madem öyle, Arda sen daha fazla dikkat edeceksin, insanların eline koz vermeyeceksin. Otur evinde, bir yere çıkma. Akşam yemeğe de gitme kardeşim. Biz de eşimizle yemeğe gitmeyeceğiz" dediler. Sabri'ye "Sen de sus, konuşma, işine bak" dediler. "Ümit Karan sen şöyle yap, Hakan ağabey sen böyle yap, Hasan ağabey sen ameliyat olma, takıma şöyle destek ver" gibi konuşmalar oldu.

▼Yani Hakan'a, Hasan'a da uyarılar yapıldı öyle mi?

▲Tabii tabii, kardeşe neyse ağabeye de o. Herkes içindekini söyledi. Okan ağabey sen söyle, Ayhan ağabey sen böyle diyerek şampiyon olduk. Böyle bir inanç vardı içimizde. Yoksa şampiyon olmamız gerçekten çok zordu.

▼Sizin bir avantajınız da Galatasaray'da Galatasaraylı oyuncuların sayısının fazla olmasıydı galiba. Bu konu oldukça işlendi ama sen neler söyleyeceksin?

▲Evet, çoğumuz Galatasaraylıyız. Zaten biraz önce söz ettiğim konuşmaları yapmak için de Galatasaraylı olmamız gerekiyordu. "Kendimiz için oynayalım" dedik. Kendimiz için oynamak demek, takımımız için oynamak anlamına geliyordu çünkü. Sonucunda hem kendimiz mutlu olacaktık hem de taraftarlarımız.

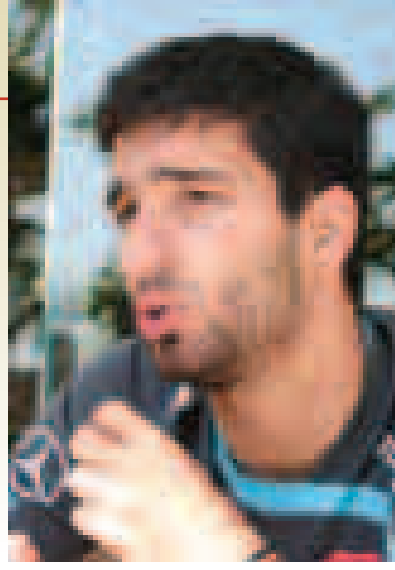
Norveç maçını unutamam

▼Milli Takım'a gelirse, eleme maçları döneminde unutamadığın, en fazla heyecan duyduğun karşılaşma hangisiydi?

▲Norveç maçı tabii ki. Oradaki halimiz görülmeye değerdi. O hafta içinde ne yediğimi ne içtiğimi hatırlamıyorum. Tek bildiğim şey var; yenilmek gibi berabere kalmak gibi bir şeyi hiç konuşmadık. Sadece kazanmaktan söz ettik. "İyi konsantrte olalım, takım gibi oynayalım" dedik. Hocamızdan da Allah razı olsun, bize öyle bir inanç verdi ki... "İstedikimizi elde edemesek bile siz benim futbolcularımsınız, ben size güveniyorum" dedi. Allah da yardım etti, hakkını verdik, utandırmadık.

▼Üstelik o maçta 1-0 geriye düşmüştük ve kazanmak zorundaydık. Golü yediğimiz zaman neler düşündün?

▲Taçtan bir gol yemiştik ve buna çok üzüldüm. O anda "Bir şey oynamıyorlar ama gol attılar" diye düşündüm. Gerçekten de futbol oynamıyorlar ama çok iyi mücadele ediyorlardı. Biz de aynı mücadeleyle karşılık verdik. Herkes koştı, kademeye girdi, birbiri için mücadele etti. Zaten bugün böyle oynamazsanız kazanamazsınız.

Biz o gün bunu çok üst seviye yaptık. Gerçekten inanmıştık çünkü. Bir de özel oyuncularımız özel davranışlar yaptılar. Emre Ağabeyle Nihat Ağabey özel davranışlarıyla büyük oyuncular olduklarını o gün bir kez daha gösterdiler.

▼Euro 2008 senin katılacağın ilk büyük organizasyon. Kendi adına bu turnuvadan neler bekliyorsun?

▲Eğer takım başarısı gelirse bireysel başarı da mutlak gelecektir. Avrupa Şampiyonası'na giden bir takımın içinde bulunmak çok önemli. Mesela eğer ben oynarsam, Avrupa Şampiyonası finallerinde mücadele eden bir takımın sol kanadında oynamış bir oyuncu olacağım. O zaman çok önemli bir oyuncu konumuna geleceğim. Takım başarı kazanırken, sonradan oyuna girip maçı çeviren bir oyuncu da olabilirim. Yani takım ileri giderse sen de değerlisin. Ama takım başarılı olamazsa sen çok iyi oynasan bile neye yarar ki?

En büyük silah Emre Ağabey

▼Grubumuzdaki rakipler Portekiz, Çek Cumhuriyeti ve İsviçre... Bizim takımla rakiplerimizi kantara koyduğunda nasıl bir tablo çıkıyor ortaya?

▲Kantara koyduğumuzda her takım eşit gibi duruyor ve ben bu eşitliğin bize avantaj sağladığını düşünüyorum. Çünkü biz inancı ve ruhu olan bir takımız, yüreği olan bir takımız. O mücadeleyi ortaya koyduğumuz zaman gruptan da çıkarız, şampiyon da oluruz. Evet, rakiplerimizin çok yetenekli oyuncular var ama biz de en azından aynı yetenekte oyunculara sahibiz. Herkes çok eleştirse de benim en büyük silahım Emre Ağabey mesela. Benim için arkamda Emre Ağabeyin varlığını hissetmek çok önemli.

▼Ne katıyor Emre Belözoğlu takıma sence?

▲İşte Norveç maçında kattığı ortadaydı. En kötü anda bile o topu alabilecek sorumluluğa sahip. Ben de aynı şeyi yapabilmeyi çok istiyorum.

▼Yani oyuncu maçın bazı kritik

bölümlerinde toptan kaçır mı?

▲Evet, sıkıntılı zamanlarda oyuncu toptan kaçır, saklanır. Ama Emre Ağabeyde o yürek var. Bu takımdaki çoğu futbolcuda o yürek var ve bu da beni çok umutlandırıyor. Hem oyuncularımız hem de hocamız kendisini ateşe atacak yüreğe sahip.

▼2004'te Yunanistan sürpriz biçimde şampiyon oldu. Bu durum size de "Yunanistan oldu, neden biz de olmayalım?" gibi bir güven duygusu veriyor mu?

▲Yok, yok, Yunanistan aklıma bile gelmiyor. Ben takımıma ve kendime inanıyorum. Neden şampiyon olmayalım ki? Toplam 6 maç oynayarak şampiyonluğa ulaşabiliyorsunuz. Galatasaray'ın şampiyonluğu gibi yani. İyi konsantrte olursak her şeyi yapabiliriz.

▼Uluslararası oyuncularımızın giderek çoğalması kalitemizi de oldukça artırdı gibi görünüyor.

▲Bu normal tabii. Çok kaliteli liglerde, güçlü rakiplere karşı, mükemmel sahalarda ve iyi atmosferlerde oynuyorlar. Bu onlar için müthiş bir tecrübe. Nasıl oynayacaklarını öğrenme şansına sahipler. Onların bu kalitesi bize de olumlu yansıyor elbette. Bize de "Bakın biz oynuyoruz, siz de rahat olun" diyorlar.

▼Aslında sen de böyle bir avantaja sahipsin. Çünkü 15 yaşından beri Genç Milli Takımlarda çok fazla uluslararası tecrübe yaşadın.

▲Evet, ben yabancılarla karşı oynarken kendimi çok daha rahat hissediyorum.

▼Daha kaliteli takımlara karşı oynamak senin açısından bir avantaj mı oluyor?

▲Futbol oynayan takımla oynamak daha rahat. Oynadıkları zaman öne çıkıyor ve dolayısıyla açık veriyorlar. Bizim de yetenekli oyuncularımız var ve bu tip rakiplere karşı daha rahat pozisyon bulabiliyoruz.

Başımızda çok iyi bir lider var

▼Milli Takımımızın en büyük artısı ne sence?

▲Öncelikle başımızda çok iyi bir liderimiz var. O önde gidiyor ve arkasından korkusuzca

ortada. Koşan, mücadele eden ve oynadığı futboldan zevk alan bir takımımız. Oynama mantalitesi çok büyük bir avantaj. Çünkü iyi futbol oynadığınız zaman skor mutlaka gelecektir.

▼Lider hocayı nasıl tarif etmek gerek? Bu liderlik vasfı alınan kötü bir sonuçtan sonra nasıl tezahür ediyor mesela?

▲Fatih Hoca kötü oynadığımız zaman belki gelip bize bağırır, kızar ama dışarıya ve medyaya asla böyle bir görüntü vermez. Bütün oyuncular bilir ki, hocamız bütün koşullarda bizim arkamızdadır. O yüzden de rahat ve mutlusundur. "Hoca tabii ki bana bunları söyleyecek, bu uyarıları yapacak, adam haklı" dersin. Ama hocanın dışarıda "Sorumluluk benim" diyeceğini de bilirsin. Çünkü sahaya çıkardığı futbolcuya sonuna kadar güvenir. Bu demektir ki, "Biz seninle aynı yolu paylaştık, dışarıdan bize kimse dokunamaz. İçeride kavga ederiz ama dışarıda hiçbir şey olmaz."

▼Milli Takımımızı dışarıda bırakırsak, Euro 2008'in favorisi kim sence?

▲Almanya iyi bir takım. İtalyanlar da öyle. Aslında buraya gelen bütün takımlar iyi ama Almanlar oyun disiplinleriyle bir adım öne çıkıyor.

▼Finali hangi takımla oynamak istersin?

▲İsviçre'yle. (Gülüyor)

▼Peki, İsviçre maçı bizim için farklı bir anlam taşıyacak mı?

▲Ben hiç öyle düşünmüyorum. Bizim açımızdan hiçbir problem yok, herhangi bir maçmış gibi çıkıp oynayacağız.

▼Turnuvadaki yıldız adayın kim?

▲Ben zaten biraz önce Emre Belözoğlu'nu söylemiştim. Yıldızı burada parlayacak oyuncu ise Portekiz'den Nani olabilir.

▼Bundan sonrasıyla ilgili planların neler? Avrupa Şampiyonası finalleri bir oyuncunun kariyeri için önemli çünkü.

▲Gelecek planlarımı şimdilik sadece 29 Haziran'a kurdum. Daha sonra ne olacağını, 30 Haziran'dan sonra düşüneceğim.

▼Avrupa'dan seni isteyen, izleyen kulüpler var.

▲Galatasaray kulübü ne derse onu yapacağım. Zaten 2012'ye kadar kulübümle sözleşmem var. Bir yüzük aldım, içinde Adnan Polat yazıyor. Nikahlandım Galatasaray'la. (Gülüyor)

gidebileceğinizi biliyorsunuz. Bu büyük bir rahatlık bir kere. İkincisi, iyi futbolculardan kurulu güzel bir sistem var

İbrahim **Koçyiğit**

TamSaha olarak 'ötekiler'e bakacağız bu ay. Hangi takım favori? Kupayı hangi takım kazanabilir ya da beklentilerin çok üzerine çıkabilir? Turnuvaya hangi oyuncu damgasını vuracak? Hangi teknik direktör takımına en büyük katkıyı sağlayacak? Bu soruları yerli teknik adamlara sorduk ve Türkiye'yi dışarıda bırakarak yanıt vermelerini istedik. İşte Mesut Bakkal, Tayfur Havutçu, Güvenç Kurtar, Bülent Korkmaz, Ogün Temizkanoğlu, Feyyaz Uçar, Bülent Uygun, Yılmaz Vural ve Fuat Yaman'ın kılavuzluğunda bir 'diğerleri' değerlendirmesi.

Turkcell Süper Lig nihayete erdikten sonra futbolseverin içinde oluşan o derin boşluğu bir süreliğine de olsa nefes kesen yarı final ve finalleriyle Bank Asya 1. Lig play-off'ları doldurdu belki. Ama her güzel şey gibi bitti. Ki hep haberli de gelse (ne de olsa yaz aylarının müdelediği iki şeyden ehven olanı tatil-deniz-güneş ise, şer olanı da futbolsuz kalmak) her daim hazırlıksız yakalanıyormuşuz gibi hissediyoruz liglerin bitişine. Bu yüzden çift yılları iple çekmiyor muyuz zaten? Neyse ki 2008'deyiz ve önümüzde kitanın en iyi 16 takımını izletecek bir Avrupa Şampiyonası var. Üstelik dört yıl öncesi gibi dışarıda kalmış hissetmeden, o 16 takımdan biri olmanın heyecanıyla... Dünya üçüncülüğü yaşadığımız turnuvanın üzerinden tam altı yıl geçmiş. Fatih Terim'in de dediği gibi, kendimizi hatırlatmanın vakti geldi. Ama kendini hatırlatmaya çalışan tek takım biz olmayacağız kuşkusuz. Hiç unutulmamış olanlar da cabası... Bizler de *TamSaha* olarak 'ötekiler'e bakacağız bu ay. Hangi takım favori? Kupayı hangi takım kazanabilir ya da beklentilerin çok üzerine çıkabilir? Turnuvaya hangi oyuncu damgasını vuracak? Son olarak da hangi teknik direktör takımına en büyük katkıyı sağlayacak? Bu soruları yerli teknik adamlara sorduk ve Türkiye'yi dışarıda bırakarak yanıt vermelerini istedik. İşte Mesut Bakkal, Tayfur Havutçu, Güvenç Kurtar, Bülent Korkmaz, Ogün Temizkanoğlu, Feyyaz Uçar, Bülent Uygun, Yılmaz Vural ve Fuat Yaman'ın kılavuzluğunda bir 'diğerleri' değerlendirmesi...

Gary Lineker'e aynen katılıyorum'

Orijinalinden bire bir çevirirsek, "Futbol basit bir oyundur; 22 adam 90 dakika boyunca bir topun peşinden koşar ve sonunda Almanlar kazanır." 1990 Dünya Kupası yarı finalinde "Panzerler"e penaltılarla elendikten sonra Gary Lineker'in söylediği bu söze olan inanç geçerliliğini koruyor. Görüştüğümüz teknik adamlara favori takımlarını sorduğumuzda (tabii ki çoğu birden fazla takım dile getirmek durumundaydı) en çok telaffuz edilen ekip dört oyla Almanya. Fuat Yaman'ın not düştüğü gibi, Joachim Löw'ün öğrencileri Jürgen Klinsmann'ın yerleştirdiği proaktif kimliği devam ettirecek gibi görünüyor. Listenin ikinci sırasında ise İspanya ve Portekiz var. İki takım da üçer oy aldı. Luis Aragones'in biraz da inatçılık sergileyip Raul'ü dışarıda bırakması, Fernando Torres gibi bir yeteneğin varlığını düşündüğümüzde İspanyollara olan inanca ket vurmamış görünüyor. Her turnuvaya iddialı başlayan, ama hüsrana yaşayan İspanya 44 yıl sonra ikinci kez Avrupa şampiyonu olabilmek için ter dökecek. Portekiz ise Felipe Scolari yönetiminde son finalist olduğu turnuvada daha kadro kurdular ki, Maniche'yi kesebilecek lükse sahip olduklarını gösterdiler. Sadece kitanın değil, dünyanın en iyi oyuncularından biri olduğunu tescilleyen Cristiano Ronaldo'nun varlığı, kulübede Scolari'nin oluşuyla İber

Yarımadası'nın diğer sakinlerini de favoriler arasına sokmaya yetti. Roberto Donadoni son dünya şampiyonu takımın başına gelip, ilk iki grup maçından bir puan çıkarabilince İtalya'da "Lippi'nin şaheseri üç haftada nasıl parça edilir" manşetleri atıldı. Ama sonrasında art arda gelen galibiyetler, İtalyanları Euro 2008'e taşıdı ve görüştüğümüz teknik adamlardan da İtalya'ya iki oy gitti. 1998 Dünya Şampiyonu Fransa tek oy alırken, İngiltere'nin Avusturya-İsviçre'ye gelememesinin müsebbiplerinden Hırvatistan da Tayfur Havutçu'nun sürpriz adayı oldu.

Ronaldo'yu beklerken...

Bu tip turnuvalarda favori takım sorusuna belirgin cevaplar verememek çok doğal. Ama "en iyi oyuncu"ya gelince iş değişiyor. Kesinleşmiş değil aday kadrolar baz alınarak hazırlanan bu yazıya kılavuzluk eden teknik adamların neredeyse tamamı, turnuvanın en iyi oyuncu adayı olarak Portekizli Cristiano Ronaldo'yu gösterdi. İngiltere'de iki yıldır yılın en iyisi seçilen, Manchester United gibi bir takımı bile tek başına şampiyon yapıyormuş izlenimi veren Ronaldo'nun altı oyla zirveye kurulması hiç de şaşırtıcı değil. Beklentilerin bu kadar büyük olması onun performansını kötü etkiler mi? Manchester United kariyeri bizlere aksini söylüyor. Nitekim geçen

- **Mesut Bakkal:** Almanya, Portekiz
- **Tayfur Havutçu:** Hırvatistan
- **Bülent Korkmaz:** Fransa, İspanya, Portekiz
- **Güvenç Kurtar:** Almanya, İtalya
- **Ogün Temizkanoğlu:** Portekiz, Almanya
- **Feyyaz Uçar:** İtalya, İspanya
- **Bülent Uygun:** İspanya
- **Yılmaz Vural:** Yok
- **Fuat Yaman:** Almanya

sezon 31 gol atarak gol kralı olduğunu unutmamak gerekir. İspanya'dan umutlu olanların başlıca gerekçesi Fernando Torres de üç oyla, birden fazla oy alan ikinci ve son isim olarak Ronaldo'yu takip ediyor. Ondan da beklenen çok şey var. Tıpkı sezon başında Atletico Madrid'den Liverpool'a giderken olduğu gibi. Fernando Torres, Liverpool formasıyla 24 gol attı. Ki bu gol sayısıylar kralıktaki zirvede yer almaması için hiçbir neden yoktu. Ronaldo ile aynı ligde oynamak dışında... "En iyi oyuncu" adayı olarak isimleri birer kez telaffuz edilen altı oyuncu var. Bunlardan ikisi Portekizli Nani ve Quaresma, ikisi Alman Klose ve Ballack, kalan ikisi de Fransız Benzema ve Gomis. Ronaldo'yla birlikte üç Portekizli de ligde geçen sezonu şampiyon tamamladı. Sezon başında Bayern Münih'e geçen Miroslav Klose de Bundesliga'da mutlu sona ulaştı. Son Dünya Kupası'nda gol kralı olan Klose, Gerd Müller'den sonra bunu başaran ilk Alman. Fransızlara baktığımızda ise Karim Benzema zaten Fransa'da gol krallığına ulaşarak en iyilerden biri olduğunu gösterdi. David Trezeguet'nin yerine kadroya alınan

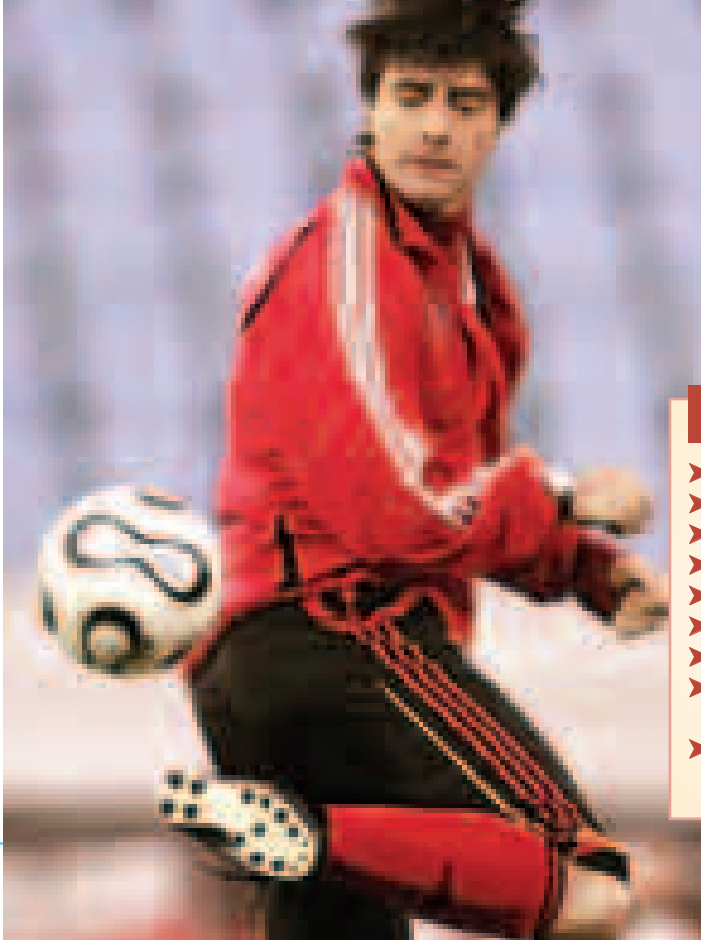
yıldız adayı Ronaldo

Bafetimbi Gomis ise tam bir kapalı kutu. Senegal asıllı Fransız oyuncu geçen sezon St. Etienne formasıyla 16 gol kaydetti ve gol krallığı yarışını üçüncü sırada tamamladı. Raymond Domenech'in şans vermesi halinde turnuvada ilk kez A milli olacak. Şans vermesi halinde diyoruz, zira Gomis Mayıs ayının başında "Fransa mı Senegal mi?" sorusuna, "Ne bileyim, ikisini de çağırılmadım ki" mealinde bir yanıt verdikten iki hafta sonra Euro 2008 kadrosuna alındı. Eğer Domenech onu Senegal'e kaptırmamak amacıyla bir maçın son dakikalarında oyuna sokmak için takıma almadıysa, bu turnuvanın çıkarabileceği "sürpriz yıldız" potansiyeli olduğunu inkâr etmek mümkün değil.

"En iyi teknik adam kim?" sorusunu yöneltmek yerine, "Takımına en fazla katkıyı hangi teknik direktör sağlayacak?" diye sormayı yeğledik. Birçok takımın "müthiş" yıldızları varken, ancak "çok iyi" olarak nitelendirilebilecek bir kadroya rağmen favori Almanya olunca, "En fazla katkı sağlayacak teknik adam kim?" sorusunun cevabı da tabii ki Joachim Löw oldu. Gerçi sonuçlar birbirine çok yakındı, ama üç oy alan Löw ipi göğüsledi. Klinsman'la birlikte "Panzerler" in çehresini değiştiren iki kişiden biri olan Löw, artık yoluna tek başına devam ediyor.

Performans artırıcı Löw

Sıra teknik direktörlere geldiğinde görüştüğümüz isimlere

En Faydalı Teknik Direktör Kim Olur?

- **Mesut Bakkal:** Joachim Löw (Almanya)
- **Tayfur Havutçu:** Slaven Bilic (Hırvatistan)
- **Bülent Korkmaz:** Otto Rehhagel (Yunanistan)
- **Güvenç Kurtar:** Otto Rehhagel (Yunanistan)
- **Ogün Temizkanoğlu:** Joachim Löw (Almanya)
- **Feyyaz Uçar:** Roberto Donadoni (İtalya)
- **Bülent Uygun:** Luis Aragones (İspanya)
- **Yılmaz Vural:** Felipe Scolari (Portekiz), Joachim Löw (Almanya)
- **Fuat Yaman:** Felipe Scolari (Portekiz)

10 yıl önce Fenerbahçe'yi de çalıştıran teknik adam Almanya'yı şampiyonluğa ulaştırır mı bilinmez, ama oynatacağı futbolla Yunanistan'ın şişirdiği "sıkıcı takım kontenjanı"nda yer açacağı aşîkâr. Yunanistan demişken, "Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz" vecizesini hatırlatırcasına Otto Rehhagel sıralamanın ikinci basamağında yer aldı. İki oy alan Alman teknik adam, dört yıl önceki başarıyı tekrarlamasa bile takımda yaratacağı farkın yine çok belirgin olması bekleniyor. İkinciliği paylaşan diğer teknik direktör ise Felipe Scolari. Son üç büyük turnuvada başında olduğu takıma en az yarı final

oynatmış bir teknik adam için hiç de şaşırtıcı değil. Şimdi de isimleri birer kez zikredilen çalıştırıcılara bakalım. Klinsman ve Löw'ün Almanya'da yaptığı gibi İtalya'nın çehresini değiştirmeye başlayan Roberto Donadoni ve İspanya'nın şeytanın bacağına kırmasını sağlamaya çalışacak Luis Aragones "performans artırıcı" teknik adam adayları arasında. Ve tabii ki listedeki son isim Slaven Bilic. 1998'de dünya üçüncülüğü gören kuşaktan olan Bilic, Hırvatistan'ın elemelerde İngiltere'yi iki kez yenmesinin ve şampiyona dışına itmesinin başlıca mimarları. Bu da neden listede yer aldığını anlatıyor sanıyoruz... ■

En İyi Oyuncu Kim Olur?

- **Mesut Bakkal:** Cristiano Ronaldo (Portekiz)
- **Tayfur Havutçu:** Cristiano Ronaldo (Portekiz), Michael Ballack (Almanya)
- **Bülent Korkmaz:** Cristiano Ronaldo, Nani (Portekiz), Fernando Torres (İspanya), Karim Benzema (Fransa)
- **Güvenç Kurtar:** Cristiano Ronaldo (Portekiz)
- **Ogün Temizkanoğlu:** Cristiano Ronaldo (Portekiz)
- **Feyyaz Uçar:** Fernando Torres (İspanya)
- **Bülent Uygun:** Ricardo Quaresma (Portekiz), Fernando Torres (İspanya)
- **Yılmaz Vural:** Cristiano Ronaldo (Portekiz), Bafetimbi Gomis (Fransa)
- **Fuat Yaman:** Miroslav Klose (Almanya)

Bu oyunculara

dikkat!

Joao Moutinho (Portekiz, 8 Eylül 1986)

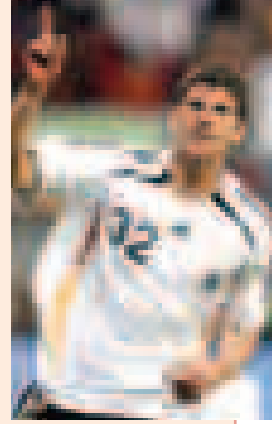
Aslında Portekiz'de elinizi sallarsanız elli tane yıldızla denk gelebilirsiniz. Ronaldo'yu saymayalım, artık onun keşfedilecek yanı kalmadı, sadece hayranlıkla izliyoruz. Querasma ve Simao da genç yıldız niteliklerini kaybetmeye başladı.

Yine de Nani varken neden Moutinho? Bir kere Nani gibi değil, daha keşfedilecek pek çok yanı var. İkincisi mevki meselesi. Nani daha çok onu besleyecek oyuncular varken iyi oynuyor. Oysa Moutinho tam da o besleme kanallarını tutan isim. Daha 13 yaşındayken Sporting Lizbon'a imza atan, 17 yaşında da ligde oynamaya başlayan bir yıldız o. Daha ilk sezonunda, o yıl UEFA Kupası finalini gören takımının en önemli dişlisiydi. Bir sonraki sezon Portekiz Ligi'nin en çok oynayan Portekizlisi oldu. 19 yaşında, takımın ikinci kaptanıydı. Bu sezon yine takımın en devamlı oyuncularından biri olarak öne çıktı. Şimdilerde adı Premiership'in en tepesindeki dörtlülüyle aynı cümlede kullanılıyor. Bu turnuva onun için çok önemli. Çünkü takımın en önemli dişlilerinden biri olduğunu göstermek istiyor.

Mario Gomez (Almanya, 10 Temmuz 1985)

Babası İspanyol, annesi Alman. Fakat futbol kariyeri katıksız Alman. 18 yaşında oynadığı bir Şampiyonlar Ligi maçıyla futbol kamuoyunun gözüne çarpmaya başladı. 2006 yılında artık takımın vazgeçilmezlerinden biri haline gelmiş, gollerini hem ligde hem de UEFA Kupası'nda sıralamaya başlamıştı. Fakat bu da onu tatmin etmedi. Bundesliga'nın en iyi golcülerinden biri olmak istiyordu. Başardı da. Bununla da kalmadı iş. 2007 yılında Bundesliga'nın en iyi Alman oyuncusu seçildi. Bu sezon da kaldığı yerden devam ediyor. 18 maçta 15 golü var ve Löw de onu bayağı tutuyor.

Artık her oyuncunun kaydı var, her genç adım adım takip ediliyor. Bu yüzden bir dergicilik klasiği olan Euro 2008'de parlayacak genç yetenekler değerlendirmesine odaklanan işbu yazının da işi zor. Çünkü Bojan Krkić'ten Nani'ye kadar herkes tanıdık, herkes herkesi tanıyor. Ama biz yine de turnuva sırasında göz önünde bulundurulması gereken bir liste hazırladık. Tamam, ilgilisi bu çocukları daha şuncacıkken tanıyor, ama keşfe geç kalanları da düşünmek gerek

Bağış Erten

Malum son zamanlarda büyük turnuvalara kalmadan pek çok oyuncu keşfediliyor ve futbol piyasasına sürülüyor. Hatta 21 yaş altı turnuvaları bile pek çok futbol avcısı için geç kalmış yetenekler teknesi olarak görülüyor. Bırakın 21 yaş, 17 yaş altı turnuvalarında oynayan pek çok isim dahi çoktan parsellenmiş durumda. Gencecik isimleri şimdiden biliyor, şimdiden tanıyoruz. Oysa eskiden işler pek böyle yürümezdi. Her büyük uluslararası turnuva yeni yüzlerin çıkışına, eski deyimle temayüz etmesine sahne olurdu. Bu o kadar önemliydi ki, Avrupa'nın pek çok büyük takımı, turnuva sonlanana dek transferi dondururdu. Haksız da sayılmazlardı. Çünkü yepyeni yetenekler, yüksek tansiyonla baş etme becerilerini en iyi o büyük turnuvalarda gösterirlerdi.

Oysa başta da söylediğimiz gibi devir çok değişti. Artık herkesin kaydı var, her genç adım adım takip ediliyor. Bu yüzden bir dergicilik klasiği olan Euro 2008'de parlayacak genç yetenekler değerlendirmesine odaklanan işbu yazının da işi zor. Çünkü Bojan Krkić'ten Nani'ye kadar herkes tanıdık, herkes herkesi tanıyor. Ama biz yine de turnuva sırasında göz önünde bulundurulması gereken bir liste hazırladık. Tamam, ilgilisi bu çocukları daha şuncacıkken tanıyor, ama keşfe geç kalanları da düşünmek gerek.

Eren Derdiyok (İsviçre, 12 Haziran 1988)

Türk kökenli oyuncu 1.90 metrelik boyuyla bir anda akranları arasından sıyrıldı. 20 yaşını turnuva sırasında dolduracak. Oysa daha iki sezon önce İsviçre Ligi'nde ilk sezonuna başlamıştı ve o ilk sezonda 18 maçta 10 gol attı. Bu performans dikkatleri çekmesine yetti. 18 yaşını henüz doldurmuştu ki Basel'e transfer oldu. Basel'de uzun süre yedek bekledi. Ama yılmadı, bunu bir sorun haline getirmede. Tersine yedeklik döneminden motivasyon çıkardı ve bir sonraki sezon ilk 11'i zorlamaya başladı. Nitekim geçen sezon kupa da kaldırdı, gollerini de sıraladı. Yetmedi, milli oldu ve ilk milli maçında İngiltere'ye gol attı. Şimdilerde Newcastle United'a göz kırıyor. Ama turnuvada sık forma bulursa daha büyük hedeflere de geçebilir.

Ivan Rakitic

(Hırvatistan, 10 Mart 1988)

Schalke, Lincoln'ü Galatasaray'a sattıktan sonra Ruhr Havzası'nda madencilerin kimi alacağı tartışılıyordu. Pek çok ünlü isim Schalke'yle birlikte anılıyordu. Ama Alman kulübü bambaşka bir tercih yaptı ve Lincoln'ün yerine gencecik bir Hırvat oyuncu getirdi. Bugünden geriye baktıklarında gurur duyabilecekleri bir hamle oldu bu. Çünkü Rakitic aldı başını yürüyor. O da İsviçre'de büyüyenlerden. Savaş yüzünden gittikleri Basel'de Rakitic'in de kaderi değişti. 17 yaşında FC Basel formasıyla UEFA Kupası'nda oynayarak başladı profesyonel kariyerine. Bir sonraki sezon yılın en iyi genç oyuncusu seçildi. Schalke Teknik Direktörü Slomka da onu o günlerde keşfetti. Önceleri yedekti, fakat çok geçmeden ilk 11'deki yerini sağlamlaştırdı. 17, 19 ve 21 yaş altı milli takımlarının değişmezi olması da gecikmedi. Bilic de onu bir üst seviyeye çıkaran isim oldu. O artık Hırvatistan Milli Takımı'nın en önemli dişlilerinden biri.

Igor Akinfeev (Rusya, 8 Nisan 1986)

Hiddink'in Rusya'sı bu turnuvada bir sürpriz kanalı açabilecekse, bu biraz da onun sayesinde olacak. Yashin ve Dassaev'den sonra, görünen o ki yeni bir Rus kaleci efsanesinin ilk bölümlerini izleyeceğiz bu yaz. CSKA Moskova'nın ilk on birine yerleştiğinde yaşı henüz 17'ydi. Çok geçmeden Zvezda ödülünün de sahibi oldu. Yani o Rus Ligi'nin en iyi oyuncusuydu. 2004 Avrupa Şampiyonası'nın üçüncü kalecisiydi ve yaşı 18'di. Çok geçmeden bir adım daha attı ve 19 yaşında milli takımın birinci kaleci formasını giymeye başladı. Artık herkes nasıl büyük bir yetenekle karşı karşıya olduğunu yavaş yavaş anlıyordu. Dört ay süren sakatlığı bu sezonu onun için zora soktu. Ama ne yaptı etti, yine formunu bulmaya başladı. Bu turnuvada birinci kaleci olur mu, bilinmez. Ama eldivenleri eline geçirirse bir daha bırakmayacak gibi.

Karim Benzema

(Fransa, 19 Aralık 1987)

Aslında herkes onun çok büyük bir futbolcu olduğunu birkaç sene öncesinden beri biliyordu. Cezayir kökenli oyuncu Lyon Akademisi'nin en önemli yatırımlarından biriydi. Uzun boyuna rağmen kanatta da pivot santrfor pozisyonunda da hareketli forvet olduğunda da iyi verim verebiliyordu. Perrin onu bu sene merkeze koydu ve oyunu ona göre ayarladı. Nitekim o da bu nokta santrfor görevini layıkıyla yerine getirdi ve 37 maçta 24 gol attı. Sözleşmesi uzatıldı, takım bütün yeni transferleri ona göre düşünüyor. Nitekim Domenech de ona kayıtsız

kalmadı ve kadro konusundaki tüm tutuculuğuna rağmen Benzema'ya yer açtı. Önünde Henry gibi bir efsane, ardında Trezeguet gibi bir devamlılık timsali var. Ama o ilk on biri ne olursa olsun gözüne kestirmiş durumda.

Cesc Fabregas

(İspanya, 4 Mayıs 1987)

Aslında onu muhtemel yıldız adaylarından biri olarak değerlendirmek haksızlık olur. Çünkü o, ihtimallerin çok ötesinde ve öncesinde bunu başardı. Barcelona onun gibi bir yıldızı nasıl elinden kaçırdığına yanyor ve statünün değiştirilmesi gerektiğini biraz da onun gidişinden sonra daha yüksek sesle ifade ediyor. 16 yaşından beri Arsenal'de. Ama asıl rolüne geçen sezon soyundu. Henry'nin gidişinden sonra ise Arsenal takımının beyni haline geldi. Artık o dünya çapında bir yıldız. Bakalım İspanya Milli Takımı'nı da aynı klasla yönetebilecek mi?

Futbol Kültürü

Bağış Erten

Sadece bir oyun mu?

Eamon Dunphy

(Kişisel Yayınları-Çeviren: Ömer Onur Erdem)

Son yıllarda futbol üzerine pek çok kitap yazıldı. Oyunun abecesinden tutun sosyolojisine, medyadaki etkilerinden felsefesine, taktik-teknikten tarihine dek pek çok eser var artık. Futbol kitaplığımız hep bu kitaplarla dolu.

Evet, bir dolu futbol kitabı rafları süslüyor. Peki, bunları kim yazıyor? Gazeteciler, akademisyenler, araştırmacılar, muhabirler, edebiyatçılar... Hepsini kalem oynatıyor artık bu konuda. Hatta siyaset yazarları, filozoflar bile söz söylüyor. Lakin ne ilginçtir ki en az onların sesi çıkıyor. Herkes oyun üzerine kafa yoruyor, akıl yürütüyor, bir hikâye anlatıyor; onlar susuyor...

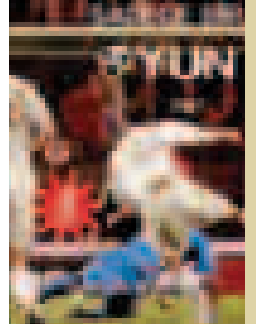
Kimden mi bahsediyoruz? Futbolculardan ve teknik adamlardan tabii ki! Herkes onları

konuşuyor, herkes onları yazıyor, futbol onlar üzerinden dönüyor ama onlar konuşmuyor, anlatmıyor, yazmıyor. Son yıllarda ne bir teknik adam ne de bir futbolcu anılarını, yaşadıklarını samimi ve akıcı bir şekilde anlatabildi. UEFA Kupası zaferleri,

Dünya Kupası üçüncülükleri hep üçüncü tekil şahıslar tarafından kaleme alındı. Oysa dünyada, özellikle de İngiltere'de bu böyle değil. Futbolcuların, teknik adamların (tabii ki editöryal yardım alarak) kitap yazması neredeyse bir gelenek. Düşünün David Beckham'ın tam altı kitabı var ve Wayne Rooney daha 17 yaşındayken hayatını anlatan bir kitap çıkardı. Oysa bizde mesela ne Tanju Çolak ne Hakan Şükür ne Rüştü Reçber hatta ne Can Bartu ne de Lefter anılarını kaleme aldı.

Oysa belki de en fazla onları okumak istiyor pek çok futbolsever. İşte bu tip kitapların belki de en kıdemli ve İngilizce yazına hâkim olanlar içinde belki de en kült kitaplarından biridir Eamon Dunphy'nin "Only A Game?" adlı eseri. Profesyonel bir futbolcunun günlüğüdür ve son derece akıcı bir dille bir futbolcunun yaşadıklarını anlatır. Kitap 1987 yılında ilk çıktığı zaman büyük bir etki yaratmış ve futbolun efsanevi kitapları arasındaki yerini almıştır. Hâlâ da sadece bir kitap olarak değil, ekol yaratan bir eser olarak anılır.

İşte bu kitap artık Türkçe'de. Kişisel Yayınlar'ın girişimi ve Ömer Onur Erdem'in çevirisiyle. Doğrusu bu kitabı kaçırmayın demekten başka bir şey demek gelmiyor elden. Ama bu çağrıyı en çok da futbolculara yapıyoruz. Kim bilir belki aralarından birisi heveslenir de bir türlü olmayan bir şeye de başlamış oluruz. ■

Genç yeteneklere şans verilmiyor!

Premier Lig'deki çıkışıyla önce Milli Takım'a seçildi, ardından da Fenerbahçe'ye transfer oldu. Sezonun ilerleyen döneminde özellikle Şampiyonlar Ligi'ndeki performansıyla ilk on birin değişmezleri arasına girdi ve Euro 2008 kadrosunda yer aldı. Türkiye'de İngiltere'ye oranla çok daha yetenekli genç oyuncular bulunduğunu ancak bu oyuncuların takımlarında oynama şansı bulamadıkları için bir süre sonra kaybolup gittiğini anlatıyor. Örnek olarak takım arkadaşı Can Arat'ı gösterirken, fırsat bulduğu takdirde yıldızlaşan genç oyuncular kategorisinde ise Arda Turan'ı ön plana çıkartıyor.

Türker **Tozar**

Türkçeyi tam konuşamadığım için bazen iletişim problemi olabiliyor. Bazen de yolları karıştırıyorum. İngiltere'deki kültür de buradakinden çok farklı. Buna alışmam belirli bir süre alacak. Bu süreci geçirmeden performansım beni mutlu edecek boyuta ulaşamaz.

Türkiye'de tesisleşmeye hız vermek gerekiyor. Gerek statların gerekse kulüplerin sahip olduğu tesislerin modernize edilmesi lazım. Türk futbolunun tanıtımı da yeterince yapılmıyor. Avrupa'da Süper Lig maçlarını televizyondan canlı seyretme imkânınız yok gibi.

▼Sheffield United'dan Fenerbahçe'ye transfer olmadan önce Türk futbolu hakkında ne biliyordun? Görüşlerin buraya gelişinden sonra değişti mi? Bu düşüncelerin geçmişte nasıldı? Şimdi nasıl?

▲Açıkçası Türk futbolu hakkında çok bilgim yoktu. Sadece dört büyük takımın, Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş ve Trabzonspor'un isimlerini duymuştum. Fenerbahçe'nin Türkiye'nin en büyük kulübü olduğu ve en geniş taraftar kitlesine sahip bulunduğu söyleniyordu. Buraya gelince bu iddianın doğru olduğunu anladım. Türkiye'nin çok kaliteli oyuncuları var. Birçok oyuncu da Avrupa'nın önde gelen liglerinde forma giyiyor. Bu da daha kaliteli bir milli kadro

için alternatifleri arttırıyor.

▼Londra'da doğup büyüdün. Artık kendini Türkiye'ye alışmış hissediyor musun? Özellikle yemekler, trafik, kültür hususunda.

▲Türkçeyi tam olarak konuşamadığım için bazen iletişim problem olabiliyor. İstanbul'un çok büyük olması sebebiyle, bazen yolları karıştırıyorum. Çok fazla dışarı çıkan birisi değilim. İngiltere'deki kültür de buradaki kültürden çok farklı. Buna alışmam belirli bir süre alacaktır. Bu süreci tam atlatmadığınız zaman performansınızın sizi mutlu edecek derecede olması mümkün değil. Yemeklerle ilgili bir sıkıntım yok, Türk mutfakı gayet güzel.

▼İngiliz taraftarlarla Türk taraftarları arasında ne gibi farklar gördün?

Chelsea'ye attığım golün, hem benim hem Türk futbolu hem de Fenerbahçe için çok önemli olduğunu düşünüyorum. Aurelio'dan pası aldım ve genelde kullanmadığım ayağımla vurdum. İsmimi daha da yükseğe taşıyan bu golü hiç unutmayacağım.

Türk oyuncuların teknik kapasitesi İngiliz meslektaşlarına göre daha yüksek. Fakat aşama yapmaları gereken dönemde bunu başaramıyorlar. İngiltere'de 16 yaşında genç milli olan bir oyuncu 21-22 yaşında da aynı performansı sergilerken, Türkiye'deki oyuncu yok olabiliyor.

Türkiye en iyi U15, U16 ve U17 Milli Takımlarına sahip. Ancak en önemli husus futbolculara fırsat verilmesi. Süper Lig'de 20 yaşın altında oynayan kaç futbolcu var? Premier Lig'de ise birçok genç oyuncu forma giyiyor.

Türkiye'nin durumunu Premier Lig'in 6-7 sene önceki durumuna benzetiyorum. O zaman deneyimli oyunculara karşı bir eğilim vardı. Daha sonra genç oyunculara yatırım yapmanın kulüplere mali kazanç getirdiği, seyircileri stadyumlara çektiği anlaşıldı.

Milli Takım kadrosuna çağrılmak benim için sürpriz olmadı. Çünkü kendimi gösterirsem, Fatih Terim'in beni seçeceğine inanıyordum. Fatih Hocaya, Türkiye ve İngiltere'deki taraftarlara, aileme layık olacak bir oyun sergilemek istiyorum.

İngiltere için ters giden neydi bilmiyorum. Çok yetenekli oyunculara sahip oldukları kesin. Fakat bu futbolcular milli takıma geldikleri zaman bir ekip olmakta zorlanıyor. Kulüp takımlarında sergiledikleri performansın aynısını milli takım için gösteremiyorlar.

▲Türk taraftarlar için futbol bir yaşam biçimi gibi. Takımlarını çok ateşli biçimde destekliyorlar. Eğer bir takımı tutuyorlarsa, ondan kolay kolay vazgeçmeleri mümkün değil. Ancak İngiltere'de durum böyle değil. Örneğin Manchester'a hiç gitmemiş bir kişi sadece başarılı olduğu ve maç kazandığı için Manchester United'i tutabiliyor. Türkiye'de taraftarlar maçın başlama saatinden iki saat önce stadyuma gelip, sürekli tezahürat yapıyorlar ve takımlarını destekliyorlar. Bu da İngiltere'de çok sık gördüğümüz bir taraftar davranışı değil. Bu güzel hareketler maalesef bazen hoş olmayan görüntülere de yol açabiliyor. Sahaya atılan yabancı cisimler, şüphesiz Türk futbolu açısından kötü bir imaj oluşturuyor.

Tesisleşme ve tanıtım gerekiyor

▼Türk futbolunun daha iyi bir konuma gelmesi için neler yapılabilir sence?
▲Öncelikle Türkiye'de tesisleşmeye hız

ederseniz bulursunuz, ancak tesadüfen izlemeniz zor.

▼Türkiye'de sana gösterilen ilgiyi nasıl buluyorsun?

▲Türkiye'deki taraftarlar tuttıkları takımın oyuncularına büyük sevgi ve saygı gösteriyor. İngiltere'de de ilgi var ancak Türkiye'deki gibi değil şüphesiz. Yanınıza yaklaşıp imzanızı istiyorlar, konuşmaya çalışıyorlar. Özellikle Fenerbahçe'ye transferimden sonra İngiltere'de de bana gösterilen ilginin arttığını söyleyebilirim.

▼Geçtiğimiz sezonlarda Fenerbahçe Türkiye içinde elde ettiği başarılarla anıldı, Avrupa'da ise ileri noktalara gidemedi. Fakat bu sezon Şampiyonlar Ligi'nde tarihi bir başarı elde edildi. Bu kadronun bir parçası olarak neler söylersin? Başarınızın sırrı nerede?

▲Sahip olduğumuz özgüvenin yüksekliği ve özellikle kendi sahamızda her takımı yenebileceğimize inanmamız bu başarıda etkili oldu. Taraftarımızın arkamızda olduğu Şükrü Saracoğlu Stadi'ndeki atmosferin

vermek gerekiyor. Gerek stadyumların gerekse kulüplerin sahip olduğu tesislerin modernize edilmesi gerekiyor. Ama bazı kulüplerin çok güzel tesislere sahip olduğunu da vurgulamam gerek. Diğer yandan, Türk futbolunun tanıtımının yeterince yapılmadığını düşünüyorum. Örneğin, Avrupa'da Turkcell Süper Lig maçlarını televizyondan canlı seyretme imkânınız neredeyse yok gibi. Özet görüntüleri seyretme imkânınız da sınırlı. Eğer Türk futbolunu seyretmek için çaba sarf

gerek bizim, gerekse rakip takımlar üzerindeki tesiri asla yadsınamaz. Orası adeta bir kale gibi.

▼Şampiyonlar Ligi'nde tarihi bir başarı elde ettiniz ama Turkcell Süper Lig'de şampiyonluğu kıl payı kaçırdınız. Yanlış giden ne oldu?

▲Sonuçta futbol bu. Her türlü sonuca hazırlıklı olmalısınız. Şampiyonluk yolundaki rakibimiz Galatasaray'a karşı çok kilit bir maç oynadık ve kaybettik. Onları başarılarından ötürü tebrik ediyorum. Bence

Fenerbahçe olarak sezona iyi başlayamadık. İstanbul Büyükşehir Belediyespor'a ligin açılış maçında kaybettik, Bursaspor ve Ankaragücü maçlarında da ikişer puan bıraktık. İşte bu puan kayıpları ligin sonunda bize pahalıya mal oldu. Eğer bu maçları kazansaydık, şampiyon olabilirdik.

Chelsea'ye attığım golü hiç unutmayacağım

▼Şampiyonlar Ligi'nde Chelsea'ye attığın gol senin için ne anlam ifade ediyor?

▲Bu golün hem benim hem Türk futbolu hem de Fenerbahçe için çok önemli olduğunu düşünüyorum. Mehmet Aurelio'dan pası aldım, her zaman kullanmadığım ayağımla vuruş yaptım ve top filelere gitti. Bu gol benim ismini daha da yükseğe taşıdı diye düşünüyorum. Bu golü hiç unutmayacağım.

▼Türkiye'deki ilk sezonunu geride bıraktın. Şu ana dek Türk futbolu ile İngiliz futbolu arasında ne gibi farklar gördün?

▲Tesisleşme anlamında arada uçurum var diyebilirim. Oyun stili yönünden bakarsak, Türk oyuncularının teknik kapasitelerinin İngiliz meslektaşlarına göre yüksek olduğu söylenebilir. Fakat bu teknik kapasite yüksekliğine rağmen, Türkiye'deki genç oyuncuların aşama yapmaları gereken dönemde bunu başaramadığını görüyoruz. Örneğin, İngiltere'de 16 yaşında genç milli takımlarda oynayan bir futbolcu iyi oynuyorsa, 21-22 yaşlarına geldiğinde de benzer bir performans sergiliyor. Oysa Türkiye'de aynı yaş kategorisinde istikbal vaat eden bir futbolcu 5-6 sene sonra kendini alt liglerde bulabiliyor.

▼Önemli bir noktaya parmak bastığını düşünüyorum. Türkiye'de genç oyuncular bir parlama döneminden sonra üst liglerde forma giymede sıkıntılar yaşıyor ya da hiç oynayamayabiliyor.

▲Bence Türkiye en iyi U15, U16 ve U17 Milli Takımlarına sahip. Genç takım için oynamakla A takım için oynamak arasında büyük fark olduğunu biliyorum ancak en önemli husus futbolculara fırsat verilmesi. Turkcell Süper Lig'e bir bakalım; 20 yaşın altında oynayan kaç

futbolcu var sayalım. Sayının çok az çıkacağına eminim. Halbuki İngiltere'de Premier Lig'de ve onun altındaki ligde birçok genç oyuncu forma giyiyor. Fenerbahçe'den örnek vereyim; Can Arat. Kendisi 24 yaşında. Bir dönem A Milli bile oldu ama şimdi çoğunlukla yedekte bekliyor. Kariyerinin sonlarına yaklaşmasına sadece 6 senesi kaldı. Gerçekten yazık. Türkiye'nin bu durumunu Premier Lig'in 6-7 sene önceki durumuna benzetiyorum. O zaman deneyimli oyunculara karşı bir eğilim vardı. Daha sonra genç oyunculara yatırım yapmanın kulüplere mali kazanç getirdiği, seyircileri stadyumlara çektiği anlaşıldı. 20'li yaşlarında şans verilenlerin 4-5 sene içerisinde yıldız olabildiği görüldü. Türkiye'de bir Arda Turan örneği var. Benimle aynı yaşta ve takımı için tam bir yıldız. Bu sezon da çok iyi bir performans sergiledi.

Milli Takımımızın gençliği avantaj

▼Türk Milli Takımı'nda en beğendiğin oyuncular kimler?

▲Buna cevap vermek oldukça güç. Çünkü herkesin belli bir özelliği var. Eğer takım

içindeki arkadaşlık bağlarımızı iyi kurabilir ve gerçek anlamda bir takım olabilirsek bizi yenmek gerçekten çok zor olacaktır.

Herkesin sahip olduğu farklı özellikler sayesinde birbirimizi tamamlıyoruz.

Zaten kampa geçirdiğimiz dönemde kardeş gibi olduk.

Tuncay, Emre, Arda, Gökdeniz, Hamit, Gökhan Gönül, Servet, Mehmet Topal, Mevlüt

Erdoğan, bunların hepsinin arasından öne çıkanları saymak çok zor.

Kadromuzdaki genç oyuncuların sayısı da Euro 2008'deki finalist takımların

hepsinden daha çok sayıda. Bu da Türkiye için çok iyi bir durum.

▼Avrupa Şampiyonası kadrosuna seçilmeyi bekliyor muydun? Haberi

alınca nasıl hissettin?

▲Kadroya çağrılmak benim için sürpriz olmadı. Çünkü kendimi gösterirsem, Fatih Terim'in beni seçeceğine inanıyordum. İsmim açıklanınca rüyam gerçek oldu diyebilirim. Fatih Hocaya, Türkiye ve İngiltere'deki taraftarlara, aileme layık olacak bir oyun sergilemek istiyorum. Artık daha da sıkı çalışmalıyım. Çünkü dünyaca ünlü oyunculara karşı oynayacağım.

▼Türkiye finallerde ama İngiltere orada olmayacak. Bu konu hakkında ne düşünüyorsun?

▲Gerçekten İngiltere için ters giden neydi bilmiyorum. Çok yetenekli oyunculara sahip oldukları kesin. Fakat bu futbolcular milli takıma geldikleri zaman bir ekip olmakta zorlanıyorlar diye düşünüyorum. Kulüp takımlarında sergiledikleri performansın aynısını milli takım için gösteremiyorlar. Ama şimdi başlarında Fabio Capello var. Capello, takıma katkı yapacak oyuncu her kim olursa olsun sahaya sürecektir. Gelecek iki sene içinde İngiltere'de bir performans gelişimi yaşanabilir inancındayım.

Portekiz turnuvasının en iyi takımı

▼Avrupa Şampiyonası'ndaki rakiplerimizi nasıl değerlendirirsin?

▲Portekiz belki de turnuvasının en iyi takımı. Çek Cumhuriyeti ise oynadığı her turnuvada iyi maçlar çıkaran bir ekip. İsviçre de ev sahibi olmanın avantajıyla sahaya çıkacak. Grup zorlu ama bizim de nereye gitsek yanımızda olan seyircimiz ve iyi bir kadromuz var. Grup maçları sonunda Portekiz ve Türkiye'nin bir üst tura çıkacağına inanıyorum.

▼Şampiyonada ön plana çıkacak genç isimler kimler olabilir?

▲Bu tip turnuvalar bir kariyer inşa edebilir. Kimin ön plana çıkacağını söylemek zor ancak Cristiano Ronaldo bu sezon 30'un üzerinde gol attı. Bu turnuvaya da damgasını vuracağını düşünüyorum. Ondan başka yıldızlar da turnuva sürerken ortaya çıkarsa hiç şaşırmam. ■

Varlığı bir dert yokluğu yara

Hırvat golcü Mladen Petric, İngiltere kalesine o meşhur üçüncü golü attığında Wembley Stadyumu hiç bu kadar sessiz, tribünler hiç bu kadar hüzünlü olmamıştı. Ne de olsa Euro 2008 hayalleri suya düşmüş, yerle bir olmuştu. İngiltere, 1984'den bu yana ilk defa bir Avrupa Futbol Şampiyonası'na gidemiyordu. Tüm İngiltere yasa bürünmüştü, karalar bağlamıştı. Ancak İngiltere bu elenişe üzülen tek ülke değildi. Euro 2008'i büyük bölümü bu durumu kabullenmekte zorlandı. Çünkü Üç Aslan'ın elenmesi, meşhur taraftarlarının da gelememesi sonucunu doğuruyordu. Pekâlâ, yıllarca holiganları nedeniyle "Aman bizden irak olsun" denilen İngiltere Milli Takımı taraftarları, nasıl oluyor da organizasyon için büyük bir kayıp haline geliyordu. Hatta ülkemizde dahi İngiliz taraftarların futbol atmosferine katacağı pozitif kültürün eksikliğinin hissedileceği konuşulmaya başlandı. Aslında bu başkalaşımın ve İngiliz taraftar grubuna verilen önemin temelinde yatanları görebilmek için, biraz mazide gezinmek gerekiyor.

Dünya üzerinde kurulan ilk milli takım olan İngiltere, 1872'de İskoçya ile karşılaştağında tarihteki ilk uluslararası futbol maçını oynayan iki takımdan biri haline de gelmişti. Ancak buna rağmen dünya arenasında kendini göstermesi çok uzun yıllar sonrasına tekabül ediyordu. FIFA 1904'te kurulurken, İngilizler olayın dışında kalmış, kendilerini farklı ve üstün görerek pek ilgilenmemişti bu oluşumla. 1906'da ise katılmaya karar vermiş, ancak FIFA'ya hiçbir zaman sıcak bakmamışlardı. Taraftar oluşumu da henüz o yıllarda yerleşik bir stada sahip olunmadığı için çok derinlere nüfuz etmemiş, birazcık da İngiliz sosyetesiyile sınırlı kalmıştı. Ancak 1923'te Wembley Stadyumu'nun açılışıyla beraber bu konuda birlik beraberlik ruhu için içine girmeye, bir sembolleşme söz konusu olmaya başlamıştı. Fakat uluslararası rekabeti pek önemsemeyen FA, 1928'de FIFA'dan diğer Britanya ulusları ile birlikte ayrılmış, Britanyalılar kendi

aralarında şampiyona düzenlemeye devam etmişlerdi. Bu dönemde İskoçya ve İrlanda ile müthiş rekabetler oluşmuş, bilhassa İskoçlarla yapılan her maç muazzam bir taraftar ilgisini toplamaya başlamıştı. 27 yıl boyunca Wembley'de sadece İskoçya ile karşılaşan İngiltere, böylece "Auld Enemy" ritüelini de oluşturunuyordu. Bu kendini soyutlama, diğer milletlerin Dünya Kupası düzenlemesine rağmen devam etmiş, 2. Dünya Savaşı sonrasına kadar uzamıştı. 1946'da FIFA'ya geri dönen Britanyalılar, ilk Dünya Kupaları'na

İngiltere, 1984'ten bu yana ilk defa bir Avrupa Futbol Şampiyonası'na gidemiyor. Ancak buna üzülen sadece İngilizler değil. Euro 2008'i düzenleyen İsviçre ve Avusturya'nın büyük bölümü bu durumu kabullenmekte zorlandı. 2010 Dünya Kupası'nın ev sahibi Güney Afrika'da da şimdiden "Ya İngilizler gelemezse" paniği başladı. Pekâlâ, yıllarca holiganları nedeniyle "Aman bizden irak olsun" denilen İngiltere Milli Takımı taraftarları, nasıl oldu da büyük bir kayıp haline geldi?

Caner Eler

da 1950 Brezilya ile çıkmışlardı. İlk Dünya Kupası macerası hem de ilk turda ABD'ye yenilerek sona eren İngiltere'de bazı gerçekler ortaya çıkmış, dudak bükükleri, futbolu öğrettikleri ülkelerin onlardan daha hızlı geliştiklerini görmüşlerdi. Uluslararası rekabet taraftarların da milli takım bilincini daha bir kanıksamasına yol açmaya başlamıştı. Örneğin, daha önce Liverpool taraftar yazısında da vurguladığım gibi, 1962 Şili Dünya Kupası'nda Güney Amerikalı, özellikle de Brezilyalı taraftarların, İngilizler üzerindeki etkisi çok fazla olmuştu. Diğer tarafta da bazı değişimler yaşanıyor. 1963'te Alf Ramsey tam yetkiyle İngiltere'nin başına getirilen ilk hoca oluyordu. Ramsey'den önce takımı, federasyonun oluşturduğu bir komite seçiyor ve teknik adama devrediyordu. Zaten bunun akabinde Alf Ramsey'in yönetiminde ve efsane Bobby Moore kaptanlığında İngiltere 1966'da kendi topraklarındaki Dünya Kupası'nı kazanıyordu. 1968'de de ilk katılımda Avrupa Futbol Şampiyonası'nda üçüncülük elde ediliyordu. Artık yavaş yavaş İngiltere Milli Takımı taraftarlığı olgusunun da temelleri atılıyordu. 1970'te Dünya

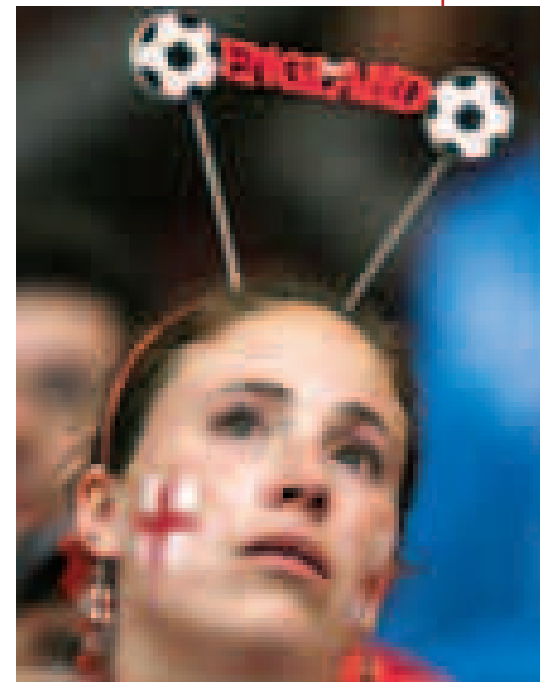

Kupası'nda Almanya'ya uzatmalarda kaybedilen efsane maç da dahil olmak üzere, İngiliz taraftarların büyük turnuvalardaki etkisi de kendini göstermeye başlıyordu. Zaten bu dönem kulüp taraftarlığı olarak da İngiltere'de devrimin yaşandığı zamanlara denk geliyordu. Zamanında futbol insanların birbirlerine bağlandığı, din gibi bir inanç sistemi haline gelmeyi başarmıştı. Baskı altında ezilmiş, eğitim şansı yakalayamamış bir sınıfın, çalışan sınıfın inancıydı bu. Liverpool'u liman işçileri, Manchester United'ı tren yolu işçileri, Arsenal'i mühimmat deposu işçileri, Leeds United'ı maden işçileri kurmuştu ne de olsa. Futbolun temelindeki eğlence, deşarj olma olgularını da bu kesimler sporun içine katmışlardı. Fakat öte yandan 70'lerle birlikte tribünlerde şiddet ve ırkçılık kendini göstermeye başlamıştı. Sosyal yaşamda yükselen ırkçılık, milliyetçilik gibi kavramlar politik alt destekle stadyumlara sığıyordu artık. Önceki sayılardaki, Chelsea ve Liverpool taraftar yazılarında da yer aldığı gibi, holiganizmin doğduğu o dönemlerde, orta ve alt sınıfın yaşadığı birçok sıkıntı, futbola yansıyor, 100-200 kişilik gruplar oluşuyor, faşizm hortluyor ve bu topluluklar kulüpleri sahiplenip, kendilerinin ilan ediyorlardı. Toplumda yaşanan kastaşma tribünlerde de gerçekleşiyordu.

Bu sınıflaşmanın ve ırkçılığın getirdiği şiddet ve holiganizm, doğal olarak İngiltere Milli Takımı taraftarlığını da etkiliyor, ancak İngiltere 70'lerde ne Dünya Kupası'na ne de Avrupa Şampiyonası'na katılabildiği için bu durum o seviyelere henüz yansımıyordu. Fakat 1982 İspanya Dünya Kupası ile birlikte İngiliz taraftarlar korkulu rüya olmaya başlıyorlardı. 1980'lerde daha çok Chelsea kökenli taraftarların oluşturduğu gruplar ırkçı söylemleri milli takım taraftarlığını da taşıyorlardı. Bu arada, dünyada belki de ilk defa taraftar grubu denen oluşum bir milli takım için bir araya geliyor, takımı her yerde, her deplasmanda takip eden, derneklerini kuran milliyetçi İngiltere Milli Takım taraftarı kimliğini ediniyorlardı. Bu arada ilk olaylar patlak veriyordu. 1984'te Paris'teki Fransa maçından sonra aşırı sağcı alkollü holiganlar, yerel işyerlerini darmadağın erken ırkçı tezahüratlarla ortalığı yıkıyordu. Televizyonlardan da işlenen bu olayların ardından, İngiliz yetkililer önlem almak için çalışmalara başlayacaklarını açıklıyordu. Siyahi oyunculara maçlarda muz, fıstık atıp maymun sesi çıkarmak kadar alçalan neo faşist gruplar, propagandaları için tribünleri kullanıyordu. 1984'te milli takımın Şili'ye yaptığı bir seyahatte uçakta bulunan bu organize taraftarların yaptığı ırkçı tezahüratlar ve siyahi oyuncuların taciz etmeleri kameralara yansınca yetkililer iyice telaşlanmıştı. Ancak yaşanan Heysel ve Hillsborough faciaları bunun lafta kaldığını gösteriyordu. Ne yazık ki, en sonunda bu denli büyük ölümlü olaylar yaşanınca, Taylor raporunu kadar uzanan önlemler dizisi ve taraftarlara yurtdışına seyahatte bazı sınırlamalar getiriliyordu. Holiganların kökünü kazıma, en azından etkilerini azaltma süreci yürürlüğe girmişti. Zaten kulüpler 5 yıl Avrupa'dan men edilmişlerdi. Tüm bu olaylar silsilesi içerisinde 90 İtalya Dünya Kupası gelip çatmıştı. O zamanlar henüz futbol böyle büyük bir endüstri haline dönüşmemişken, İngilizlerin elemelerde pek de başarılı olmasını istemezdi. Hatta İngiltere'nin, grup maçlarını İtalya'da Sardunya Adası'nda oynaması organize edilerek, holiganların anakaradan uzak tutulduğu yönünde komplot teorileri üretilmişti. Ancak hem İngiltere'den çıkışta hem de İtalya'da alınan önlemler, taraftar sayısını bir hayli düşürmüştü.

İtalyanlar öyle korkuyorlardı ki, İngiliz taraftar sayısından fazla olarak 7000 Carabinieri, Cagliari'deki maçlarda görev yapıyordu. Sıkı önlemlerin sonucu, İngiltere-İrlanda maçı bile kapalı gişe oynanmamıştı. Hatta İrlandalıların sayısı bile İngilizlerden fazlaydı. Bu arada İngiltere'nin meşhur tabloid basını da olayları azdırmaktan zevk alıyordu. Bazı muhabirlerin bardaki sarhoş birkaç İngiliz taraftara para vererek vitrinlere taş atıp fotoğraflarını çektiği iddiası dahi ortalarda dolaşıyordu. 94 ABD'ye gidemeyen İngiltere, Euro 96'yı kendi evinde organize etmenin heyecanını yaşıyordu. İngiltere Milli Takımı taraftar grupları, holiganizmin etkisinden az da olsa sıyrılmış bir şekilde organize olarak bu büyük organizasyonda takımlarını şampiyon görmek istiyorlardı. Milli takım için "Three Lions", "We're in this together" gibi şarkılar üretim söylüyorlardı. Kulüp taraftarı gibi bir İngiltere Milli Takımı taraftarı olgusu oluşmuştu. Daha sonraları çok ünlenecek olan English Supporters Band gibi resmi müzik grupları dahi ortaya çıkıyordu. "English Fans" (İngiliz Taraftarları) resmi grupları kuruluyordu. Bazı olaylar yaşansa da Fransa 1998 Dünya, Hollanda-Belçika 2000 Avrupa, Portekiz 2004 Avrupa ve özellikle de Almanya 2006 Dünya Kupası'nda İngiliz taraftarların turnuvalara kattığı heyecan, atmosfer ve tribün kültürü özellikleri inanılmazdı. Bu turnuvalar boyunca Marsilya, Charleroi, Lizbon, Stuttgart gibi kentlerin elde ettikleri gelir, diğer kentleri ikiye, üçe katlamıştı. Tabii ki, bir anda İngiliz taraftarlar, bu seyahatlerde maç öncesi çayını içip sandviçini yiyen seyirci profiline bürünmedi. Fakat belli ölçüde ırkçı davranışları törpülenmiş, her zamanki coşkusunu daha çok maça yansıtan milli takım taraftar grupları çoğalmaya başladı. Özellikle de takımın üst üste uluslararası kupalara katılması onları daha da sevklediriyor, artık 100-150 bin kişilik ordular halinde turnuva ülkelerine gidiyorlardı. Kulüp düzeyinde en yakından tanık olduğumuz 2000 UEFA Kupası serüveninde Leeds ve Kopenhag'daki Arsenal olayları olsa da bu durum milli takıma fazla sirayet ettirilmeyordu. ırkçılık açısından baktığımızda da, milli takımda 90'ların sonunda Paul Ince tarihteki ilk siyahi kaptan oluyor, milli takımdaki siyahi oyuncu sayısı ciddi

biçimde artıyordu. Bu arada İngiltere, Almanya'da üst üste üçüncü büyük turnuvasında çeyrek finalinden eli boş dönmesine rağmen, *The Sun* gazetesi maç sonrasında İngiltere taraftarı ile gurur duyduğunu ifade eden ve onları kupanın en iyi taraftarı ilan eden manşetlerle çıkıyordu. Velhasıl İngiltere Euro 2008'e gitme şansını kaçırdığında en çok stresi yaşayan yetkililer İsviçre ve Avusturyalı organizatörlerdi. Yaptıkları açıklamalarda, turnuva öncesi tek üzüldükleri konunun İngiliz taraftarların ülkelerine gelememesi olduğunu vurguluyorlardı. 150-200 bin kişilik bir İngiliz taraftar grubunun yaratacağı atmosferi, harcayacağı parayı kaybettiklerine çok üzüldükleri her hallerinden belliydi. Aynı kaygıya şu sıralar 2010 Dünya Kupası organizatörleri de sahip. 2010 Düzenleme Komitesi Başkanı Danny Jordaan, İngilizler gelemezse kupanın müthiş bir ekonomik kayıp yaşayacağını, aynı zamanda ambiyans ve atmosfer açısından da tadının tuzunun kalmayacağından bahsediyor bugünlerde. Jordaan kancımca Fabio Capello'nun en büyük düşmanı olacak önümüzdeki aylarda. Gerçekten de onlar olmadı mı kupanın tadı eskisi gibi olmuyor. Euro 2008'de ekonomik likidite açısından bunun eksikliğini çok daha net biçimde göreceğimizi düşünmekle beraber, zannedersem bu durumdan tek memnun grubun İsviçre ve Avusturya emniyet teşkilatları olduğunu söyleyebiliriz. ■

Euro 2008'in küresel

Futbol bugün yeryüzünde dışsal etkileri dahil yaklaşık 225 milyar dolar gelir yaratan bir gösteri endüstrisi. Bu endüstriyel süreçte futbol sadece pazarlanan bir ürün değil, aynı zamanda satan ürün konumunda. Bu nedenle futbolun kendi gelirleri dünya genelinde yaklaşık 20-25 milyar dolara yaklaşırken, futbolun küresel bazda yarattığı dışsal etki, kendi gelirlerinin tam on katı oluyor. Daha özdeyişle, futbol kendisinin dışındaki sektörlerle tam 10 kat daha fazla katma değer yaratabiliyor. Bu kapsamda Euro 2008'e bakıldığında futbolun başta Avusturya-İsviçre ekonomisi olmak üzere tüm Avrupa ekonomisine önemli ekonomik etkileri yansımaktadır.

Tuğrul Akşar

Euro 2008'de, kupanın genel etkileri içinde önemli gelişmelerden birisi de, kupayı kazanan ülke ekonomilerinde görülen canlanmalar. Aslında bir yerde "kazanan her şeyi alır" mantığı turnuva döneminde de geçerli önemli bir argüman. Kupa her şeyden önce tüketimi tetikliyor. Küresel çapta yakalanan sportif başarının ekonomide yarattığı canlanma, daha sonra büyümenin de temel motorlarından olabiliyor. Özellikle kupayı kazanan takımın ülkesinde taraftarların logolu ürün satın alımları, normalin üzerinde iki kat daha artıyor. Sportif başarıyla artan prestij sayesinde kupayı kazanan ülke, dış ticaret hacminde de önemli artışlar sağlayabiliyor.

Tüketicilerin bireysel coşkuları global parasal kazanca dönüşürken, kupayı kazanan ülke borsalarında da önemli gelişmeler yaşanabiliyor. Euro 2008 sonuçlarının ekonomik sonuçları değerlendirildiğinde, kazanan ülkenin borsaları yüzde 5 ila 10 arasında yukarı giderken; kaybeden ülkelerin borsalarında yüzde 20'ye varan düşüşler yaşanabiliyor.

Aslında yeşil sahalarda kazanılan başarının nakde dönüşümü her ülkede aynı düzeyde gerçekleşmiyor. Bu aynı zamanda üstün bir satış ve pazarlama çabası da gerektiriyor. Bu bir yerde kazanma kültürünün ekonomiye yansımaları olarak da görülebilir. Ancak, sportif başarının ekonomik başarıyla da yakından ilişkili olduğunu son Dünya Kupası'nda da yakından gözlemleme olanağımız oldu. Bu konuda yapılan çalışmaların sonucunda ortaya çıkan yalın gerçek şu, "Aslında milli takımlar sahaya ülke ekonomilerinin performanslarını yansıtıyor." Gelişmekte olan ülke pazarlarında ekonomi ile futbol arasında önemli bir korelasyon bulunuyor. Özellikle Latin Amerika ülkeleri üzerine yapılan araştırmalar, kriz dönemlerinde uluslararası karşılaşmalarda bu tür ülkelerin sportif anlamda önemli hezimetlere uğradığı ve başarısız sonuçlar aldığı; ekonominin daha iyiye gittiği, büyüme trendinin yakalandığı döngülerde ise parlak sonuçlara imza atabildiklerini ortaya koyuyor.

2001 yılında Arjantin'de yaşanan ekonomik kriz, Arjantin'in 2002 Dünya Kupası'nda gruptan çıkamadan elenmesine neden olmuştu. Diğer bir örnek de Güney Kore. Dünya Kupalarında bir varlık gösteremeyen G. Kore, 1994'te yakaladığı olumlu ekonomik trendle birlikte futbolda da iyi bir çıkış yakalamıştı. Ancak 1997'de başlayan uzakdoğu krizi ile ekonomisi son derece kötüleşen G. Kore için 1998 Fransa ağır

yenilgilerin alındığı bir Dünya Kupası oldu. Krizin etkilerini üzerinden yavaş yavaş atan G. Kore, 2002'de tekrar yakaladığı olumlu ekonomik büyüme trendiyle, üstün bir sportif performans sergiledi ve Türkiye ile yarı final oynadı. Gerçekte kriz dönemlerinde gelişmekte olan ülke ekonomilerinde yaşanan büyük darboğaz ve sıkıntılar ve parasızlık, futbola ayrılan paraların başka alanlara kanaliz edilmesine neden oluyor. Sponsorlar ve reklam sektörü bütçelerini gittikçe daraltarak, futbolun emrine daha az para

sunmaya başlıyor. Kulüplerin transferlere ayırdıkları bütçeler daralıyor, oyuncu ücretlerinde önemli düşüşlere gidilebiliyor. Bu tür olumsuzluklar ise yıldız futbolcuların gelişmiş piyasalara transferini beraberinde getiriyor. Yukarıda söylediklerimizin genel geçerliliği, geçmiş istatistik verileriyle bir şekilde doğrulanabiliyorsa da bu analizin her zaman aynı sonuçlar vermediğini de burada ifade edelim. Bu da futbolun bilinmezliğinden "topun yuvarlaklığından" kaynaklanıyor. Yani her ne kadar ekonomik koşulların determinist özelliği

ekonomiye etkisi...

futbolun gelişimi ve alacağı sonuçları etkilese de; futbolun kendi volantrist yanı, yani teknik, taktik ve oyun anlayışı bakımından insan iradesi de sonuca doğrudan etki ediyor. Nitekim geçen yıl ekonomisi %9 civarında büyüyen Arjantin'in, bu genelleme çerçevesinde 2006 Almanya'da çok daha başarılı sonuçlara imza atması bekleniyordu. Ama sportif anlamda yapılan teknik ve taktik yanlışların da etkisiyle Arjantin çeyrek

finalde kupaya veda etmek durumunda kaldı. Dünya Kupası'nın ev sahibi ekonomilere olumlu etkisi bakımından, en iyi örnek 1970 yılında Meksika'da yapılan dünya şampiyonasında Meksika ekonomisinin sergilediği performanstır. 1970 sonrası Meksika ekonomisi %3.1'lik bir büyüme hızı yakalayabilmişti. Kupa döneminde de %6.6 gibi büyüyen Meksika ekonomisinin üç yıllık ortalama büyüme hızı %5.6 düzeyinde gerçekleşmişti. Milyar dolarlara ulaşan küresel gelirleriyle dev bir endüstri haline gelen futbolun finansal ve iktisadi gücünü Euro 2008 ile bir kez daha görme fırsatı bulacağız. Sadece bu turnuvayı düzenleyen ülkelere değil, aynı zamanda bu turnuvaya katılan 16 ülkeye de futbol ekonomik anlamda ciddi bir gelir

katkısı sağlayacak, ekonomik katma değer üretecek. Turnuvaya katılan 16 ülkenin toplam gayrisafi milli hasılatları 12 trilyon 91 milyar dolar civarında. 53.4 trilyon dolara ulaşan dünya GSMH'sinin yüzde 23'ünü oluşturan bu büyüklük, iktisadi anlamda olduğu gibi sportif anlamda da Kara Avrupası'nın gücünü ortaya koyuyor. (İngiltere'yi de eklediğimizde bu oran %32'ye yükseliyor.) Euro 2004'e katılan ülkelerin GSMH'leri toplamı ise 9.5 trilyon dolar düzeyindeydi ve bu turnuvaya katılamayan İngiltere'yi de dikkate aldığımızda gerçekte

2004'ten bu yana Avrupa ekonomisinin de yüzde elliye yakın büyüdüğünü görüyoruz. Yine 2004 yılında Avrupa futbol gelirleri toplamı Deloitte'un raporlarına göre 12.5 milyar dolarken, aynı kurumun 2006 yıl sonu raporlarına göre Avrupa futbolunun yarattığı gelir yüzde 40 artarak 17.5 milyar dolara ulaşmış durumda. Futbolun kazancı yarattığı kayıplardan daha fazla olmasa da kupayı kazanan sadece yeşil sahada kazanmıyor. Aynı zamanda saha dışında da önemli parasal kazançlara ulaşıyor. Bu kazanç iki şekilde oluyor.

1. Doğrudan elde edilen parasal kazançlar Kupayı kazanan takım UEFA tarafından doğrudan parasal olarak ödüllendiriliyor. Çünkü gruplara kalmakla parasal ödül almaya hak kazanan milli takımlar, şampiyonluğa kadar giden süreçte sadece sportif performans nedeniyle 23 milyon euro parasal ödül alabilecek. UEFA 2000 yılındaki organizasyonda 72.5 milyon euro (120 milyon İsviçre Frangı), 2004'te düzenlenen şampiyona için de 129 milyon euro dağıtmıştı. 2008'de dağıtılacak ödül ise %42 artırılarak 184 milyon euro olarak açıklandı.

2. Dışsallıklardan kaynaklanan gelirler Futbolun kendi dinamikleriyle oluşturduğu bir birim gelir, dokuz birim ilave katma değer yaratmaktadır. Bu bağlamda olaya bakıldığında, turizm sektöründen medyaya, medyanın tekstile, tekstilden iletişime ve elektronik sektöre, reklam ve diğer sektörlerle futbolun etkisi yıllık 225 milyar dolara ulaşmış durumda. Bu açıdan bakıldığında bu organizasyonu yapan ülke ekonomileri kesinlikle GSMH'lerine ilave gelirlerle ulaşmış olacaklar. Aynı zamanda bu turnuva nedeniyle yapılan veya geliştirilen statlar, oteller, tesisler, metro, otoyollar gibi çoğu altyapı yatırımları da ülkeye ilave değerler katmakta ve rant sağlamaktadır.

Kim kazanırsa Avrupa ekonomisinin yararına olur?

Futbolun kendi doğruları her zaman ekonomik doğru ve gerçeklere üstün gelir. Çünkü topun yuvarlaklığı, onun bilinmezliğini de beraberinde getirir. Bu nedenle hiç bir maç oynanmadan kazanılamaz. Ancak zaman zaman hoş sürprizler olabilir. Bu da futbolun kendi doğallığından kaynaklanır. Yunanistan 2004'te bu sürprizi yapmıştı. Bu kez tekrar yapılabilir mi? Teorik olarak mümkün. Pratikte biraz zor görünüyor. Çünkü futbolun giderek endüstriyelleşen karakteri, doğrudan rekabet gücünü de şekillendiriyor. Parasal güç, sportif gücü de beraberinde getiriyor. Ne yazık ki, parasal gücü her şeyiyle elinde bulunduran da her zaman topa söz geçiremiyor ve maç içinde kendi kaderini belirleyemeyebiliyor. Ama şurası bir gerçek ki, parasal güç, bir şekilde sportif performans da bir süre sonra yakalıyor. Sportif performansı da temel aldığımızda, ekonomik göstergeler Almanya ve İtalya'nın ön plana çıkmasına neden oluyor. Almanya aynı zamanda sahip olduğu makro göstergeleri ve nüfusuyla turnuvanın iktisadi

anlamda en güçlü ülkesi konumunda. Almanya'nın kazanması, 82 milyonluk nüfusu ile iç tüketimi tetikleyeceği için dış alımları artacaktır. Bu durum, ülkeye ilave dış ticaret geliri de sağlayacaktır. Bu hem Avrupa hem de Türkiye için mantıklı bir sonuç gibi görünüyor... FIFA ve UEFA istatistiklerine bakıldığında Fransa'nın bu turnuvada sergileyeceği sportif performans hakkında bir şey söylemek çok mümkün görünmüyor. İtalya tarafından bakıldığında ise İtalyanların tıpkı Almanlar gibi tipik bir turnuva takımı olmaları ve sahip oldukları istatistikler onları sportif bakımdan da turnuvanın favorileri arasına sokuyor. Aynı zamanda İtalya'nın özellikle 2006 Dünya Kupası'nı kazandığında kupa sonrasında önemli bir canlılık sağladığını da dikkate aldığımızda, İtalya'nın kazanması Avrupa ve dünyayı da etkileyeceği için de olumlu bir sonuç doğurabilecek izlenimi uyandırıyor. 2006 Dünya Kupası sonrasında İtalyan ekonomisinde bir canlanma olmakla birlikte; AB'nin yıllık ortalama büyüme trendinin altında büyüdüğünü de ortaya koymak gerekiyor. Avrupa Birliği bölge ekonomisi yıllık ortalama %2.5-3 civarında büyürken, İtalyan ekonomisi bu ortalamanın altında, 2006'dan 2007'ye yıllık %1.9 civarında büyüebilmiştir. 2008'de ise tahmini %1.5 büyüme beklenmektedir. İtalya'nın kupayı kazanması durumunda bu büyümenin %2'ye ulaşabilmesi mümkün olabilecektir. 2007'de dünya ekonomisinin yıllık %5.2 civarında bir büyüme kaydetmiş olmasına karşın; şu an yaşanan ekonomik kriz nedeniyle 2008 büyümesinin bu oranın altında olacağı tahmin edilmektedir. Amerikan mahreçli krizin dünyayı etkisi altına almasına karşın, Euroland bu krizden henüz tam anlamıyla etkilennmiş sayılmaz. Amerika'da işler kötü giderken, Euro bölgesinde büyüme devam etmektedir. Bu bağlamda Euro 2008, 2006 Dünya Kupası düzeyinde olmasa da Euroland'a bir nefes verecektir. Bu büyümenin genele yayılabilmesi açısından, İtalya'nın kupayı kazanmasının ekonomik anlamda küresel ısınmanın önüne geçeceği beklenebilir. Çünkü kupayı kazanan İtalya'da tüketim artacağından, Uzak Doğu'nun ABD'ye olan ihracatının Avrupa'ya yönelmesiyle, ABD'nin cari açığının azalmasına olanak yaratabilir. Ekonomik verileri, makro göstergeleri diğer Avrupa ülkelerine göre daha iyi olan ve iç tüketimi karşılayacak düzeydeki İtalya'nın kupayı kazanmasının, bu anlamda Avrupa ekonomisinin ayağa kalkmasında önemli bir rol oynayacağını düşünüyoruz. Olası bir İtalyan-Alman finalinde Almanya'nın kazanması ise hem Türkiye hem de Avrupa için daha faydalı olabilecektir. Diğer takımların kazanması ise Avrupa ekonomisinin büyümesine çok fazla katkı sağlayacak yeterlikte ve büyüklükte görünmüyor... Tabii bütün bunları, topun yuvarlaklığı bir kalemde silebilir ve hiç beklenmeyen bir şekilde bir sürprizle de karşılaşabiliriz. Bu hoşluk da çok güzel olacaktır. Bir zamanların son anda turnuvaya kumsaldan toplanarak getirilen Danimarka'sı ve 2004'teki Yunanistan sürprizini unutmayalım... ■

Çalışkanlığımın karşılığını aldım

Kalli'nin sezon başından beri bize çok büyük katkıları oldu. Zaten bu takımı kuran da oydu. Takımdan ayrıldığını söylemesi hepimizi şoke etti. Üzüldük ama hayat devam ediyordu. Tecrübeli ağabeylerimiz bu aşamada bize çok yardımcı oldu ve bu sıkıntıyı atlattık.

Cevat Hoca hem üniversitede ders veren hem de teknik direktör diplomasına sahip değerli bir futbol adamı. Medyaya baktığımız zaman herkes hocasız şampiyon olduğumuzu söylüyor. Hayır, biz hocasız şampiyon olmadık. Başımızda Cevat Güler ve diğer antrenörler vardı.

Mehmet Topal

Milli Takımımızın en taze umutlarından birisi. Bu sezon gösterdiği büyük çıkışla Galatasaray'ın şampiyonluğunda pay sahibi olurken ay-yıldızlı ekibin Euro 2008 kadrosunda da yer almayı başardı. İki ayağını da kullanabilen, mücadeleci ve zeki bir oyuncu. Bugün geldiği noktayı sezona sakat başlamasına rağmen yılmadan çalışmasına bağlıyor. Saha içi özelliklerinin yanında mütevazı kişiliğiyle de dikkat çekici bir genç yetenek.

Linderoth'un bana yaptığı yardımlara müteşekkirim. Bana çok yol gösterdi ve kendimi geliştirmem gereken yönlerimi anlattı. Onun sakatlığı sayesinde ilk 11'de oynama fırsatı bulduğum için aslında üzgünüm. Umarım en kısa sürede sahalara dönebilir.

Sezon başında sakattım. O dönemde kiralık gitmem yönünde teşvikler olmuştu. Ama hiç yılmadım. Çünkü bugüne kadar her şeyi çok çalışarak elde ettim ve yine çalışarak başarılı olacağımı biliyordum.

Mazlum **Uluç**

▼Çok zor bir süreçten geçerek lig şampiyonu oldunuz. Öncelikle şampiyonluğunuzu kutluyorum. Bir ara her şeyin bittiği sanılmıştı ama siz zorlukların üstesinden gelerek mutlu sona ulaşınız. Bu zorlu süreçte neler yaşadığınızı ve duygularınızı anlatır mısınız?

▲Sizin de bildiğiniz gibi beş maç seyircisiz oynamıştık. Bu sezon bütün olumsuzluklar bizim üzerimizdeydi. Son haftalara girilirken hocamız da takımdan ayrıldı. Ama Cevat Hoca da Kalli'yi hiç aratmadı. Bence lig son 6 haftada başladı. Çünkü çok kritik bir döneme girilmişti. Takım halinde tek yumruk olduk, birbirimizi ayakta tutmaya çalıştık, birbirimiz için mücadele ettik. Birbirimizin hatalarını aramak yerine bu hataları örtmeye çalıştık ve son 6 haftayı kayıpsız geçtik. Bence hak ettiğimiz bir şampiyonluk elde ettik.

▼Son haftalara kadar şampiyonluk yarışı dört takım arasında geçti. Sizi diğer üç rakibinizin önüne taşıyan fark neydi sence?

▲Bence farklı olan takım oyunu ve aramızdaki arkadaşlık bağlarının gücüydü. Çünkü biz birbirimizle çok iyi kaynaşmıştık. Zaten takım içinde art niyetli bir kişi bile yok. Herkes birbiri için oynadı ve mücadele etti. Sıkıntılar da bizi yıldırmak yerine daha fazla kamçıladı.

Kalli'nin kararı hepimizi şoke etti

▼Kalli'nin gidişinin takım üzerinde nasıl bir etkisi oldu? Çünkü son altı maçı kazanınca "Kalli gitti, böyle oldu" gibi yorumlar yapıldı.

▲Bence kesinlikle böyle değil. Çünkü sağolsun Kalli'nin sezon başından beri bize çok büyük katkıları oldu. Zaten bu takımı kuran da oydu. Bir sabah hocamız toplantı salonuna sivil kıyafetlerle geldi. Takımdan ayrıldığını söyledi ve bu açıklama bizi şoke etti. Aramızda duygusal konuşmalar geçti. Ama biz profesyonel insanlarız ve ekmeğimizin peşinde koşuyoruz. Üzüldük ama hayat devam ediyordu. Tecrübeli ağabeylerimiz bu aşamada bize çok yardımcı oldu ve bu sıkıntıyı atlattık.

▼Cevat Güler'in takımın başına geçmesinin sizin üzerinizde ne gibi etkileri oldu?

▲Cevat Hoca uzun yıllardır Galatasaray'da çalışıyor. Hem üniversitede ders veren hem de teknik direktör diplomasına sahip

değerli bir futbol adamı. Bu anlamda deneyimleri bir hayli fazla. Bu deneyimlerini de bize büyük bir ustalıkla aktardı.

▼Burada araya girip şu soruyu sormam lazım. "Galatasaray teknik direktörsüz şampiyon oldu" demek galiba Cevat Hoca'ya da haksızlık anlamına geliyor.

▲Kesinlikle öyle. Medyaya baktığımız zaman herkes Galatasaray'ın hocasız şampiyon olduğu yorumlarını yapıyor. Hayır, biz hocasız şampiyon olmadık.

Başımızda Cevat Güler vardı. Onun yanında Burak ve Nezihi Hocalar vardı. Sağolsunlar Kalli gittikten sonra bize çok yardımcı oldular.

▼Sen bu sezondaki performansını nasıl değerlendiriyorsun?

▲Sezon başında Ümit Milli Takım kampından sakat dönmüştüm. Bilek bağlarım esnemişti ve kötü bir sakatlıktı. Ama yeni bir hoca geldiği için sakatlığım geçmeden antrenmanlara çıkıyordum. Dolayısıyla yüzde 40 performans gösterebiliyordum. Yine de mücadele konusunda bir eksikim yoktu. Hocamız ilk 6-7 hafta beni kadroya almadı. O dönemde kiralık gitmem yönünde bazı teşvikler olmuştu. Ama hiç yılmadım. Çünkü bugüne kadar her şeyi çok çalışarak elde ettim ve yine çalışarak başarılı olacağımı biliyordum. Sezonun uzun bir maraton olduğunu düşünerek hareket ettim hep. Linderöth sakatlandı ve şans da bana güldü. O dönemde güçlü olmam gerekiyordu. Sağolsun o dönemde kondisyon antrenörlüğümüzü yapan Cevat Hoca bana çok yardımcı oldu. Normal antrenmanların dışında da özel çalışmalar yaptırdı. Oynamaya başladıktan sonra bu çalışmaların karşılığını aldım.

Linderöth'a müteşekkirim

▼Linderöth ile aynı mevkide oynuyorsun ve sakatlanması sana ilk 11'in yolunu açtı. Kendisiyle iletişimin nasıldı?

▲Gerçekten Linderöth'un bana yaptığı yardımlara müteşekkirim. Bana çok yol gösterdi ve kendimi geliştirmem gereken yönlerimi anlattı. Onun sakatlığı sayesinde ilk 11'de oynama fırsatı bulduğum için aslında üzgünüm. Umarım en kısa sürede sahalara dönebilir.

▼Sezon başında yaptığımız röportajda annenin "Oğlum her şeyi bırak, yanıma dön" dediğinden söz etmiştin. Annen bu aşamadan sonra hâlâ senin Malatya'ya dönmeni istiyor mu?

▲Evet. Benden ayrı kalmaya hâlâ alışamadı. Neredeyse bir senedir onu göremiyorum. Lig biter bitmez, şampiyonluğu bile kutlayamadan

Milli Takım kampına geldim. Annem hâlâ "Yeter artık oğlum gel" diyor ama yapabileceğim bir şey yok.

▼Onları İstanbul'a getirmeyi düşünmüyor musun?

▲Ben çok istiyorum ancak onlar burada yaşayamaz. Annem bahçe içinde bir evde yaşamaya alışmış. Orada trafik gibi bir sorunları da yok. Buradaki şartlar onları sıkıyor. Ama ara sıra annemi, babamı İstanbul'a getirip hasret gidereceğim.

Artık yerimi kaybetmiyorum

▼Sezon başında, zaman zaman yerini kaybeden bir oyuncu olduğunu söylüyordun. Bugün geldiğin noktada kendini nasıl değerlendiriyorsun?

▲İnsan oynadıkça tecrübe kazanıyor. Yerimi kaybetmemin sebebi, her zaman takıma daha fazla katkı sağlama isteğiydi. Bu nedenle topun olduğu yere gitmek istiyordum. Ama oynaya oynaya bu sıkıntıyı attım ve bir ön libero oyun disiplini içinde görevimi yerine getirmeye çalışıyorum.

▼Peki, Milli Takım'a seçilmeyi bekliyor muydun?

▲Fatih Hocam beni son iki hazırlık maçının kampına çağırıyordu. Ben de elimden geleni yapmaya çalışmıştım. Türkiye'deki her oyuncunun amacı Milli Takım'da oynamaktır. Hele büyük takımlardan birisinde oynuyorsanız ve başarılı bir performans sergilediyse Milli Takım teknik ekibinin dikkatini çekiyorsunuz. Benim de performansım iyiydi ve Milli Takım kadrosuna alındım. Elimden geleni en iyisini yaparak onların yüzünü kara çıkarmamaya çalışacağım. A Milli olmak benim için tam bir çocukluk hayalıydı. İsveç karşısında forma giyince bu hayalimi gerçekleştirmiş oldum. Şimdi Euro 2008'le kariyerime başka bir yön vermek istiyorum.

▼Fatih Hoca'nın seni seçmesinde en önemli etkenler hangileri olmuştur?

▲İki ayağımı da kullanabilmem, farklı görevler alabilmem, baskı altında sakinliğimi koruma becerim ve nadiren de olsa uzaktan şut atabilme yeteneğim etkili olmuştur.

▼Senin alçakgönüllü bir tarafın var. Kamp sırasında dikkat ettim, yanına gelen herkesle konuşuyor, imza dağıtıyor, güler yüz gösteriyorsun. Dilerim bu

Başlangıçta saha içinde yerimi kaybetmemin sebebi, takıma daha fazla katkı sağlama isteğiydi. Topun olduğu yere gitmek istiyordum. Ama oynaya oynaya bu sıkıntıyı attım ve bir ön libero oyun disiplini içinde görevimi yerine getirmeye çalışıyorum.

Avrupa'da oynama hayalim var. İngiltere Ligi beni cezbediyor. Bu hayalimi gerçekleştirene kadar da çok çalışacağım. Eğer kulübüm açısından da iyi bir teklif gelir ve yöneticilerimiz de uygun görürse Avrupa'da futbol oynamayı çok istiyorum.

özelliklerini hiç kaybetmezsin.

▲Ben kendimi normal bir insandan farklı görmüyorum. Hiç kimsenin bir diğerinden üstünlüğü yok diye düşünüyorum. Kendimi karşı taraftaki insanın yerine koymaya çalışıyorum. Yarın öbür gün benim de ne olacağım belli değil ki. Bu yüzden kendimi beğenmek ve üstün görmek gibi kötü huylardan uzak durmaya gayret ediyorum.

▼Milli Takım kadrosunda orta sahada oldukça fazla oyuncu var ve hepsi de birbirinden kaliteli. Sen bu rekabet içinde kendini nerede görüyorsun?

▲Gerçekten de tatlı bir rekabet oluşacak. Ama oynayabilmek için çok çalışacağım. Elbette kararı hocamız verecek. Kim oynarsa oynasın ilk on birde görev alan herkes elinden geleni en iyisini yapmaya çalışacak. Oynamayanların da oynayanlara destek verdiği bir takım olursak başarıya ulaşacağımızı biliyorum. Bence Türk Milli Takımı bu tür organizasyonlara çok hasret kaldı. İnşallah bu şampiyonada gidebildiğimiz noktaya kadar gitmek ve final oynamak istiyoruz.

▼Portekiz, Çek Cumhuriyeti ve İsviçre ile birlikte yer aldığımız grubu nasıl değerlendiriyorsun?

▲Bence en zorlu gruplardan birisine düştük. İsviçre, Çek Cumhuriyeti ve Portekiz hepsi çok iyi takımlar. Böyle gruplarda ve bu tip şampiyonalarda en favori denilen takım bile henüz ilk turda elenebiliyor. Bence konsantrasyon

önemli. Maça en iyi konsantre olan takım kazanıyor.

Bizim takımımızın da iyi konsantre olacağı her maçı kazanabileceğini düşünüyorum.

▼Milli Takımımızın en önemli artısı ne sence?

▲Öncelikle çok koşuyoruz ve genellikle birbirini iyi tanıyan oyunculardan kurulu bir takımımız. Günümüz futbolunda on bir oyuncunun tümü koşmadan maç kazanılmıyor. Biz bu özelliğe sahip, iyi bir takımız ve inşallah turnuvada bu mücadelemizin karşılığını alacağız.

▼Bu tip turnuvalar oyuncuların kariyerleri açısından da büyük önem taşıyor. Birçok oyuncu bu arenada gösterdiği performansla sıçrama yapıyor. Sen kendi adına Euro 2008'den neler bekliyorsun? Geleceğini nasıl planlıyorsun?

▲Gerçekten de bu tip turnuvalar bir oyuncunun kariyeri boyunca yakalayabileceği ender fırsatlardan birisi. Daha önce de söyledim, Galatasaray gibi çok büyük bir takımda oynadığım için mutluyum. Ama Avrupa'da oynamak gibi bir hayalim de var.

Çocukluğumdan beri İngiltere Ligi beni cezbediyor. Bu hayalimi gerçekleştirene kadar da çok çalışacağım. Eğer kulübüm açısından da iyi bir teklif gelir ve yöneticilerimiz de uygun görürse Avrupa'da futbol oynamayı çok istiyorum. ■

**Turkcell Süper Lig'in
50. sezonunda mutlu
sona sarı-kırmızılı
takım ulaştı**

Son gülen Galatasaray

50. sezonunu 10 Mayıs'ta tamamlayan Turkcell Süper Lig "yarım dalya"sını adına yakışır bir mücadeleyle sonlandırdı. Uzun yıllar sonra ilk kez dört takım şampiyonluk yarışını uzun süre başa baş götürdü. Son düzlükte ipi göğüsleyen, rakipleri Fenerbahçe ve Sivasspor'u art arda yenen Galatasaray oldu. Sarı-kırmızılılar 17. şampiyonluklarına ulaşarak Fenerbahçe'yi yakaladı. 14 takımın teknik direktör değişiklikleri yaşadığı ligin yenilerinden Gençlerbirliği OFTAŞ Spor ve Büyükşehir Belediyespor tutunmayı başarırken, Kasımpaşa'nın yanı sıra Vestel Manisaspor ve Çaykur Rizespor küme düştü.

İlker Uğur

Turkcell Süper Lig'de 50. sezonunun şampiyonu, son haftaya kadar süren mücadelenin ardından Galatasaray oldu. Sarı-kırmızılılar bu şampiyonlukla birlikte toplam şampiyonluk sayısını 17'ye çıkartmayı başardı ve Fenerbahçe'yi yakaladı. Gerçekten sürprizli bir sezon yaşadık. Hem küme düşme hattında hem de şampiyonluk yarışında heyecan son haftalara kadar devam etti. Fenerbahçe, Beşiktaş ve Sivasspor ligi 73 puanla tamamlarken bu üç takımın sıralanmasında üçlü averaj devreye girdi ve Sivasspor ligi dördüncü, Beşiktaş üçüncü, Fenerbahçe ise ikinci tamamladı. Küme düşen takımlar ise Vestel Manisaspor, Çaykur Rizespor ve Kasımpaşa oldu. Lig yarışında ilk dört çok önceden kopma yaşarken, diğer 14 takımla aradaki puan farkını hep korudu.

Dört büyükler olarak adlandırılan takımlardan Trabzonspor bu sezonu da arzu ettiği noktada bitiremezken, Sivasspor yakaladığı çıkışla Süper Lig tarihinde Trabzonspor'dan sonra en fazla puan toplayan ikinci Anadolu takımı olmayı başardı. Aslında sezon başlarken hemen herkes Turkcell Süper Lig'e yeni yükselen üç takımdan umutlu değildi. Kasımpaşa ve İstanbul Büyükşehir Belediyespor ligi iyice merkezileştirirken, Gençlerbirliği OFTAŞspor, Gençlerbirliği bağlantısı nedeniyle eleştiriliyor ve lige tutunmasına pek ihtimal verilmiyordu. Sezon başında bazı yorumcular bu sezon ligin çok zevksiz olacağından emin bir şekilde lige yeni yükselen üç takımın da düşeceğini yazmışlar ve bu sezon teknik direktörlerin rahat edeceğini tahmin etmişlerdi. İşin aslının öyle olmadığı ilk yarıda ortaya çıkarken,

sadece Kasımpaşa'nın küme düşmesi muhtemel görünüyordu, Büyükşehir Belediyespor ve Gençlerbirliği OFTAŞspor ise rüştlerini ispatlamış bir biçimde mücadelelerine devam ediyorlardı.

Galatasaray cezaya rağmen

Galatasaray sezona bir sezon önceki Fenerbahçe maçında yaşananlar nedeniyle 5 maç seyircisiz olarak başlarken ligin ilk haftalarının en önemli olayı bu değildi. Trabzonspor-Sivasspor karşılaşmasında Trabzonspor öndeyken yaşanan bir gerginlikte sahaya giren bordo-mavili taraftarlar, Sivassporlu futbolculara saldırdılar ve karşılaşma hakem Bülent Demirlek tarafından tatil edildi. Futbol Federasyonu maçı Sivasspor lehine tescil ederken, Sivasspor sezona bu üç puanla başladı ve

büyük moral buldu. Bu moralle yarışı son haftaya kadar sürdürdüler. Bir önceki sezon kendi seyircisi önünde çok puan kaybeden Bülent Uygun'un talebeleri, bu sezonda ise 4 Eylül'ü rakipler için adeta cehenneme çevirmiş, deplasmanda da benzer bir performans yakalamıştı. Trabzonspor ise bu maçın ardından bir türlü toparlanamadı. Bir dönem küme düşme hattında bile dolaşmalarına rağmen ikinci yarıdaki performanslarıyla yukarılara tırmandılar ve ligi de 6. sırada bitirdiler. Fenerbahçe, Avrupa arenasında yakaladığı başarıyı lige ve Türkiye Kupası'na yansıtamadı. Başarılı Şampiyonlar Ligi maçlarının ardından ligde yaşanan puan kayıpları sarı-lacivertliler için oldukça rahat geçmesi beklenen sezonu zora soktu ve 32. haftadaki

Galatasaray mağlubiyeti tüm ümitleri yok etti. Beşiktaş ise Yıldırım Demirören başkanlığında uzun bir aradan sonra liderliği yakalasa da üst üste alınan Fenerbahçe ve Gençlerbirliği OFTAŞ Spor mağlubiyetleri siyah-beyazlıların gardını düşürdü ve üçüncülükle yetinmelerine neden oldu.

Cevat Güler bir ilki gerçekleştirdi

Turkcell Süper Lig 2007-2008 sezonu, teknik direktörlerin görev değişiklikleri açısından önceki sezonları aratmadı. 18 takımlı ligimizde sezon boyunca 34 teknik direktör görev alırken, Beşiktaş, Fenerbahçe, Sivasspor ve Kayserispor teknik direktör değişikliği yapmayan 4 takım oldu. Çaykur Rizespor ve Gençlerbirliği dört ayrı teknik adamla çalışırken, küme düşen Vestel Manisapor ve Kasımpaşa'da 3'er teknik adam görev yaptı. Türk teknik adamların çoğunlukta olduğu ligimizde sadece 6 yabancı teknik adamlardan yalnızca Artur Zico sezon sonunu göreve başladığı takımda gördü. Galatasaray'ı şampiyonluğa ulaştıran Cevat Güler, 2001 yılında Mustafa Denizli'nin ardından 7 yıl sonra bu başarıya

ulaşan ilk yerli teknik adam oldu. Tolunay Kafkas da Kayserispor'la Türkiye Kupası'nı kazanmayı başardı. İlginç bir not ise lig tarihinde ilk kez teknik direktör değiştiren bir takımın şampiyonluğa ulaşmasıydı.

En fazla maça Aydınus çıktı

Turkcell Süper Lig'in 2007-2008 sezonunda en fazla görev alan hakem, 19 maçla Fırat Aydınus olurken, en fazla kartı Hüseyin Göçek gösterdi. Göçek 17 maçta 87 sarı, 6 kırmızı kartla bu kategoride başı çekerken en fazla penaltı kararı veren hakem 7 kez beyaz noktayı gösteren Fırat Aydınus'tu. Penaltı demişken ligde en fazla penaltı kullanan takımlar 6'şar penaltıyla Galatasaray, Gaziantepspor ve Ankaragücü olurken, en fazla penaltı golünü 5'er golle Galatasaray ve Denizlispor kaydetti. Turkcell Süper Lig'de her hafta ortalama 1.74 kırmızı, 40.56 adet sarı kart gösterildi. En çok kırmızı kart gören takım, 8 kezle Beşiktaş olurken, takım kapitanlarından İbrahim Toraman 2 kırmızı, 6 sarı kartla ligin en hırçın futbolcusu oldu. Ligin en hırçın takımı ise 91 sarı, 2 kırmızı kartla Büyükşehir Belediyespor'du. Ligin en az kart gören takımı ise

Rakamlarla Turkcell Süper Lig

- **En Sakin Hafta:** 34. hafta (29 sarı kart)
- **En Hareketli Hafta:** 19. hafta (6 kırmızı, 37 sarı kart)
- **Kırmızı Kart Gösterilmeyen Haftalar:** 1, 2, 7, 22, 31, 32, 33 ve 34. haftalar
- **En Fazla Sarı Kart Gösterilen Hafta:** 2. hafta (57)
- **En Az Sarı Kart Gösterilen Hafta:** 30. ve 34. haftalar (29)
- **Futbolcuları Kırmızı Kart Görmeyen Takım:** Yok
- **Futbolcuları En Fazla Kırmızı Kart Gören Takım:** Beşiktaş (8)
- **Futbolcuları En Fazla Sarı Kart Gören Takım:** İstanbul Büyükşehir Belediyesi (91)
- **Futbolcuları En Az Sarı Kart Gören Takım:** Galatasaray (56)
- **Bir Haftada Futbolcuları En Fazla Sarı Kart Gören Takımlar:** 2. haftada Gaziantepspor, 11. haftada İstanbul Büyükşehir Belediyesi (7)
- **Skorların Tasnifi:** 306 maçın 70'i beraberlikle tamamlanırken, 149'u ev sahibi, 87'si de deplasman olmak üzere 236 maç, bir takımın galibiyetiyle bitti ve maçlarda 20 ayrı skor görüldü.
- **En Çok Görülen Skor:** 1-0 (62)
- **Diğer Skorlar:** 2-1 (60), 2-0 (45), 1-1 (34), 0-0 (21), 3-2 (16), 2-2 (15), 3-1 (13), 3-0 (11), 4-1 (9), 4-0 (5), 4-2 (4), 5-1 (3), 5-0 (2), 6-0 (1), 4-3 (1), 5-2 (1), 6-3 (1), 5-3 (1), 6-1 (1)
- **En Fazla Beraberlik Görülen Haftalar:** 4. ve 24. haftalar (6)
- **Beraberlik Görülmemeyen Haftalar:** 7. ve 20. haftalar
- **Deplasmanda En Farklı Skorla Galip Gelen Takım:** Fenerbahçe (19. haftada Gaziantepspor'u 5-0 yenerek)
- **Kendi Sahasında En Farklı Skorla Galip Gelen Takım:** Galatasaray (5. haftada Konyaspor'u 6-0 yenerek)
- **Ev sahibi Takımların En Başarılı Olduğu Hafta:** 7. hafta (9 galibiyet: 27 puan)
- **Deplasman Takımlarının En Başarılı Olduğu Hafta:** 32. hafta (7 galibiyet, 1 beraberlik, 1 yenilgi: 22 puan)
- **Deplasman Takımlarının Galip Gelemediği Haftalar:** 4, 7, 8 ve 21. haftalar
- **Ev sahibi Takımların En Başarısız Olduğu Hafta:** 32. hafta (1 galibiyet, 1 beraberlik, 7 yenilgi: 4 puan)
- **En Fazla Galip Gelen Takım:** Galatasaray (24)
- **En Az Galip Gelen Takımlar:** Çaykur Rizespor, Vestel Manisapor (7)
- **En Fazla Berabere Kalan Takımlar:** Ankaraspor, Bursaspor (11)
- **En Az Berabere Kalan Takımlar:** Sivasspor, Beşiktaş (4)
- **En Fazla Yenilen Takım:** Kasımpaşa (21)
- **En Az Yenilen Takım:** Galatasaray (3)
- **En Fazla Gol Atan Takım:** Fenerbahçe (72)

1 kırmızı, 56 sarı kartla Galatasaray'dı. Ligin gol kralı 17 golle Fenerbahçe'den Semih Şentürk olurken onu Beşiktaşlı Holosko 15 golle takip etti. Bu sezon en fazla liderlik koltuğunda oturan takım şampiyon Galatasaray'dı.

Tam 21 hafta zirvede kalan sarı-kırmızılıların yanı sıra, ikinci Fenerbahçe ve ilk yarıyı averajla lider tamamlayan dördüncü Sivasspor 5'er, lig üçüncüsü Beşiktaş da 3 hafta süreyle zirve keyfi yaşadı.

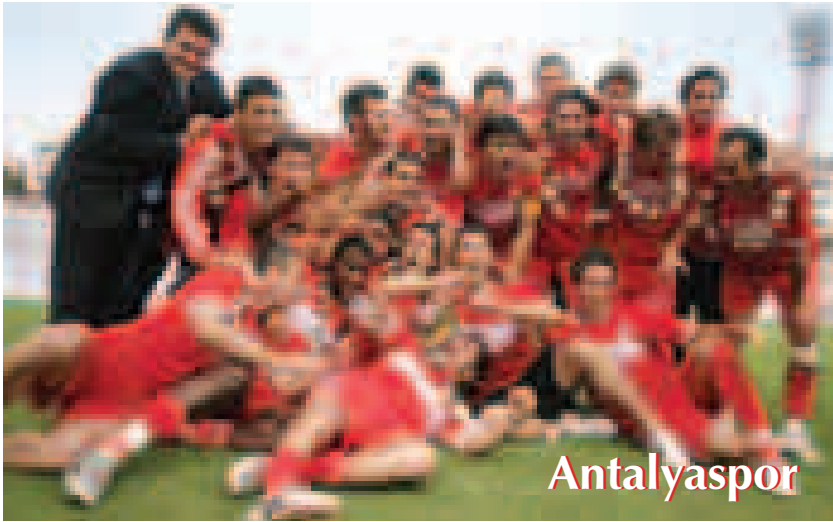
Süper Lig'in üç yenisi...

Vestel Manisaspor, Çaykur Rizespor ve Kasımpaşa Bank Asya 1. Lig'e düşerken, Turkcell Süper Lig'in üç yeni takımı Kocaelispor, Antalyaspor ve Eskişehirspor oldu. Bank Asya 1. Lig'deki mücadele de tıpkı Süper Lig'de olduğu gibi son haftaya kadar nefes kesti. Süper Lig'e direkt çıkacak iki takım son haftada belirlendi. Birinci Kocaelispor ve ikinci Antalyaspor'un ardından sıralanan dört takım İstanbul'da play-off oynadı. Eskişehirspor, Sakaryaspor, Diyarbakırspor ve Boluspor'un katıldığı play-off'ta, Eskişehirspor önce penaltılarla Diyarbakırspor'u eledi, ardından da finalde Boluspor'u 2-0'lık skorla mağlup ederek Süper Lig biletini aldı. Ligi son üç sırada bitiren Elazığspor, İstanbulspor ve Mardinspor ise TFF 2. Lig'e düştü.

TFF 2. Lig'de ise Adanaspor ile Kardemir Karabükspor doğrudan TFF 1. Lig'e çıkarken, Inegölspor, Fatih Karagümrük, İzmirspor, Uşakspor, Küçükköyspor, Tepecik Belediyespor, Araklıspor, Erzincanspor, Kahramanmaraşspor ve Hatayspor küme düştü. TFF 3. Lig'de Belediye Vanspor, Malatya Belediyespor, Karsspor, Tokatspor, Ofspor, Çorumspor, Denizli Belediyespor, Akhisar Belediye Gençlikspor, Konya Şekerspor, Beykoz 1908, Beylerbeyi ve Körfez Belediyespor'un yanı sıra play-off karşılaşmalarında başarı sağlayan Altınordu ve Darıca Gençlerbirliği de TFF 2. Lig'e çıktı. Antakya, Cizrespor, Mezitlispor, Bağlum Belediyespor, Gazi Belediyespor, Artvin Hopaspor, Kütahyaspor, Muğlaspor, Yeni Ereğlispor, Yeni Burdurspor, Zonguldakspor, Bursa Merinospor, Küçükçekmecespor ve Bilecikspor bir alt kümeeye düştü.

Kocaelispor

Antalyaspor

Eskişehirspor

►En Az Gol Atan Takım:

Kasımpaşa (26)

►En Fazla Gol Yiyen Takımlar:

Çaykur Rizespor, Konyaspor (64)

►En Az Gol Yiyen Takım:

Galatasaray (23)

►Kendi Sahasında En Başarılı Takım:

Fenerbahçe (17 maçta 14 galibiyet, 2 beraberlik, 1 yenilgi: 44 puan)

►Kendi Sahasında En Başarısız

Takım: Kasımpaşa (17 maçta 4 galibiyet, 4 beraberlik, 9 yenilgi: 16 puan)

►Deplasmanda En Başarılı Takımlar:

Beşiktaş (17 maçta 12 galibiyet, 1 beraberlik, 4 yenilgi: 37 puan), Galatasaray (17 maçta 11 galibiyet, 4 beraberlik, 2 yenilgi: 37 puan)

►Deplasmanda En Başarısız Takımlar:

Vestel Manisaspor, Konyaspor (17 maçta 2 galibiyet, 2 beraberlik, 13 yenilgi: 8 puan)

►Deplasmanda En Fazla Galip Gelen

Takım: Beşiktaş (12)

►Deplasmanda En Az Galip Gelen

Takımlar: Gençlerbirliği, Çaykur Rizespor, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Konyaspor, Vestel Manisaspor (2)

►Deplasmanda En Fazla Berabere

Kalan Takımlar:

Kayserispor, Gençlerbirliği (7)

►Deplasmanda En Az Berabere Kalan

Takımlar: Beşiktaş, Kasımpaşa (1)

►Deplasmanda En Fazla Yenilen

Takımlar:

Vestel Manisaspor, Konyaspor (13)

►Deplasmanda En Az Yenilen Takım:

Galatasaray (2)

►Deplasmanda En Fazla Gol Atan

Takım: Fenerbahçe (30)

►Deplasmanda En Az Gol Atan

Takımlar: Konyaspor, Kasımpaşa (12)

►Deplasmanda En Fazla Gol Yiyen

Takım: Konyaspor (41)

►Deplasmanda En Az Gol Yiyen

Takım: Sivasspor (12)

►Kendi Sahasında En Fazla Galip

Gelen Takım: Fenerbahçe (14)

►Kendi Sahasında En Az Galip Gelen

Takımlar: Kasımpaşa,

Gençlerbirliği OFTAŞ Spor (4)

►Kendi Sahasında En Fazla Berabere

Kalan Takımlar: Bursaspor,

Ankaraspor (7)

►Kendi Sahasında En Az Berabere

Kalan Takımlar: Sivasspor,

Gençlerbirliği (1)

►Kendi Sahasında En Fazla Yenilen

Takımlar: Gençlerbirliği,

Kasımpaşa (9)

►Kendi Sahasında En Az Yenilen

Takımlar: Fenerbahçe, Galatasaray (1)

►Kendi Sahasında En Fazla Gol Atan

Takım: Fenerbahçe (42)

►Kendi Sahasında En Az Gol Atan

Takımlar: Kasımpaşa, Gençlerbirliği

OFTAŞ Spor (14)

►Kendi Sahasında En Fazla Gol Yiyen

Takım: Çaykur Rizespor (28)

►Kendi Sahasında En Az Gol Yiyen

Takım: Galatasaray (10)

FORTIS
Türkiye Kupası

46. Fortis Türkiye Kupası, nefes kesen bir finalin ardından Kayserispor'un oldu. Kayserispor'la Gençlerbirliği arasında Bursa Atatürk Stadı'nda 7 Mayıs günü oynanan finalin normal süresi ve uzatma bölümü golsüz sona erdi. 19 yıl sonra iki Anadolu takımını karşı karşıya getiren finalde kupanın sahibi 14'er kez atılan penaltılarla ortaya çıktı. Gençlerbirliği iki kez ayağına gelen kupayı kazanma fırsatını teperken, Kayserispor penaltılarda kurduğu 11-10'luk üstünlükte tarihinde ilk kez Türkiye Kupası'nı müzesine götürdü.

Gençlerbirliği-Kayserispor: 0-0 (10-11)

Bursa Atatürk Stadı - 7 Mayıs 2008
Hakemler
Yunus Yıldırım, Bülent Gökçü, Serkan Ok
Gençlerbirliği
Periç-Erkan (Hakan dk.95), Tuna, El Saka, Addo, Ergün-Mehmet Nas, Kerem, Engin-Isaac (Mehmet Çakır dk.82), Kahe
Kayserispor
Ivankov-Koray, Ali Turan, Aydın, Toledo-Mehmet Topuz, Saidou, Ragıp (Kamber dk.102), Mehmet Eren (Turgay dk.90)-Iglesias, Cangele (Kemal dk.105)
Sarı Kartlar
Ali Turan (Kayserispor), Tuna (Gençlerbirliği)

Bundan tam 42 yıl önce kurulmuştu Kayserispor... Kurulmuştu kurulmasına ama müzesinde 2. Lig şampiyonluklarının dışında bir kupası bulunmuyordu. Oysa son üç yıldır önemli yatırımlar yapmışlar, menajerleri Süleyman Hurma'nın organizasyonunda kurumsal bir yapı oluşturmuşlar, Teknik Direktör Ertuğrul Sağlam'la iki yılda oturttukları oyun yapısını bu sezon takımın başına getirilen Tolunay Kafkas'la biraz daha sağlamlaştırma yoluna gitmişlerdi. Üstelik ellerindeki yıldız oyuncular, "büyük" takımların tüm ısrarlarına rağmen kadrolarında tutmayı başarak "Bu arenada biz de varız" meydan okumasına soyunmuşlardı. Bu sezon iyi futbol oynasalar da şampiyonluk yarışından erken kopmuşlar, başariyi taçlandırarak tek umudu Fortis Türkiye Kupası'na bağlamışlardı. Tek amaç başariyi

taçlandırmak gibi bir manevi haz değildi elbette. Kayseri şehri Türkiye'nin en modern stadına kavuşuyordu ve Kayserispor da bu stada Avrupa kupası maçlarıyla selam vermek istiyordu. UEFA Kupası'na katılmanın tek yolu da kupayı kazanmaktan geçiyordu. Ancak kupanın diğer kulpundan da Cumhuriyetle yaşıt Gençlerbirliği tutuyordu. Bir sezonu teknik direktör istikrarsızlıklarıyla geçirmiş, son olarak çareyi Mesut Bakkal'da bulmuş Gençlerbirliği, ligde kalmayı

bitime iki hafta kala garantilese de kupada finale kadar gelmişti. Üstelik yarı finalde Galatasaray gibi bir takımı eleyip gözdağı da vererek... Bursa şehri 7 Mayıs 2008 günü, Fortis Türkiye Kupası finalinde işte bu iki takımı ağırlıyordu. Daha önce dört kez final oynadığı kupayı iki kez müzesine taşımayı başaran Gençlerbirliği'ne karşılık 42 yıllık tarihinde kupa finaline ilk kez çıkan Kayserispor vardı sahada. Tribünlerde ise 19 yıl sonra gerçekleşen Anadolu finaline yakışan manzaralar gözleniyordu. İki takımın taraftarları Kayseri ve Ankara'dan Bursa'ya akın etmiş, Atatürk Stadı'nın tribünlerini büyük ölçüde doldurmuştu. Daha önce Bursaspor yönetimi tarafından ayrılan "Ali Durmaz Çocuk Tribünü", "TFF Çocuk Tribünü" olarak düzenlenmişti ve Turkcell Süper Lig'de mücadele eden takımların formalarını giyen minikler, stat hoparlörlerinden yayınlanan marşlara coşkuyla eşlik ediyordu. Anadolu Ateşi Grubu'nun statta muhteşem gösterisi ise maç öncesi tribünleri iyice coşturmuştu. Protokol tribününde de oldukça kalabalık bir davetli grubu yer alıyordu. Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Murat Başesgioğlu ile Sanayi ve Ticaret Bakanı Zafer Çağlayan'ın yanı sıra TFF Başkanı Hasan Doğan'ın davetlisi olarak Bursa'ya gelen bazı kulüp başkanları da maçı izlemeye hazırlanıyordu. Bu arada Bursa Görme Engelliler Futbol Kulübü de final öncesi yarı sahada gösteri maçı yapıyor, görme engellilerin yürekten mücadelesi tribünlerden yoğun alkış alıyordu. Görme Engelliler Federasyonu Başkanı Mesut Dedeoğlu da Futbol Federasyonu Başkanı Hasan Doğan'a desteklerinden dolayı bir plaket veriyordu. Bursa Atatürk Stadı'ndaki atmosfer son derece renkliydi ve artık sıra 46. Fortis Türkiye Kupası'nın sahibini belirleyecek final maçına gelmişti. Hakem Yunus Yıldırım'ın başlama

aydınlattı

hızlandığı bir penaltı serisi oynayanları ve izleyenleri bekliyordu. İlk vuruş için topun başındaki isim Kayserispor'un "penaltıcı" kalecisi Ivankov'du. Ivankov atıyor, Kahe kaçırıyor, Kayserispor daha başlangıçta avantajlı duruma geçiyordu. Ama Saidou ve Mehmet Çakır'ın gole çevirdiği penaltıların ardından Koray kaçırıp Mehmet Nas atınca durum eşitleniyordu. Kayserispor'dan Aydın ve Kemal, Gençlerbirliği'nden de Engin ve Ergün penaltıları golle değerlendirdiğinde beşer penaltı sonunda ortaya 4-4'lük eşitlik çıkmıştı. Artık sıra daha tehlikeli bir safhaya gelmişti. Biri atıp diğeri kaçırdığında iş bitecekti ve topun başında Kayserispor'dan Toledo vardı. Toledo'nun golüne Gençlerbirliği Hakan'la karşılık verdi. Kayserispor'dan Turgay penaltıyı kaçırdığında Gençlerbirliği'ne kupayı kazanma şansı doğmuştu. Ama bu defa da El Saka'nın vuruşunu Ivankov kurtarıyordu. Kayserispor'dan Mehmet Topuz, Kamber, Iglesias ve Ali Turan, Gençlerbirliği'nden de Tuna, Addo, Kerem ve Periç vuruşları gole çevirdiğinde iki takımdan da on birer oyuncu penaltı atmış oluyor, tabelada ise 9-9'luk eşitli asılı duruyordu. Artık ikinci tura geçilmişti ve topun başında yine Ivankov vardı. Kayserispor kalecisi penaltıyı gole çeviriyor, Gençlerbirliği adına ilk penaltıdan yararlanamayan Kahe de bu kez kaçırıyor. Saidou ikinci penaltıyı kaçırdığında Gençlerbirliği'nin ayağına bir kez daha kupayı kazanma fırsatı geliyor ama Ergün Teber bu fırsatı Ivankov'a teslim ediyordu. Kayserispor'dan Aydın'ın penaltıyı gole çevirmesinin ardından nefesler tutulmuştu. Topun başında ikinci kez Mehmet Çakır vardı ve "ya tamam ya devam" atışını yapacaktı. Çakır vurdu, Ivankov kurtardı ve 46. Fortis Türkiye Kupası'nın adresi belli oldu: Kayserispor. Artık sahanın bir yanında coşkulu bir sevinç, diğer

yanında ise hüznün ve gözyaşı vardı. Kayserisporlu oyuncular üç penaltı atışını kurtaran, iki de penaltı golü atan Ivankov'un çevresinde sevinç dansları yapıyor, Gençlerbirliği oyuncuları ise kendi üzüntülerini içlerine gömmeye çalışırken, gözü yaşlı arkadaşları Mehmet Çakır'ı teselli ediyordu. Sıra kupa törenine gelmişti ve sahada yine görkemli bir şölen vardı. Anadolu Ateşi Grubu'nun gösterisinin ardından kupa finalisti Gençlerbirliği oyuncularına madalyalarını Sanayi ve Ticaret Bakanı Zafer

Çağlayan takıyor, ardından şampiyon Kayserispor sahaya kurulan platformun üzerine çıkıyordu. Stadin ışıkları söndürülürken spot ışıkları şampiyon oyuncuların yüzlerini aydınlatıyor, bir konfeti yağmuru başlıyor ve Kayserisporlu oyuncular kupalarını Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Murat Başesgioğlu, Sanayi ve Ticaret Bakanı Zafer Çağlayan ile Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Hasan Doğan'ın ellerinden alıyordu. Bu arada 86 basın mensubunun 34'ünün oyunu alarak "maçın en değerli oyuncusu" seçilen Gençlerbirliği'nden Mehmet Nas'a da ödülünü Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Murat Başesgioğlu veriyordu. Asıl güzellik ise maçın ardından teknik adamlar ve futbolcuların demeclerine yansiyordu. Kayserispor Teknik Direktörü Tolunay Kafkas, Genel Menajer Süleyman Hurma ve kupayı kazanan oyuncular, uzatılan mikrofonlara "Gençlerbirliği de bu kupayı en az bizim kadar hak etti" diyerek yiğidin hakkını yiğide veriyor ve centilmenlik adına örnek bir tavır sergiliyordu. ■

Penaltı atışları

Kayserispor		Gençlerbirliği		Skor
Ivankov	(+)	Kahe	(-)	1-0
Saidou	(+)	Mehmet Çakır	(+)	2-1
Koray	(-)	Mehmet Nas	(+)	2-2
Aydın	(+)	Engin	(+)	3-3
Kemal	(+)	Ergün	(+)	4-4
Toledo	(+)	Hakan	(+)	5-5
Turgay	(-)	El Saka	(-)	5-5
Mehmet Topuz	(+)	Tuna	(+)	6-6
Kamber	(+)	Addo	(+)	7-7
Iglesias	(+)	Kerem	(+)	8-8
Ali Turan	(+)	Periç	(+)	9-9
Ivankov	(+)	Kahe	(+)	10-10
Saidou	(-)	Ergün	(-)	10-10
Aydın	(+)	Mehmet Çakır	(-)	11-10

İz bırakmak istiyorum

1991 doğumlu ve henüz kariyerinin başında. Avrupa Şampiyonası’nda yarı finalde penaltılarla elenen U17 Milli Takımı’nın kaptanı. Yüzünden eksik etmediği gülümsemesiyle, güler yüzlü bir olgunluk timsali. Saha içindeki duruşuna ve oynadığı futbola söylenecek çok az şey var. Ama sadece futboluyla anılacak gibi de değil. Çoğu insanın kendine pay çıkaracağı düşünceleri var. Bunları paylaşırken de her zamanki gibi içten. U17’lerin kaptanı sadece futboluyla değil, düşünceleriyle de insana umut veren bir gençliğin geldiğini müjdeliyor.

Abdülkadir Kayalı

Ankaragücü’nün altyapısında 7-8 seneden beri oynuyorum. Başlangıçta santrfordum ve çok da gol atıyordum. Sonra Arif Peçenek hocamız oyun kurucu özelliğim olduğunu görüp beni orta saha oyuncusu yaptı. Forvette devam etseydim Milli Takım’da olamazdım.

Yetenekli olmanın yettiğini düşünmüyorum. Altyapıda neler alırsanız, sistemi ne kadar doğru ve düzgün öğrenerseniz o kadar iyi olur. Sistemi kavrayıp iyi bir altyapı eğitimi alırsa çok daha iyi bir futbolcu kimliği ortaya çıkar.

Avrupa’ya gitmekten korkmamak gerek. “Ailemi özlerim, ailem gelmezse ne yaparım” demememiz lazım. Sonuçta bu bizim mesleğimiz. Şu anda da ailemi çok az görüyorum. Burada çok az görmektense yurtdışına gidip, özlem çekerim ama en azından iyi bir noktaya gelirim.

Genel olarak okumayı çok seviyorum. Orhan Pamuk’un kitaplarını severim. Özellikle *Benim Adım Kırmızı* çok hoşuma gitti. Futbolcunun sadece futbolla ilgilenmemesi gerekiyor bence. Futbolcu çok göz önünde bir hayat yaşıyor ve topluma örnek olması gerekiyor.

Cem **Zamur**

▼İlk önce futbola nasıl başladığını öğrenebilir miyiz?
▲Ankara’nın Batıkent bölgesinde oturuyoruz. Her çocuk gibi futbola sokakta başladım. Kulüpte oynamaya başladığımda ise ilkokul birinci sınıftaydım. Üç sene Egospor’da oynadım ama sadece zevk için. Birkaç sene gitmedim, yine de okul takımı vasıtasıyla futbol oynamaya devam ettim. Sonra Ankaragücü’ne başladım. Yaklaşık 7-8 yıldan beri de Ankaragücü’nde oynuyorum. Tüm bunlar babamın teşvikiyle oldu. Ankara’da futbolcu olma hayali olan çocuklar ya Gençlerbirliği’ne ya da Ankaragücü’ne gider. Babam da bana sordu, “Hangisine gitmek istersin?” diye. Ankaragücü’ne gitmek istediğimi söyledim. Yaz okuluna başladım ve devamı geldi.
▼Hangi mevkide oynuyordun?
▲İlk önce santrfor oynuyordum. Çok da gol atıyordum. Minik takımda, C Genç ve yıldız takımda hep santrfor oynadım ve gol kralı dahi oldum. Sonra Arif Peçenek hocamız altyapıya geldiğinde beni izlemiş, ileride forvet olarak profesyonel futbol oynayamayacağımı söyledi. Oyun kurucu özelliğimin olduğunu görmüş. Onun da teşvikiyle orta sahada oynuyorum.
▼Oynadığın bölgeden memnun musun?
▲Tabii ki çok memnunum. İyi ki orada oynamaya başlamışım.
▼Niçin?
▲Topla oynamayı çok seviyorum, oyun kurucu özelliğimin olduğunu düşünüyorum. Forvet olarak devam etseydim mesela Muhammed ve Batuhan’ın bulunduğu takımda oynayamazdım.
▼Seni seyreden sanki yaşımdan çok büyük bir olgunluğa sahip olduğunu görüyor. Bu sende zaman içinde oluşan bir şey miydi, yoksa ilk başladığından beri saha içindeki tavrın bu muydu?
▲İlk günden beri böyleyim. Kendi yaşıtlarımla çok az maç oynadım. Bir sene yıldız takımda oynadım, sonra beni PAF takıma çıkardılar. Kendimi bildim bileli hep büyüklerimle oynuyorum. Bir senedir de A takımdayım. Hep büyüklerimle oynadığım için ister istemez onlar gibi davranıyorum belki de.
▼Kaç kardeşiniz?
▲Üç kardeşiz. Ağabeyim üniversitede işletme bölümünde, kız kardeşim de Anadolu Lisesi’nde okuyor.
▼Onların spora ilgisi var mı?
▲Ağabeyimle beraber Ankaragücü’nde başladık ama o kaldıramayacağını düşündü. Yoğun tempoda, okul ve futbolun bir arada olamayacağını düşünüp öğrenimi tercih etti.

Kız kardeşim de bir ara voleybol oynadı ama sonra devam etmedi.
▼İleride üniversitede okumak gibi bir düşüncen var mı?
▲Tabii. Liseyi bu sene bitirdim, spor akademisine gitmek istiyorum. Derslerim iyiydi ama futbolu tercih ettiğim için pek zaman ayıramadım. Üniversiteye mutlaka gitmem gerektiğini düşünüyorum.

▼Zamansızlıktan mı kaynaklanıyor tüm bunlar?
▲Evet, mesela kulübüm beni İngilizce kursuna yazdırdı ama hiç gidemedim. Kamplardan dolayı zaten eve zor gidiyorum.
▼Yanlış hatırlamıyorsam baban bankacıydı, ama senin hukuka karşı bir ilgin olduğunu biliyoruz. Bunu açar mısın biraz?

gelip konuşuyoruz, eksiklerimizi tartışıyoruz.
▼Bu takımdan, “İleride oynayacağım takımda mutlaka bulunmalı” dediğin isimler var mı?
▲Çok var, hepsi var. Ama biliyorum ki bu çok zor bir olasılık. Eren Albayrak, Özgür Çek, Emre Çolak, Batuhan, aslında hepsiyle oynamak istiyorum. Hepsi çok yetenekli ve çok iyi insanlar.
▼Turnuvada bir kaza oldu, finale çıkamadınız ama oynadığınız oyun da ortadaydı. Değerli olan şampiyonluk mu yoksa “Türkiye çok iyi top oynuyordu” dedirtmek mi?
▲İkisi de çok önemli ama bence oynadığımız futbolla buralara geldiğimizi düşünüyorum. Tabii ki şampiyonluk çok önemli. Hem de kendi evimizde düzenlenen bir turnuvada. Ama öncelikle oynadığımız futbol daha önemli. Çünkü iyi futbol oynuyoruz.
▼Bunları kendi aranızda da konuşuyor musunuz?

▲Maç kasetlerini izliyoruz, herkes birbiriyle konuşuyor, özeleştirisini yapıyor. Bunun çok iyi bir yaklaşım olduğunu düşünüyorum. Bu bizi kesinlikle geliştiriyor.

▼Bunları kendi aranızda da konuşuyor musunuz?
▲Maç kasetlerini izliyoruz, herkes birbiriyle konuşuyor, özeleştirisini yapıyor. Bunun çok iyi bir yaklaşım olduğunu düşünüyorum. Bu bizi kesinlikle geliştiriyor.

Yetenek tek başına yeterli değil

▼Senin futbol görüşüne göre sistem mi daha önemli, yoksa yetenek mi?
▲Yetenekli olmanın yettiğini düşünmüyorum. Hani derler ya ağaç yaşken eğilir. Altyapıda neler alırsanız, sistemi ne kadar doğru ve düzgün öğrenerseniz o kadar iyi olur. Zaten yetenekli olmasanız burada bulunmazsınız. Sistemi kavrayıp iyi bir altyapı eğitimi alırsa çok daha iyi bir futbolcu kimliği ortaya çıkar.
▼Yabancı bir ülkede oynamak ister misin ya da niyetin var mı?
▲Bence her Türk futbolcusu Avrupa’da oynamak ister. Hedefinin de bu olması lazım. Çıtayı ne kadar yükseğe koyarsak, o kadar kendimizi geliştiririz. Benim hedefim tabii ki Avrupa’da top oynamak. Şu an Ankaragücü’nün futbolcusuyum ve kulübümü çok seviyorum. Genç yaşta takımımda oynadım. Bunun da çok büyük zevcini var. İlk önce Türkiye’de belli bir yere gelip daha sonra

Avrupa'da oynamak isterim. Tabii Avrupa'da oynamanın en önemli etkeni de Milli Takımlar. Mesela Avrupa Şampiyonası oynadık. Böyle fırsatları en iyi şekilde değerlendirmek lazım.

▼**Peki, genç yaşta "Korkmadan Avrupa'ya giderim" diyebiliyor musun?**

▲Bence korkmadan gitmek gerekiyor. Eğer başarılı olmak istiyorsak, gerçekten Türkiye'yi iyi temsil etmek istiyorsak gitmemiz gerekli. Bu yaşlarda "Ailemi özlerim, ailem gelmezse ne yaparım" demememiz lazım. Sonuçta bu bizim mesleğimiz. Şu an Ankara'da yaşıyorum, bu ülkede futbol oynuyorum ama ailemi yine çok az görüyorum. Burada çok az görmektense yurtdışına gidip, biraz daha özlem çekerim ama en azından iyi bir noktaya gelirim.

▼**Senin Manchester City'ye gidip, ailen istemediği için geri döndüğün yazıldı. Bunun doğruluk payı nedir?**

▲Öncelikle bu soru için çok teşekkür ederim. Bana bunun doğru olup olmadığını bugüne kadar kimse sormadı. Çok yanlış bir haberdirdi ve çok üzüldüm. İrlanda kampından sonra bana ve Batuhan'a teklif geldi, değerlendirdik. İlk başta kulübüm izin vermedi. Ben profesyonel değildim kulübümde. Üç yıllık bir mukavele imzaladık. Sonra bir kez daha teklif yaptılar. Babamla gittim. İlk başta şartlar oluşmamıştı ve kulübümün izni olmamıştı. Yoksa kulübüm de tabii ki orada yetişmemi, oynamamı ister. Babamla gittiğimizde kalacağım yerden, alacağım ücrete kadar her şeyde anlaştık. Sonra anlaşmak için yeniden kulübüme geldiler. Yine şartlar oluşmadı. Biliyorsunuz, Avrupa Birliği yasası var. Benim yaşı 18'den küçük. Babam ve annem benim istemem halinde kesinlikle geleceklerini söylediler. Çünkü babam her şeyi bana bırakır, benim futbolum hakkında hiçbir zaman yorum yapmaz. Bana çok destek verir ve son kararı hep bana bırakır. Bana da "Gitmek istiyorsan, benim için ne iyi olacaksa onu yapalım" dedi. Yani sebep ailem değil, şartların yeteri kadar oluşmamasıydı, o yüzden gitmedim.

Benim Adım Kırmızı'yı çok sevdim

▼**Boş vakitlerinde kitap okuduğunu biliyoruz. Ne tür kitaplar okursun? Özellikle sevdiğin yazarlar veya kitaplar var mı?**

▲Gazete, dergi okumayı da çok seviyorum. Genel olarak okumayı çok seviyorum. İngilizce merakım var. İngilizcem geliştirmem gerektiğini düşünüyorum. İngilizce bir paragraf gördüğümde onu çözmeye çalışırım. Orhan Pamuk'un kitaplarını severim. Özellikle *Benim Adım Kırmızı* çok hoşuma gitti. Futbolcunun sadece futbolla ilgilenmemesi gerekiyor bence. Futbolcu çok göz önünde bir hayat yaşıyor ve topluma örnek olması gerekiyor. Çocuklar, taraftarlar bizi izliyor. Bizim hep doğru işler yapıp, kitlelere örnek olmamız gerekiyor. Her açıdan kendimizi geliştirmemiz lazım.

▼**Avrupa'da ve Türkiye'de örnek aldığın oyuncular var mı?**

▲Liverpool'un kaptanı Steven Gerrard. Hayranıyım desem boş olmaz. Sahadaki duruşu, kaptanlığı taşıması, takıma liderlik yapması, gerektiğinde ön plana çıkıp sazi eline alması... Bence dünyanın en iyi orta saha oyuncusu. Zidane'dan sonra tabii. Türkiye'de ise Aurelio ve Mehmet Topal var. Mehmet Topal kendini çok geliştirdi ve genç yaşına rağmen çok iyi bir futbolcu oldu. Ayrıca Hakan Şükür ve Rüştü Reçber'i de çok takdir ederim. Çok iyi profesyonel ve çok iyi futbolcular.

▼**Milli Takımlarda ileride kendini nerede görüyorsun? U17'lerin kaptanısın, günün birinde A Milli**

Takım'ın da kaptanı olabilecek misin?

▲Bu takım kurulduğundan beri devamlı gelen oyuncular arasındayım. Kaptanlık yapıyorum ve beni bu konuma layık gören hocalarıma çok teşekkür ediyorum. Onların güvenlerine layık olmaya çalışıyorum. Milli Takım'da oynamak bir Türk futbolcusunun en büyük gururudur. Futbolun doruk noktası olarak görüyorum Milli Takım'ı. En üst düzeydeki Milli Takım'da elbette ki oynamak isterim. Hedefimi de öyle koydum. Ama öncelikle kulübümde başarılı olmam gerekiyor. İnşallah bu hayalime ulaşırım.

▼**Eski yıllarda Milli Takımlar**

nerede İstanbul kulüplerinin gençlerinden oluşuyordu. Son yıllarda Anadolu kulüplerinden de çok sayıda oyuncu Milli Takımlara geliyor. Acaba bir şeyler mi değişiyor?

▲Türk futbolu gün geçtikçe geliyor. Tesisleşme, ekonomik imkânlar, hedeflerin yükselmesi anlamına geliyor. Anadolu'da çok yetenekli futbolcular var ve onlar da bu gelişmeyle birlikte kendilerini gösterebiliyor.

▼**"Ankara'yı çok seviyorum" demiştin. İleride koparsan çok özleyecek misin Ankara'yı?**

▲Tabii ki çok özlerim. Çünkü doğup büyüdüğüm şehir. Ankara'nın yeri

benim için bambaşka. Avrupa'da Milli Takımlarla gezmediğimiz şehir neredeyse kalmadı ama Ankara gibi bir şehre rastlamadım. Düzeni, havası, rahat ulaşımı, doğal güzelliği, her şeyiyle çok seviyorum Ankara'yı.

▼**İlerideki ana hedefin nedir?**

▲Öncelikle kişiliğimden ve tavrımdan ödün vermemek isterim. Nasıl tanındıysam, öyle bilinmek isterim. Çünkü bir insanın yeteneği yanında, göstermiş olduğu tavrı ve kişiliğiyle kendisini çok iyi yerlere taşıyabileceğini düşünüyorum. Tabii ki taşımak için değil de bu gerektiği için böyle olmalı. Yani insan içten gelen bir şekilde ama doğru davranışlar içinde olmalı. Futbola gelince Türkiye'de idollerden birisi olmak istiyorum. Orta saha denilince ben akla geleylim isterim. Orta sahada Ankaragücü Apo akla gelsin isterim. İz bırakmak istiyorum ve hedefim özel bir futbolcu olmak. Türkiye'de çok orta saha oyuncusu var ama parmakla gösterilen bir Mehmet Aurelio, Tugay Kerimoğlu, Tuncay, Alex var. Öyle olmak isterim. Herhalde herkes de olmak ister.

Direkt Avrupa'ya giderim

▼**Avrupa hedefinin arasına başka takımlar girse ne yaparsın? Örneğin başka bir takıma gidip iyice pişerek mi yurtdışına gitmek istersin, yoksa Ankaragücü'ndeysen teklif gelse hemen gider misin?**

▲Direkt Avrupa giderim. Türkiye'de gerçekten çok büyük bir potansiyel var. Oynadığımız rakiplere bakıyorum, kendimize bakıyorum, çok üst düzey futbolcular olabiliriz. Bizde de yetenek var, onlarda da var. Ülkemizi temsil etmemiz gerektiğini düşünüyorum. Biraz daha cesur olabilmeliyiz bu konuda. O yüzden hemen Avrupa'ya çıkardım ki, Avrupa'da bir tane daha Türk futbolcusu fazla olsun.

▼**Senin bu sözlerini okuyacak olan genç arkadaşlarına ve yaşlılarına neler söylemek istersin?**

▲Bence herkes sadece futbolda değil, her alanda hedefini büyük koymalı. Yaşayacağı en iyi şekilde yaşamayı talep etmeli ve buna ulaşmak için çabalamalı. Futbolda iyi olmak ve futbolcu olmak isteyenlere ise şunu söyleyebilirim; öncelikle yaptıkları işe çok saygı duymaları ve profesyonelce yaşamaları gerekiyor. Bütün engelleri aşmak ve hedeflerine ulaşmak ve için bunların çözümünü sağlamaları gerekir. ■

**İspanya'nın zaferiyle
sona eren
U17 Avrupa Şampiyonası,
yepyeni genç oyuncuları
futbolun vitrinine taşıdı.**

Antalya'nın güneşinde parlayan yıldızlar

Antalya'da düzenlenen ve taraflı tarafsız herkesten övgüler alan U17 Avrupa Futbol Şampiyonası'nda yine birçok yıldız parladı. Geçmiş şampiyonalarda Wayne Rooney, Cesc Fabregas, Nuri Şahin ve Bojan Krkić gibi gençler kendilerini gösterirken, bu yıl da Thiago, Abdülkadir, Conor Hourihane, Aleksic, Tafer gibi oyuncular çok yakında Avrupa'nın önemli yıldızları olabileceklerini kanıtladı.

Selim **Şakarcan**

netbir skorla 2-0, Fransa da İrlanda Cumhuriyeti'ni son dakika golüyle 2-1 yendi.

Finalin habercisi

İkinci maçlarda İsviçre, İrlanda Cumhuriyeti'ni, Hollanda, Sırbistan'ı ve Türkiye de İskoçya'yı aynı skorla 1-0 yenerken, günün ve şampiyonanın en gollü maçında Fransa ile İspanya 3-3 berabere kaldı. B Grubu'nun iki favori takımının maçı, gollerin dışında kalitesiyle de izleyenlere büyük keyif verdi. Bu sonuçlarla İrlanda Cumhuriyeti turnuvaya veda ederken, Türkiye yarı final yolunda önemli bir avantaj yakaladı.

temsilcileri, UEFA Gençler ve Amatörler Komitesi Başkan Yardımcısı Jim Boyce, TFF Başkanvekili Lutfi Arıboğan, Başkan Başkanışmanı Süheyl Önen, Antalya Vali Yardımcısı Fazlı Akgün, Antalya Büyükşehir Belediye Başkanvekili Abdurrahman Yılmaz, Antalya Gençlik Spor İl Müdürü Nadir Yapsakaloğlu ile UEFA ve TFF'nin Organizasyon Komitesi katıldı. Açılış konuşmasını TFF adına yapan Proje Koordinatörü Sami Çölgeçen, bütün katılımcılara "Hoş geldiniz" diyerek TFF'nin elindeki tüm imkânları seferber ettiğini ve organizasyonun aksamaması için herkesin büyük bir özveriyle çalıştığını belirtti. Tüm finalist takımları tebrik eden Çölgeçen, konuşmasını tekrar Antalya'da buluşma dileğiyle bitirdi.

görüntüleriydi. Turnuvanın ilk iki maçını ve yarı final şansını kaybeden İrlanda Cumhuriyeti oyuncuları, okulda öğrenim gören öğrencilere çeşitli hediyeler verdi. İrlanda Cumhuriyeti Delegasyon Başkanı Patrick Anthony Kelly, Türkiye'de çok güzel bir organizasyon düzenlendiğini belirterek, stat yolu üzerindeki okula giden öğrencileri gördüklerinde kafalarında hediye verme düşüncesinin oluştuğunu söyledi. Sporun ana fikirlerinden birinin de insanlar arasında iyi ilişkiler kurmak olduğunu vurgulayan Kelly, "Bu yüzden öğrencilere top ve başka küçük hediyeler vermek istedik" dedi. İrlandalı oyuncular, öğrencilere hediye verirken ayrıca çikolata da ikram etti. Öğrenciler de alkışlarla karşıladıkları oyuncularla hemen kaynaşıp imza

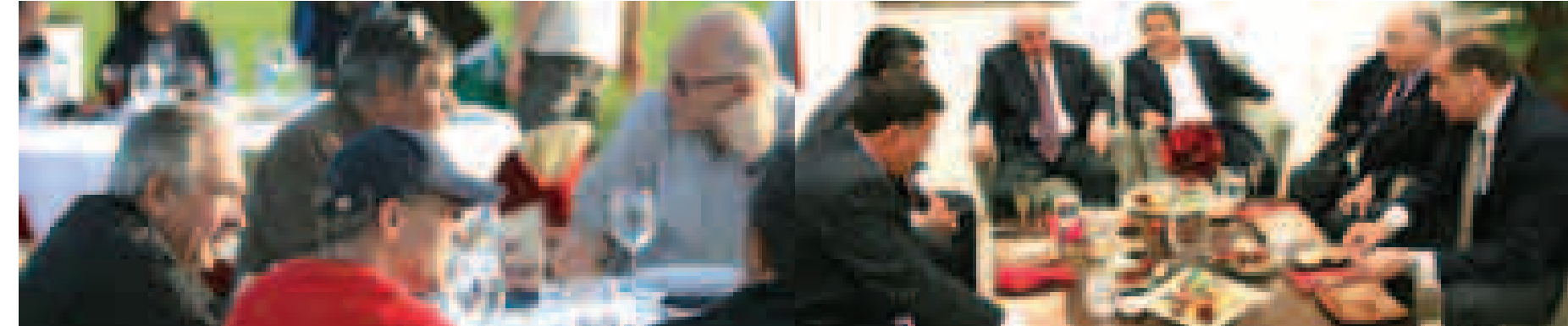

Mayıs ayının başı; sekiz finalist takım, hakemler, UEFA ve TFF yetkilileri, basın mensupları ve Avrupa'nın önemli kulüplerinin futbolcu izleme ekipleri U17 Avrupa Futbol Şampiyonası için Antalya'da WOW Otelleri'nde bir araya geldi. Antalya Atatürk Stadı, Mardan Stadı ve WOW Futbol Merkezi'nde oynanacak maçlar için tüm hazırlıklar tamamlandı ve şampiyonaya start verildi. Şampiyona başlamadan bir gün önce, sekiz finalist takımın teknik direktörlerinin katılımıyla düzenlenen basın toplantısında ortak

hedefin "Kazanmaktan önce oyuncu yetiştirmek ve eğlenmek" olarak ortaya çıktı. Özellikle, İspanya Teknik Direktörü Santisteban'ın "Eğlenmek ve öğrenmek için oynuyoruz. Hiçbir zaman kazanmalarını söylemiyorum, eğlenmelerini istiyorum" sözleri, şampiyonanın amacını en iyi özetleyen cümlelerdi. Kazanmak tabii ki önemli, ancak kazansa da kaybetse de hatalardan ders çıkarmak, tecrübe edinmek bu yaştaki gençler için çok daha önemli.

Şampiyona gollü başladı

4 Mayıs Pazar günü oynanan ilk maçlarda bol gol vardı. Maç başına 2.5 gol ortalamasının gerçekleştiği ilk gün, en farklı skor Hollanda'yı 3-0 yenen Türkiye elde etti. A Grubu'ndaki diğer karşılaşmada ise Sırbistan, İskoçya'yı 2-0 yenerek şampiyonaya iyi bir başlangıç yaptı. Vojvodina takımında forma giyen Danijel Aleksic mükemmel oyununun yanında maçın iki golünü de atarak kalitesini gösterdi. B Grubu'ndaki maçlarda ise baştan sona üstün oynayan İspanya, İsviçre'yi

UEFA adına söz alan Jim Boyce, mükemmel organizasyon için TFF'ye teşekkür etti. Boyce "Bir tane kazanan olacak ama elli üç ülke arasından buraya gelmeyi başaran yedi takımı da tebrik ediyorum" dedi. Tüm takımlar adına konuşan Hollanda Kafile Başkanı Siep de Jong da organizasyonun başarısına dikkat çekti ve TFF'ye teşekkür etti. Turnuvanın açılış maçını, Mardan Spor Kompleksi'nin atmosferi ve Türkiye'nin güzel oyunu nedeniyle 3-0 kaybettiklerini söyleyen Siep de Jong, bütün takımlar adına TFF'ye teşekkür etti.

Anlamli ziyaretler

İrlanda Cumhuriyeti oyuncularının Mehmet Nazif Günal İlköğretim Okulu'nu ve UEFA ile TFF yetkililerinin Antalya ŞHÇEK Zübeyde Hanım Çocuk Sitesi'ni ziyaret edip çocuklara hediyeler dağıtmaları şampiyonanın en duygusal

aldı. Zübeyde Hanım Çocuk Sitesi'ni ziyaret eden UEFA ve TFF yetkilileri çocuklara hediyeler dağıttı ve hatıra fotoğrafı çektiler. Hediye edilen malzemeleri giyen çocukların mutlulukları gözlerinden okunuyordu. Ortaya çıkan bu görüntüler; futbolun, dostluk ve kardeşliği desteklemesi anlamında turnuvanın en güzel manzarasıydı.

Favoriler yarı finalde

Yarı finalistlerin belli olduğu üçüncü ve son grup maçlarında, A Grubu'nda Türkiye, Sırbistan'la 0-0 berabere kalarak grubunu birinci bitirdi. Türkiye'nin ardından ikinciliği İskoçya'yı 2-0 yenen Hollanda elde etti. B Grubu'nda ise Fransa, İsviçre'yi 2-0, İspanya da İrlanda Cumhuriyeti'ni 3-1 yenerek yarı finale yükseldi. Birinci, bir gol averajı farkıyla İspanya olurken, Fransa ikinciliği elde etti.

Grup maçlarının sonunda; yarı finalde Türkiye-Fransa ve İspanya-Hollanda eşleşti. U17 Avrupa Futbol Şampiyonası'na scoutlar yoğun ilgi gösterdi. Özellikle İngiltere, Hollanda ve Rusya liglerinin önde gelen takımlarının scoutları şampiyonadaki bütün maçları takip etti. Maçlarda bol bol not tutan scoutların raporları önümüzdeki günlerde transfer borsasının hareketlenmesine yol açacak.

Beklenen final

Yarı finalin ilk maçı Mardan Stadi'nda Türkiye ile Fransa arasında oynandı. İlk yarıyı Abdülkadir Kayalı'nın golüyle 1-0 önde kapatan Türkiye, ikinci yarıda Thimothée'nin golüne engel olamadı ve normal süre 1-1 berabere bitti. Uzatma dakikalarında başka gol olmayınca penaltı atışları finalisti belirledi. İki takım da ilk penaltılarını kaçırdı. Ancak sonraki bütün penaltılarını gole çeviren Fransa karşısında Türkiye, Batuhan Karadeniz'in kaçırdığı penaltıyla ev sahibi olduğu şampiyonaya yarı finalde veda etti. Fransa'nın rakibini belirleyecek diğer yarı final maçında, Antalya Atatürk Stadi'nda İspanya ile Hollanda karşı karşıya geldi. Hollanda ilk yarıdaki üstün oyunu ve Sneijder'in golüyle soyunma odasına 1-0 önde gitse de İspanya ikinci yarıda üstünlüğü eline aldı ve Pulido'nun golüyle maçı uzatmaya götürdü. İkinci uzatma devresinde İspanya, Angel Martinez'in golüyle Fransa'nın finaldeki rakibi olmayı başardı. Yıldızları ve takım oyunuyla İspanya'nın finale çıkması bekleniyordu. Diğer finalist hangi takım olursa olsun kaliteli ve heyecanlı bir final olacağı kesindi ama 3-3 biten grup maçının etkisiyle futbolseverler İspanya-Fransa finalini daha bir heyecanla bekliyordu.

Final öncesi müthiş organizasyon

Mardan Spor Kompleksi'nde 14 Mayıs Çarşamba günü, UEFA-İspanya Delegasyonu ile TFF yetkilileri arasında oynanan dostluk maçı ve sonrasındaki yemek, bu başarılı organizasyonda emeği geçenlerin yorgunluk atmalarını ve keyifli vakit geçirmelerini sağladı. Yarı finallerden bir gece önce İspanyol kafilesine katılan Fernando Hierro'nun kaptanlığını yaptığı UEFA-İspanyol Karması ile AST Yönetim Kurulu Üyesi ve AST Grubu Türkiye Koordinatörü Nazım Öklü, AST Grubu'nun Spor Operasyonları Direktörü Necati Güler ve WOW Otelleri Satış Pazarlama Direktörü Süreyya Ertuğrul'un da yer aldığı TFF kadrosu arasında son derece eğlenceli geçen maç, 7-7 berabere sonuçlandı. Özellikle maçın hakemi Çağlayan Kökkılınç, yardımcı hakemleri

Oğuzhan Özyakup

Serkan Çokdinleten ile Tolga Güloğlu'nun sınavları olduğu için, Fernando Hierro'yu da son dakikada sudan sebepten oyundan atması, tüm maç boyunca hâkim olan dostluk havasını daha da pekiştirdi. Maçın ardından hatıra fotoğrafı çektiren takımlar, daha sonra diğer sahada düzenlenen yemeğe katıldı. Uzun yıllardır İspanya Genç Milli Takımlarında görev yapan Teknik Direktör Santisteban, takımının harika oyunu ve güzel golleriyle, bir kez daha şampiyonluk sevinci yaşadı. Grup maçının etkisiyle finalin de çekişmeli geçeceğini düşünenler yanıldı. İspanya baştan sona üstün oynadığı maçı 4-0 gibi net bir skorla kazandı ve üst üste ikinci, toplamda da sekizinci şampiyonluğuna ulaştı.

Dört golün de farklı oyunculardan gelmesi, İspanya takımında yıldızlar kadar takım oyununun da ön planda olduğunun kanıtı gibiydi. İspanyollar; federasyon, teknik heyet, futbolcular ve basın olarak şampiyonaya başından sonuna kadar gösterdikleri önem ve ciddiyetle şampiyonluğu hak etti. İspanya Futbol Federasyonu Spor Direktörü ve Real Madrid Eski Kaptanı Fernando Hierro'nun yarı finalden itibaren kafiye katılması, takımın motivasyonunu arttırdı. İspanya'nın önemli gazeteleri *Marca* ve *As*'ın şampiyona boyunca Antalya'da İspanya takımını takip etmesi futbola ve spora verdikleri önemi gösteriyordu. ■

Altyapının bilgesi

Juan Santisteban

Real Madrid'in efsane kadrosunda yer alan oyuncularından biri olmasına rağmen, antrenörlük kariyerinde genç oyuncularla çalışmayı tercih etti. Tam 20 yıldır İspanya Genç Milli Takımlarının başında ve bu süreçte 7 defa Avrupa Şampiyonluğu kazandı. Ama asıl önemlisi, "önce insan, sonra oyuncu" nesiller yetiştirdi.

Antalya'daki son U17 Avrupa Şampiyonası'ndan da zaferle ayrılan bu büyük usta, genç oyuncu yetiştirmenin sırlarını *TamSaha*'ya anlattı. Tabii Real Madrid günlerinin unutulmaz anılarını da...

Cem **Zamur**

Çeviri: Caki **Simrooğlu**

Benim için öncelik iyi oyuncu değil, iyi insan olmaktır. İyi niyetli, iyi eğitilmiş olmaları, arkadan gelecek nesillerin ve tüm halkın ona örnek bir insan olarak bakmasıdır. Eğer bir oyuncu yanlış bir hareket yaparsa, bir daha benim olduğum milli takıma giremez.

Başarımızın en önemli faktörü, inanılmaz iyi bir ekip kurmamızdı. Tüm kulüplerin antrenörleriyle birebir iletişim içerisindeyiz. Bir günde altı maç seyrettiğimizi bile hatırlıyorum. Barcelona ve Madrid arasındaki mesafe bile bizi etkileyemedi.

▼İlk önce şunu sormak istiyorum; 20 seneden beri bu takımın başındasınız ve takımınız 7 kez Avrupa Şampiyonu oldu. İstikrar başarıyı getiren en önemli etken mi sizin için?

▲Yirmi senedir çalışmak tabii ki çok önemli bir etken. 5 kez Meridian Cup, 1 kez U19, 4 kez U16, 2 kez de U17 Avrupa Şampiyonası'nı kazanmak bir başarı olarak addedilebilir. Bu işte uzun süreden beri çalışmaktan dolayı kendimi çok şanslı olarak görüyorum. Uzun yıllar genç takımın başında bulunmanın başarıda gerçekten de büyük bir önemi var.

▼Peki, bugüne kadar niye kulüp takımlarında çalışmayı tercih etmediniz, bu sizin için bir idealizm mi?

▲Daha önce Real Madrid'de çalıştım. 17 yaşında Real Madrid'in içine girdim, 35 sene bu kulübün içindeydim. Oynadıktan sonra da A takımında ikinci antrenörlük yaptım, B takımında çalıştım. Real Madrid'de çeşitli yaş gruplarında ve kademelerde görev aldım. Ama niye başka takımlarda çalışmadığımı merak ediyorsanız, ben milli takımlarda gençlerle çalışmaktan dolayı çok memnunum. Diğer kulüplerin teklifleri bana hiçbir zaman çok cazip gelmedi. Böyle bir beklentim de olmadı açıkçası. Çünkü dediğim gibi, gençlerle çalışmaktan dolayı tarifsiz bir mutluluk ve huzur duyuyorum.

Önce iyi insan olmak önemli

▼Peki, sizin için bu yaş gruplarında şampiyonluk mu daha değerli yoksa genç oyunculara verdiğiniz eğitim mi?

▲Benim için birinci sırada ne kadar iyi futbolcu oldukları gelmiyor. Belki ileride futbolcu da olamayacaklar. Öncelikli unsur, bu gençlerin iyi bir insan olmalarıdır. İyi niyetli, iyi eğitilmiş olmaları, arkadan gelecek nesillerin ve tüm halkın onlara örnek bir insan olarak bakmasıdır. Benim için ilk sırada her zaman bunlar gelir. Eğer bir oyuncu yanlış bir hareket yaparsa, bir daha benim olduğum milli takıma giremez.

▼Maç içinde kenardan "Haydi, hızlı, oyunu açın" diyerek uyardığınızı görüyoruz.

Bu uyarıların genç oyuncular ve İspanyol oyun sistemi üstündeki etkisi nedir?

▲Oyuncular bazen saha içerisinde olmasına rağmen, zihinsel olarak orada değildir. Bazen de oyun stresinden etrafını göremez. Bu uyarılarla oyuna tam konsantre olmalarını ve kendini sadece işlerine vermelerini sağlıyoruz.

▼İspanya genç kategorilerde çok başarılı sonuçlar alıyor. Sistemi nasıl kurdunuz? Bir şeyleri yıkıp yeni baştan mı inşa ettiniz? Yoksa var olanın üzerine bir takım akılcı eklemeler mi yaptınız?

▲Başarımızın en önemli faktörü, inanılmaz iyi bir ekip kurmamızdı. Tüm antrenörlerimizle her zaman Barcelona, Real Madrid ve diğer kulüplerin antrenörleriyle birebir iletişim içerisindeyiz. Ve tabii ki çok emek veriyoruz. Bir gün içerisinde gidip altı maç seyrettiğimizi bile hatırlıyorum. Örneğin Barcelona ve Madrid şehirleri arasındaki mesafe

bile bizi etkileyemedi. Gidip çıplak gözle izlemek bizim için hep çok önemli oldu. Yardımcım Gines tüm antrenörlerle birebir ilişkide. O yüzden inanılmaz bir ekibimiz var diyorum. Bu şekilde hiçbir taviz vermeden sistematik olarak çalışmaya devam ediyoruz.

▼U17 Avrupa Şampiyonası'nda özellikle beğendiğiniz oyuncular oldu mu? Bu arada organizasyonu nasıl buldunuz?

▲İlk önce organizasyon hakkında birkaç şey söyleyeyim. Kaldığımız otel gerçekten muhteşem. Bir gençler turnuvası için gerçekten inanılmaz bir otel. Organizasyonu ise tanımlayacak kelime bulmakta gerçekten güçlük çekiyorum. Her ihtiyacınız olduğunda yanınızda biten, her sorununuzu -ki bunlar sorun olarak bile tanımlanamayacak şeylerdi- aynı dakikada çözen ve umuyorum ki ileride de bitmeyecek dostluklara imza attığımız müthiş bir ekip vardı. Tüm bu ekiple tanıştığım için ayrıca büyük bir memnuniyet duyuyorum. Özellikle bir oyuncu ismi ise vermek istemiyorum. İzleyebildiğim tüm ekipler çok iyiydi. Ama yardımcılarımla izleyip benim izleyemediğim ekipler de oldu. O yüzden bir takım ismi vermekten, aldığım bilgilere göre tüm ekiplerin çok kaliteli oyuncularla kurulduğunu söyleyebilirim.

Ben efsane değilim

▼Siz bir Real Madrid efsanesisiniz, o günlerden bahseder misiniz biraz?

▲Ben bir efsane olduğumu düşünmüyorum. Dokuz yıl top oynadım, dört kez Avrupa Şampiyonluğu yaşadım ama benim için Real Madrid'in o kadrosunun içerisinde yer almak bir şanstı. Orada benim dışımda çok iyi oyuncular ve antrenörlerimiz vardı. Tanrı'ya şükrediyorum ki Real Madrid gibi bir takımda bunca sene futbol oynadım, çalıştım ve buralara kadar geldim.

▼Sizin için hangisi daha büyük bir oyuncuydu; Di Stefano mu, Kopa mı?

▲İlk önce şunu söylemeliyim ki ikisiyle de aynı anda oynadığım için çok şanslıyım. Çok çok iyi oyunculara sahip bir kadromuz vardı. Kopa tartışmasız çok büyük bir futbolcuydu. Didi ve Puşkaş keza öyle. Ama benim için dünyada gelmiş geçmiş bir tek oyuncu vardır "Don" Alfredo Di Stefano. İnanılmaz bir yetenek, sahanın her

Ben bir efsane olduğumu düşünmüyorum. Dokuz yıl top oynadım, dört kez Avrupa Şampiyonluğu yaşadım. Tanrı'ya şükrediyorum ki Real Madrid gibi bir takımda bunca sene futbol oynadım, çalıştım ve buralara kadar geldim.

Antrenörlere ilk önce şunu söylemek isterim; ilk önce eğitimlerini eksiksiz tamamlasınlar ki gençleri yetiştirebilsinler. Ne biliyorlarsa, ne öğrendilerse gençlere aktarsınlar. Antrenörlük zor bir iş. Bunun için çok emek harcamak gerekiyor.

Oyuncular için en önemli şey disiplin. Örneğin saat dokuzda kahvaltı dediğimizde, dokuza beş kala tüm oyuncular hazır olmalı. Hiç kimse geç gelemez. Disiplini olmayan veya bazı oyunculara müsamaha gösteren bir takım başarıyı yakalayamaz.

noktasını hâkimiyetine alan bir oyun anlayışı ve görüşüyle sahanın her zaman en önemli adamıydı.

▼**Didi, Real Madrid'de pek de başarılı olmadı. Bu görüşe katılıyor musunuz?**

▲Didi bir kere gerçekten pür yetenek bir oyuncuydu. Ama o dönemde Hector Real diye onun pozisyonunda oynayan bir oyuncu daha vardı Real Madrid'de. Sağ açık oynuyordu. O da çok formdaydı ve antrenörümüz genelde onu tercih ediyordu. Bazen böyle olur. Ne kadar yetenekli olursanız olun, aşı tutmaz. Didi, İspanya'ya pek alışamadı. Bu da tamamen bir şanssızlıktı diye düşünüyorum.

▼**Peki, o takım en önemli ikinci oyuncusu kimdi? Puşkaş mı, Kopa mı veya başka birisi mi?**

▲Kopa da Didi de Puşkaş da çok iyi oyuncular. Ama demin dediğim gibi, "Don" Di Stefano bir antrenörün takımında görmek isteyeceği ilk oyuncuydu. Bir bütün olarak inanılmaz bir oyuncuydu. Sahanın her yerinde oynaması zaten bunun bir göstergesidir. Savunma da forvette de orta sahada da bu kadar üst düzey bir mücadelede oynamış kaç oyuncu var ki dünyada? Ben cevap vereyim, bir. Ama illa ikinci bir isim isterseniz, benim görüşüm Kopa'dır.

▼**İyi bir oyuncu olmanıza rağmen milli formayı az giymişsiniz, bunun sebebi neydi?**

▲Evet, bu doğru bir tespit, milli

formayı çok fazla giyemedim. Dünya Kupası eleme gruplarında oynamıştım. Benim oynadığım dönemde milli formayı giymek çok zordu. Sonuçta bir ülkeyi temsil ediyorsunuz. Tüm İspanya bu formayı giymeyi istiyor. Fakat yine de çok şanslıymışım ki, bu onuru yaşayabildim. Bu da benim için çok büyük bir şerefti.

Eğitimciler eksiksiz eğitilmeli

▼**Gençlere ve onları geleceğe hazırlayan antrenörlerine ne gibi önerilerde bulunabilirsiniz?**

▲Antrenörlere ilk önce şunu söylemek isterim; ilk önce eğitimlerini eksiksiz tamamlasınlar ki gençleri yetiştirebilsinler. Ne biliyorlarsa, ne öğrendilerse gençlere aktarsınlar. Antrenörlük zor bir iş. Bunun için çok emek harcamak gerekiyor, hem kişinin kendisi hem de yetiştirdiği gençler anlamında.

▼**Futbolculuktan gelmenin antrenörlük için artı bir etkisi olduğunu düşünüyor musunuz?**

▲Futbolcu olmayıp antrenörlük yapan çok insan tanıyorum. Hem de bu işin hakkını futbolculuktan gelme birçok insandan daha iyi veren. Yani işin özü çalışmakta yatıyor. Oyuncular için ise en önemli şey disiplin. Örneğin saat dokuzda kahvaltı dediğimizde, dokuza beş kala tüm oyuncular orada hazır

olmalı. Hiç kimse 5 veya 10 dakika geç gelemez. Disiplini olmayan veya bazı oyunculara müsamaha gösteren bir takım başarıyı yakalayamaz.

▼**Son olarak, elde ettiğiniz bu şampiyonluk için ne diyacaksınız?**

▲Oyuncularımla gurur duyuyorum ama sadece futbollarıyla değil, kişilikleriyle de. Rakibi küçümsemeden, onlara saygı duyarak, seremonide bile onları alkışlayarak bu saygıyı gösterdikleri için. Bu öğretilmiş, planlanmış bir şey değildi. Bu da bana doğru işler yaptığımızı, doğru insanlar yetiştirdiğimizi gösterdi. Bu başarıda en önemli pay ise tamamen teknik ekibimindi. İspanyol Futbol Federasyonu'nun bize sağlamış olduğu imkânlarla inanılmaz işler yaptılar. Benim için ise bu turnuvanın birçok unutulmaz hatırası var. Öncelikle bugüne kadar oynadığımız hiçbir final maçında bu kadar iyi bir performans izlememiştim. Oyuncularımız söylenenleri yapmakla kalmadı, kendileri de bu söylenenlerin üzerine ekledi. Beni maç sonunda havaya fırlatmaları ise hayatımda yaşadığım en duygusal anlardan

biriydi. Son olarak da organizasyona dair birkaç şey daha söylemem gerekli. Burada tahayyül edilemez bir sevecenlikle, her an, her zaman yanımızda olan -ki sadece bize değil, tüm takımlara karşı böyleydi- bu organizasyonda emeği bulunan herkese şükranlarımı sunuyorum. Umarım biz de ileride İspanya'da yolumuz kesiştiğinde, onları en az onlar kadar ağırlayabiliriz. Burada yaşadıklarımı ömrüm boyunca unutmam mümkün değil. Her şey için çok çok teşekkür ederim. ■

Lautern

2. Lig’den çıkar çıkmaz 1. Lig’de şampiyon olan tek Alman takımıydı onlar. Ancak kötü yönetim ve borç batağı nedeniyle yeniden 2. Lig’e sürüklendiler. Feldkamp, Rausch ve Gerets’in teknik adamlığını yaptığı, Briegel, Stumpf, Kuntz ve Lincoln’ün formasını giydiği bu takımın başına gelenler, Türkiye’de sıklıkla yaşananlara o kadar benziyor ki...

Cem **Zamur**

2005-2006 sezonunun en hazin hikâyelerinden biriydi Kaiserslautern’in yaşadığı. Sezonun son haftalarında kısıtlı kadrolarıyla müthiş bir mücadele verdiler. Tabii buralardan bunca ilgiyi görmelerinin bir diğer nedeni de milli oyuncu Halil Altıntop’un gösterdiği inanılmaz performanstı. Halil, sezonu 24 golle Klose ve 21 golle Berbatov’un ardından 20 golle Bundesliga’nın en iyi üçüncü golcüsü olarak kapadı. Dramatik sürecin son halkası Wolfsburg’la oynadıkları maç oldu. Kaiserslautern’den 1 puan önde son haftaya giren Wolfsburg evinde konuk ediyordu onları. Tribünler umudunu yitirmeyen Kaiserslauternliler tarafından kırmızı-beyaz donatılmıştı. 20. dakikada Halil’in golü umutlarını büyütmüştü. İlk yarıda bu skorla bitmişti fakat 66’da Makiadi’nin, 69’da Klimowicz’in golleri son umutları da söndürmüştü. Son bir hamleyle beraberlik golünü 86’da Ziemer’in ayağından bulsalar da bir alt ligin yolunu tuttular. Tribünler stadyumdan çıkamayan, oldukları yere çömelip ağlayan insan görüntüleriyle doluydu. Yine de gözyaşlarını silerek sahada kazanma adına her şeyi yapan futbolcuları bağırlarına bastılar. Halil’i, Skela’yu, Sanogo’yu ve arkadaşlarını avuçları patlayıncaya kadar alkışladılar. Sonuçta bir sevinen olması için bir de üzülen olması gerekiyordu. Daha önce de böyle deneyimler yaşadıkları için -bunun en önemlilerinden biri İkinci Lig’den

çıktıkları sene Bundesliga’yı şampiyon bitirmeleridir-dönüşlerinin çabuk olacağını düşünüyordu herkes. Ama işler hiç de umulduğu gibi gitmedi. Kaos artarak büyüdü. Tüm sezon boyunca 2. Bundesliga’nın dibine demir atmış, en büyük düşme adaylarından biri olan Kaiserslautern belki de mucize denebilecek bir şekilde ligde kalmayı başardı. Peki ne oldu da Fritz Walter’in Kaiserslautern’i bu hale düştü?

Kötü yönetim örneği

Alman Ligi’nin tüm zamanlarının 7. sırasında bulunan Kaiserslautern’de neler oluyordu? Bu sorunun yanıtı tüm bunları yaşayan kulüplerinkine aynı; kötü yönetim... Bir zamanlar dürüstlük, arkadaşlık ve kazanma arzusuyla adı özdeşleşen kulüp, genç ve taze Federal Almanya için hayat coşkusu anlamına geliyordu. Fakat yıllar

süren kötü yönetimin ve entrikaların kurbanı olmasıyla bugünkü hali içler acısı. 1998’deki son şampiyonluğuyla birlikte Almanya’nın en iyi beş takımından biri olarak gösterilen Kaiserslautern, bugün kıl payıyla yerel lige düşle-ten kurtuldu. Ana sponsorları DVAG yani Deutsche Vermögensberatung AG önümüzdeki sezon en azından 2. Bundesliga’da güçlü bir mücadele verebilmesi için kulübe yüklü bir avans verdi. İsmi açıklanmayan özel bir girişimciden de 1 milyon euro geldi. Ama tüm bunlar derinlerdeki yaraya merhem olmaktan çok uzak görünüyor. Çünkü daha derinlerde daha büyük sorunlar yatıyor. Nitekim bu tarz girdilere rağmen son dönemde Sparkasse tarafından çok riskli addedilerek hiçbir kredi başvurularına olumlu yanıt alamadılar. Fritz Walter Stadı’na halen yıllık 3.5 milyon euro kira ödemeleri ise acıyı katlayan en büyük etkenlerden biri. Bunun

yanında stadın yıllık 1.2 milyon euroyu bulan bakım masraflarının açtığı tahribatin lafi bile edilmiyor. Takımın eski oyuncularından ve antrenörlerinden Wolfgang Funkel’in taraftarlara, “11 kişi olmak yetmez, 11 Pfalzlı olmak” demesinin altında, asıl başarının yerel güçle sağlanacağı öngörüsü yatıyordu. Ne kadar da tanıdık bir

ifade... Kaiserslautern’in en büyük sıkıntılarının biri tam da başarısız olduğu dönemde futbolun veçhesinin tamamen değişmesi oldu. Şimdi sadece sahada kazanmak yetmiyor. Ekonomi sahasında da ek birşeyler yapanlar konuşuluyor, bir adım öne çıkıyor. Unutulmaz şampiyonluklarından biri olan 1990-91 sezonundaki oyunculardan Reinhard Stumpf, o yılı değerlendirirken, “Kazanma hırsıyla o kadar doluyduk ki, 2-0 yenik olsak bile, maçı çevireceğimizden şüphemiz olmuyordu” diyor. Bu duygu zamanla taraftarlara da sirayet etmişti. Kaiserslauternli taraftarlarca hâlâ inanılan bu duygu, takımın bu yılki halini görene kadar da devam etti. Taraftarlar bu işin her zaman olduğu gibi belki de en çok acı çeken ve masumu. Bu yıl çok kötü şartlarda bile takımlarını yalnız bırakmadılar. Evinde oynadığı maçlarda Lautern tribünlerinde ortalama 32 bin kişi desteğini sürdürdü.

İlk darbe Kuntz’un ayrılmasıyla geldi

FCK anıtı aslında ilk darbeleri 1995’te takımın mihenk taşlarından biri olan Stephan Kuntz’un takımdan ayrılmasıyla almaya başladı. Bu gidişin ardından takımın yetkilileri o mirası daha da ileriye taşıyacak oyunculara bir türlü bulup yetiştiremedi. Bu hayal kırıklığını yaşayanlardan biri de 1991’deki şampiyonluğun mimarlarından,

tamamen ‘Kaiser’siz

takımın menajeri Reiner Geye. Bugünlerde gününü otel odasında televizyona bakarak geçirmeye çalışan bir alkoliğe dönüşen Geye, tedavi için yatırıldığı klinikten bir anda kaybolup Mallorca’dan telefon açacak kadar kötü durumda. 1995-96 sezonunda takımda küçük küçük gruplar türemeye başlayınca küme düştüler. Kaiserslautern’in en önemli isimlerinden biri olan Axel Roos -ki kendisi bu formayla 328 maça çıkmış, iki şampiyonluk yaşamış ve iki kez Almanya Kupası’nı kaldırmış bir kimlikli-kulübün kendi oyuncularına karşı her daim vefasız olduğunu, “Neden Bayern’in eski oyuncuları kulübe ve takıma entegre edilirler de bizde dışarı atılırlar anlayamıyorum?” diyerek dile getiriyor. Son iyi yönetici kimilerine göre eski Kaiserslautern takım kaptanı Jürgen “Atze” Friedrich’ti. Her şeyden önce müthiş ikna kabiliyetiyle Otto Rehhagel’i Kaiserslautern’e getiren adamdı o. 1998 zaten inanılmaz bir yıl olmuştu Kaiserslauternliler için. İlk defa Bundesliga’ya o sene çıkan bir takım şampiyon oluyordu. Bu sadece o sene 7 bin 500 yeni taraftarın eklenmesi anlamına geliyorsa da Lautern bu rüzgârı hiç de iyi değerlendiremedi. Her daim uçlarda gezinen bir takım görüntüsündeki Kaiserslautern’in bu hızlı yükselişinin, düşüşü de hızlı oldu. Kimileri için en iyi yöneticilerden biri olarak adlandırılan Friedrich, diğerleri için

kulübün mezarını derin kazanların en başında yer alıyordu. Bu düşünce de tescillendi zaten. 2005’te mahkeme tarafından oyuncu transferinde yaptığı yolsuzlukların neticesinde vergi kaçakçılığından suçlu bulundu. Üstüne üstlük 1998 senesinde başarının getirdiği hırsla kulübün tüzüğünü değiştirip üyelerin yönetim kurulunu değil de sadece denetim kurulunu seçebilecek olmasının ve mütevelli heyetinin sembolik bir hale getirilmesinin, zaten bunun gibi bir suçu da beraberinde getireceği gün gibi aşikârdı.

Stadı satmak da kurtaramadı

Zamanla kötü yönetilen kulübün borçları birikti ve 2003 senesine gelindiğinde vergi dairesiyle bir anlaşma imzalandılar. Ardından borçları kapatmak için Fritz Walter Arena’yı sattılar. Bu satıştan ellerine 57 milyon euro geçti. Bu olay, eleştiri konusu bir başka adamın, Rene Jäggi’nin yönetiminde yaşanmıştı. Şu an mali konulardan sorumlu kişinin suçladığı Jäggi’nin de elbette ki savunanı var. O da tanıdık bir isim, Hans Peter Briegel. Kulüp için iyi şeyler yapan birinin eleştirilmesini anlamadığını söyleyen Briegel’e önemli birkaç soruyu da yöneltmek kaçınılmaz oluyor. Jäggi’nin yönetici olduğu dönem olan Eylül 2002-Temmuz

hale geldiler. Önce Teknik Direktör Rekdal gönderildi, arkasından göreve gelen Milan Sasiç de Kaiserslautern’in gidişatına derman olmadı.

Fritz Walter’in kemikleri sızlıyor

Bugün itibarıyla artık Fritz Walter’in kemiklerini sızlatacak bir noktaya gelmiş durumda Kaiserslautern. 2. Bundesliga’da zorlukla tutundular ve gelecekleri belirsiz. Son aylarda bir kurtuluş hamlesi olarak başkanlığa gelen Stephan Kuntz’un çabası ancak zar zor ligde tutunmaya yetti. Niçin Kaiserslautern ile ilgili bunca bilgiyi verdiğimizize gelince... Dünya artık iletişim gereçleriyle iyice küçüldü. Bir yerde olan bir olay anında

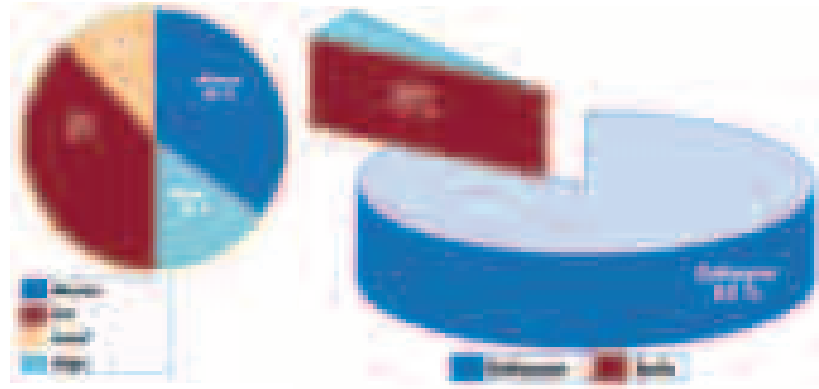

2006 tarihleri arasında bizde çok doğal olan ama Almanya için alışıldık sayılmayan beş teknik adam değişikliğinin manası ne? Üstelik Eric Gerets gibi teknik direktörler alınırken yaşlı oyuncu kadrosunda hiçbir iyileştirme yapılmaması sonun başlangıçlarından biri oldu. 2006 yılında Dünya Kupası maçlarının oynandığı Kaiserslautern’de, aynı sene takımın küme düşmesi acı bir tesadüften başka bir şey değildi. Bu sene ise artık dipte seken bir

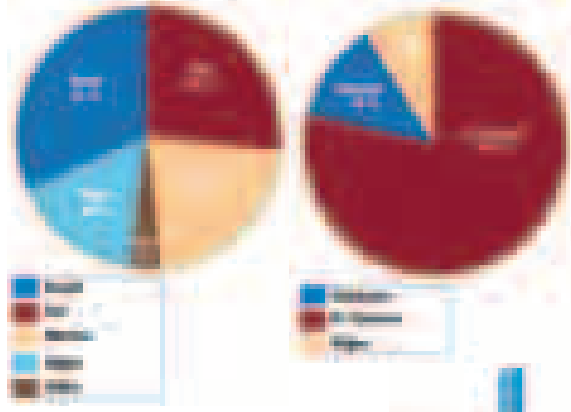

duyulabiliyor. Futbol dünyasının doğruları, sistemler veya oyunun doğruları az çok aynı. Sadece biraz yorum farkı etkilileyebiliyor bunları. Elbetteki bunların dışında yönetimin yanlışları da aynı. Almanya, Brezilya veya Türkiye’nin farkı yok. Yoksa sadece Karl Heinz Feldkamp, Friedel Rausch ve Eric Gerets’in teknik adamlığını yaptığı, Briegel, Stumpf, Kuntz ve Lincoln’ün formasını giydiği, neredeyse tanıdığımız kimliklerden oluşmuş bu camiaı yakın bulduğumuzdan değil. Tüm bu sürecin, verilen örneklerin buralardan da karşılığı olduğu için. Dikkatle bakarsak, kemikleri sızlayan ve Beckenbauer’in çok üstünde gerçek bir efsane olan Fritz Walter’in bile buralardaki karşılıklarını bulabilirsiniz. Belki de Almancaya, Türkçeden bir deyim katkısı bile sağlayabiliriz bu duruma denk düşen; “Kaiserslautern Almanya’da eski bir şehir adanmış” diye. ■

Babanın iş durumu

Annenin iş durumu

Futbola artan ilgiyle birlikte, oyuncuların sosyo-dinamik mozaik çeşitliliği, coğrafya farklılıkları, özellikle genç nüfusun içerdiği özellikler yönünden değerlendirildiğinde, o ülkelerin gelecekteki futbol yapısı konusunda önemli ipuçları elde edilmektedir. UEFA, üye ülkelerinden seçili olanlarda bu çalışmayı planlayarak ilk defa o ülke çocukları ile gençliğin sağlık, sosyal durum ve futbola olan yakınlığı konusunda veriler elde etme imkânını sağlamıştır. Özellikle de büyümekte olan kuşağın sağlık durumu ve tutumu açısından uzun yıllara dayanan tecrübesine dayanarak UEFA bu araştırmaları özel olarak teşvik etmekte ve desteklemektedir. Türkiye’de de gerçekleştirilen bu çalışmanın tüm giderleri UEFA tarafından karşılanmıştır. “UEFA Social Profit Study”nin ağırlık noktası, çocuğun ve gençliğin futbol, sağlık durumu, sağlık ve sosyal tutumu hakkındaki özelliklerini öğrenmeye dayanmaktadır. Araştırma projesi çerçevesinde, hedef kitle olan 14 yaş altında futbol oynayan gençliğe anket çalışması yapılmıştır. Ülkemizdeki çalışmalar Türkiye Futbol Federasyonu Sağlık Kurulu çatısı altında, Türkiye Futbol Federasyonu’na bağlı 13 bölgede, 5 bin 341 oyuncu ve 230 antrenörle başarıyla tamamlanmıştır. Basılı anket formlarıyla gerçekleştirilen bu çalışmada, öncelikle projenin amacı

uygulayıcılara anlatılmış ve projenin muhtemel sonuçlarından futbol alanında nasıl fayda göreceği belirtilmiştir. Tüm bunların ardından verilecek bilgilerin isim ve belirleyici özellik taşımadığı uygulayıcıya açıklanmış, verilecek bilgilerin asla değerlendirme ekibi dışında kimse tarafından görülemeyeceğine dair garanti verilmiştir. 6 ay süren ve tüm TFF bölgelerinde çeşitli takımlarımızın altyapılarında oynayan 14 yaş altındaki çocuklardan örnekleme yöntemiyle 5 bin 341 genç oyuncumuza ulaşılmıştır. Bu sayı, genel popülasyonun özelliklerine ulaşılacak tarzda örnekleme sistemiyle elde edilmiştir. Ayrıca genç amatör oyunculara ve bu oyuncuların yetiştiricisi konumundaki amatör futbol antrenörlerine ait bilgiler titizlikle analiz edilmiştir. Çalışma iki ana başlıkta olup, birincisi UEFA tarafından araştırılması istenilen, gençliğin sağlık tutumunun önemli boyutlarıyla birlikte sosyalleşmeye yatkınlığın spor pedagojisi ve spor sosyolojisi içeren bölümdür. İkinci bölüm ise UEFA’nın her ülkenin özelliklerine göre araştırmasını istediği noktaları ele alan soruları

İşte futbolcu adaylarının profili

Türkiye Futbol Federasyonu Sağlık Kurulu, oyuncuların sosyo-dinamik mozaik çeşitliliği, coğrafya farklılıkları, özellikle genç nüfusun içerdiği özellikler yönünden değerlendirilmesine yönelik geniş çaplı bir araştırma gerçekleştirdi. UEFA’nın desteklediği ve tüm giderlerini karşıladığı araştırmada 14 yaş altında futbol oynayan gençliğe anket çalışması yapıldı. TFF’ye bağlı 13 bölgede, 5 bin 341 oyuncu ve 230 antrenör üzerinde yapılan araştırma, Türkiye’deki genç oyuncu profilini ortaya koyması açısından büyük önem taşıyor.

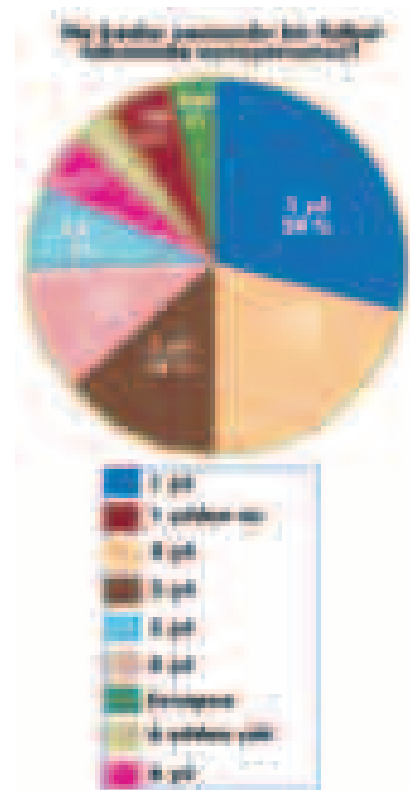
Prof. Dr. Mehmet **Binnet** - TFF Sağlık Kurulu Başkanı

içeren kısımdır. UEFA üyesi ülkelerde uygulaması yapılan UEFA Social Profit Study çalışmasının Türkiye’de de gerçekleştirilmesi, bu araştırma adına mükemmel bir örnek oluşturmakta olup, diğer Avrupa ülkelerinde olduğu gibi ülkemizde de gençlerin futbola ilgisinin artırılması, anti-sosyal davranışların azaltılması, bireyler arasındaki sosyalleşmenin artırımı, ortak birlik değerlerinin ve ait olma hissiyatının desteklenmesi gibi önemli misyonları içermektedir.

Yüzde 74’ü devlet okullarında

Görüşülen sporcuların neredeyse tamamı (%98) erkek ve ortalama yaş 13’tür. Bu sonuç, Türkiye’de bayan futboluna ilginin hâlâ alt düzeyde olduğunun kanıtıdır. Beklenen üzere, gerek görüşülen sporcuların gerekse ebeveynlerin neredeyse tamamı Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıdır ve yine görüşülen sporcuların neredeyse tamamının anadili Türkçe, %99’unun dini İslâmiyet’tir. Görüşülen genç sporcuların ortalama boy ortalaması 1.53 m. ve ağırlık ortalaması 44 kg.’dır. Bu rakamlar Türkiye demografisi ile örtüşmekte olup, genele uygun bir sonuçtur. Sporcuların büyük bir çoğunluğu (%72) devlet okuluna gitmektedir. Bu nedenden dolayı, özellikle devlet

okullarında futbolun birincil spor haline getirilmesi ve/veya yaygınlaştırılması adına çeşitli projeler planlanması yerinde olacaktır. Sporcuların geneli babalarının çalıştığını belirtmiştir ve babaların daha çok işçi, esnaf ve memur olarak çalıştığı görülmüştür. Annelerin büyük çoğunluğu ev hanımıdır. Türkiye demografik verileri incelendiğinde kadınların %42’sinin çalıştığı fark edilmiş, bu çerçevede, hedef bireylerin aile yapılarında maddi ve sosyal yönden babanın hâkim olduğu gözlemlenmiştir. Sporcuların tamamı spor yapmayı oldukça sevmektedir. Görüşülen

Futbola başlama yaşı 10’a indi

sporcuların büyük bölümü futbol dışında diğer spor dallarıyla da ilgilenmeyi sevmektedir. Futbol dışında en çok ilgilenilen spor dalı ise basketboldür. Bunu yüzme ve voleybol takip etmektedir.

Futbola başlama yaşı 10’a indi

Sporcuların yarısından fazlası iki veya üç yıldır bir futbol takımında oynamaktadır ve sporcuların yarısına yakını mevkî olarak orta sahada görev yapmaktadır. Genelde haftada iki antrenman yapılmakta ve bu antrenmanlar bir saat ya da bir buçuk saat sürmekte ve bunu takiben haftada bir ya da iki maç yapılmaktadır. Sonucu yaş aralıklarına göre çapraz değerlendirdiğimizde, Türkiye’de futbola başlama yaşının 10-11 olduğu görülmüştür. Bu oran gibi bugüne kadar elimizde kesin bir sayı olmamasına karşın, futbola başlama yaşının geçmiş yıllara göre daha küçüldüğünü söylenebilir. Sporcular, kulüplerinin dışında daha çok arkadaşlarıyla futbol oynadığını belirtmişlerdir. Ebeveyni veya yakınlarıyla futbol oynayanların oranı oldukça düşüktür. Bu çerçevede, oyuncu ve ailenin spor anlamında paylaşımının az olduğu fark edilmiştir.

İlaç kullanımına dikkat!

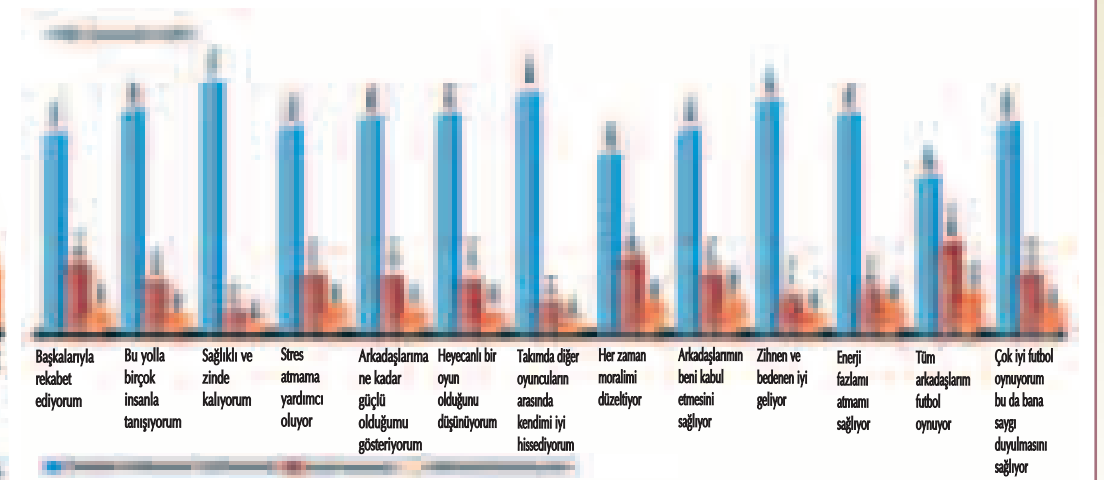
Oyuncuların yarısından fazlası futbol oynarken kendisini sakatlamıştır. Bu sakatlıklar genellikle kas incinmesi ve açık yara şeklindedir. Sporcuların geneli, gerek antrenmanlarda gerekse rakiple maç yaparken ayda bir kez sakatlanmaktadır. Rakamın yüksekliği düşünüldüğünde, bu sakatlanmalara

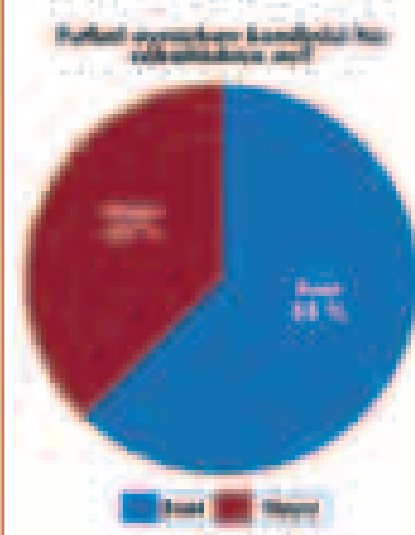
müdahale ve tedavinin yanı sıra koruyucu önlemlerin ve bu konuda yardımcı olacak teknik ekibin bu doğrultuda yönlendirilmesi faydalı olacaktır. Çünkü UEFA’nın yaptığı araştırmalarda sakatlıklardan korunmada, teknik heyetle işbirliğinin %75 oranında sakatlıkların önüne geçtiği bildirilmiştir. Ancak sakatlanmalardan sonra futbol oynamak için ağrı kesici ilaç

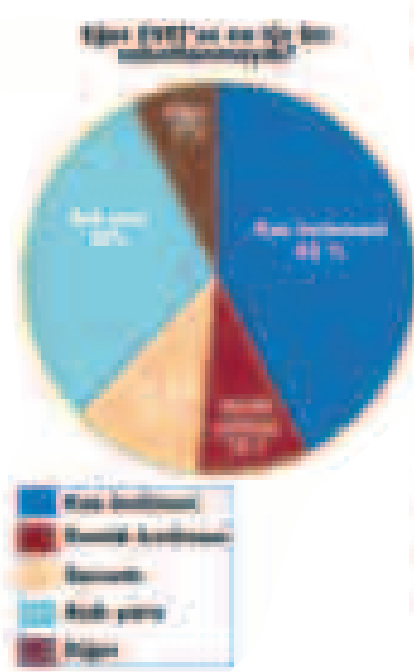
Kötü alışkanlık tehlikesi!

Sigara, içki, esrar ve uyuşturucu sigara içen, kokain, eroin, hap gibi ağır uyuşturucular, ayrıca uyuşmak amaçlı uhu, bally gibi kimyasallar kullanan sporcuların oranı istatistikî olarak az olsa da katılımcıların sporcu kimlikleri ve yaşları göz önüne alındığında rakam ciddi olarak düşündürücüdür. Sigara içenlerin geneli ara sıra, günde 5 adetten az içmektedir. İçki içenler ise genel olarak, ara sıra şarap ve bira içmektedir. Esrar, uyuşturucu sigara, kokain, eroin, hap gibi ağır uyuşturucular, ayrıca uyuşmak amaçlı uhu, bali gibi kimyasallar kullanan sporcular bu alışkanlıklarında başlangıç düzeyinde

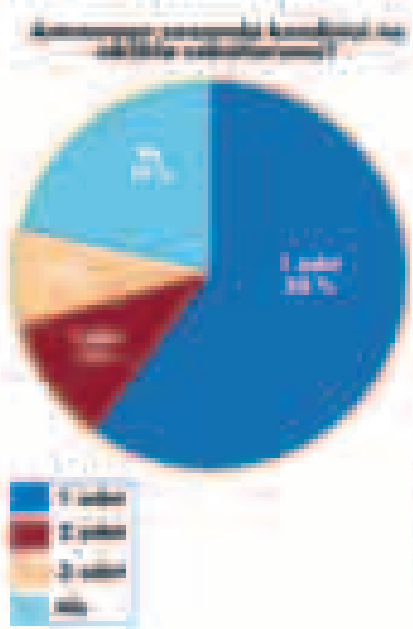
olsalar da erken yaşta bahsedilen alışkanlıklarla tanışmış olmaları risk faktörlerini kuvvetlendirmektedir. Özellikle futbolun popülaritesinden dolayı, gençleri uyuşturucu, bağımlılık gibi olgulardan uzaklaştırıcı etkisi bir kez daha öne çıkmaktadır. Futbolun aslında toplumun üzerinde vandalizm, uyuşturucu bağımlılığı, ayrımcılık, bağnazlık gibi pek çok anti-sosyal davranış üzerinde azaltıcı etkisi bilinmektedir. Bu nedenle, günümüzde UEFA futbolu pek çok anti-sosyal davranışın rehabilite edilmesi yönünde de önermektedir. Araştırmalar futbolun sosyal desteği çeşitli yollarla sunduğunu göstermiştir. Somut sağlık sorunları ve sosyal davranış bozuklukları, gençlerin futbol yaşantısı üzerinde baskı oluşturabilmektedir. Yalnız sosyal değil, futboldan elde edilecek fiziksel yararları sergilemeye gelindiğinde futbolun günümüzün problemi olan obeziteyi engellemeye yönelik destekleyici etkilerini de unutmamak gerekir. Yukarıda sayılan unsurlar göz önüne alındığında, spor çocukluk ve gençlikte bugüne kadar bu kadar etkili bir güce sahip olmamıştır.

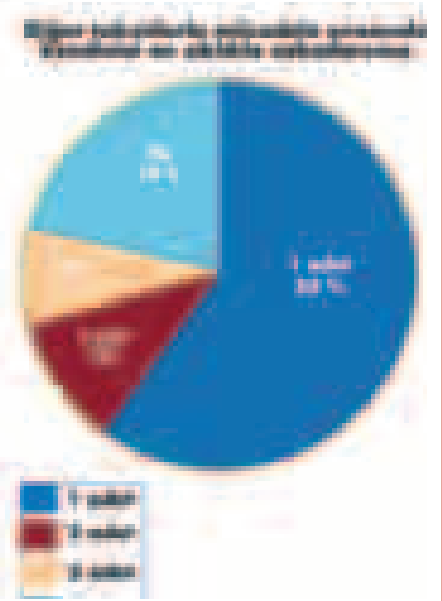
Futbol gibi organize sporlar, ülkemizde diğer gençlik uğraşlarına kıyasla gençler tarafından çok daha kolay benimsenebilmektedir.

Temel sorun eğitim

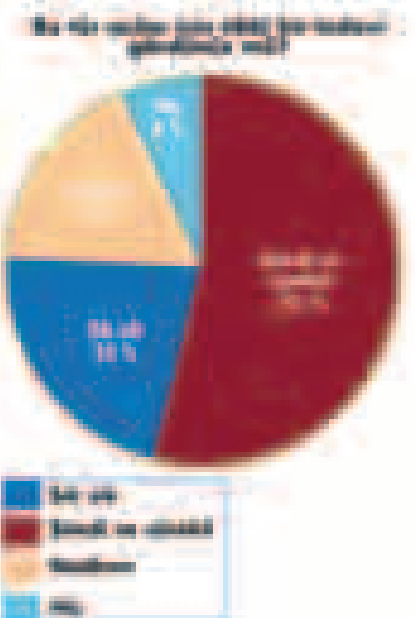
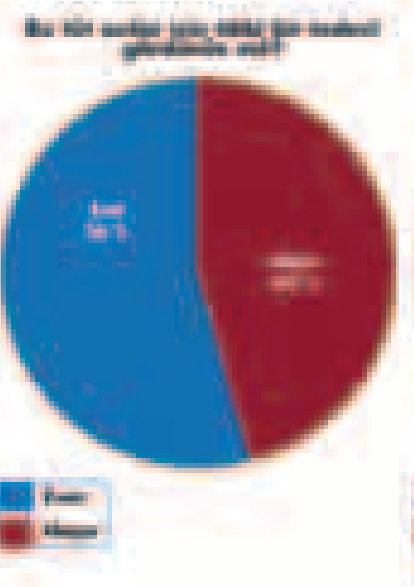
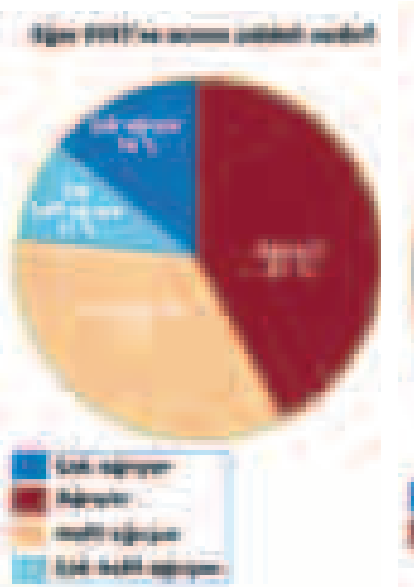
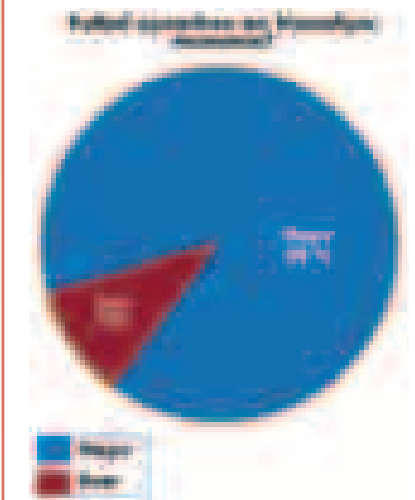
Sporcuları çalıştıran antrenörlerin tamamına yakını erkektir ve antrenörlerin yaş ortalaması 37'dir. Bu gençlerin yetiştirilmesinde görev alan antrenörlere yöneltilen futbolun gelişimine dönük soruya, %53'lük bölüm eğitim konusundaki beklentilerini dile getirerek cevap vermiştir. Bu son derece önemli gözlemi, gerekli desteğin sağlanması ve ekipman yetersizliği takip etmiştir. Kendileri ile ilgili soruya ise sosyal güvenlikle ilgili yetersizliklerini vurgulayarak cevap vermişlerdir. Ideale aykırı olarak, antrenörler ve sporcular

arasında futbol dışında sosyal paylaşımın çok kısıtlı olduğu görülmüştür. Oyuncuların büyük bir kısmı kişisel konularını antrenörleri ile paylaşma konusunda çekingendir ve antrenman/maç dışında ortak vakit geçirmemektedir. Ayrıca, oyuncuların büyük kısmı, antrenmanlarını tekdüze ve çeşitlilikten uzak bulmakta, dolayısıyla bizleri bu konuda daha dinamik düşünmeye yöneltmektedir. Sonuç olarak günümüz çocuk ve gençleri büyüme şartları konusunda ciddi bir değişiklik yaşamaktadır. Bu büyüme süreci önceki jenerasyonların bildiğinden çok daha hızlıdır. Değişen şartlar, çocuk ve gençler için yeni olanaklar sunmakla birlikte, ebeveynlerinin bile anlayamadığı yeni yükler ve tehditleri de beraberinde getirmektedir. Bu olumsuzlukların üstesinden

gelmek ve sağlam bir kişilik oluşturmak için spor kilit noktadır. Bu bağlamda, kişilik için önemli eğitim alanı ve kimlik gelişimi için bir futbol kulübü önemli yardımcılardan biridir. Bilimsel ve sosyolojik değerlerinin yanında hızla gelişen bir sektör haline dönüşen futbol endüstrisi de hızla değişen tercih ve beğenileri analiz etmek için gençliği çok yakından takip etmektedir. Ülke futbol düzeyinin artması için çocuk ve gençlik yıllarında futbolda sürdürülecek stratejiler konusunda yeni arayışlara gereksinim vardır. Genel olarak futbolun özellikle kişisel gelişim alanındaki rolüyle ilgili bilimsel araştırmalar, hem teorik hem de pratik araştırmalar anlamında gelecek için önemli mesajlar vermektedir. ■

TFF Genel Kurulu 3 Haziran'da

Türkiye Futbol Federasyonu Olağan Genel Kurul Toplantısı 3 Haziran Salı günü Ankara'da yapılacak. Sheraton Otel'i'nde saat 11.00'de başlayacak Olağan Genel Kurul Toplantısı, çoğunluğun sağlanamaması halinde 4 Haziran Çarşamba günü gerçekleştirilecek. Bu toplantıda da çoğunluk sağlanmadığı takdirde bu defa Olağan Genel Kurul, çoğunluk koşulu aranmaksızın 11 Haziran Çarşamba günü aynı yer ve saatte toplanacak. Bu arada TFF bir ilke imza attı ve Genel Kurul toplantısından 1 ay önce, delegelere Denetleme Kurulu raporunu gönderdi.

TTNet Milli Takım'a sponsor oldu

Türkiye Futbol Federasyonu ile TTNet AŞ arasında 5 yıllık ana sponsorluk anlaşması imzalandı. Antalya'da Milli Takım'ın kamp yaptığı Gloria Golf Resort Otel'de düzenlenen sponsorluk anlaşması imza törenine TFF Başkanı Hasan Doğan, TTNet Genel Müdürü Tahsin Yılmaz, Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim ve Milli Takım oyuncuları katıldı. TFF Başkanı Doğan, Milli Takım ana sponsorluğu için TTNet'le çok önemli bir sözleşme imzaladıklarını kaydetti. Doğan, sponsorluk sözleşmesinin Federasyona önemli bir katma değer olacağına dikkati çekerek, "Türk futbolunda ciddi bir şekilde erozyona uğrayan güven ve adalet duygusunun dönemimizle birlikte tekrar yükselişe geçtiğini görüyoruz. Bunun çok önemli kanıtı Milli Takımımıza sponsor olmak için gelen yoğun talepler. Ülkemizin alanlarında en büyük firmaları TFF çatısı altında ana sponsor olmaya büyük ilgi duyuyor. Görüştüğümüz tüm kurumların yöneticilerine federasyonumuza ve Türk futboluna olan güvenlerinden ötürü teşekkür ederim" dedi.

Doğan, futbolda ekonomik büyüklüğün kalıcı sportif başarıları beraberinde getirdiğini belirterek, sportif başarıları yakalamak için ülkenin futbol ekonomisinin mutlaka büyütülmesi gerektiğini söyledi.

Hasan Doğan, yıllık 14 milyon dolar sponsorluk geliriyle devraldıkları Futbol Federasyonu'nun, yıllık sponsorluk gelirini 2 ayda 23 milyon dolara çıkartma başarısını gösterdiklerini belirterek, "Dönemimiz sona ermeden yıllık 35 milyon dolarlık gelir hedefimize ulaşacağız. Bir yandan gelirlerimizi artırırken, diğer yandan kaynaklarını Türk futbolunu aydınlık bir geleceğe taşıyacak geri dönüşümü olan projelere harcamayı düşünüyoruz. TFF, parası olan ancak projesi olmayan bir kurum olmaktan çıkarılacaktır" dedi. Başkan Doğan sözlerini şu cümlelerle tamamladı: "Şu söz şimdiden verebiliriz; TFF, görev süremiz sonunda hem sportif hem de

mali açıdan güçlü, kamuoyunda saygınlık yaratan örnek bir kurum olacaktır. Milli Takımımızın Fatih Terim liderliğinde zorlu Avrupa Şampiyonası'ndan başarıyla çıkacağından eminim. Tüm oyuncularımızın Milli Takım forması giydiklerinde bambaşka bir ruh ve heyecanla mücadele ettiğini biliyoruz. 70 milyon yurttaşımıza ilave olarak tüm Türk Cumhuriyetlerinde, Balkanlar'da, Orta Doğu'da, Avrupa ülkelerinde milyonlarca kişi Milli Takımımızı destekleyecektir."

TTNet Genel Müdürü Tahsin Yılmaz da gelecek 5 yıl boyunca TFF ile uzun soluklu bir işbirliği anlaşması yaptıklarını ifade ederek, TTNet'in Milli Takımlara sponsor olurken sosyal sorumluluk anlayışıyla hareket edildiğini belirtti ve "Spor centilmenlik, spor barış ve kaynaşma, spor tatlı bir rekabettir. Avrupa Şampiyonası'nda mücadele edecek Milli Takımımıza başarılar diliyoruz" diye konuştu.

Hasan Doğan ve Tahsin Yılmaz'ın imzaladığı anlaşmayla, TTNet, tüm kategorilerdeki Milli takımlarımızın ana sponsoru oldu. TTNet Genel Müdürü Yılmaz, Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim'e ve tüm futbolculara bir yıllık TTNet aboneliği hediye ederken, Milli Takım kaptanı Rüştü Reçber'e de nazar boncuğu takıldı.

Milli Takımımızın Antalya kampı süresince TFF'nin sponsorları ay-yıldızlı ekibimizi yalnız bırakmadı. İlk organizasyonu Ülker düzenledi. Gloria Golf Resort Otel'deki mangal partisine, Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim ve futbolcuların bir bölümü katıldı. Oyuncular ve Fatih Terim, mangal partisine katılanların ilgi odağı olurken, bol bol imza dağıtıp fotoğraf çekti. Kampın ikinci gününde ise mangal partisi verme sırası sponsorlardan Coca Cola'daydı.

Sponsorlar Milli Takım'ın yanında

Otelin bahçesindeki geniş alanda verilen ziyafetin ardından oyuncuların bir kısmı Teknosa tarafından kurulan platformdaki bilgisayarda futbol maçı yaptı. Üçüncü gün verilen mangal partisinin ev sahibi ise Efes Pilsen'di. Partide Devlet Bakanı Murat Başesgioğlu'nun yanı sıra tiyatro sanatçısı Yılmaz Erdoğan da katıldı. Mercedes de aynı dakikalarda Milli Takımımız ve TFF yöneticileri için bir yemek düzenledi.

Doğan ve Terim, minik futbolcuları sevindirdi

TFF Başkanı Hasan Doğan ile Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim, Kepez Belediyesi'nin düzenlediği 1. Bahar Futbol Turnuvası'na katılan minik futbolcuları ziyaret etti. Ziyaret dolayısıyla bir konuşma yapan Kepez Belediye Başkanı Erdal Öner, Doğan ve Terim'e, ziyaretleri dolayısıyla birer futbolcu heykelciği hediye etti. Fatih Terim daha sonra, turnavadaki bir maçın başlama vuruşunu gerçekleştirdi ve minik futbolcuların formalarını imzaladı.

UEFA'dan Türkiye'ye övgü yağdı

UEFA, 4-16 Mayıs tarihlerinde Antalya'da organize edilen 17 Yaşaltı Avrupa Futbol Şampiyonası için Türkiye Futbol Federasyonu'na tebrik mesajı gönderdi. UEFA Genel Sekreteri David Taylor imzasıyla TFF Genel Sekreteri Metin Kazancıoğlu'na gönderilen mesajda "Türkiye'nin ev sahipliği yaptığı bu şampiyonadaki mükemmel organizasyon için size ve ekip arkadaşlarınıza en samimi teşekkürlerimi ifade etmek istiyorum. Herkes, çok meşhur Türk misafirperverliğinden ve iki kurumumuz arasındaki iyi işbirliğinden fazlasıyla memnun kaldı. Buna ilaveten hem saha içi hem de saha dışı tüm delegasyonunuzun davranışları kusursuzdu" ifadelerini kullandı. Tebrik mesajında ayrıca şampiyonada yarı finale yükselme başarısı gösteren 17 Yaşaltı Milli Takımımız, sergilediği güzel futbol ve centilmenlikten dolayı kutlandı. Bununla da yetinmeyen UEFA, resmi sitesi "uefa.com"da yayınladığı yazıyla Türkiye Futbol Federasyonu'nu övdü. UEFA Gençler ve Amatörler Komitesi Başkan Yardımcısı Jim Boyce da U17 Avrupa Şampiyonası Finallerinin "müthiş bir turnuva" olduğunu açıkladı.

Fatih Terim'e İtalyan Liyakat Nişanı verildi

Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim'e İtalya Cumhurbaşkanı Giorgio Napolitano tarafından tevdi edilen "İtalyan Dayanışması Yüksek Liyakat Nişanı" İtalya'nın Ankara Büyükelçiliği'nde düzenlenen törenle takıldı. Terim'in, eşi Fulya, kızı Merve, yardımcıları Oğuz Çetin ve Metin Tekin'le katıldığı törene, TBMM Başkanı Köksal Toptan, Devlet Bakanı Murat Başesgioğlu, UEFA Asbaşkanı Şenes Erzik, TFF Eski Başkanı Levent Bıçakçı, Galatasaray'ın eski başkanlarından Faruk Süren, sanatçı Demet Akbaş ve çok sayıda basın mensubu ile davetli katıldı. İtalya'nın Ankara Büyükelçisi Carlo Marsilli, yaptığı Türkçe konuşmasında, Fatih Terim'in her zaman bir referans noktası olduğunu belirterek, "Fatih Terim, Türk

futbolunun dünyadaki temsilcisidir. Başarıları, ülkesinde imparator olarak tanınmasını sağlamıştır. Başarılarını Milano'da ve Floransa'da çalıştığı dönemlerde de sergilemiştir. Terim futbol bilgisiyle İtalyan taraftarların gönlünde de taht kurmuştur. Sayın Terim'e, Türk Milli Takımı'na, Türk taraftarlara Euro 2008'de başarılar dilerim. Umarım Avrupa Şampiyonası finalini beraber oynarız" dedi. Terim de İtalyanca ve Türkçe yaptığı konuşmasında, bu onur veren olay için İtalya'nın Ankara Büyükelçisinin huzurunda bütün İtalya halkına teşekkür ettiğini söyledi. Konuşmaların ardından Büyükelçi Marsilli, İtalya Başbakanı Berlusconi ve Başbakan Erdoğan'ın kutlama mesajlarını okuduktan sonra, İtalya Milli Takım

Teknik Direktörü Roberto Donadoni'nin gönderdiği İtalya Milli Takımı forması ile Milan'daki futbolcusu Pirlo'nun 21 numaralı formasını Terim'e hediye etti. Terim de Marsilli'ye A Milli Takım formasıyla karşılık verdi. Tören, İtalya'nın Ankara Büyükelçisi Marsilli'nin, Milli Takımlar Teknik Direktörü Terim'e Liyakat Nişanını takmasıyla sona erdi. İtalyan Dayanışması Yüksek Liyakat Nişanı, İtalya Dışişleri Bakanı'nın teklifi ve Cumhurbaşkanının onayının ardından, kanun hükmünde kararnameyle veriliyor. Nişan, İtalya'ya, sanat, edebiyat, ekonomi, sosyal, kamusal ve askeri alanlarda katkıda bulunan ve hizmet eden kişileri ödüllendirip, onurlandırmak amacıyla veriliyor.

Terim ve Scolari İstanbul'da buluştu

"İstanbul Sport Venue 2008" konferansında Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim ile Euro 2008'deki rakiplerimizden Portekiz'in Teknik Direktörü Luiz Felipe Scolari bir araya geldi. Açılış konuşmasını TFF Başkanvekili Lutfi Arıboğan'ın yaptığı konferansta, Fatih Terim, "yakın dostum" dediği Scolari'yi Türkiye'de ağırlamaktan büyük mutluluk duyduğunu söyledi. Scolari de Fatih Terim'i Milan'ı çalıştırırken tanıdığını belirterek, "Kendisinden takımındaki Brezilyalı oyuncular hakkında bilgi almıştım. O dönemde Brezilya dışında çok tanınan biri değildim. Kendisi çok daha fazla tanınan bir insandı. Beni çok iyi karşıladı. Bu sayede bir dostluk geliştirdik" dedi.

Turkcell Süper Lig 22 Ağustos'ta başlayacak

Turkcell Süper Lig 22 Ağustos 2008'de başlayıp 31 Mayıs 2009'da sona erecek. Kulüpler ön hazırlık dönemi geçirecekleri tarih ve yerlerini TFF'ye bildirmek, yurtiçi ve yurtdışında yapılacak özel maçlar için izin almak zorunda olacak. UEFA kulüplerarası müsabakalarında ülkemizi temsil edecek takımlar, Salı günü oynadıkları takdirde lig maçlarını Cuma ya da Cumartesi, Çarşamba ve Perşembe günü oynadıkları takdirde ise Pazar günü yapacak. Futbol müsabaka talimatının 19. maddesinde belirtilen koşullar dışında, UEFA kulüplerarası müsabakalarına katılan kulüplerimizin lig maçlarında ertelemeye gidilmeyecek. Süper Kupa finali ise 17 Ağustos'ta oynanacak.

Bakan'dan kanun müjdesi

Başkan Doğan, Kraliçe ile eğitim projesi başlattı

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Hasan Doğan, İngiltere Kraliçesi II. Elizabeth'le birlikte Sokak Ligi Eğitim Projesi'ni başlattı. 12-16 yaş grubunda spora erişimi kısıtlı olan veya bulundukları durum sebebiyle dezavantajlı olan çocukların futbol aracılığıyla topluma kazandırılmasını hedefleyen eğitim programı çerçevesinde gerçekleştirilen Sokak Ligi etkinliği, İngiltere'nin Ankara Büyükelçiliği'nin bahçesinde düzenlendi.

Bakan Çağlayan, TFF Başkanı Doğan'ı ziyaret etti

Sanayi ve Ticaret Bakanı Mehmet Zafer Çağlayan, Türkiye Futbol Federasyonu'nun 4. Levent'teki binasına gelerek Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Hasan Doğan'ı ziyaret etti. Çağlayan, Doğan'ı başkan seçilmesinden ötürü kutladı ve görevinde başarılar diledi. Doğan ise ziyaretin bitiminde Çağlayan'a bir plaket hediye etti. Çağlayan ayrıca, TFF'ye hazırladıkları ödev konusunda yardım almaya gelen Yaşar Doğu İlköğretim Okulu öğrencileri ile sohbet etti ve hatıra fotoğrafı çekirdi.

Spor'dan Sorumlu Devlet Bakanı Murat Başesgioğlu, TFF Başkanı Hasan Doğan'ı Levent'teki merkez binada ziyaret etti. Federasyona nezaket ziyaretinde bulunduğunu vurgulayan Bakan Başesgioğlu, "Başladıkları günden itibaren bütün mesailerini Türk futbolunun gelişimi için harcayan Sayın Başkana ve Yönetim Kurulu üyelerine, bütün kurullarına teşekkür ediyorum. Kısa süre içinde futbolun başta ekonomik boyutu olmak üzere birçok alana çok acil şekilde müdahale edip somut neticelere ulaştılar. İnşallah başarı devam eder" dedi.

Futbol Federasyonu Kanunu ile birlikte artık Federasyonun tamamen özerk hale geldiğini dile getiren Başesgioğlu, "Bakanlığın denetim, gözetim ve vesayetiyle ilgili konular tamamen kaldırıldı. Ancak hükümet olarak üzerimize düşen görevleri yapıp, Federasyona ve dolayısıyla futbola yardımcı olmak durumundayız. Bunların başında yasal düzenlemeler geliyor. Futbolun ihtiyaç duyduğu alanlarda yasal düzenlemeler konusunda her zaman federasyonumuza yardımcı olacağız. Bunların başında spor kulüplerimizin birikmiş vergi ve sigorta borçlarının tecili, faiz ve uzun süre borçlanması geliyor" şeklinde konuştu. Kulüplerin dernekler yasasıyla yönetilmesi durumunun da görüşmede gündeme geldiğini belirten Bakan Başesgioğlu, "Dünyadaki uygulamalara benzer bir kulüpler yasasını çıkarmamız gerekiyor. Hatta bizim niyetimiz bütün spor kulüplerinin dernekler statüsünden çıkarılıp tamamen gençlik spor bünyesinde bir yapıya kavuşturulması" dedi. Sporda şiddetin, düzensizliğin ve şikenin önlenmesine yönelik yasanın revize edilmesinin gündemde olduğunu da dile getiren Başesgioğlu, "Bu yasa çok iyi niyetlerle çıkarılmıştır. Ancak uygulamada bütün sorunları çözdüğünü iddia etmek mümkün değil. Hâlâ kulüplerin, emniyet teşkilatının ve Federasyonun şikâyetçi olduğu konular var.

Bu şikâyetleri ortadan kaldıracak yeni bir düzenleme yapma kararlıyındayız. Ayrıca Federasyonun ana statüsünün hazırlanması konusunda da mutabakata vardık" şeklinde konuştu. Kulüplerin tesisleşmesi, yeni, çağdaş spor mekânlarının oluşturulması konusunun da herkesin hedefi olduğunu anlatan Bakan Başesgioğlu, "Statılarımızı veya arsalarımızı vermek suretiyle yeni spor alanları yapmak

istiyoruz. Bu arada Federasyona Ankara 19 Mayıs Stadi'nin çimlendirmesi konusundaki anlayışından dolayı teşekkür ediyorum" dedi ve Federasyonun başlattığı elit sporcu konusundaki projeyi de desteklediklerini sözlerine ekledi.

Havuz sisteminde değişiklik yok

Başkan Hasan Doğan ise havuz sisteminde yeni bir değişikliğin olmadığını söyledi. Büyük kulüplerin gelir kayıplarını önleyen garanti sisteminin sona erdiğini belirten Başkan Doğan, "Garanti sistemi bu yıl kalkacak. Havuz sisteminde yeni bir değişik söz konusu değil. Eski sistem devam edecek. Bu garanti rakamları da havuza 10-15 milyon YTL katkı sağlayacak" dedi. Bakan Başesgioğlu'nun ziyaretinde Türk futbolunun sorunlarını konuşma imkânı bulduklarını dile getiren Doğan, "Görüşmedeki birinci konumuz vergiler ve sigortaların ertelenmesi oldu. Kulüpler ciddi borç yükü altında. Sayın Bakanın büyük gayretleriyle bununla ilgili yasal düzenleme komisyondan geçti ve Genel Kurul sürecine geldi. İkinci konu Federasyonun yeni

çerçeve kanunu oldu. Bunda da ana statü hazırlanıyor. UEFA'daki arkadaşların oluşturduğu ortak çalışma grubu var. Bu ana statü de geçtiğinde sadece bir çerçeve kanunu kalacak. Diğer konumuz da kulüplerin yeni yasal statüye ihtiyaçları. Bir başka konu şike ve şiddeti önleme yasası. Burada da yeni bir düzenleme ihtiyacı görülüyor. Bu konudaki görüşlerimiz Şike Önleme

Tahkim Kurulu'nun kalıcı bir kurum olması şeklinde. Bunda da mutlaka uzman olan, adli ve emniyet teşkilatından kişilerin bu kurulda yer alması ve sadece ihbar olduğu zaman değil, önleyici vasıfları ile çalışması düşüncesindeyiz" ifadelerini kullandı. Şiddeti önleme yasasında da değişiklik ihtiyacı olduğunu kaydeden Hasan Doğan, "Futbol sahalarının belli bölümleri ne yazık ki kurtarılmış bölge gibi olmuş. Futbolseverler bunların yarattığı ortamdan dolayı maça gelemiyor. Bu tip kişilerin stattan uzaklaştırılması için kanuni düzenlemeye ihtiyaç var. Statların fiziki koşullarının düzeltilmesi de şiddetin önlenmesinde çok ciddi imkân getirecek. Ayrıca görüşmede elit sporcu yetiştirme konusundaki projeyi konuştuk. Eğitim faaliyetleri futbol ailesinin aylarca yürüttüğü bir şekilde gidiyor. Bu çalışmaların tek bir projeye indirgenmesi, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'nün, amatör kulüplerin ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın, üniversitelerin güçlerinin ortak tek projede birleştirilmesi konusunda fikrimiz var. Bunu anlattık ve destek istedik" diye konuştu. Ziyaret sonrası, TFF Başkanı Hasan Doğan, Bakan Murat Başesgioğlu'na bir plaket verdi.

TFF 3. Lig'e 30 yaş sınırı

TFF Yönetim Kurulu, TFF 3. Lig statüsündeki oyuncu uygunluğu esaslarında bazı değişikliklere giderek, bu sezondan itibaren 30 yaş ve üzerindeki oyuncularla sözleşme imzalanmamasına karar verdi. Sözleşmesi devam eden oyuncuların haklarının korunacağı yeni uygulamaya göre, 2009-2010 sezonundan itibaren TFF 3. Lig'de 24 yaş ve altı oyuncularla sözleşme yapılabilecek. Ayrıca, 25-30 yaşları arasında en fazla 6 futbolcuyla sözleşme imzalanabilececek. Bunlardan sadece 4 tanesi müsabaka isim listesine yazılabilecek. Kulüpler, futbolcularla imzalayacakları yeni sözleşmelerdeki süreleri,

bu koşulu dikkate alarak belirleyecek. Toplantıda alınan bir başka karar uyarınca, futbol ailesine kesinleşmiş borcu olan kulüplerin transfer ettikleri futbolcuların sözleşmeleri tescil edilmeyecek ve borçlar ödenene kadar lisansları verilmeyecek. Yönetim Kurulu ayrıca, bir üst lige terfi eden kulüplerden alınan tescil ücretlerini de azaltarak yeniden belirledi. Buna göre, daha önce Turkcell Süper Lig'e yükselen kulüpler için 30 bin YTL olan tescil ücreti 500 YTL'ye, Bank Asya 1. Lig kulüpleri için 18 bin YTL olan tescil ücreti 250 YTL'ye, TFF 2. Lig kulüpleri için 15 bin YTL olan tescil ücreti 100

YTL'ye, TFF 3. Lig kulüpleri için 5 bin YTL olan tescil ücretleri ise 50 YTL'ye indirildi. Ayrıca, profesyonel takımı olan kulüplerden her yıl alınan aidatlarda da indirimle gidildi. Bu çerçevede Turkcell Süper Lig kulüpleri için 3 bin 500 YTL olan aidatlar 250 YTL'ye, Bank Asya 1. Lig kulüpleri için 2 bin YTL olan aidatlar 100 YTL'ye, TFF 2. Lig kulüpleri için 1500 YTL olan aidatlar 50 YTL'ye, TFF 3. Lig için bin YTL olan aidatlar 25 YTL'ye düşürüldü. Yönetim Kurulu, amatör kulüplerin futbolcularının Federasyona tescili için ödedikleri ücretlerde de indirimle gidilmesi yolunda ilke kararı aldı.

Türkiye Futbolu Kucaklıyor

Türkiye Futbol Federasyonu'nun uzun zamandır üzerinde çalıştığı ve Türk futbolunun geleceğine çok önemli katkılarda bulunacak olan "Türkiye Futbolu Kucaklıyor" projesi Antalya'da yapılan lansman toplantısı ile kamuoyuna duyuruldu.

Lansmana, Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Murat Başesgioğlu, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Hasan Doğan ve bazı kulüplerin başkanları katıldı.

Projenin sadece TFF'nin değil tüm Türkiye'nin projesi olduğunu belirten TFF Başkanı Hasan Doğan, "Yönetimimiz, yapılmayıp yapmakta, el değmemiş tüm sorunları çözecek projeler üretmek Türk futbolunu aydınlık yarınlara taşıyacak radikal adımları atmak konusunda kendisini görevli ve sorumlu olarak görmektedir" dedi. Projelerin Antalya'da tüm TFF müdürleri ve kurulları ile paylaşıldığını belirten Başkan Doğan "Hazırlayacağımız projelerin başarısına bağlı olarak UEFA, FIFA ve AB fonlarından istifade etmeyi hedefliyoruz. Konuyla ilgili olarak yaptığımız görüşmelerden çok olumlu izlenimler aldık. Bu proje için Avrupa Birliği'nden 15 milyon euro'luk kaynak alma konusunda ilerliyoruz. Kısa sürede lisanslı futbolcu sayımızı 1 milyonun üzerine çıkararak sadece futbol eğitimini değil, güzel alışkanlıklara sahip bir yurttaş olmanın da eğitimini vermeyi planlıyoruz. Bunun için kısa vadede Haziran ve Temmuz ayında verilecek eğitimler çerçevesinde üstün başarı gösteren 150 eğitmen, takımlarımızın altyapılarına verilecek. Bu hocaların maaşları ise Federasyon tarafından ödenecek" şeklinde konuştu. Hasan Doğan, projeye futbol kulüplerinin belli bir sistemde çalışmasını sağlayacaklarını ve

amaçlarının Türk futboluna bir vizyon ve sistem kazandırmak olduğunu belirtti. Basın toplantısında konuşan Futbol Geliştirme Merkezi Direktörü Ahmet Güvener ise okullarda 6-11 yaş grubunda futbol eğitim kulüpleri kurulacağını, 2008-2009 sezonunda 2000 adet "Herkes İçin Futbol" hakemine eğitim verileceğini, tüm tesislerin etkin şekilde kullanılarak yeni, özgün "Gençlik Gelişim" tesisleri yaratılacağını belirtti. Güvener, TFF teşkilatının tüm illere yayılacağını ve böylece yetenekli futbolcuların bulunacağını, bunun için de tüm izleyici çalıştırıcılara yönelik eğitimi verileceğini söyledi. Projeye göre, 13, 14, 15 yaş gruplarında kurulacak Akademi Ligi modeli deplasmanlı olacak ve 2008-2009 sezonunda üç bölgede başlayacak. Bölgede yeterli fiziki altyapısı olan profesyonel takımlar ve aynı bölgedeki istisnai olarak yeterli amatör takımlar birbiriyle mücadele edecek. Ayrıca TFF, belirlediği normlarda gerekli eğitimleri vererek 3 yıl içinde Turkcell Süper Lig ve Bank Asya 1. Lig kulüplerinin tümünde futbol akademilerinin kurulmasını destekleyecek.

İlk etkinlik Ankara'da

TFF, Milli Eğitim Bakanlığı ve Futbol İl Koordinatörlüğü'nün birlikte düzenlediği 1. Ankara "Türkiye Futbolu Kucaklıyor" etkinlikleri Ankara 19 Mayıs Stadı'nda gerçekleştirildi. Yaklaşık 20 bin öğrencinin tribünleri doldurduğu etkinlikte, maraton tribünde yer alan 3 bin 750 öğrenci, panolarla

oluşturdıkları "Futbol oynuyoruz", "2008 Grassroots" ve "Ne mutlu Türküm diyene" yazılarıyla büyük beğeni topladı. 768 kız öğrenci ise saha çizgilerini belirleyerek, görseelliği arttırdı. Etkinliğe katılan Devlet Bakanı Murat Başesgioğlu, bu tür organizasyonların artması gerektiğini belirterek, "Spor nefes aldırır genel bir olay ve Türkiye'nin buna ihtiyacı var. Ülkemizde buna uygun potansiyel var. 14 milyon gence sahibiz" diye konuştu. Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik de gençlerin spora katılımını sağlamak için bu organizasyona destek verdiklerini söyledi. Konuşmaların ardından sahaya inen Milli Eğitim Bakanı Çelik, Devlet Bakanı Başesgioğlu, Futbol Federasyonu Başkanı Hasan Doğan, Gençlerbirliği Kulübü Başkanı İlhan Cavcav, AK Parti Antalya Milletvekili Abdurrahman Arıcı ve TRT Genel Müdürü İbrahim Şahin, engelli çocuklarla gösteri maçı yaptı. Bakan Başesgioğlu ve Federasyon Başkanı Doğan, daha sonra geçen yıl dünya üçüncüsü olan Ampute Milli Takımı ile de bir maç yaparken, bu karşılaşmayı Selçuk Dereli yönetti. Etkinliğe, GSGM Müdürü Mehmet Atalay, G.B. OFTAŞ Spor Başkanı Turgay Kalemci, TFF Yönetim Kurulu üyeleri, G.B. OFTAŞ Spor Teknik Direktörü Osman Özdemir, RTÜK Başkanı Zahid Akman, TV programcısı Tayfun Talipoğlu, Süper Lig hakemleri Özgüç Türkalp, Bünyamin Gezer ve Zafer Önder İpek ile spor dünyasından çok sayıda ünlü isim katıldı.

Başkan Doğan, 2. Lig başkanlarıyla buluştu

TFF Başkanı Hasan Doğan, sorun ve önerilerini görüşmek üzere TFF 2. Lig kulüplerinin başkanlarıyla bir araya geldi. Sheraton Otel'de düzenlenen toplantıya Futbol Federasyonu Başkanvekili Lütfi Arıboğan, Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Baykan, Genel Sekreter Metin Kazancıoğlu ile Genel Sekreter Vekilleri Özcan Şepik ve Gıyasettin Şenman da katıldı. Başkan Doğan, göreve geldiklerinde iki problemle karşı karşıya olduklarını, bunlardan birisinin kaybolan adalet ve güven duygusu, diğerinin ise kulüplerin karşı karşıya bulunduğu mali kriz olduğunu belirterek, "TFF 2. Lig'de mali kriz daha büyük olarak görülüyordu. Şimdi kısa dönemde adalet ve güven duygusunu yerleştirme konusunda, yönetimimiz ve arkadaşlarımızın duruşları ve aldıkları tedbirlerle

tahmin ediyorum önemli mesafeler kaydettik. Bugün gerçekten şaibesiz ve lekesiz bir ligi uzun yıllardan sonra tamamlamış durumdayız" dedi. Başkan Doğan, TFF 3. Lig'i Türk futbolunun altyapısı yapmayı amaçladıklarını da ifade ederek, "Özellikle gençlerimizin önlerinin açılması, onların kendilerini gösterebilecekleri alanları ortaya koyma noktasında bu projeyi benimsiyoruz. İlk aldığımız tedbir, bu liglerde 30 yaşın üzerindeki futbolcuların transfer yapamamaları ve yeni sözleşme imzalamamaları oldu. Buradaki amaç, hepinizin bildiği gibi Türk futbolunun altyapısını geliştirmek ve altyapıda alacağımız tedbirlerden sonra çıkaracağımız oyunculara bir platform kazandırmak olacak. Bu ligleri daha

bölgesel düşünüyoruz. Masrafını daha düşük olarak düşünüyoruz. TFF 2. Lig'le ilgili olarak da düzenlemeyi burada tartışacağız. Sizlerin de bu konudaki görüşlerini bekliyoruz" şeklinde konuştu. Kulüplerin borç yüklerinin azaltılmasıyla ilgili Bakan Murat Başesgioğlu ile yaptığı görüşmeyi de anlatan Başkan Doğan, ayrıca futbol müsabakalarında olabilecek manipülasyonlara karşı iddaa ile bir protokol imzaladıklarını hatırlatarak, "Özellikle alt liglerde bazı maçlarda manipülasyon olması meselesi var. Bunu da ciddi bir şekilde takip ediyoruz. Futbolumuzun kirletilmemesi, kirletenlere karşı ciddi tedbirlerin alınması konusunda da Federasyonumuzun çok büyük bir kararlılığı var" dedi.

Mehmet Baykan'a Fair Play ödülü

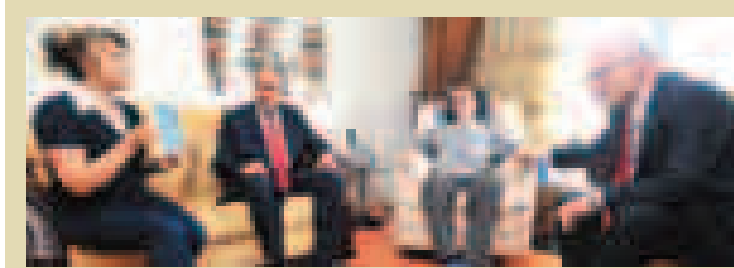
Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi Fair Play Konseyi'nin 2007 yılı Fair Play Ödülleri'nin kazananları açıklandı. Türkiye Futbol Federasyonu'nun Amatörlerden Sorumlu Üyesi Mehmet Baykan'a, Konya Amatör Spor Kulüpleri Federasyonu Genel Başkanlığı yaptığı dönemdeki başarısı, kent merkezi ve ilçelerinde Fair Play'i özendirici çalışmaları nedeniyle kariyer dalında, Şeref Diploması verildi.

UEFA'dan üç hakemimize görev

UEFA, 2009 U21 Avrupa Şampiyonası'na hazırlık amacıyla İsveç'te düzenlenen İsveç, Hollanda, Fransa ve Portekiz'in katıldığı turnuvada Cüneyt Çakır ile Bahattin Duran'ı görevlendirdi. 25 Mayıs'ta oynanan Hollanda-Fransa ve 28 Mayıs'ta oynanan İsveç-Hollanda müsabakalarını Cüneyt Çakır yönetirken, yardımcılığını da Bahattin Duran yaptı. Bayan hakemimiz Hilal Tuba Tosun ise UEFA tarafından 7-19 Temmuz tarihleri arasında Fransa'da düzenlenecek U19 Avrupa Bayanlar Şampiyonası'nda düdük çalacak.

UEFA A Lisans Güncelleme Kursu'nda tam başarı

TFF'nin düzenlediği UEFA A Lisans Güncelleme Kursu sona erdi. Riva'daki Milli Takımlar Turkcell Tesisleri'nde 12-18 Mayıs tarihleri arasında yapılan kurs sonunda katılımcıların tümü UEFA "A" Lisans belgesi almaya hak kazandı. TFF tarafından alınan kararlar doğrultusunda, bundan böyle UEFA diploması alan antrenörlere belirlenen sürelerde kulüplerin genç takımlarında staj yapma zorunluluğu getirildi. Bu nedenle kursları başarıyla bitiren antrenör adaylarından daha sonra yapmaları zorunlu olan çalışmalar ve stajları için gerekli taahhütler alınacak. UEFA A Lisans Güncelleme Kursu'nu başarıyla tamamlayanların listesi şöyle: Abdullah Ercan, Arif Erdem, Bülent Korkmaz, Bülent Uygun, Esat Karaberberoğlu, Hakan Kutlu, Halim Fıçı, Hamdi Arslan, Hami Mandıralı, İlker Yağcıoğlu, Mehmet Özdilek, Metin Çekiçler, Mustafa Yücedağ, Mutlu Topçu, Ogün Temizkanoğlu, Oktay Çevik, Rahim Zafer, Recep Çetin, Sinan Turhan, Soner Tolungüç, Suat Kaya, Tayfur Havutçu, Ufuk Iskender, Zafer Turan.

Başesgioğlu ve Doğan'dan İsmail Gökçek'e ziyaret

Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Murat Başesgioğlu ile TFF Başkanı Hasan Doğan, ALS hastası ve ALS-MNH Derneği Başkanı eski futbolcu İsmail Gökçek'i evinde ziyaret etti. İsmail'in Ataköy'deki evine giden

Başesgioğlu ve Doğan'ı, İsmail'in eşi Adalet Gökçek karşıladı. Makineye bağlı olarak yaşayan ve bir koltukta oturan İsmail, Başesgioğlu ve Doğan'la, eşi aracılığıyla sohbet etti. Ziyarete, TFF Başkanvekili Lütfi Arıboğan ile GSMİ İl Müdürü Tamer Taşpınar da katıldı.

Sincan Sahası açıldı

TFF ile Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü'nce ortaklaşa yürütülen "Yurdumuzda güzel şeyler oluyor" projesi kapsamında Sincan Çocuk Yuvası'nda yaptırılan mini futbol sahasının açılışı yapıldı. Törende konuşan Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Murat Başesgioğlu, sporun yaşam biçimi olarak yaygınlaşması ve elit sporcular yetiştirilmesi için bütün imkânları zorladıklarını söyledi. TFF Başkanı Hasan Doğan da Türk futbolunun kalıcı başarı elde edebilmesinin yolunun kurumsal yapıya kavuşmasından geçtiğini belirtti. 2009 sonuna kadar her ilde bir çocuk yuvasına mini saha yapmak istediklerini belirten Doğan, "Bu hedefe 1.5 yılda ulaşmak için bütün imkanlarımızı seferber ediyoruz. Federasyon olarak 81 ile 81 saha yapmak istiyoruz. Futbolun altyapısına katkı sağlamak, sporu ve futbolu seven gençler yetiştirmek en büyük hedefimizdir. Desteğimizle çocuklar sağlıklı bir futbol eğitimi alacak" dedi.

Ümitler Toulon'da elendi

Ümit Milli Takımımız, 8 takımın katıldığı Fransa'daki Özel Toulon Turnuvası'nda gruptan çıkamadı. ABD, İtalya ve Fildişi Sahilleri ile turnuvanın B Grubu'nda yer alan Ümit Davala yönetimindeki Ümit Milli Takımımız, ilk maçında ABD ile karşı karşıya geldi. Mayol Stadı'nda oynanan maçı 18. dakikada Eren Güngör, 34. dakikada Nuri Şahin ve 59. dakikada İlhan Parlak'ın gollarıyla 3-2 kazanan Ümitlerimiz, turnuvaya başarılı bir başlangıç yaptı. Grubun diğer maçında ise

İtalya, Fildişi Sahilleri'ni 2-0 mağlup etti. İkinci maçında İtalya ile karşı karşıya gelen Ümitlerimiz, başarılı bir futbol sergilemesine rağmen 9 kişi kalınca müsabakayı 2-1 kaybetti. 32. dakikada Lanzafame ile öne geçen İtalya'ya 50. dakikada Aydın Yılmaz'la cevap veren Ümitlerimiz, 70. dakikada Eren Güngör ve Caner Erkin'in kırmızı kartla görmesiyle 9 kişi kaldı. İtalya son dakikada Marschisio'nun golüyle sahadan 2-1 galip ayrıldı. Diğer maçta ise

Fildişi Sahilleri, ABD'yi 1-0 mağlup etti. Gruptaki son maçında Fildişi Sahilleri karşısına çıkan Ümitlerimizin bu maçı kazanması gerekiyordu. Ancak De Lattre Stadı'ndaki maç hiç de beklendiği gibi geçmedi. 50. dakikada Özgürcan Özcan'ın kırmızı kart görmesiyle 10 kişi kalan takımımız, 42, 45 ve 84. dakikalarda Cisse, 73. dakikada da Moura'dan yediği gollerle maçı 4-0 kaybederek Toulon Turnuvası'na veda etti.

Zihinsel Engelli Milli Takımımız Avrupa ikincisi

Özel Olimpiyatlar Avrupa Futbol Kupası'nda mücadele eden Zihinsel Engelliler Futbol Milli Takımımız, final maçında Macaristan'a 2-0 yenilerek Avrupa ikincisi oldu. 2-8 Mayıs tarihleri arasında İsviçre, Avusturya, Liechtenstein ve Almanya'da gerçekleştirilen ve 24 takımın katıldığı şampiyonda, Zihinsel Engelliler Futbol Milli Takımımız, St. Galen'deki grup maçlarında 20 takımı geride bırakarak 1. Gruba yerleşti. Avusturya'nın Bludenz kasabasında, Macaristan ve Romanya'yı 2-1 yenen Türkiye, Rusya ile 2-2 berabere kalarak finale çıkmayı başardı. Macaristan'la oynadığı final maçını 2-0 kaybeden Zihinsel Engelliler Futbol Milli Takımı, Özel Olimpiyatlar Avrupa Kupası'nda ikinci oldu.

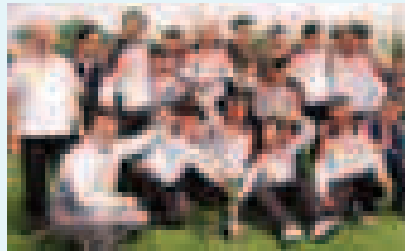

Bayanlarda Gazi Üniversitesi şampiyon

Amputenin şampiyonu Karagücü

2. Ampute Futbol Türkiye Şampiyonası'nda Karagücü Spor Kulübü, Malatya Bedensel Engelliler Spor Kulübü'nü 3-2 yenerek şampiyon oldu. Manisa 8 Eylül Stadı'ndaki ikincilik-üçüncülük maçında ise Başkent Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü Spor Kulübü, yine Malatya Bedensel Engelliler Spor Kulübü'nü 3-0 yenerek ikinciliği elde etti. Turnuvanın en genç sporcusu ödülü, Karagücü Spor Kulübü oyuncusu Halil İbrahim Köprülü'ye, en iyi oyuncu ödülü Karagücü Spor Kulübü'nden Barış Telli'ye ve en iyi kaleci ödülü de Başkent Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü kalecisi Fazlı Arslan'a verildi.

Türkiye Bayanlar Ligi'nde 2007-2008 Sezonunun şampiyonu Gazi Üniversitesi oldu. A Grubu birincisi İzmir Bucasspor ile B Grubu birincisi Gazi Üniversitespor Muğla'da final maçında karşı karşıya geldi. Atatürk Stadı'nda oynanan karşılaşmadan 2-1 galip ayrılan Gazi Üniversitesi şampiyon oldu. Karşılaşma sonrası düzenlenen törende Gazi Üniversitespor'a şampiyonluk kupasını Muğla Valisi Dr. Ahmet Altıparmak verdi. Üçüncülüğü ise Bursa Sağlık Gücü'nü 2-0 yenen Mersin Camspor elde etti.

U19 Takımımız finallere çıkamadı

Teknik Direktörlüğünü Ahmet Ceyhan'ın yaptığı U19 Milli Takımımız, Ermenistan'da düzenlenen Elit Tur'da grubunda üçüncü oldu ve finallere katılma şansını kaçırdı. İlk maçında ev sahibi Ermenistan'la karşılaşan gençlerimiz, Serkan Yıldırım ve Erhan Şentürk'ün gollarıyla sahadan 2-1 galip ayrıldı. UEFA Delegesi Michel Vautrot, Ermenistan maçının ardından takımımızı ziyaret ederek, sergilenen futbol ve Fair Play'e uygun davranışları nedeniyle ekibimizi kutladı. Takımımız, İspanya ile oynadığı gruptaki ikinci maçı 3-0 kaybederken, son maçında Ukrayna'ya da 3-0 yenilerek elendi.

U18 Takımımız Slovakya'da dördüncü oldu

Teknik Direktör Abdullah Ercan yönetimindeki U18 Milli Takımımız, Slovakya'da düzenlenen Piestany Turnuvası'nda dördüncü oldu. B Grubu'nda Çek Cumhuriyeti, Ukrayna ve Macaristan'la mücadele eden Takımımız, ilk maçında Çek Cumhuriyeti ile 2-2 berabere kaldı. Bu maçta gençlerimizin gollerini İsa Bağcı ve Okan Sarı kaydetti. İkinci maçında Ukrayna ile karşılaşan U18 Takımımız, İsa Bağcı'nın golüyle öne geçti. Ukrayna bu gole Korkishko'nun penaltısıyla cevap verince karşılaşma 1-1 sona erdi. Son maçında Macaristan karşısına çıkan U18 Takımımız, 10. Ömer Sümer, İsa Bağcı ve Okan Sarı'nın gollarıyla sahadan 3-1 galip ayrıldı ve grupta ikinci sırada yer aldı. 2 Mayıs'ta oynanan üçüncülük maçında Hırvatistan'a 3-1 mağlup olan Takımımız, turnuvayı dördüncü olarak tamamladı. Bu maçtaki tek golümüzü Murat Akça kaydetti. U18 Takımımız daha sonra Almanya ile deplasmanda iki özel maç yaptı. İlk maçı 1-0 kaybeden gençlerimiz, ikinci maçtan 1-1 berabere ayrıldı. Tek golümüzü Şahin Aygüneş attı.

U16 Takımımız gol yağdırdı

Teknik Direktör Ferhat Südoğan yönetimindeki U16 Milli Takımımız, Beyaz Rusya ile oynadığı iki maçı da aynı skorlarla 4-1 kazandı. Bursa Atatürk Stadı'nda oynanan 20 Mayıs'taki ilk maçta gençlerimizin gollerini 7. dakikada Berkin Kamil Arslan, 20. dakikada Orhan Gülle, 58 ve 60. dakikalarda Adnan Toplamacı kaydetti. 22 Mayıs'ta Yalova Stadı'nda oynanan maç da yine 4-1 biterken, gençlerimizin gollerini 5. dakikada Armanan Kuş, 25. dakikada Berkin Kamil Arslan, 47. dakikada Okan Salmaz ve 68. dakikada Hasan Ahmet Sarı kaydetti. U16 Takımımız, Ukrayna ile oynadığı özel maçta ise 1-1 berabere kaldı. Gençlerimizin bu maçtaki golünü 28. dakikada Recep Berk Elitez attı.